II 1

Jasów

Hulimkowie ; Komarnicki; Torosiewicz Michał

1855 - 1863

21.

Sassow.

[illegible] pisać

A Extrakt tabularny

B Uchwała sądu byłego szlacheckiego — w Aktach Sądowych

C Kontrakt o kupno Sassowa — u Wgo Torosiewicza

D. Akt oszacowania — w Aktach sądowych

E Obwieszczenie sprzedaży — Edykt w gazecie lwowskiej znajduje się w Sądzie przy Akcie sprzedaży.

F. Ten sam akt oszacowania. —

G. Inwentarz gospodarczy — przy Akcie oszacowania

H. Arkusz indywidualny — u Wgo Torosiewicza

J. Protokół pana Komornika Zajączkowskiego spisany przy oddaniu Sassowa P. Hulimce — w Aktach Sądowych. —

K. Artykuły dowodzące — przy pozwie.

L. Rezolucya urzędu politycznego — odsyłająca sprawę przed Sąd — u Wgo Torosiewicza. —

B.

№ 4

15 KREUZER

zu ingrossiren. – Entschlossen mit Rathe des k. k. Landesgerichtes Lemberg am 29. X. 1855. – [illegible]

Między nieletniemi spadkobiercami ś. p. Teodora Hulimki właściciela dóbr Sassowa z przyległościami Pobocz i Chmielowa w obwodzie Złoczowskim położonych, jako to: Teodorem i Alexandrem Hulimkami w zastępstwie opiekuna Wgo Antoniego Wernera, dekretem c. kr. Sądu szlacheckiego lwowskiego z dnia 5. Lipca 1854 do l. 21220 ustanowionego działającemi jako sprzedającemi z jednej – a JW. Bolesławem Komarnickiem dziedzicem dóbr Jackowiec i Serwir w obwodzie Złoczowskim, tudzież dóbr Zalesca w Rossyi w Gubernii Podolskiej jako kupującym z drugiej strony, zawarty został kontrakt kupna sprzedaży w następującej treści:

I. Nieletni Teodor i Alexander Hulimkowie, dobra Sassow z przyległościami Pobocz i Chmielowa w obwodzie Złoczowskim położone ś. p. Teodora Hulimki lib. dom. 171. p. 235 n. 32. her. własne w drodze spadku im przypadłe, z wszelkiemi polami, rolami, łąkami, pastwiskami, stawami, lasami, zabudowaniami gospodarskiemi fabrycznemi, mieszkalnemi, młynami, z prawem propinacyi, polowania, rybołówstwa, słowem z wszelkiemi prawami, jakie ś. p. Teodor Hulimka przez kupienie tych dóbr na publicznej licytacyi na podstawie aktu sądowej detaksacyi nabył, i jakie jemu i jego poprzednikom względem własności, użytkowania i posiadania tych dóbr w ogólności lub w szczególności z jakichkolwiek kontraktów przystużały lub przysłużać mogły, mianowicie z prawem windykowania awulsów, nic sobie ani komu trzeciemu nie excypując, JWu Bolesławowi Komarnickiemu za Summę szacunkową Stodwadzieścia tysięcy № 120.000 Złotych Reńskich w Monecie konw. dobrowolnie umówioną, na zupełną własność ryczałtem sprzedają, jednakowoż z wyraźnem zastrzeżeniem potwierdzenia tegoż kontraktu przez c. kr. Sąd szlachecki lwowski jako Instancyę pupilarną – i pozwalają, ażeby JW. Kupujący Bolesław Komarnicki na podstawie deklaracyi sprzedających przyjęcia spadku ś. p. Ojca Teodora Hulimki i niniejszego kontraktu za właściciela dóbr Sassowa z przyległościami Pobocz i Chmielowa w stanie czynnym, zaś obowiązki przez JWo kupującego w ustępie IIIm d i IX przyjęte w stanie biernym tychże dóbr na rzecz nieletnich Teodora i Alexandra Hulimków zaintabulowane zostały;

II. Gdy wzmiankowane dobra do dnia 20. Kwietnia 1856 Izaakowi Steinwurzel wydzierżawione są, i dopiero po upłynięciu tej dzierżawy dnia 21. Kwietnia 1856 JWu kupującemu w fizyczne użytkowanie rzeczywiście oddane być mogą, przeto JW. Bolesław Komarnicki przy podpisaniu niniejszego kontraktu składa do depozytu c. kr. Sądu szlacheckiego lwowskiego na rzecz Sprzedających zadatek w ilości dziesięć tysięcy Złotych Reńskich (№ 10.000 Złr. MK. w obligacyach galicyjskich indemnizacyjnych z kuponami, który podług kursu dnia oddania fizycznego posiadania dóbr Sassowa z przyległościami w cenę kupna wliczony być ma, zaś resztującą cenę kupna następującym sposobem wypłaca: –

III WW. Sprzedające do spłacenia najpierw przekazują następujące długi na Sassowie z przyległościami zaintabulowane:

a Z pierwiastkowej Summy 20000 Złr MK na rzecz kassy oszczędności wiedeńskiej dom. 140 p. 105 n. 108 on intabulowanej, resztującą po dziś ilość 6000 Złr MK z odsetkami od dnia 7° Października 1855 przypadającemi;

b. Summę 56502 Złr 30 kr MK jako drugą połowę Summy szacunkowej przez ś.p. Teodora Hulimkę ofiarowaną, i na rzecz wierzycieli przy dobrach Sassowie z przyległościami zaintabulowanych dom. 406 p. 362 n. 215 on zaintabulowaną z odsetkami 5/100 od dnia 20° Października 1855 przypadającemi; –

c Summę 5000 Złr MK Jana Strommingera dom. 406 p. 363 n. 219 on. zaintabulowaną z odsetkami za czas od 24° Czerwca 1853 do dnia 20° Kwietnia 1856 w ilości 700 Złr MK zaległemi; zatem łączną Summę sześćdziesiąt osm tysięcy dwieście dwa Złotych Reńskich 30 kr Mon. Konw. wynoszące;

d. Po strąceniu tych do spłacenia przekazanych i przyjętych długów co łącznej ilości 68202 Złr 30 kr MK od umówionej Summy szacunkowej 120000 Złr MK zachodzącą resztę Summy szacunkowej 51797 Złr 30 kr MK mówię pięćdziesiąt jeden tysięcy siedmset dziewięćdziesiąt siedm Złr 30 kr Mon. Konw. lub stosownie do punktu IX resztującą mniejszą ilość, jaka po strąceniu kwot przez c. kr. Sąd szlachecki lwowski do zapłacenia z ceny kupna zaassygnowanych i rzeczywiście już spłaconych wypadnie, – składa JW. Kupujący na dniu najdalej 20° Marca 1856 do Depozytu c. kr. Sądu szlacheckiego lwowskiego w listach zastawnych galicyjskiego stanowego Towarzystwa kredytowego z kuponami według kursu, jaki na dniu tym istnieć będzie na rzecz WW. Sprzedających pod tym rygorem, iż w razie niezłożenia tejże resztującej ceny do Depozytu sądowego zadatek w ilości 10000 Złr MK w obligacyach indemnizacyjnych w ustępie II wzmiankowany na korzyść nieletnich Sprzedających traci i kontrakt ten jako rozwiązany uważanym i na proste żądanie Sprzedających do c. kr. Sądu nadopiekuńczego lwowskiego na mocy tego kontraktu prawo własności dóbr Sassowa z przyległościami na rzecz JW. Bolesława Komarnickiego zaprenotowane lub zaintabulowane, ze stanu czynnego tychże dóbr wykreślone być ma. –

IV. Za złożeniem najdalej dnia 20° Marca 1856 r. resztującej Ceny kupna fizyczne posiadanie i używanie dóbr Sassowa z przyległościami bezwłocznie JW. Kupującemu oddane być ma, któremu jednak od dnia podpisania niniejszego kontraktu wspólny nadzór lasów dominikalnych w Sassowie, Poboczu i Chmielowy tak dalece przysłuża, iż bez wiedzy i woli Kupującego żadne drzewo na opał lub budowle prócz zwykle potrzebnego na domowy i gospodarski użytek z lasów wyszczególnionych wydaniem i wywiezionem być nie może. –

V. Wszelkie ciężary gruntowe, służebnictwa i daniny, o ile się prawnie należą i przy kupnie dóbr Sassowa z przyległościami na publicznej licytacyi ś.p. Teodorowi Hulimce do ponoszenia i spłacenia w warunkach licytacyjnych z dnia 13° Października 1851 do l. 27645 przekazane zostały – JW. Kupujący albowiem Jaśnie Wielmożny Kupujący wchodząc na siebie przyjmuje. –

we wszelkie prawa przez ś. p. Teodora Hulimki przez publiczną licytacyę nabyte, także i obowiązki z téj licytacyi wypływające dopełnić obowiązuje się.

Niemniéj obowiązuje się JW. Kupujący kontrakt dzierżawny między ś. p. Teodorem Hulimką i Izaakiem Steinwurzel zawarty, dom. 406. p. 363 n. 220 on. intabulowany w całéj osnowie onegoż bez odpowiedzialności za czas przeszły dotrzymać, oraz Summę 5000 Złr. MK. Jana Strommingera z przynależytościami z dóbr Chłopiatyna najdaléj do roku wyekstabulować. ~

Wszelkie zaś długi ś. p. Teodora Hulimki i jego spadkową massę się tyczące, a JW. Kupującemu wyraźnie do spłacenia nieprzekazane, jakie teraz zaintabulowane są, lub przed zaintabulowaniem tego kontraktu do Tabuli Krajowéj na dobra Sassów z przyległościami wejdą — niemniéj wszelkie jakiekolwiek pretensyi dzierżawcy Izaaka Steinwurzel, obowiązują się Sprzedające z własnego majątku zaspokoić i do roku po oddaniu fizycznego posiadania swoim kosztem i staraniem wyekstabulować i wszelkie podatki monarchiczne z czasu posiadania ś. p. Teodora Hulimki aż do dnia oddania JW. Kupującemu fizycznego posiadania zachodzące zapłacić, niemniéj należytości skarbowe (: Übertragungs- und Erbgebühren :) za przeniesienie własności na ś. p. Teodora Hulimkę i Sprzedających zaspokoić, tudzież najdaléj w rok od dnia fizycznego posiadania oddanego dekret addictae haereditatis po ś. p. Teodorze Hulimce uzyskać, zaś należytości za przeniesienie praw własności na JW. Kupującego przypadającą, Kupujący w całości bez regressu do Sprzedających zapłacić ma; —

VI. Gdyby JW. Kupujący jakąkolwiek spłatę, lub pretensyę z jakiegokolwiek bądź tytułu prawnego wynikające dóbr Sassowa z przyległościami tyczące się, z czasu posiadania ś. p. Teodora Hulimki i Sprzedających pochodzące w zastępstwie onychże zaspokoił, Sprzedające obowiązanemi będą wszelkie te wydatki i spłaty poczynione JW. Kupującemu powrócić. ~

Dla zabezpieczenia JW. Kupującego, że Sprzedające wszelkie obowiązki względem Niego tym kontraktem przyjęte dotrzymają, nadaje się JW. Kupującemu prawo zastawu na Summie Trzydziestu tysięcy Złreńskich w Monecie Konwencyjnéj do depozytu na rzecz Sprzedających złożyć się mającéj, które prawo zastawu samo przez się ustaje, skoro Sprzedające extraktem tabularnym udowodnią, iż wszelkie długi i ciężary do spłacenia nieprzekazane wyekstabulowali. To prawo zastawu nie ma przeszkadzać pobieraniu prowizyi przez Sprzedających ~

VII. W razie sporów z tego kontraktu wyniknąć mogących, poddają się strony działające c. kr. Sądowi szlacheckiemu lwowskiemu, lub temu, który na jego miejscu we Lwowie zaprowadzonym będzie i postępowaniu sumaryczneniu.

VIII. Od dnia oddania fizycznego używania i posiadania dóbr Sassowa z przyległościami wszelka intrata dóbr, a zarazem wszelkie ciężary, podatki i koszta administracyj, do JW. kupującego należyć mają, zatém i prowizyę od przekazanych do spłacenia długów od tego terminu JW. kupujący opłacać obowiązuje się;

IX. W razie potwierdzenia kontraktu obowiązuje się JW. kupujący za poprzednią assygnacyą sądową w 14 dniach po odebraniu sądowego polecenia takie kwoty do rąk opiekuna W. Antoniego Wernera lub wierzycieli przedliczyć, jakieby na zaspokojenie podatków, odsetek lub innych należytości potrzebne się okazały, od której przedliczonej Summy 5/100 procent od dnia przedpłaty aż do dnia 20. Marca 1856 przy obrachowaniu się potrącić mocen będzie.

X. Ponieważ JW. kupujący zadatek w tak znacznej ilości składa, zastrzega sobie prawo, w razie gdyby niniejszy kontrakt najdalej w 30 dniach od dnia podania licząc się mających przez władzę nadopiekuńczą potwierdzonym nie był, od tego kontraktu odstąpić, i takowy za niezawarty ipso facto uważać, zarazem zadatek złożony bez wszelkiej defalki, przez c. kr. Sąd szlachecki lwowski z urzędu bez dalszej prośby wydany być ma.

Który to kontrakt strony działające w przytomności świadków własnoręcznie podpisują i intabulować pozwalają. ~

Działo się we Lwowie dnia 18go Września 1855 r.

Jako świadek
Leon Ilkiewicz

Antoni Werner
opiekun nieletnych Theodora i Alexandra Hulimków

Bolesław Komarnicki

Jako świadek
Jan Czerwieński

30,579
855

Vorstehender Kauf- und Verkauf-Vertrag wird von diesem k.k. Landrechte als Vormundschafts-Behörde der nach Theodor Hulimka hinterbliebenen minderjährigen Kinder: Theodor und Alexander Hulimka genehmigt. —

Beschlossen im Rathe des k.k. lemberger Landrechts den 10t September 855.

Schmidt

Secret: 76/1219

B. podał Hofman

Inslr 871 pag. 218 Coll.

L.g.

ad N. 4.

Z. 2896
L.G. 855.

Im Grunde konstatirenden in dem k.k. galizischen Landtafel im Denkbuche 871. S. 118 [illegible] Anordnung, ist zu-
zu Lastbuch 171. S. 243. Eig. Post 36. h. Boleslaus Ritter
v. Komarnicki als Eigenthümer der Güter Sassow
sammt Attin. Sobocz und Chmielowa intabulirt – ferner
ist gegen Lastbuch 406. S. 373. Lastenpost 227. die Ver-
bindlichkeit des h. Boleslaus Ritter v. Komarnicki den
Kaufschillingsrest mit 51797 fl. 30 x KM. bis 20t März
856 an das Depositenamt [illegible] des Lemberger
Landrechts in Pfandbriefen der galiz. Kreditanstalt
sammt Coupons nach dem an diesem Tage geltenden Kurse
für die minderjährigen Theodor und Alexander Hulim-
ka um so gewisser zu erlegen, als sonst der geschlossene
Vertrag für aufgelöst betrachtet, und über ein neu-
[illegible] Gesuch gelöscht werden soll – im Lastenstande der
Güter Sassow sammt Attin. Sobocz u. Chmielowa zu Gun-
sten der minderj. Theodor und Alexander Hulimka
intabulirt.

Lemberg am 20t Oktober 856

Autor von [illegible]

R. B. 233 ex 855 F. 125.

Kronland Galizien Bezirkshauptmannschaft Olesko
Steueramt Podhorce

Quittung

Ueber 1200 fl. — kr., Sage: Ein Tausend Zweihundert Gulden welche Hr. Boleslaus Ritter v. Komarnicki an die hierortige Casse als Rechtsgebühr für den Monat ——— 185— bar erlegt hat.

Podhorce am 4ten Mai 1857
[illegible] Gulden 10 kr. [illegible]
[illegible] Niedzielski

Oryginał
Kontrakt Vayfana

85

D 171 p 234

7

Landtäfliches Zeugniß

Die k. k. galiz. Landtafel bestättiget hiemit, daß laut Dom. 171. pag. 243. n. 36. har. im Grunde des mit H. Anton Werner als Vormund der minderjährigen Feodor Halimka'schen Kinder Teodor und Alexander Halimka am 4. September 855. geschlossenen vom Lemberger k. k. Landrechte unterm 10. September 855. Z. 30579. genehmigten Vertrages, H. Boleslaus Ritter von Komarnicki als Eigenthümer der im Złoczower Kreise liegenden, als eigene Tabularkörper eingetragenen Güter Sassow Dom. 4. pag. 315. sammt Attinentien Pobocz Dom. 4. pag. 321. und Chmielowa Dom. 4. pag. 327. unterm 20. Oktober 856. Z. 2896/55 intabulirt ist.

23/10 1856

Lemberg am Drei und Zwanzigsten Oktober Ein Tausend Acht Hundert Fünfzig Sechs.

Andreas von Stiter

k. k. galiz. Landtafel Registrator

depr. Tabarkiewicz Coll. Bienkowski H. Hofman

1/85

N° 2896/L.g.

855.

Dom 171 p 221 n 35 tor

Dom. 262. p. 220. n. 73. on.

6 Antonina de Żurakowskie Morawska mater pro advitalitia proprietaria usurae 5/100 a ratante pretio 8U. septies 2000fl unii anno solvendarum relate ad jus advitalitium bonorum hin prae. n. 68. on. intabulatum atque vigor, quod pro casu non servatorum per emententem Josephum Morawski in solvendis ad manus Antoninae de Żurakowskie Morawska usuris ab loco pretio terminorum eidem jus erit in partidem extenuationem quotie morariae bona vendita Podhorce et sortem Ostrów in possessionem arendatoriam pro annuo censu 500fl in antecessum determinato capiendi in statu passivo 7/8 partium de bonis Pohorce et de sortis bonorum Ostrów pro re ejusdem Antoninae de Żurakowskie Morawska Intabulet.

Dom 585 p 229.

Zaintabulowanie Sasfora

5/5.

19/4

9

Erbschaftsurkunden Akten Z.
31968 & 43996/56.

30 kr. 6 kr.

Dem Herrn Anton Werner als Vormund der nach Theodor Halinka hinterbliebenen minderjährigen Kinder durch das kk Bezirksamt in Uscieczko

Von dem kk Lemberger Landesgerichte wird der gesammte nach dem am 26 Maj 854 ohne letztwilliger Anordnung verstorbenen Theodor Halinka zurückgebliebene Nachlaß seinen beiden minderjährigen Söhnen Theodor Halinka und Alexander Halinka zu Handen ihres Vormundes Hr. Anton Werner nach der gesetzlichen Erbfolge mit der Rechtswohlthat des Inventars eingeantwortet, und die Verlassenschafts Abhandlung geschlossen. Lemberg am 17ten November 1856.

27. Sept. 1860.

Hochlöbliches Gericht!

Aus Anlaß des Erstehens der im Wege öffentlicher Feilbiethung verkauften Güter Sassow durch Teodor Hulimka ist mit dem Bescheide des bestandenen kk. Lemberger Landrechts ddo 7. Juni 1853. Z. 12587. 13613. 12435. und 15790 dem Gränzkämmerer Zajączkowski aufgetragen worden, die in dem Grundinventare der Ortschaft Pobocz N. 10. 12. und 13. beschriebenen ~~Hofe und~~ Wirthschaftsgebäude, Realität Grabowa genannt, dann ~~das~~ in demselben Grundinventare unter N. 16 bezeichneten Gartengrundstück, endlich die Wiesengründe N. top. 262 und ~~das~~ die Hutweide N. top. 262., welche ~~beide~~ im Grundinventare von Pobocz als Dominikalgrundstücke ~~auf~~ verzeichnet ~~sind~~, und in die Schätzung aufgenommen worden sind, ungeachtet der Einsprache der vermeintlichen ~~gedachten~~ Besitzer Julius Borzęcki, Susanna und Constantia Borzęckie und des Andreas Grabowski als angeblichen Eigenthümer, dem Ersteher der Güter Sassow samt Zugehör – Teodor Hulimka allenfalls mit Beiziehung der kk. Gensdarmerie zu übergeben.

Über die Zuschrift des kk. Złoczower Kreisamtes vom 4. August 1853. Z. 9092 womit die im politischen Wege betreff der fraglichen Realität Grabowa geführt anhängige Verhandlung dem Lemberger kk. Landrechte wegen Vermeidung allfälliger Konfliktes zwischen den politischen und Gerichtsbehörden bekannt gegeben wurde, hat dasselbe

T 19 März 1853. Z. 6163. die Übergabe der Güter Sassow samt Zugehör auf Grundlage des Schätzungsaktes der besagten Güter an den Ersteher Teodor Hulimka angeordnet worden; im weiteren Verlaufe dieser exekutiven Übergabe ist mit dem Bescheide desselben kk. Landrechts

kk. Landrecht mit dem Beschluße vom
2. November 1853. Z. 24805. dem genann-
ten Grundkäuferer aufgetragen, mit der
Vollziehung der Übergabe der obgedachten
Realität Grabowa an den Ersteher bis
auf weitere Weisung innezuhalten –
Laut Zuschrift der kk. (Zloczower) Kreisbehörde d^to
29. November 1855. Z. 21672. hat dieselbe
dem hochlöblichen Kreisgerichte eröfnet,
daß in der besagten Angelegenheit
keine politische Verhandlung geführt wurde,
weil nachdem zwischen den streitenden Par-
teien kein Unterthansverhältniß bestanden
daher die politische Behörde nicht kom-
petent war, diesen Gegenstand in Ver-
handlung zu nehmen und zu entscheiden.
In Folge der vom Andreas Grabowski
wider den eingangserwähnten landrecht-
lichen Beschluß überreichten Beschwerde
hat das kk. Oberlandesgericht im Ein-
verständniße mit der kk. Statthalterei
diese Angelegenheit als zur politischen Verhandlung gehörig
ausgesprochen, letztere hat auch eine Ver-
handlung im politischen Wege angeordnet
daher hat auch das kk. Oberlandesgericht
mit der Entscheidung d^to 30. Aug. 1856.
Z. 19638. (kreisgerichtliches Intimat d^to
4. Februar 1857. Z. 321) den Teodor
Helinka mit seinem Anspruche wegen
Übergabe der fraglichen Realität
Grabowa gerade an die bei der politi-
schen Behörde vorzunehmende Verhand-
lung verwiesen –
Mit dem sub /A. anruhenden Er-
A. kenntniße der kk. Zloczower Kreisbe-
hörde d^to 25. Mai 1857. Z. 8358.
wurde von Seite der genannten politischen

Behörde erkannt, daß die Realität Gra-
bowa genannt einen Theil des herrschaft-
lichen Waldes bilde, im J. 1820. im Besitze
der Gutsherrschaft gewesen und nach der
Grundertrags Matrikel vom J. 1820.
eine dominikale Eigenschaft habe, zugleich
wurden beide Theile auf den ordentlichen
Rechtsweg verwiesen, welche Entscheidung
der kk. Rzeszower Kreisbehörde zufolge
der Bestättigung B. rechtskräftig ist.

B.

Mit dieser Entscheidung ist somit die
im politischen Wege eingeleitete Ver-
handlung beendigt worden, mit welcher
zugleich ausgesprochen wurde, daß [die meritorische Entscheidung] diese
Angelegenheit dem civil Richter ~~[illegible]~~ zustehe. —

[Betreff der Realität Grabowa genannt]

Es bittet demnach Hr. Boleslaus Ritter
von Komarnicki gegen des unter C.
anruhenden Kaufvertrages Rechts-
nehmer des ~~[illegible]~~ Erstehers der
Güter Sassow sammt Zubehör Trodzie
Halinka das Hochlöbliche Gericht gemäß
auf Grund des Bescheides des bestande-
nen kk. Lemberger Landrechtes [dto 19. März 185. Z. 6763]
zufolge dessen die Übergabe der Güter
Sassow sammt Zugehör auf Grund-
lage des Schätzungsaktes der besagten
Güter dem Ersteher Trodzie Halinka
eingeantwortet wurde, der Einantwortungs-
zugezogenen landrechtlichen Beschlüsse
~~[illegible] kk~~ die physische Übergabe
der Realität Grabowa genannt, namentlich
der im Grundinventare der Ortschaft
Sobocz sub N. 10. 12. und 13. beschriebenen
Wohn und Wirthschaftsgebäude, dann
des in demselben Inventare unter N.

C.

16. bezeichneten Gartengrundstückes
ferner der Wiesengrundstücke
N. top. 262. und der Hutweide N. top.
262. – anzuordnen und die Vollzie-
hung dieser Übergabe an den
Bittsteller einem kk. Gerichts
Komissär aufzutragen – wie auch
die Vollmacht für den Gefertigten
Bevollmächtigten unter D.
davon die derzeitigen unzeitlichen Besitzer Julius
Susanna und Constantia Borzęckie und Andreas
Grabowski zu verständigen.

~~In der Angelegenheit der exekutiven Übergabe [illegible]~~

kk. Kreisgericht in Złoczow

H. Boleslaus Ritter von
Komarnicki Eigenthümer der Güter
Sassow samt Zugehör

gegen Verständigung des Julius Borzęcki Susanna und Constantia Borzęckie
und Andreas Grabowski als derzeitigen unzeitlichen Besitzer
der zu Sassow gehörigen Realität Grabowa genannt – daselbst wohnhaft –

~~bittet~~ in der Angelegenheit betref
der exekutiven Übergabe der
im Wege öffentlicher Feilbiethung
verkauften Güter Sassow samt
Zugehör Pobocz und Chmielowa

bittet die Übergabe der zu erstandenen
Pobocz gehörigen Realitaet Grabowa
genannt anzuordnen und deren Vornahme
einem kk. Gerichtskomissär aufzutragen. –

Zweifach
Rubra

Hochlöbliches Gericht

Aus Anlass des Ersteherb der im Wege öffentlicher Feilbiethung verkauften Güter Sassow durch Teodor Hulimka ist mit dem Bescheide des bestandenen lemberger Landrechtes dto 19. März 1853. Z. 6163 die Übergabe der Güter Sassow sammt Zugehör auf Grundlage des Schätzungsaktes der besagten Güter an den Ersteher Teodor Hulimka angeordnet worden; im weiteren Verlaufe dieser executiven Übergabe ist mit dem Bescheide desselben k. k. Landrechtes dto 7. Juni 1853 Z. 12587. 13613. 12435. und 15790 dem Gränzkämmerer Zajączkowski aufgetragen worden die in dem Grundinventare der Attinenz Pobocz N. 10. 12 und 13. beschriebenen Wohn und Wirthschaftsgebäuden Realität Grabowa genannt, dann das in demselben Grundinventare unter N. 16 bezeichnete Gartengrundstück, endlich die Wiesengründe N. top 261 und die Hutweide N. top 262, welche im Grundinventare von Pobocz als Dominikalgrundstücke verzeichnet und in die Schätzung aufgenommen worden sind, ohngeachtet der Einsprache der Besitzer Julius Borzęcki, Susanna und Konstantia Borzęckie und des Andreas Grabowski als angeblichen Eigenthümer dem Ersteher der Güter Sassow sammt Zugehör Teodor Hulimka allenfalls mit Beiziehung der k. k. Gendarmerie zu übergeben.

Über die Zuschrift des k. k. Złoczower Kreisamtes vom 4. August 1853. Z. 9092, womit die im politischen Wege betreff der fraglichen Realität Grabowa genannt anhängige Verhandlung dem Lemberger k. k. Landrechte wegen Vermeidung allfälliger Konflikte zwischen den politischen und Gerichtsbehörden bekannt gegeben wurde, hat dasselbe k. k. Landrecht mit dem Beschlusse vom 2 November 1853. Z. 24805 dem genannten Gränzkämmerer aufgetragen, mit

der

/.

Vollziehung der Übergabe der obgedachten Realität Grabowa an den Besteher bis auf weitere Weisung einzuhalten.–

Laut Zuschrift der k. k. Złoczower Kreisbehörde dto. 29. November 1855 Z. 21672 hat dieselbe dem hochlöblichen Kreisgerichte eröffnet daß in der besagten Angelegenheit keine politische Verhandlung geführt wird, weil nachdem zwischen den streitenden Parteien kein Unterthansverhältniß bestanden daher die politische Behörde nicht kompetent war, diesen Gegenstand in Verhandlung zu nehmen und zu entscheiden.

In Folge der vom Andreas Grabowski wider den Eingangs erwähnten landrechtlichen Beschluß überreichte Beschwerde hat das k. k. Oberlandesgericht im Einverständnisse mit der k.k. Statthalterei diese Angelegenheit als zur politischen Verhandlung gehörig ausgesprochen, letztere hat auch eine Verhandlung im politischen Wege angeordnet, daher hat auch das k. k. Oberlandes Gericht mit der Entscheidung dto 30. Dezember 1856 Z. 19638 (: kreisgerichtliches Intimat dto 4. Februar 1857 Z. 321 :) den Fedor Hulimka mit seinem Anspruche wegen Übergabe der fraglichen Realität Grabowa genannt an die bei der politischen Behörde vorzunehmende Verhandlung verwiesen.–

A. Mit dem nun sub. A. anruhenden Erkenntnisse der k. Złoczower Kreisbehörde dto 25 Mai 1857 Z 8358. wurde von Seite der genannten politischen Behörde erkannt, daß die Realität Grabowa genannt ein Theil des herrschaftlichen Waldes bilde, im J. 1820 im Besitze der Gutsherrschaft gewesen und nach der Grundertragsmatrikel vom J. 1820 eine dominikale Eigenschaft habe, zugleich wurden beide Theile auf den ordentlichen Rechtsweg verwiesen, welche Entscheidung der k. k. Złoczower Kreisbehörde

B. zufolge der Bestättigung B. rechtskräftig ist.

Mit dieser Entscheidung ist somit die im politischen Wege /

daß sich jeder Kauflustige weitere Auf-
klärungen über den Bestand der Güter
durch persönliche Besichtigung zu verschaffen
hat; weil die Frage ob Grabowski ~~auf~~ auf rechtliche Art
in Besitz der Realität Grabowa gelangte —
den Gegenstand einer besonderen rechtlichen
Verhandlung bildet, und erst im Grunde des
diesfälligen Erkenntnisses gegen ihn vor-
gegangen werden könnte.

Beschlossen im Rathe des k.k. Kreisgerichtes

Złoczow am 31 Dezember 860

31/1 861
Trzymała

[illegible signature]

betref der Realität Grabowa genannt eingeleitete Verhandlung beendigt worden, mit welcher zugleich ausgesprochen wurde, daß die meritorische Entscheidung dieser Angelegenheit dem Zivil Richter zustehe. –

Es bittet demnach Hl. Boleslaus Ritter von Komarnicki

C. gegen das unter C. anruhenden Kaufvertrages Rechtnehmer des Erstehers der Güter Sassow samt Zugehör Teodor Hulimka das hochlöbliche Gericht geruhe auf Grund der eingangsbezogenen landrechtlichen Beschlüsse die exekutive Übergabe der Realität Grabowa genannt namentlich der im Gründe-Inventare der Attinenz Pobocz sub № 10. 12. und 13 beschriebenen Wohn und Wirthschaftsgebäuden, dann des in demselben Inventare unter № 16 bezeichneten Gartengrundstückes, ferner des Wiesengrundstücks N. top. 262 und der Hutweide N. top 262. anzuordnen und die Vollziehung dieser Übergabe an den Bittsteller einem k. k. Gerichtskomissär aufzutragen, wie auch davon die dermaligen angeblichen Besitzer Julius, Susanna und Konstantin Borzęcka und Andreas Grabowski zu verständigen. –

Die Vollmacht für den Gefertigten Bevollmächtigten

D. unter D.

Die zwangsweise Übergabe dieser Realität, welche bereits in Händen dritter Personen ist, ohne Urtheil gegen sie, ist nicht zulässig; denn die Übergabe der Güter Sasów cum att an Theodor Hulimka rücksichtlich die Einführung in physischen Besitz erfolgte in Folge des rechtskräftigen Urtheils gegen den Besitzer Alexander Gf. Starzenski und nicht gegen die Borzęcki und Andreas Grabowski. Daran wird nichts geändert, daß diese frägliche Realität Grabowa einen Theil des zwangsweise verkauften Hypothek.-Gutes Sasów c. att. bilden soll, u. das Gut Sasów sammt dieser Realität geschätzt, u. mit Rücksicht auf die Beschreibung u. Schätzung veräußert wurde; wobei auch zu berücksichtigen ist, daß Art 10 der Licit. Bedingung darauf gewiesen wurde, daß sich jeder Kauflustige weitere Aufklärungen über den Bestand der Güter durch persönliche Besichtigung zu verschaffen hat, weil die Frage ob Grabowski auf rechtliche Art in Besitz der Realität Grabowa gelangte, den Gegenstand einer besonderen rechtlichen Verhandlung bildet, u. erst im Grunde des diesfälligen Erkenntnisses gegen ihn vorgegangen werden könnte. – Beschlossen im Rathe des k.k. Kreisgerichts Złoczów 31 August 861. Warteresiewicz

912/86

ex 27 Septemb 86

Curr. 5706

4/3 1464

k. k. Kreisgericht in

Złoczow

Hr. Boleslaus Ritter von Komarnicki Eigenthümer der Güter Sassow samt Zugehör

gegen Verständigung

des Julius Borzęcki, Susanna und Konstantia Borzęckie und Andreas Grabowski als dermaligen angeblichen Besitzer der zu Sassow gehörigen Realität Grabowa genannt daselbst wohnhaft

in der Angelegenheit betreff der exekutiven Übergabe der im Wege öffentlicher Feilbietung verkauften Güter Sassow samt Zugehör Poborz und Chmielowa

bittet die Übergabe der zur Attinenz Poborz gehörigen Realität Grabowa genannt anzuordnen und deren Vornahme einem k. k. Gerichtskommissär aufzutragen.

Zustellung
4 Rubr.

Warteresiewicz

5485/6

Diesem Ansuchen kann keine Folge gegeben werden; denn der Lemberger landrechtliche Bescheid vom 7 Juni 1853 Z. 12587 - 13613 - 12435 und 15790 im Grunde welchem der Bittsteller die Übergabe der Güter Sassów cum att. und rücksichtlich der Realität Grabowa fortsetzungsweise durchgeführt haben will, ist mittelst Entscheidung des h. Oberlandesgerichtes vom 30 Dezember 856 Z. 19638 – hiergs. intimirt den 4 Febr. 857 Z. 321 als null und nichtig aufgehoben worden und Teodor Kulimka (Vormann des Bittstellers) mit seinem Ansprüche wegen Übergabe der obigen Realität an die politische Behörde verwiesen worden; besteht daher nicht zu Recht.

Die Złoczower Kreisbehörde hat aber mit ihrer rechtskräftigen Entscheidung bezüglich dieser Realität ddo 25 Maj 1857 Z. 8358 erkannt daß die Angelegenheit wegen Übergabe dieser Realität rein privatrechtlicher Natur ist, und hat die Parteien auf den ordentlichen civil Rechtsweg gewiesen.

Es ist somit klar, daß der Bittsteller seine etwaigen Rechte gegen die dermaligen Besitzer der Realität Grabowa genannt im ordentlichen Rechtswege auszutragen, und erst damals gegen sie die Exekution (Exposessionirung) führen kann, wenn er ein günstiges Urtheil erwirkt &

für Hr Boleslaus Komarnicki
durch Hr. Adv. Warteresiewicz

16

Między nieletniemi spadkobiercami s. p. Teodora Hulimki właściciela dóbr Sassowa z przyległościami Pobocz i Chmielowa w obwodzie Złoczowskim położonych jako to: Teodorem i Alexandrem Hulimkami w zastępstwie opiekuna W. Antoniego Wernera, dekretem c. k. Sądu szlacheckiego lwowskiego z dnia 5. Lipca 1854 do l. 21220 ustanowionego działającemi jako sprzedającemi z jednej a JW. Bolesławem Komarnickiem dziedzicem dóbr Jackowiec i Serwir w obwodzie Złoczowskim tudzież dóbr Zalesca w Rossyi w Gubernii Podolskiej jako kupującym z drugiej strony, zawarty został kontrakt kupna sprzedaży w następującej treści. —

I. Nieletni Teodor i Alexander Hulimkowie, dobra Sassow z przyległościami Pobocz i Chmielowa w obwodzie Złoczowskim położone s. p. Teodora Hulimki lib. dom. 171. p. 235 n. 32 her. własne w drodze spadku im przypadłe, z wszelkiemi polami, rolami, łąkami, pastwiskami, stawami, lasami, zabudowaniami gospodarskiemi, fabrycznemi, mieszkalnemi, młynami z prawem propinacyi polowania, rybołowstwa, słowem z wszelkiemi prawami, jakie s. p. Teodor Hulimka przez kupienie tych dóbr na publicznej licytacyi na podstawie aktu sądowej detaxacyi nabył i jakie jemu i jego poprzednikom względem własności użytkowania i posiadania tych dóbr w ogólności lub w szczególności z jakichkolwiek kontraktów przysługiwały lub przysługiwać mogły mianowicie z prawem windykowania awulsów, nic sobie ani komu trzeciemu nie excypując JW. Bolesławowi Komarnickiemu za sumę szacunkową Sto dwadzieścia tysięcy № 120,000. Złotych Reńskich w mon. konw. dobrowolnie umówioną, na zupełną własność ryczałtom sprzedają, jednakowoż z wyraźnem zastrzeżeniem potwierdzenia tegoż kontraktu przez c. k. Sąd szlachecki lwowski jako Instancyę pupilarną, i pozwalają, ażeby JW. kupujący Bolesław Komarnicki na podstawie deklaracyi sprzedających przyjęcia spadku s. p. ojca Teodora Hulimki i niniejszego kontraktu za właściciela dóbr Sasowa z przyległościami Pobocz i Chmielowa w stanie czynnym, zaś obowiązki przez JWgo. kupującego w ustępie III d i IX przyjęte w stanie biernym tychże dóbr na rzecz nieletnich Teodora i Alexandra Hulimków zaintabulowane zostały. —

II. Gdy wzmiankowane dobra do dnia 20 Kwietnia 1856 Izakowi Steinwurzel wydzierżawione są, i dopiero po upływie tej dzierżawy dnia 21. Kwietnia 856 JWu. kupującemu w fizyczne użytkowanie rzeczywiście oddane być mogą, przeto JW. Bolesław Komarnicki przy podpisaniu niniejszego kontraktu składa do depozytu c. k. Sądu szlacheckiego lwowskiego na rzecz sprzedających zadatek w ilości dziesięć tysięcy Złotych Reńskich № 10,000 zr. Mk. w obligacyach galicyjskich indemnizacyjnych z kuponami, które podług kursu dnia oddania fizycznego posiadania dóbr Sassowa

z przyległościami w cenę kupna wliczony być ma, zas resztującą cenę ~~x~~ kupna
następującym sposobem wypłaca: ——

III. WW. Sprzedające do spłacenia najpierw przekazują, następujące długi na
Sassowie z przyległościami zaintabulowane: ——

a. Z pierwiastkowej Sumy 20000 Ztr M.K. na rzecz kassy oszczędności wiedeń-
skiej dom 140. pag 105. n 108. on intabulowanej resztującą, podziś ilości 6000 zr.
M. K. z odsetkami od dnia 7° Października 1855. przypadającemi. ——

b. Sumę 56502 zr. 30kr Mk: jako drugą połowę sumy szacunkowej przez s.p.
Teodora Hulimkę, ofiarowaną, i na rzecz wierzycieli przy dobrach Sassowie
z przyległościami zaintabulowanych dom. 406 p. 362 n. 215 on. zaintabulowaną
z odsetkami 5/100 od dnia 20. Października 1855. przypadającemi. ——

c. Sumę 5000 zr. Mk: Jana Strominger dom. 406 p. 363 n. 219 on zaintabulowaną
z odsetkami za czas od 24° Czerwca 1853. od dnia 20. Kwietnia 1856 w ilości
700 zr. Mk: zaległemi, zatem łączną sumę sześćdziesiąt ośm tysięcy dwie-
ście dwa Złotych Reńskich 30 kr. Mk: wynoszące. ——

d. Po strąceniu tych do spłacenia przekazanych i przyjętych długów w łącznej
ilości 68202 zr. 30kr. Mk: od umówionej sumy szacunkowej 120000 zr. Mk:
zachodzącą resztę sumy szacunkowej 51797 zr. 30kr. Mk. mówię pięćdziesiąt
jeden tysięcy siedemset dziewięćdziesiąt siedem zr. 30kr M. K lub stosownie
do punktu IX resztującą mniejszą ilość, jaka po strąceniu kwot przez c. k.
Sąd szlachecki lwowski do zapłacenia z ceny kupna zaassygnowanych
i rzeczywiście już spłaconych wypadnie, składa JW. kupujący nadniu naj-
dalej 20 Marca 1856 do depozytu c. k. Sądu szlacheckiego lwowskiego w listach
zastawnych galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego z kuponami we-
dług kursu, jaki nadniu tym istnieć będzie na rzecz WWch Sprzedających pod tym rygo-
rem iż w razie niezłożenia tejże resztującej ceny do depozytu sądowego zadatek w ilości
10000 zr. Mk. w obligacyach indemnizacyjnych w ustępie IIim wzmiankowany
na korzyść nieletnich sprzedających traci i kontrakt ten jako rozwiązany uwa-
żanym i na proste żądanie Sprzedających do c. k. Sądu nadopiekuńczego lwow-
skiego na mocy tego kontraktu prawo własności dóbr Sassowa z przyległościa-
mi na rzecz JW. Bolesława Komarnickiego zaprenotowane lub zaintabulowane
ze stanu czynnego tychże dóbr wykreślone być ma. ——

IV. Za złożeniem najdalej dnia 20. Marca 1856 r. resztującej ceny kupna fizyczne posiada-
nie i używanie dóbr Sassowa z przyległościami bezwłocznie JW. kupującemu oddane być ma,
któremu jednak od dnia podpisania niniejszego kontraktu wspólny nadzór lasów
dominikalnych w Sassowie Poboczu i Chmielowy tak dalece przysłuża iż bez wiedzy i wo-
li kupującego żadne drzewo na opał lub budowle prócz zwykle potrzebnego na domowy
i gospodarski użytek z lasów wyszczególnionych wydanem i wywiezionym być nie może.

V. Wszelkie ciężary gruntowe, służebnictwa i daniny, o ile się prawnie należą, i przy
kupnie dóbr Sassowa z przyległościami na publicznej licytacyjnych s.p. Teodorowi

Hulimce do ponoszenia i spłacenia w warunkach licytacyjnych z dnia 13 Pazdziernika 1851 do l. 27645 przekazane zostały - JW. kupujący na siebie przyjmuje - albowiem JW. kupujący wchodząc we wszelkie prawa przez s. p. Teodora Hulimki przez publiczną licytacyę nabyte także i obowiązki z tej licytacyi wypływające dopełnić obowiązuje się. Niemniej obowiązuje się JW. kupujący kontrakt dzierżawny między s. p. Teodorem Hulimką i Izaakim Steinwurzel zawarty dom 406 p. 363 n. 220 on intabulowany w całej osnowie onego z bez odpowiedzialności za czas przeszły dotrzymać oraz sumę 5000 zr. MK Jana Strömingera z przyległościami z dóbr Chłopiatyna najdalej do roku wyekstabulować. ——

Wszelkie zaś długi s. p. Teodora Hulimki i jego spadkową massę się tyczące, a JW. kupującemu wyraźnie do spłacenia nieprzekazane, jakie teraz zaintabulowane są lub przed zaintabulowaniem tego kontraktu do Tabuli krajowej na dobra Sassow z przyległościami wejdą - niemniej wszelkie jakiekolwiek pretensye dzierżawcy Izaaka Steinwurzel, obowiązują się sprzedające z własnego majątku zaspokoić i do roku po oddaniu fizycznego posiadania swoim kosztem i staraniem wyekstabulować i wszelkie podatki monarchiczne z czasu posiadania s. p. Teodora Hulimki aż do dnia oddania JW. kupującemu fizycznego posiadania zachodzące zapłacić, niemniej należytości skarbowe / Übertragungs- und Erbgebühren / za przeniesienie własności na s. p. Teodora Hulimki i Sprzedających zaspokoić tudzież najdalej w rok od dnia fizycznego posiadania oddanego dekret adeitae haereditatis po s. p. Teodorze Hulimce uzyskać, zaś należytości za przeniesienie praw własności na JW. kupującego przypadające, kupujący w całości bez regresu do Sprzedających zapłacić ma. ——

VI. Gdyby JW. kupujący jaką kolwiek opłatę lub pretensyę z jakiego kolwiek bądź tytułu prawnego wynikające dóbr Sassowa z przyległościami tyczące się, z czasu posiadania s. p. Teodora Hulimki i sprzedających pochodzące w zastępstwie odychże zaspokoił, sprzedające obowiązani będą wszelkie te wydatki i spłaty poczynione JW. kupującemu powrócić. ——

—— Dla zabezpieczenia JW. kupującego, że Sprzedające wszelkie obowiązki względem Niego tym kontraktem przyjęte dotrzymają, nadaje się JW. kupującemu prawo zastawu na Sumie Trzydziestu tysięcy Zr. w. mon. kon. do dyspozytu na rzecz sprzedających złożyć się mającej, które prawo zastawu samo przez się ustaje, skoro sprzedający extraktem tabularnym udowodnią, iż wszelkie długi i ciężary do spłacenia nieprzekazane wyextabulowali. To prawo zastawu nie ma przeszkadzać pobieraniu prowizyi przez sprzedających. ——

VII. W razie sporów z tego kontraktu wyniknąć mogących poddają się strony działające c. k. Sądowi szlacheckiemu lwowskiemu, lub temu, który na jego miejscu we Lwowie zaprowadzonym będzie i postępowaniu sumarycznemu.

VIII. Od dnia oddania fizycznego używania i posiadania dóbr Sassowa z

przyległościami wszelka intrata dóbr, a zarazem wszelkie ciężary, podatki i koszta administracyj, do JW. kupującego należyć mają, zatem i prowizyę od przekazanych do spłacenia długów od tego terminu JW. kupujący opłacać obowiązuje się. ———

IX. Wrazie potwierdzenia kontraktu obowiązuje się JW. Kupujący za poprzednią assygnacyą sądową w 14 dniach po odebraniu sądowego polecenia także kwoty do rąk opiekuna W. Antoniego Wernera lub wierzycieli przedliczyć jakieby na zaspokojenie podatków, odsetek lub innych należytości potrzebne się okazały, od której przedliczonej sumy 5/100 procent od dnia przedpłaty aż do dnia 20. Marca 1856. przy obrachowaniu się potrącić mocen będzie. ———

X. Ponieważ JW. kupujący zadatek tak w znacznej ilości składa zastrzega sobie prawo, wrazie gdyby niniejszy kontrakt najdalej w 30. dniach od dnia podania liczyć się mających przez władzę nadopiekuńczą, potwierdzonym nie był, od tego kontraktu odstąpić i takowy za niezawarty ipso facto uważać, zarazem zadatek złożony bez wszelkiej defalki przez c. k. Sąd szlachecki Lwowski z urzędu bez dalszej prośby wydany być ma. Który to kontrakt strony działające w przytomności świadków własnoręcznie podpisują i intabulować pozwalają. Działo się we Lwowie dnia 4. Września 1855 r. Antoni Werner m/p opiekun nieletnych Teodora i Alexandra Hulimków. Bolesław Komarnicki m/p Jako świadek Leon Teodorowicz m/p Jako świadek Jan Czerwieński m/p Nr. 30579 Vorstehender Kauf und Verkauf Vertrag wird von diesem k. k. Landrechte als Vormundschaftsbehörde der nach Teodor Hulimka hinterbliebenen minderjährigen Kinder, Theodor und Alexander Hulimka genehmigt. — Beschlossen im Rathe des k. k. lemberger Landrechts den 10 September 855. Schnirsch m/p Secretär. ———

N.N. 170. Odpis niniejszy przez stronę samą sporządzony a przezemnie zkollacyonowany, z pierwopisem na 15. kr. Mk. spisanem, od którego należytość rządowa w ilości 1200 Złr. Mk. w urzędzie podatkowym w Podhorcach na dniu 4. Maja 1857 złożoną została — i przez tutejszego Adwokata W. Dra Mariana Warterasiewicza przedłożonem, dosłownie zgadza się.

Złoczów dnia 16. Sierpnia 1860

Michał Morawiecki
c. k. publ. Notaryusz

Należ. nd. 35 cent.
Stpel – 36. „

Odpis wierzytelny.

1. Reg. 67. Akt notaryalny. Za panowania Jego cesarskiej królewskiej Apostolskiej Mości Franciszka Józefa Pierwszego Cesarza Austryi przez Franciszka Wolskiego c. k. Notaryusza we Lwowie w Galicyi roku Tysiąc osmset piędziesiątego dziewiątego dnia trzydziestego pierwszego grudnia zdziałany. - Stanęli przedemną, osobiscie Wielmożny Bolesław Komarnicki własciciel dóbr Sassowa z przyległosciami obwodu Złoczowskiego tudziez Wielmożna Ewelina z hrabiow Dunin Borkowskich Komarnicka własciciełka dobr Hleszczawa obwodu Tarnopolskiego małzonkowie w Sassowie obwodu Złoczowskiego zamieszkali, i zeznali w obecności mnie z osoby znanych wiary godnych swiadkow toz samość ich osoby poswiadczających jakoto: Wielmożnego Adolfa Drop Wodnickiego i Wielmożnego Józefa Jabłonowskiego następujące Pełnomocintwo: Podpisani małzonkowie Bolesław Komarnicki i Ewelina z hrabiow Dunin Borkowskich Komarnicka wyjezdzając na czas jakiś do Rossyi do majątku swego Zalesce w Gubernii Podolskiej powiecie Kamienieckim ustanawiają do wszelkich interesow swoich tak sądowych jakotez politycznych nie mniej do wszelkich interessow administracyi dóbr Sassowa z przyległosciami i dóbr Hleszczawa dotyczących pełnomocnikiem swoim Wielmożnego Franciszka Salezego Morawskiego rządcę dóbr Sassowa z przyległosciami nadając temuz swemu pełnomocnikowi nieograniczoną władzę nas we wszystkich interesach sądowych i zasądowych zastępywac, naszym imieniem do wszelkich władz sądowych i nie sądowych wszelkiego rodzaju prośb, pozwow rekursów, appelacyi zazaleń lub innego rodzaju podań wnioszenia, uchwał i rezolucyi dla nas wypadłych, z wyjątkiem pozwów, naszem imieniem odbierania, przed sądami i do wszelkich Komissyi jakichkolwiek władz krajowych naszém imieniem osobiscie lub przez substituta przez siebie ustanowionego stawania, wniosków czynienia, ugód naszém imieniem zawierania, pieniędzy lub innych wartość mających rzeczy naszem imieniem odbierania i prawomocnie kwitowania, na wszelkiego rodzaju intabulacye na naszych majątkach Sasow z przyległosciami obwodu Złoczowskiego i Hleszczawa obwodu Tarnopolskiego tudziez na

/.

na ekstabulacye jakichkolwiek praw naszych z jakiejkolwiek hypoteki zezwalania, na miejsce swoje gdzie kolwiek tego potrzeba uzna adwokatów krajowych lub innych substytutów z tą samą, lub ograniczoną władzą, ustanawiania, ogółem wszystkiego czynienia, czego dobro naszych interesów podług jego zdania wymagać będzie; obowiązując się wszystko cokolwiek ustanowiony nasz pełnomocnik Wielmożny Salezy Morawski lub substytut z jego ramienia mianowany zdziała za ważne i nas obowiązujące uznać. – Nakoniec zezwalamy aby niniejsze pełnomocnictwo do ksiąg hypotecznych wpisane i prawa naszemu pełnomocnikowi nadane na dobrach naszych Sassowie z przyległościami Pobocz i Chmielowa tudzież na dobrach Hleszczawa intabulowane zostały. – Stanął prócz tego przed podpisanym c. k. notaryuszem Wielmożny Franciszek Salezy Morawski i zeznał w obecności wyż wyrażonych świadków Wielmożnego Adolfa Wodnickiego i Wgo Józefa Jabłonowskiego tożsamość jegoż osoby poświadczając jako powyższe pełnomocnictwo przez W. W. Bolesława i Eweliny z hrabiów Dunin Borkowskich małżonków Komarnickich jemu udzielone w całej osnowie przyjmuje. – Akt niniejszy Stronom zeznającym w całej osnowie odczytany, przez nie jako z ich wolą zgodny uznany i wraz z świadkami wyż wyrażonemi własnoręcznie podpisany został z tym dodatkiem, że wypisy, odpisy lub wyciągi niniejszego aktu tylko mocodawcom, ustanowionemu pełnomocnikowi lub przez tego mianowanym zastępcom wydane bydź mogą. Bolesław Komarnicki w. r. Ewelina z Hr. Dunin Borkowskich Komarnicka w. r. Franciszek Salezy Morawski mp. Jako świadek Józef Jabłonowski w. r. Adolf Drop Wodnicki w. r. Franciszek Wolski w. r. c. k. Notaryusz (L. S.) Wypis wierzytelny pierwszy powyższego aktu notarialnego dosłownie zgodny z pierwopisem w moich aktach notarialnych zachowanym wydaje się Wielmożnemu Franciszkowi Salezowi Morawskiemu do jego użytku. Lwów dnia 31 Grudnia 185 dziewiątego. Franciszek Wolski mp. c. k. Notaryusz. Do czynności prawniczych substytuję W.

19

adwokata Mariana Warteresiewicza. Franciszek Salezy Morawski m. p. przyjmuję Warteresiewicz m. p.

30 kr. 6 kr.

№ 178. Odpis niniejszy przez stronę samą sporządzony a przezemnie kollacyonowany, z pierwopisem authentycznego wypisu aktu notaryalnego na 36 kr. stemplu spisanem przez tutejszego Adwokata Wgo Dra Mariana Warteresiewicza przedłożonem, dosłownie zgadza się.—

Złoczów dnia 25. Sierpnia 1860.

Michał Morawiecki
c. k. publ. Notaryusz

ZU ZŁOCZÓW IN GALIZIEN MICHAEL MORAWIECKI K. K. OEFFTL. NOTAR

5706/1860

D.

6.

6 kr. C. M.

Das hohe k.k. Oberlandes-Gericht hat, in Erledigung der Berichte des bestandenen k.k. Landrechtes ddo 1. Februar 1854 Z. 38275 und des Tarnower k.k. Kreisgerichts ddo 5. April 1856 Z. 1470. über die Beschwerden des Andreas Grabowski und des Theodor Stulinska gegen den, die Übergabe der zur Herrschaft Zassów gehörigen Realität Grabowa genannt, an den Letzteren Theodor Stulinska formulierenden Bescheid des bestandenen k.k. lemberger Landrechtes vom 7. Juni 1853 Z. 12587, 13613, 12435 und 15790, dann in Erledigung der Zuschrift der k.k. lemberger Statthalterei vom 30. September 1856 Z. 39365, ~~wie~~ den berufenen Bescheid als null und nichtig aufgehoben, und den Theodor Stulinska mit seinem Ansuchen wegen Übergabe der obigen Realität an die betreffende politische Behörde gewiesen.-

Von dieser am 30. Dezember 856 Z. 19638 erflossenen Entscheidung werden beide Theile verständigt und ihnen freygestellt, die Gründe II Instanz einzusehen oder in Abschrift zu erheben.

[illegible signature]

Aus dem Rathe des k.k. Kreisgerichtes
Tarnow 4. Februar 1857.

Nro 321 civ.

Coll [illegible] [illegible signature]

Abschrift aus den Akten Z. 321/857

Entscheidungsgründe II. Instanz Z. O.L.G.Z. 19638. – Bei der im Exekutions-
wege vom Gränzkämmerer Zajączkowski vorgenommenen Uebergabe
der Güter Sassow samt Chmielowa und Pobocz ergab sich der Anstand
daß die Realität Grabowa genannt, welche in dem Grundinventar
des Attinens mit dem No. 10-12-16 bezeichnet erscheint, der dazu gehörige
Garten, die sub No. top. 261 beschriebene Wiese und die Hutweide sub
No. top. 262 dem Ersteher Theodor Hulimka deshalb nicht übergeben
werden konnten, weil Konstantin Julius und Susanna Borzęckie, welche
diese Realität im Namen des angeblichen damaligen Eigenthümers
Andreas Grabowski besitzen, sich dieser Uebergabe widersetzten, und
einen Auszug aus dem Sassower Grundbuche beibrachten, nach welchem
diese Realität zur Zeit der Schätzung der Güter Sassow im Jahre
1849 nicht mehr dem Gütereigenthümer Alexander Gf Starzenski ge-
hört haben soll, weil ferner das um eine Assistenz angegan-
gene Złoczower Kreisamt die angesuchte Gendarmerie Assistenz
im Zwecke der Ausderbesitzsetzung der Borzęckie und Einführung des
Hulimka nicht ertheilen wollte. Gränzkämmerer Zajączkowski legte
das aufgenommene Uebergabsprotokoll mit dem Berichte vom
23. April 1853 Z. 271 dem lemberger Landrechte vor, und bat
um weitere Weisung in betreff der Realität Grabowa – zugleich
wurden bei demselben Landrechte zwei Beschwerden überreicht,
und zwar: 1. unterm 24. April 1853 Z. 12435 beschwerte sich Andreas
Grabowski, wider den Gränzkämmerer Zajączkowski über die eigen-
mächtigen Eingriffe desselben in den Besitz der ihm eigenthüm-
lichen Rustikalrealität zu Gunsten des neuen Eigenthümers
der Güter Theodor Hulimka mit der Bitte, das Zwangsverfahren
in Absicht der Räumung obiger Realität einzustellen, darin
begründet er seine Bitte mit dem Auszuge des Grundbuchs zu
Sassow und mit dem Auszuge aus dem individuellen Grund-

/.

vorgetragen des Hauses N: 39 und des dazu gehörigen Grund-
besitzes, und weiset nach, daß diese Wirthschaft bestehend
aus 14 Joch 1194 □ Klafter Grundes eine Rustikalwirthschaft sei-
bei ihm sich bereits in der dritten Hand befinde, er selbe auf
eine rechtliche Art von den früheren Eigenthümern Julius und
Susanna Borzeckie an sich gebracht habe, daß endlich diese Streit-
sache zwischen einem ehemaligen Rustikalisten und dem Grund-
herrn vor die politische Behörde gehöre, der gerichtliche Abge-
ordnete daher zu dem Akte der Außerbesitzsetzung der dama-
ligen Besitzer keine Kompetenz habe. – 2. die Beschwerde des Be-
sitzers Theodor Hulimka de praes. 4. Maj 853 Z. 13613 mit der
Bitte, den Gränzkämmerer Zajączkowski oder einen andern
Gränzkämmerer zum Vollzuge der mit dem landrechtlichen Be-
scheide vom 19. März 1853 Z. 6163 beschlossenen Uibergabe der
herrschaftlichen Realitäten Grabowa in seinen physischen Besitz
auf Kosten der stützigen Eheleute Julius und Susanna Borzeckie
zu delegiren, weil die fragliche aus Hof und Wirthschaftsgebäu-
den und aus 21 Joch Acker und Wiesen bestehende Realität
von dem Eigenthümer des Gutes Sassow Grafen Alexander
Starzenski im Jahre 1850 somit nach der im Exekutionswege be-
wirkten Schätzung 1849 den Eheleuten Julian und Susanna
Borzecka in die lebenslängliche Fruchtnießung überlassen wor-
den ist, mit welcher dieselben laut n. 190 on. im Lastenstande
der Güter Sassow einverleibt, jedoch in Folge der Lizitations-
bedingungen auf den Kaufpreis übertragen wurden. – Zur Er-
ledigung dieser beiden Beschwerden und einer ähnlichen durch das
k.k. Appellationsgericht zur Erledigung in erster Instanz zuge-
wiesenen, sowie des obgedachten Berichtes des Gränzkämmerers

/.

hat das lemberger k. k. Landrecht mit dem Beschluße vom 7. Juni
1853 Z. 12587, 13613, 12435, und 15790 dem Gränzkämmerer Zajączkowski
aufgetragen, die in dem Grundinventare der Attinenz Pobocz
N: 10, 12 und 13 beschriebenen Wohn- und Wirthschaftsgebäude, dann
der in demselben Grundinventare unter N: 16 bezeichneten Gar-
tengrund, endlich der Wiesengrund N: top. 262 und den Hutweide-
grund N: top. 262 welche beide letztern im Grundinventare
von Pobocz als Dominikalgründe erscheinen, in die Schätzung auf-
genommen und zum Nachtheile der Tabulargläubiger und des Käufers
von dem Hauptkörper Sassow nicht getrennt werden dürfen, unge-
achtet der Einwendungen und der Einsprache der angeblichen
dermaligen Besitzer Julius Borzęcki, Susanna und Constantia
Borzęckie und des angeblichen dermaligen Eigenthümers Andreas
Grabowski, dem Ersteher der Güter Sassow Theodor Hulimka
allenfalls mit Beiziehung der Gendarmerie zu übergeben, dagegen
hinsichtlich der Rustikalgrundstücke zu Pobocz unter N: top. 351
263 und 274 im Flächenraume von 14 Joch 1199 □ Klftr wurde
die Beschwerde des Andreas Grabowski und seiner Töchter Ju-
lius und Susanna Borzęckie in soweit berücksichtigt, daß deren
Besitz erhalten und dem Gränzkämmerer Zajączkowski auf-
getragen wurde, diese Grundstücke dem Theodor Hulimka nicht
zu übergeben, sondern solche im Besitze der dermaligen Besitzer
zu belassen, gegen welche gleichwohl dem Theodor Hulimka der
ordentliche Rechtsweg vorbehalten wird, weil diese 3 Grund-
stücke ihrer Eigenschaft nach offenbar Rustikalgründe sind,
und aus diesem Grunde weder im Grundinventarium noch in
dem Schätzungsinventare der Güter Sassow aufgenommen erscheinen.
/.

Gegen diese landrechtliche Verfügung und zwar gegen den letzteren Absatz hat Theodor Hulimka den Rekurs rechtzeitig bei dem k.k. Appellationsgerichte überreicht, Andreas Grabowski dagegen hat bezüglich des ersten Absatzes seine Beschwerde als ob diese eine Provisorial Angelegenheit betreffe bei dem Landrechte überreicht, und mittelst des unterm 9. Oktober 853 Z. 28737 bei dem Appellationsgerichte eingebrachten Gesuches um die baldige Erledigung dieser Beschwerde gebeten. Ueber die Zuschrift des k.k. Zloczower Kreisamts vom 4. August 853 Z. 9092 womit die im politischen Wege wegen der fraglichen Realität Grabowa anhängige Verhandlung dem Lemberger k.k. Landrechte wegen Vermeidung eines allfälligen Konfliktes zwischen den politischen und Gerichtsbehörden bekannt gegeben wurde, hat das k.k. lemberger Landrecht mit dem Beschlusse vom 2. November 1853 Z. 24805 dem Gränzkämmerer Zajączkowski aufgetragen, mit der Vollziehung der Uibergabe der obgedachten Realität Grabowa an den Ersteher Theodor Hulimka bis auf weitere Weisung innezuhalten.
Behufs der Erledigung des über die obgedachten Beschwerden beider Parteien von dem Landrechte erstatteten Berichts ddo 2. Februar 854 Z. 38275, welcher jedoch erst am 17. Juni 1855 an das k.k. Appellationsgericht gelangte, wurde laut appel. Beschlusses vom 14. August 1855 Z. 16496 das lemberger Landrecht angewiesen, von der Zloczower Kreisbehörde die Auskunft einzuholen, ob und welche Entscheidung in der obgedachten anhängigen Besitzstörungsangelegenheit des Andreas Grabowski wider den Eigenthümer des Gutes Sassow Theodor Hulimka wegen der Realität Grabowa von dem Kreisamte gefällt wurde, ob diese

/.

Entscheidung bereits rechtskräftig sei, und auf welchem Standpunkte
sich diese Angelegenheit gegenwärtig befindet. – Mit dem Berichte
dto 5. April 856 Z. 1470 legt das an die Stelle des lemberger
Landrechts getretene Złoczower Kreisgericht die Zuschrift der
dortigen Kreisbehörde dto 29. Nbr 1855 Z. 21672 vor, mittelst
welcher dieselbe unter Anschluß der früheren Zuschrift des
Złoczower k.k. Kreisamts dto 4. August 1853 Z. 9192 an das lemberger
Landrecht unter Anschluß der Verhandlungsakten eröffnet, daß
in der obigen Angelegenheit keine politische Verhandlung ge-
führt, oder eine Entscheidung gefällt wurde, und nachdem zwischen
streitenden Partheien kein Unterthansverhältniß bestanden, daher
die politische Behörde nicht kompetent war, diesen Streitge-
genstand in Verhandlung zu nehmen, und ein Provisorium zu fällen.
Diese Ansicht des k.k. Kreisamtes ist aber aus dem Grunde unrichtig,
weil jedenfalls bezüglich der Grundstücke N: top. 351, 263 und 274
im Flächenraum von 14 Joch 1194 □ Klftr durch den vorliegenden
individuellen Grundertragsbogen die Rustikaleigenschaft
nachgewiesen ist, somit bezüglich dieser Gründe zwischen dem
Eigenthümer derselben Andreas Grabowski und dem Eigenthümer
des Gutes Zascaw, wenn auch nicht das ehemalige Unterthans-
jedoch gewiß das ehemalige Grundherrschaftsverhältniß ob-
waltet, die Streitigkeiten zwischen den Grundherren und Grund-
holden sind aber nach dem Hfd: vom 6. Oktober 1831 Z. 22187 eben
so wie die Unterthanstreitigkeiten zu behandeln, und daher
nach dem Kreisschreiben vom 21. Nbr 1848 und der Verordnung
des Ministeriums des Innern vom 17. November 1855 Z. 26516
und endlich nach der neuesten Verordnung der Ministerien /.

vom 28. Juli 1856 N: 141 R.G.B. vor Allem durch die politischen Be-
hörden zu entscheiden. Die übrigen in dem Besitze des Grabowski
befindlichen Grundstücke erscheinen zwar nach den Vorlagen als Do-
minicale. Allein es handelt sich ja gerade um die Frage, ob diese
Grundstücke Wohn- und Wirthschaftsgebäude dadurch, dass sie von
dem früheren Gutseigenthümer Alexander Gf Starzenski an die
Vormänner des Beschwerdeführers Andreas Grabowski vergeben
wurden, nicht aber das bereits durch die Verleihung der öden
Rustikalgründe von 14 Joch 1194 □ Klafter gegründete Verhältniss
der Grundholdschaft blos erweitert und befestigt wurde, in
welchem Falle diese Grundstücke als ein Bestandtheil der Un-
terthansansässigkeit betrachtet werden müssten; hierüber
zu entscheiden steht aber den politischen Behörden um so mehr
zu, als der Umstand, dass solche Verträge der mit dem
Patente vom 1. Sept. 1798 vorgeschriebenen Verhandlung bezüg-
lich der Tabulargläubiger nicht unterzogen wurden, oder die
vorgeschriebene kreisämtliche Bestätigung nicht erlangt haben,
nach §. 42 der Grundentlastungsdurchführungsverordnung vom
4. Oktober 1850 LGBlat vom Jahre 1851 N: 1 für sich allein die Un-
giltigkeit derselben nicht nach sich zieht – da die lemberger
k.k. Statthalterei laut der Zuschrift vom 30. Sept. 856 Z. 39365 die-
ser hier entwickelten Ansicht beistimmt und die Verhandlung
dieser Angelegenheit im politischen Wege verlangt, so wird
im Sinne der Hfdkte vom 28. Oktober 1815 N: 1187 und vom 23. Juni
820 N: 1669 der berufene landrechtliche Bescheid als offenbar
null und nichtig erlassen aufgehoben, und Theodor Hulimka
mit seinem Anspruche auf die frägliche Realität an
die im politischen Wege vorzunehmende Verhandlung
/

zuweisen. – Lemberg am 30. Dezember 856 – Rogalski m/p –

2733/857

Vom k.k. Bezirksgerichte
zu Złoczow

Dem
Herrn Anton
Werner Vormund
der Theodor Halinski-
schen Kinder

in

Czortków

Ex off.

No. 321
civ.

~~577.~~
639.

26

Beglaubigte landtäfliche Abschrift

aus dem Instrum: buch Tom 791 p 409

Dom 171 pag 236 n 32 haer: Dom 406 p 362 n 215 on. | Ohne Stempel
Dom 171 p 249 n 21 at: Dom 171 p 251 n 22 at. Instr 791 p 409 n 1 on.

Vom Lemberger k.k. Landrechte dem H. Theodor Kulinska Ersteher der Güter Saszow sammt Zugehör: per ministeriatem Z. 6163 vom Lemberger k.k. Landrechte wird auf Grundlage der Lizitationsbedingungen vom 13 Oktober 1851 Z. Z. 27845 dem Herrn Theodor Kulinska als Meistbiethenden das gerichtliche Eigenthumsdecret der mittelst öffentlicher Lizitation zur Hereinbringung der Forderung des Großhandlungshauses Hausner und Violland wider Herrn Alexander Grafen Starzenski pr. 7000 f CM und 6000 f CMz s. N. G. veräußerten um den Betrag von 113005 f CMz erstandenen Güter Saszow mit Attinenzien Sobocz und Chmielowa hiemit ausgefertigt. Sonntag. Aus dem Rathe des k.k. Landrechts Lemberg den 19. März 1853 Trzaskowski zu Verbücherung beschlossen im Rathe des k.k. Landrechts Lemberg den 17 März 1853 Steigenwalder m.p.

Ausgefertigt Lemberg am 25ten Juni 1860

Anton von Chitry
k.k. galiz. Landtafel Registrator

Depr. Kluga — Rogalski — M. v. Komarnicki — Pag. 1. / 639

Zostawiam ostatni dokument potrzebny do wytoczenia sprawy wiadomej upraszam o jaknajpierwszniejsze wyrobienie tyże a honorarium P. Dobr. [illegible] należące targować się nie będziemy.

Zborów 6/8 860 Jo Morawski

13/2 861

Hochlöbliches k.k. Oberlandes Gericht!

Hr. Boleslaus Ritter v. Komarnicki äußerst beschwert durch den sub /. beiliegenden Bescheid des k.k. Kreisgerichtes in Złoczow dto 31. Dez. 1860. Z. 5706, vermög dessen dem Ansuchen um Anordnung der Übergabe der zu den im Wege öffentlicher Feilbiethung ~~[struck]~~ verkauften Gütern Sasow zugehörigen Realität "Grabowa" an den Bittsteller als Rechtsnehmer des Erstehers ~~[struck]~~ nicht willfahrt wurde, ergreift dawider den Rekurs an das hohe k.k. Oberlandesgericht, indem er die unterrichterlichen Beweggründe mit Nachstehendem widerlegt.

Die besagte Realität Grabowa samt den in dem Gesuche /. verzeichneten Grundstücken sind bei der exekutiven Schätzung der Güter Sasow in das ökonomische Inventar wie auch in den Schätzungsakt als ein integrirender Bestandtheil der in Exekution genommenen Güter aufgenommen worden, welche Realität ~~[struck]~~ zu dieser Zeit der Exekut besaß und benützte; auf Grund des besagten Inventars und Schätzungsaktes hat Teodor Hulimka die Güter Sasow bei der öffentlichen Feilbiethung erstanden hat somit auch das Recht erworben, die Besitzübergabe der besagten Güter in dem Umfange zu verlangen, in welchem dieselben in den erwähnten gerichtlich aufgenommenen Akten beschrieben sind und in welchem auch diese Güter Gegenstand der öffentlichen Feilbiethung waren.

Mit dem ~~[struck]~~ Bescheide des bestandenen k.k. Landrechtes in Lemberg dto 7. Juni 1853 Z. 12587 ist auch die Besitzübergabe ~~[struck]~~ der Realität Grabowa samt zugehörigen Grundstücken an den Ersteher angeordnet worden, welcher Bescheid durch das hohe k.k. Oberlandesgericht

nur aus dem Grunde aufgehoben wurde, weil
~~sich~~ diesfalls über Anordnung der kk. Statthal-
terei eine Verhandlung im ~~polit~~ politischen
Wege eingeleitet wurde, deren Ergebniß vor-
läufig abzuwarten war, daher auch dem Er-
steher behufs seines Ansuchens an die
politische Verhandlung gewiesen wurde -
da aber politischerseits rechtskräftig aus-
gesprochen wurde, daß die besagte Angele-
genheit zur politischen Verhandlung nicht ge-
eignet sei sondern daß darüber die Gerichts-
behörden zu entscheiden haben, so tritt der
bezogene landrechtliche Bescheid wieder ins
Leben, weil der Grund seiner Aufhebung
sich als irrig dargestellt hat - dieses ~~An~~-
Ansuchen ist ganz folgerecht und das An-
suchen der Besitzübergabe im Wege der
exekutiven Veräußerung umsomehr ge-
gründet, als der Ersteher, welcher die besag-
ten Güter aus Handen des Exekutions-
richters gekauft auch von demselben die
Übergabe des erstandenen Gutes zu ver-
langen berechtigt ist.
Die Ansicht des ersten Richters, daß der
Rekurrent als Rechtsnehmer des Erstehers
vorläufig im ordentlichen Rechtswege
seine Rechte mittelst Klage gegen die
Besitzer der Realität Grabowa geltend
machen soll, ist ganz ungegründet und
führt zu jener Inkonsequenz, daß falls
der Exekut nach bewirkter Schätzung
der in Exekution gezogenen Güter
die zugehörigen Grundstücke und die
einen integrirenden Bestandtheil der
Güter bildenden Gebäude an dritte
Personen verschenkt, verkauft und
in deren Besitz über~~gibt~~geben hat, der Ersteher

Das hohe Oberlandesgericht hat in Erledigung des Berichtes des Zło-czower k. k. Kreisgerichts vom 20. Februar 1861. Z. 912. über den Rekurs des Boleslaus Komarnicki wider den kreisgerichtlichen Bescheid vom 31ten Dezember 1860. Z. 5706. womit die gebetene zwangsweise Uibergabe der im Besitze des Andreas Grabowski befindlichen, und angeblich einen Theil der Güter Sassow bildenden Realität Grabowa an den Rekurrenten als damaligen Eigenthümer des Gutes Sassow sammt Att: nicht bewilligt wurde, diesem Rekurse aus den vom ersten Richter angeführten Gründen umsomehr keine Folge gegeben, als Rekurrent mit demselben Begehren bereits durch die Entscheidung des Oberlandes-Gerichtes vom 8ten November 1858. Zl 16195. und des hohen obersten Gerichtshofes vom 8ten Februar 1859. Zl 1416. rechtskräftig abgewiesen wurde.

Von dieser hochortigen Entscheidung dtto 14. Mai 1861. Zl 6380 werden Sie unter Rückschluss des Rekurses in / verständigt.

[illegible]

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes
Złoczow am 12ten Juni 1861.

[illegible]

N: 3017/Civ

10/10 861 Przymała

Vom k. k. Kreis: Gerichte Złoczow

für

Herrn Wladislaus
von Komarnicki
durch Herrn Adv: Dr. Warteresiewicz

hier!

Exoffo

Nr. 3017.
Civ

der Güter alle Besitzer der einzelnen Bestandtheile derselben erst im ordentlichen Rechtswege auf Räumung klagen und den Erfolg der langwierigen Prozesse abwarten müßten;

und falls der Exekut sämmtliche Bestandtheile der Güter verschenkt oder verkauft hätte, könnte dem Ersteher aus dem vom ersten Richter angeführten Beweggrunde, weil die Frage, ob die einzelnen Besitzer auf rechtliche Art in den Besitz der einzelnen Bestandtheile der Güter gelangt sind, den Gegenstand einer besonderen gerichtlichen Verhandlung bildet, Nichts übergeben werden – was doch nicht zulässig ist, da der Ersteher

mit der Ersteherung der Güter auch das Recht erwirbt, die Besitzübergabe in dem im Schätzungsakte beschriebenen Umfange vom Exekutionsrichter zu verlangen; was ferners den 10ten Artikel der Lizitationsbedingungen anbelangt, so betrifft derselbe nur den Stand und die Beschaffenheit der Güter in agronomischer Beziehung, derselbe macht in dem Grundsatze, daß die Güter auf Grund des ökonomischen Inventars und des Schätzungsaktes feilgebothen wurden, keine Änderung.

Es bittet somit der Rekurrent das hochlöbliche kk. Oberlandesgericht gemäß den berufenen Bescheid aufzuheben und dem im beiliegenden Gesuche gestellten Begehren zu willfahren. –

An

das hohe k.k. Oberlandesgericht

in Lemberg

Z. Z. 5706/860.

Rekurs

des Boleslaus Ritter
von Komarnicki Eigenthü-
mers der Güter Sassow
sammt Zugehör

wider den Bescheid des
k.k. Kreisgerichtes in
Złoczow ddo 31. Dez. 1860
Z. 5706. —

In Erledigung des Berichtes des Zloczower k.k. Kreisgerichtes vom 13ten März 1861. Zl 1455 über den Rekurs des Alexander Grafen Starzyński und Boleslaus Komarnicki gegen den kreisgerichtlichen Bescheid vom 13ten Februar 1861. Zl 6912 womit der zwischen ihnen in der Rechtssache des Alexander Grafen Starzyński wider Sofie Gräfin Starzyńska wegen Löschung der Summe von 28.000 Silber Rubel von dem Gute Sasow geschlossene gerichtliche Vergleich zurückgewiesen wurde; wird diesem Rekurse keine Folge gegeben, weil wenngleich der Vergleichschließende Boleslaus v. Komarnicki als Rechtsnehmer der Belangten Palmira Gräfin Starzeńska bezüglich der zu löschenden Summe sich ausgewiesen hat, den- die letztere noch ~~noch immer~~ als Streitparthei erscheint, ferner die übrigen Mitbelangten bei diesem Vergleiche gar nicht eintraten und weil endlich dieser Vergleich Namens des Boleslaus v. Komarnicki von einem zur Partheien-Vertretung vor Gericht nicht befugten Bevollmächtigten eingegangen wurde. —

Von dieser unterm 13ten Mai 1861 Zl 7082 erfolgten oberlandesgerichtl. Entscheidung werden die Partheien, - Rekurrent unter Rückschluß des Rekurses sammt Beilagen, - Herr Boleslaus Komarnicki unter Rückschluß der von ihm b. m. erhobenen Protokolls-Beilagen verständiget. —

[illegible signature]

Aus dem Rathe des k.k. Kreisgerichtes
Zloczow am 29ten May 1861

[illegible signature]

3036
[illegible]

vom Zloczower k.k. Kreisgerichte

für

die liegende Masse nach
Sofie Gräfin Starzeńska
zu Handen Advocaten
Dr. Warteresiewicz

Cito

Expedit

Zl 3036
Civ

Pierwopis ugody o kupno i sprzedaż dóbr Sassowa między spadkobiercami s.p. Teodora Hulimki a P. Bolesławem Komarnickim 4o Września 1855 r. zawartej – z rąk Pana Franka Schwagra dzisiaj odebrałem.

w Złoczowie 29o Stycznia 1862

Adolf Wodnicki

Ugoda o sprzedaż i kupno.

Między JW^ym^ Bolesławem Komarnickim właścicielem położonych w obwodzie Złoczowskim dobr Sasowa z przyległościami, jako Sprzedającym z jednej a p. p. Salamonem Halbertalem i zięciem jego Abrahamem Leibą Weinbergerem, tudzież Abrahamem Segalem niepodzielnie (:in solidum) w obecną Sprawę wchodzącymi, jako kupującymi z drugiej strony co do kupna i sprzedaży drzewa stanęła na dniu dzisiejszym następująca ugoda:

1. JW^ny^ Bolesław Komarnicki Sprzedaje Panom Salamonowi Halbertalowi, Abrahamowi Leibie Weinbergowi, tudzież Abrahamowi Segalowi niepodzielnie dwa tysiące (:2000:) sztuk sosen, z lasu swojego w Sasowie zwanego Borek: a to z tej jego części po za pałacem Sasowskim, który leży po za rowem las ten przecinającem po jego wschodniej Stronie i po za wałem, usypanem na części lasu zwanej „Strzelnica" – Rzeczoną tedy ilość sosen, Panowie kupiciele mają sobie na przestrzeni tutaj im wskazanej wybrać i najpóźniej do końca roku 1865 (:piątego) tem pewniej z lasu je uprzątnąć, ile że każda ilość tych sosen, czy ją stojącą na pniu, czy zrąbaną czy nawet na budulec wyrobioną, po upłynięciu tego dnia w lesie pozostawią dla nich by przepadła, i na powrót własnością JW Sprzedającego się stała. –

2. Sposobem ceny kupna ustawia się ryczałtem na zysk lub stratę Sumę pięciu tysięcy pięćset Złotych Reńs w Wal. Austr. (:5500 Złr. w. a. a Strony sobie zrzekają się na zawsze prawa do wszelkiej dopłaty, albo jakiego kolwiek obniżenia tej ceny a tem bardziej do unieważnienia obecnej ugody, nawet i w takiem razie, gdyby się rzeczywiście potem to ze wyniszczeniem onej, jedna którakolwiek Strona drugą bardziej niż w połowę ukrzywdziła.

3. Na karb tej ceny kupiciele do rąk Sprzedawcy zapłacili: 23^go^ Czerwca 1863. 500 Złr w. a. nazajutrz 500 Złr W. A. w dniu 10^go^ Lipca 1863 ilość 1000 Złr W. A. a gdy przy podpisaniu obecnej ugody płacą Mu resztującą ilość trzech tysięcy pięćset Złotych Reńs Austry (3500) Złr w. a. cała tedy cena kupna już przez nich została zapłaconą i z niej ich tedy JW Sprzedawca niniejszą ugodą kwituje. Abeli kupiciele nadto przyjmują obowiązek opłacenia sposobem pieńkowego leśniczemu dworskiemu po pięć grajcarów w Wal. Aus. od każdej pojedynczej przez siebie wyrąbanej Sosny i oddania JW^mu^ Sprzedawcy jednego centnara cukru czwiercentnara kawy i dwunastu butelek szampana. –

Szampanskiego wina, wszystko w najlepszej jakości, a raczej zapłacić za niemek kupca z Brodow od którego JW. Sprzedawca towary te zatrzyma, i razem zwróci cło, za przywóz onych zapłacone, zaś którą tylko rachunek ten i kartą cłowa zostanie im okazana.

4. Wolno wprawdzie kupcielom, na przestrzenie powyżej im wskazanej rozpocząć wyrabywanie sosen z tej lub owej strony: ale którą je raz rozpoczną, w rąbaniu swoim z miejsca na miejsce przeskakiwać i kawałkami lub niewyrąbany pozostawiać, już nie mają prawa i w ogóle rąbanie twe, co do pozostawienia nasienników tak mają prowadzić, żeby nigdzie nie natrafiła się przestrzeń nad dziesięciu z każdej strony łaźniach przynajmniej po dwanaście cali przecięcznej grubości mieć mają. Tuż i w brzegu lasu, tam gdzie takowy z obcemi styka się przestrzeniem, drzewa do oznaczenia kierunku linii granicznych potrzebne tak zwane „Graniczniki w dostatecznej liczbie nietkniętemi mają pozostać.—

5/ JW. Sprzedawca obowiązuje się w okresie który kupcielom w pierwszym ustępie tej ugody do uprzątnienia sprzedanych im sosen wyznaczył nikomu innemu z lasu zwanego „Berek” żadnych nie sprzedawać sosen, oprócz chyba złomków i wywrotów, gdyby takowych na własny nie obrócił użytek.

6. Ugoda podobna, poprzednią pod dniem 11[go] Lipca 1861 z Panem Salamonem Hallbertalem i Salamonem Herschem Halbreichem o kupno i sprzedarz 2000 sztuk sosen z tego samego lasu zawarta zastrzegł sobie był Sprzedawca prawo wybrania dla siebie 30 sztuk sosen, które o ile dotychczas jeszcze rzeczywiście istnieją, czy już zrąbane są czy dotąd niezrąbane, teraźniejsi kupcieli dla siebie zabrać, a w tem celu w ilości im sprzedanej wliczyć to jest o tyle mniej sosen nowo mają wyrąbać, ile ich wyłączonych dawniej sosen dla siebie zabiorą. Atoli takie onych sztuki dotąd jeszcze niewyrąbane przed wszystkiem innem drzewem zrąbane i wraz zrąbanemi już teraz tego x sosnami z lasu uprzątnione być mają. Wyraźnie na kupcieli nakłada się obowiązek, ażeby te sosny które w skutek powstałej powyżej dawniejszej ugody jako do wyrąbania przeznaczone w tem celu napiętnowane zostały, obecnie wszystkie wyrąbali w ilość drzewa niniejszą ugodą sobie sprzedaną wliczyli, to jest o tyle mniej drzew innych na podstawie obecnej ugody wyrąbali — a przed ich wyrąbaniem i uprzątnieniem, w dalszą część lasu tego z rąbaniem zaś puszczać im się niewolno.

7/ W ciągu powyższego okresu (§ 1.) kupcieli pastwisko dla dwóch krów w innych lasach JW. Sprzedawcy sobie będą mieć wyznaczone.—

./.

8) Zastrzega sobie wyraźnie sprzedawca, że w mniejszej niż 100 sążni odległości od wszelkich czy to dworskich czy włościańskich budynków ani im budy wystawić, ani też ognia rozniecać pod żadnym pozorem nie wolno. —

Ugoda obecna, której żadnej ze Stron wynikających na żadnym nieruchomym majątku Strony drugiej, ani stanowczo ani tymczasem zabezpieczać (: intabulować ani prenotować :) niewolno Strony te wszystkie z tym dodatkiem własnoręcznemi zaopatrują podpisami, że przeznaczeniu w ustępie szóstym wyżej zamieszczonem od nich samych pochodzą, i zupełne znaczenie mieć mają. —

Działo się w Sasowi dnia 20 Lipca 1863.

dowiedzić się czyli wzięli że 20
Łokci które [ko]sznicki Ha
sobie wyznaczył —

Punkta poprzedzające Kupna i Sprzedaży

1. W Komornicki Sprzedaje Lasowi i Chmielowi ze wszystkimi
(podług Pomiarów Katastralnego z 845) Przyległościami – z Browarem z całym
należącym do tego Gruntami – [illegible] (oddzielnie) –
aparatem – Okazowanym z wszelkiemi [illegible] przyciągając ni dla siebie – albo
z prawami iak tym dawnej prawem przysługują ni dla siebie – albo
dla kogo innego niezmiennymi – oprócz tylko Inwentarza żywego – i
nieżywego – i innych rzeczy wyłączonych – [illegible] ze wszystkie
[illegible] własności tego [illegible] kupna [illegible] ze wszystkie
mi zasiewami tak iarnemi iak ozimemi które Dzierżawca terażniej-
szy ma w Roku 864 oddać – i zasiewami tych Pol które były
wyłączone od Dzierżawcy – takiemi – iakie były w Roku 863 przez Skarb zwrócone –
wyłączone od Dzierżawcy – takiemi – iakie były w Roku 863 przez Skarb zwrócone – od tego się

2do Cena Kupna iest 100000 złotych – 3tio Wypłata – teraz zaraz
a 20 a 30 złr. w papierach (podług średniej kursu) – od tego się
40 lub 50000 – do Dnia 24 Czerwca 864 – a w Komornicki
odciągnie pożyczki 5 od Dnia kupna do Dnia 24 Czerwca iżeli Tabula będzie czysta –
kapitał ciężarów Gruntu
odciągnie procent na całe, 24 go Czerwca
ki zapłacie za [illegible] 5 od ceny kupna zastrzegam kontrakta na się
X. 1 [illegible] (z. 2) 3tio Po spisaniu kontraktu in sie
wpisać [illegible] wypłata 2 [illegible] oddaje mi Posiadanie Lasu
towych w Golowie – ogrodne Gazy drzewne
in tabulacji 3x – 4 W Komornicki materiały mi zielone – materiały przygotowane
5to Wszystkie Stosy gotowe należą do W Komornickiego – 6. Materiały przygotowane należą do Kupującego.
do Gorzelni należą do Gorzelni w Żrzedzinie Gorzelni należą do Kupującego
Gorzelni znajdujące się w Żrzedzinie Gorzelni przygotowane do Wykarczowania Gorzelni
do Gorzelni znajdujące się w Wozowni przygotowane do Kupującego –
to samo Kamień – i Wozowni należą do Kupującego
– i Wołowni należą

[illegible]

z Budynkami — Łąk Pastwisk i

6te wszystkie użytki z pól i z świeżych Zatrat należą-
ce do 24 czerwca 863 do W. Komornickiego 7go — to samo i wszystkie
ciężary Gruntowe - Podatki - Asekuracja Budynków wszy-
stkich — ma aż do 24 czerwca 863 ~~7me~~ W. Komornicki płacić —
od 24 czerwca 1864 wszystkie użytki i ciężary należą do Dziedzi-
wica [?] — 7me W. Komornicki obowiązuje się z każdym — swoim
kontem — a moim inwentarzem oddać grunty wymienionych ma [?] — tylko
kmiotów — Gorzelni i wołowni — tak żeby nic nie brakowało — (NB ów Punkt może być i w kontrakcie dzierżawy)
do Gorzelni wzrostał i kwas [?] — o zmieszczeniu Leonitów [?] z Sekwestorium Lasowa [?]
8me Kazimierz ma dotrzymać ugody o ... Lasu danego
jeśli ta się tyczy Kawałków
lub Chmielowy —
9te Kazimierz ma dotrzymać ugodę zawartą między W. Komor-
nikiem a Żydami N.N. o dzierżawę Lasy — i po brakowaniu
się wydać reszte należących Żydom Lasów —
10. Inwentarz Dziedziców - ile się znajdzie i
podług tego ma być oddany —

młyn do 20go Października 866 jest zawarowany 20go Lipca 862
wszystkie " " 865
browar " 866.

8/150/19
40

/80/10

514 7 5061/2565 D. Torosiewicz Instr: 1005 p. 446 4 (kopia s. ed) 38

Landtäflich beglaubigte Abschrift

aus dem Buche Instrument: 1005 p. 446.

Dom: 171. p. 246 n. 39. har: L. 34507. pod: 17° Sierpnia 1863 /: 50. 50 x 50. x x O. A. Rzlm: :/ Ugoda o kupno i sprzedaż. Między JW. Bolesławem Komarnickim jako sprzedającym z jednej a W. Michałem Torosiewiczem jako kupującym z drugiej strony, o kupno i sprzedaż położonych w obwodzie Złoczowskim dóbr miasteczka Sassowa z przyległością wsią Chmielową w następującej osnowie zawarta: I. JW. Bolesław Komarnicki w stanie czynnym dóbr miasteczka Sassowa, w księdze głównej 171. w stronicy 243. pod ustępem dziedzictwa 36. i w stanie czynnym wsi Chmielowej w ks: głównej 4. na stronice 327. pod ustępem dziedzictwa 36. stanowczo wykazany właściciel obudwu tych majątków, nabytych od nieletnich spadkobierców ś.p. Teodora Hulimki, który, że ten ich ojciec i prawodawca z publicznego targu był kupił, a uchwałą c.k. Sądu szlacheckiego Lwowskiego z 19 Marca 1853. do L. 6163. na własność miał sobie przyznane i sądownie oddane sprzedaje miasteczko owe Sassów z wsią Chmielową, ze wszystkiemi pośród tamecznych katastralnych granic położonemi rolami, łąkami, pastwiskami, stawami, stawiskami, lasami ogrodami, odłogami, zaroslami, wodami, ze wszystkiemi w ogóle jakiej bądź nazwy i rodzaju dworskiemi i w dworskiem posiadaniu będącemi przestrzeniami i źródłami dochodów, które tylko w jego ręku zostawały lub zostawać były powinny – a więc i z prawem do odzyskiwania od kogo przypadnie wszelkich takich przedmiotów, i praw, które do dworu dóbr Sasowa i Chmielowej z mocy tego ich sądowego ocenienia które ich sprzedaż poprzedzało i za świadectwem czynu ich sądowego oddania ś.p. Teodorowi Hulimce należały a od nich następnie przez kogo bądź mogły być pooderywane, z wszelkiemi zabudowaniami mieszkalnemi, gospodarczemi, fabrycznemi; z młynami i przynależnościami onych z wyłącznem prawem wyrabiania i rozsprzedawania upajających napojów, z karczmami i ogrodami przy nich, z browarem i całym onego przyrządem, z słodownią z budynkiem pośród rynku Sasowa w którym dawniej był szpital wojskowy, z całem i zupełnem prawem

/.

własności i użytkowania a korzystania ze wszelkich tamecz,
nych źródeł dochodów, jakie tylko jemu samemu i jego po,
przednikom przysłużało lub przysługiwać mogło, nie ręcząc
jednak całe za jakość, rozmiar, donosność, wartość, ani na,
wet istnienie, tych praw i przedmiotów, na reszcie z wy,
łącznym prawem nadawstwa /: patronatu :/ co do posad
proboszczów u Kościoła obrz. rzym: kat: i cerkwi obr: gr. k.
w Sasowie, oprócz przedmiotów niżej wyraźnie poszcze,
gólnionych nic z goła sobie ani komu innemu nie wy,
łączając ani zastrzegając; te mowię oba majątki JW Bo,
lesław Komarnicki sprzedaje, daje darownie i wieczne,
mi czasy na zupełną nieograniczoną a dziedziczną
własność ustępuje W. Michałowi Torosiewiczowi
i pozwala ażeby z mocy obecnej ugody, uprzednio w tém
celu w przynależną księgę kr. Tabuli kraj: mającej być
wciełoną, tegoż nabywcę w stanie czynnym miastecz,
ka dóbr Sasowa i wsi Chmielowej, jako ich właściciela,
stanowczo wykazano /: zaintabulowano :/ II Jako cę,
nę kupna ustanawia się tutaj ryczałtem na zysk
lub stratę Summę 100.000 Złr. w.a. mowię Stu Tysięcy
Złr wa. w taki sposób, że jedna strona przeciw drugiej
nigdy z żadnem zarzutem pokrzywdzenia wyżej po,
łowy, z żadnem żądaniem o unieważnienie obecnej
ugody z powodu jakoby ta cena wartości przedmio,
tu kupna i przedaży niebyła odpowiednią wy,
stąpić nie ma prawa, owszem prawa tego wyraźnie
tutaj się wyrzeka. — Na karb tej ceny kupna: a) Wy,
płaca WJ. kupiciel, przy podpisaniu niniejszej ugo,
dy, do Rąk JW. Sprzedawcy Sę 40000 Złr. w a. t.j.
Czterdziestu Tysięcy Złr. w W. A. a z tej wypłaty ta sa,
ma ugoda na zawsze go kwituje. b) w dniu 30go
Października 1863. /: trzeciego :/ wypłaci kupiciel do
Rąk sprzedawcy dalszą Sę 20000 Złr. w a. t.j. Dwadzie,
stu Tysięcy Złr. w walucie Austr: w listach zastawnych
Towarzystwa kredytowego, w listach indemniza,
cyjnych lub też w akcyach kolej żelaznej Karola
Ludwika, podług ich wartości obiegowej w dniu wypła,
ty we Lwowie notowanej, a to wziętej przeciętnie
między ceną po jakiej je wtedy kupowano a po jakiej te
papiery na sprzedaż wystawiano, nareszcie

c) w dniu 15go Czerwca 1864. /: czwartego:/ wypłaci tenże
Kupiciel, do rąk sprzedawcy w Sasowie, resztującą
część ceny kupna w ilości 40000 Złr. wal. mowię Czter-
dziestu Tysięcy Złr. w Walucie Austr: banknotami,
ale pod tym tylko nieodzownym warunkiem, jeżeli
sprzedawca JW. Bolesław Komarnicki świeżym wcią-
oraz wykazem hypotecznym przekona, że na dobrach
te przezeń sprzedanych żadne inne nie ciążą obar-
zenia prócz tych, które się tu wyraźnie w na-
stępującej sposób poszczególnia: 1. Na samym
Sasowie ustęp ciężarów pierwszy 1 na rzecz Ba-
zylianow w Hołubicy i w Podhorcach, 2) na temże
miasteczku ustęp ciężarów 16 na rzecz niewymie-
nionych wolnowrębników 3) na temże miasteczku
Sasowie ustęp. cięż: 20. dla Kościoła w Sasowie – 4) na tem
samem miasteczku ustęp: cięż: 32. a na wsi Chmie-
lowej ustęp cięż 15. na rzecz tegoż samego Kościoła
5) Na miasteczku Sasowie ustęp ciężarów 44. dla
szpitalu w Sasowie 6) na tem samem miasteczku
ustępy cięż. 71, 135, 146, 235. a na wsi Chmielowie ustęp
ciężarów 42, na rzecz Maurycego Rubczyńskiego potem
Matensza JWładysława Eustachego hr: im: Drohojew-
skiego, dalej w połowie na rzecz Eweliny Julianny
z i. Drohojewskiej później Romana Moraczewskiego
na reszcie na rzecz Eliasza i Seweryny z Turkułów
Garapichow małżonków, 7) na miasteczku Saso-
wie ustępy ciężarów 95 & 134. a na wsi Chmielowie
ustępy ciężarów 60 i 80. dla Tekli z Gluskich Kajetano-
wiczowej, potem hr. Leona Rzewuskiego 8) na tem
samem miasteczku ustępy cięż 121. & 123. a na wsi
Chmielowie ustęp cięż: 76. dla szpitalu w Sasowie
9) na temże miasteczku ustęp cięż. 124. dla Cerkwi w
Sasowie y 10) na miasteczku w Sasowie ustęp cięż:
377 & 378, zaś na wsi Chmielowie ustęp cięż 128.
gdzie uwidoczniono zdjęcie odpowiedzialności, nieg-
dyś na korzyść poddanych każdemu w kraju dobra
obarczającej – III. Obarzenia od 1o do 9o ustępu włącznie tu
wyżej poszczególnione, nie uznając wniczem ich płynność
owszem zastrzegając sobie możność pozbycia się ich
lub usunięcia ich sobie każdą przystępną drogą a przyrze-

./.

kając przytem że jeżeli się którego z nich przy urzędowej
tak zwanej regulacyi pozbędzie i JW. Sprzedawcy tę korzyść
z tąd wyciągnąć pozwoli, iż zregulowany ciężar taki z hypoteki
wsi Poboczy będzie mógł być zupełnie uprzątniętym,
to mówię obarczenia kupiciel, nieodnosnie do sprzedawcy
i niestrącając z ceny kupna ich wartości, na siebie a zaś oswo-
bodzenie pód ustępem 10. tu co dopiero wymienione, na korzyść
swą, przyjmnie, one wszystkie tedy, od chwili oddania fizyczne-
go posiadania przedmiotu niniejszego kupna i sprzedaży,
sprzedawcy więcej dotyczeć się niemają. – Wszystkie zaś
inne nie wymienione wyżej obarczenia hypoteki dóbr
sprzedanych, przez samego sprzedawcę, jego wydatkiem
i staraniem, do 15^{go} Czerwca 1864 tem pewniej z hypo-
teki tej mają być uprzątnione, ile że zapłata reszty ceny
kupna wtedy zapadającej, aż do ich ostatecznego uchy-
lenia, przez kupiciela może być wstrzymaną. – IV.
W razie gdyby JW. Sprzedawca do 15^{go} Czerwca 1864. wy-
kazał dokonane uprzątnie tych wszystkich ciężarów
a W. Kupiciel w tem dniu lub też w dni 30^{tu} pomoże
później dokonanym wykazaniu się ich uprzątnienia
zapadającej wtedy reszty ceny kupna JW. Sprzedawcę
wypłacić omieszkał, lub w reszcie gdyby mu niezapła-
cił tej części ceny kupna która 30. Października 1863.
do uiszczenia przypada, w tych obudwóch przypadkach
z wziętej dzisiaj części ceny kupna S^{a} 10.000. Ztr. w a.
mowię Dziesięciu Tysięcy Ztr. w W.A. na korzyść sprze-
dawcy przepada, przytem ugoda obecna byłaby cofniętą
i rozwiązaną sprzedawca na powrot stałby się wła-
ścicielem dóbr ugodą tą objętych i z tem odzyskanem
własności swojej prawem zaintabulowac się na powrót
w ich stanie czynnym, nie inaczej jednak, byłby mo-
cen, jak tylko przy rownoczesnem na rzecz W^{go} Micha-
ła Torosiewicza zaintabulowanim reszty, po odtrą-
ceniu owych 10000 Ztr. w.a. z zapłaconej przezeń do
owego czasu ceny kupna u JW^{go} Bolesława Komar-
nickiego pozostałej, i zaintabulowanim razem obowiąz-
ku zwrócenia jej do roku, od dnia owego uchybienia
wypłaty liczonego z odsetkiem po 5. od sta V. Po-
nieważ wchodząca dotąd w skład dóbr Sasowa
osobna wieś Pobocz, tutaj niesprzedana owszem

1 fl.

wyraźnie wyłączona, nieprzechodzi na własność Wo Michała Torosiewicza, ale dalej własnością JWo Bolesława Komarnickie„go pozostaie, strony obie tedy oświadczają, że co do wzajemnego rozmiaru swoich przestrzeni w Sasowie i Chmielowie z jednej a we wsi Pobocy z drugiej strony, tudzież co do wza„jemnego od siebie przestrzeni tych rozgraniczenia, pomiar ostat„ni katastralny, odnoszące się doń mapy, i tak zwane protokuła parcel, za jedną i wyłączną podstawę praw swoich przyjmują. Na ich też postawie a zaskazówką wła„snie mapowych, wzajemne na miejscu rozgraniczenie między sobą w miarę potrzeby czy to rowami czy kopca„mi lub polami najpóźniej do 15o Czerwca 1864. usku„tecznić się obowiązują tak dalece, że takie rozgranicze„nie - gdyby do tego czasu która ze stron dobrowolnie przy„stąpić doń się wzbraniała - nawet wbrew jej woli, byle w takim przypadku urzędownie przeprowadzone, zupełnie będzie mieć znaczenie a opisanie granic, które w każdym razie przy tej sposobności ma być sporządzone na obudwie rozdzie„lonych majątkach nawet wtedy w hipotece może być uwidocz„nione, gdyby niestający na niem podpis jednej strony, pod„pisem urzędnika który odgraniczenie wykonywał miał być zastąpiony. Toż i dworskie budynki wszelkie dziś stojące tej z dwojga stron tutaj czyniących stają się własnością tej której dostała się podług katastralnego pomiaru ziemia, na której stoją - a i wszystkie wreszcie prawa stron tych jakie kolwiek, do tych samych granic terytorialnych wza„jemnie sięgają. II. Fizyczne posiadanie dóbr tutaj sprze„danych, po spełnieniu nieodzownego warunku wyżej w ustępie II pod b & c postawionego, w dniu 15o Czerwca 1864. Wu Kupicielowi oddane zostanie. Atoli lasy w ma„jątku tu przezeń kupionym, już od chwili podpisania obecnej ugody, pod jego nadzór przeszły a JW. Sprzedawca wszelkiego prawa do rąbania w nich drzewa już odtąd się wyrzeka. Rozumie się jednak że ten nadzór, w razie uchybienia wy„płat powyższych dwu części ceny kupna, natychmiast ustaie. Gdy folwark zwany „Kalinka" do 15o Czerwca 864. jest wydzierżawiony, więc w tem dniu, podług zawartej co do niego ugody dzierżawnej i inwentarza podług którego

/.

dzierżawcy go oddano, tem pewniej Kupicielowi ma być
uczyniony przystępnym, ile że od tego zależy wypłata
ceny kupna – raczej jej reszty w owczas zapadającej.—
Wszelki nadmiar – nad wykaz onego Inwentarza
w folwarku tem w tenczas ukutecznióny, zwrocę,
niem kosztów tem celem wyłożonych, przez Wgo
Kupiciela, przy odebraniu go, JW. Sprzedawcy ma
być powróconym. Browar w Sasowie do 20go
Kwietnia 1866 a tameczny młyn z foluszem
i prawo wyszynku do 20 Kwietnia 1865. r. są
wydzierżawióne. Przytem sklepy w budynku szpi-
talnym – i niektóre w nim mieszkania wynaję-
te a papiernia także p. Minkusiewiczowi, dawną
jeszcze ugodą poprzednich jeszcze właścicieli Sa-
sowa wypuszczona. Co do tych tedy przedmio-
tów, oddanie onych w dniu 15 Czerwca 1864.
nie inaczej tylko w taki sposób na rzecz Kupiciela
nastąpi, że sprzedawca wszystkie swe prawa,
wypływające z ugod z dzierżawcami i najemca-
mi tymi pozawieranych i wszystkie też swoje
względem nich obowiązki począwszy od 15. Czerw-
ca 1864. na Wgo Kupiciela przenosi i przelewa, a
w szczególności, nie ręcząc jednak za skutek, prze-
nosi nań także swoje prawo do rozwiązania ugody,
z Mojżeszem Leibą Ekerem co do dzierżawy młyna i
foluszu „papierzańskich" zawartej – a to z ustępu
3go ugody tej dające się wyprowadzić, jako też
prawo swe do rozwiązania ugody o dzierżawę pa-
pierni w Sasowie przez poprzedników swych
zawartej – za skutek którego rozwiązania
też samo nie ręczy. Drzewo do tych dzierżaw-
nych ugod w moc ich osnowy, o ileby się takowe
ostało – dzierżawcom mogące się należeć, począw-
szy od 15go Czerwca 1864. już tylko z lasów Wgo
Kupicielowi do dóbr Sasowa z Chmielowa przy-
padłych oddawane być może. Czynsz dzierżawców
tych i najemców, o ileby w dniu 15go Czerwca 1864.
okazał się być przebranym, przez JW. Sprzedawcę zwró-
cony, mianowicie, W. Kupicielowi z zapadającej
w owczas od niego reszty ceny kupna potrącony

H1

być na VII Od tej 15° Czerwca 1864. zapadającej reszty ceny kupna Wny Kupiciel także odsetki po 5% po- trącić będzie mocen od zapłaconej dzisiaj Sy 40000 Ztr. Wa. od dnia dzisiejszego – a od dalszej części tej- że ceny kupna t.j. od 20000 Ztr. Wa. od dnia w którym takową wypłaci, licząc odsetki od Summ obudwu po sam dzień 15. Czerwca 1864. VIII. Na Wgo Kupiciela wyraźnie tutaj nakłada się, a on przyjmuje niniejszem obowiązek dotrzymania ugody przez JWo Sprzedawcę z Salamonem Halberthalem i Abrahamem Leibą d. im. Weinberge- rem w dniu 20 Lipca 1863. co do sprzedaży 2000 sztuk sosen z dworskiego lasu „Borek" w Sasowie za- wartej. IX. Zastrzega sobie JW. Sprzedawca prawo bezpłatnego mieszkania w głównym domu w Sasowie, użycie wszystkich pośród obejścia dom ten okalającego położonych budynków – potem na- leżącego doń warzywnego ogrodu nareszcie czte- ro chałupy z należącemi do nich ogrodami dla swej służby – a to wszystko aż po dzień 17. Listo- pada 1864. (: Czwartego :) w którym dopiero prze- mioty te na rzecz Kupiciela mają być opróżnio- ne. X. Obowiązek wydawania dla dwu Księży obu obrządków w Sasowie opału, od 15° Czerwca 864 na lasy Sasowskie a więc na Wgo Kupiciela wy- łącznie przechodzi. XI. Wszystkie drzewo do dziś dnia zrąbane a niebędące własnością PP. Sala- mona Halberthala i Abrahama Leiby d. i. Wein- bergera, bez różnicy czy one dzisiaj obrobio- ne czy surowe, potem wszelki inny budulec murowy, oprócz wapna i ciosów tu- dzież innego kamienia znajdujących się w dziedziń- cu gorzelni, JW. Sprzedawca wyraźnie dla siebie wyłącza. XII. W dniu 15° Czerwca 1864. przy od- daniu fizycznego posiadania, nastąpi między stronami rozliczenie, co do wszelkich podatków i opłat. Coby się na ten czas co do stosunku do cza- su okaże nadpłaconem lub niedopłaconem, tu jedna strona drugiej na tej zasadzie powrócić będzie winna, że Wny Kupiciel opłaty te wszystkie

/.

z Sasowa i z Chmielowej, ale dopiero od 15go Czerwca 1864.
wyłącznie ponosić. Ugodę obecną stronyobie przy
świadkach własnoręcznemi zaopatrują podpisa,
mi, pozwalając by ją celem pozyskania praw i ubez,
pieczenia obowiązków które nadaje i nakłada
a mianowicie także, dla ubezpieczenia obowiązku
w stanie biernym dóbr Sasowa i Chmielowej któ,
ry w swoim czasie z ustępu jej IIgo mógłby
wyniknąć – w przynależną księgę zasiłków (Libr.
Instr.) Król. Tabuli Kraj: zapisano. Zastrzeżony dla
Wgo Kupiciela od dnia dzisiejszego zarząd lasów Sasow,
skich (: II. tak ma być rozumiany: że przez płaconą przez
siebie służbę swą lasową – całości jego przestrzegać ma
prawo i wyrębywać drzewo potrzebne na utrzyma,
nie – poprawę i nawet na stawienie nowych budynków,
nareszcie do gorzelni na 1864: potem do zaspokojenia
obowiązków, wypływających z ugód dzierżawnych i
najmowych. Przechodzą tedy leśniczy i wszyscy po,
bereżnicy (: oprócz jednego którego sobie sprzedawca
wyłącza :) na utrzymanie i pod rozporządzenie wyłączne
JW. Kupiciela a ku umieszczeniu kancelarii lasowej, dom
Sasowie„ budą” zwany a to ten od chwili opróżnienia go przez
teraźniejszego najemcę – do jego rozporządzenia ma mu być
oddany. Nareszcie Kaucye wszystkie, które z mocy ugód dzierżaw,
nych i najmowych przez JW. sprzedawcę zostały pozabierane w ilo,
ści ugodami temi wskazanej – W. Kupicielowi w dniu 15. Czerwca
1864. mają być podoręczane, lub też przez Niegoż z zapadającej w tym
reszty ceny kupna potrącone. W ostatku zauważa się tutaj: że
słowa tu wyżej dodatkowo zamieszczone a tylko wskutek pomył,
ki pisarskiej w osnowie samej wypuszczone z wolą naszą
są zgodne. Działo się we Lwowie dnia 16go Sierpnia 1863
Bolesław Komarnicki, sprzedawca m. p. Michał Towarnicki [illegible]
Kupiciel m. p. (: L. S. : L. S. :) Świadkowie Adolf Wodnicki m. p.
Anton Oleszkiewicz m. p. – Wpisać Uchwalono w Radzie
c. Król: Sądu Krajowego. Lwów dnia 21. Września 1863. –
Czaykowski m. p. — — — —
Abgeschrieben Lemberg am 5ten August 1865.

Peter Janowczyk
kk. galiz. Landtafel
Director

Depromp. Siemiontowicz
[illegible] Rogalny

42

Michał Torosiewicz

Bolesław Komarnicki.

ad Sassow.

[illegible] pozew, Exc[illegible] i Replika do Stanu
[illegible] wydano 9/11-866

Den arg. Betrag vom Schaar
erhoben für Hr Kunst.
dz 29t Jäner 862

Franz Schwarz

II 2

Torosiewicz Michał

procesy i sprawy dot. Sasowa

1864 - 1873 i i. 1861 - 1869

Akt 59. + 2 plany

12 VI 1864

50 kr.

Ugoda o kupno i sprzedaż

Między P. Piotrem Iwasiukiem jako sprzedawcą z jednej a W^u Michałem Torosiewiczem właścicielem dóbr mia=
steczka Sasowa jako kupicielem z drugiej strony, o pewną przestrzeń ziemi w rzeczonem miasteczku, na dniu
dzisiejszym stanęła ugoda wieczysta w następującej osnowie:-

1. P. Piotr Iwasiuk, za pomocą darowizny byłych właścicieli dóbr Sasowa Panów Hr: Aleksandra i Franciszka Sta=
rzeńskich z 6° Września 845. mając sobie bezodpłatnym sposobem na własność nadaną przestrzeń ziemi w
Sasowie „Łwada" zwaną a w tamecznem uroczysku „Staryki" położoną i w metryce urbarialnej z roku 820
pod liczbami pomiaru nowego 502. 503 i 504. na dwór wykazaną a zaś w pomiarze katastralnym z roku 845.
pod liczbami pomiaru od 630. do 635. włącznie, z rozmiarem 6. morgów 727 sążni □ zamieszczoną, która obecnie
w części już jest ornem polem a w części jeszcze sianożęcią i graniczy od północy z rzeką Bugiem do której
bezpośrednio przypiera; od wschodu tylko potrójnym porzeczem oddzieloną jest od rowu przy rządowym gościńcu, któ=
ry ze Lwowa na Sasów do Brodów prowadzi; od południa podobnym porzeczem jest oddzielona od posiadłości niegdyś
ś.p. Wincentego Wintera, dziś będącej Pana Bolesława Komarnickiego własnością a dalej od gruntów należących do
posiadłości Aleksandra Kozaczyńskiego, Stefana Jakubowicza, Bazylego Sidorczuka i Jacentego Trzeciaka; nareszcie
cie od zachodu takim samym porzeczem odłączona od przestrzeni, które należą do posiadłości Mękity Dunajskiego i
Aleksandra Kozaczyńskiego - tę całą dotąd swoją przestrzeń mówię, wraz z postawioną na niej blisko rzeki budą,
z posiewem żyta na jej części [illegible] jesieni na trzeci snop a wę=
zowym porzeczem z trzech stron ją opasującym, ze wszystkiem z resztą cokolwiek się na niej lub w jej wnętrzu znajdować i mieścić może, nic z niej, o=
prócz tego co niżej w ustępie trzecim wyraźnie zamieszczono, dla siebie ani dla kogo bądź innego nie wyłączając, w
tem stanie w jakim ją dotąd sam posiadał lub posiadać prawo miał, z całem nieograniczonem i bezwarunkowem
swojem własności pod względem niej prawem, sprzedaje, daje, daruje i wiecznymi czasy nieodwołalnie odstępu=
je, przenosi i przelewa, na rzecz i osobę W^o Michała Torosiewicza teraźniejszego właściciela miasteczka Sasowa
i fizyczne onej posiadanie natychmiast Mu oddaje a to onej oddanie, mocą niniejszej ugody, z takim skutkiem
stwierdza, że na tę okoliczność przeczącą: jakoby jej oddanie przecież nie było nastąpiło, w obliczu jego podpisu na
obecnej ugodzie, nigdy żaden dowód dopuszczonym nawet być nie może.- Bo też i zaraz tutaj sprzedawca ten
pozwala, ażeby w księdze gruntowej miasteczka Sasowa, gdzie dotąd Tomo III pag. 383 i 384. jego prawo włas=
ności tyczące się tej przestrzeni hipotecznie znajduje się wykazane, odtąd, na podstawie obecnej o kupno i
sprzedaż ugody, która w tem celu gdzie należy ma być w całej osnowie zaciągnięta, ~~odtąd~~ W^o Michała Torosie=
wicza, jako jedynego tej przestrzeni właściciela, w jej stanie czynnym, stanowczo wykazano (: zaintabulowano:)

2. Cenę kupna stanowi się ryczałtem na zysk lub stratę, w ilości Pięciuset Złotych Reńskich w walucie au=

striackiej

strziackiéj (: 500. Złr: w W. a:) ; przyczém obie strony wyraźnie zrzekają się możności podniesienia kiedykolwiek zarzutu, jakoby jéj wymiarem jedna którakolwiek z nich drugą więcéj niż o połowę ukrzywdziła a tém samém i wszelkiego prawa do obalenia obecnéj ugody, na podstawie takiego zarzutu. Że zaś kupiciel przy jéj podpisaniu całą tę cenę kupna do rąk sprzedawcy w gotowiźnie odliczył; przeto z jéj wypłaty Pan Piotr Iwasiuk tu zaraz wcałyście i na zawsze go kwituje.—

3. Wyżéj już powiedziano, że część sprzedanéj tu przestrzeni właśnie teraz żytem na trzeci snop znajduje się zasianą. – Dla mieszczanina Sasowskiego Bartłomieja Poachalewicza Ledy, który zasiew onego, na mocy ugody z Panem Piotrem Iwasiukiem zawartéj, przeszłéj jesieni swojém staraniem uskutecznił, z mocy ugody owéj zastrzega się wyraźnie dwie trzecie części s całego tegorocznego stamtąd zbioru żyta – a Wy kupiciel tém samém tylko jedną trzecią częścią tego zbioru a to w życie już zżętém i związaném, zadowolnić się będzie winien.—

4. Długi żadne, ani podatki, ani téż zaległe opłaty gminne żadne, na sprzedanéj tutaj przestrzeni nie ciążą, – bieżące zaś wszelkie ciężary od dnia dzisiajszego począwszy, sam Wy kupiciel ponosić jest winien; on téż sam wyłącznie poniesie cały wydatek z zawarcia ugody obecnéj i z wykazania hipotecznego praw, mocą onéj przez siebie nabytych.—

Którą to ugodę strony obie przy świadkach własnoręcznymi zaopatrują podpisami. – Działo się w Złoczowie dnia 12go Marca 1864.

Świadkowie:

Kazimierz Szychulski [signature]

Jan Kwiatkowski [signature]

Piotr Iwasiuk [signature]
Sprzedawca

Michał Torosiewicz [signature] Kupiciel

Zaciągnięto do Księgi ingrossacyjnéj Tom. IX pag. 267, 268, 269 n. p. 269 – i Pana Michała Torosiewicza jako właściciela powyższéj realności, dotychczas na imię sprzedawcy Piotra Iwasiuk w Księgach gruntowych dom. Tom. III p. 1340 n. 2 haer. zapisanéj, w stanie czynnym zaintabulowano, patrz dom. Tom. III n. 3 haer. pag. 1340 – potwierdza się.—

Od Urzędu Tabuli gruntowéj dla Sasowa,
w Olesku d. 14 Maja 867

[signature]

A.

Lewada

Zubakulaiča

Tej prośbie zadosyć czyniąc poleca się prowadzącemu Księgi gruntowe aby kontrakt kupna i sprzedaży pomiędzy p. Michałem Torusiewiczem i Piotrem Iwasiuk pod dniem 12ᵍᵒ Marca 1864 zawarty – poprzednio zaingrosować, a potem na podstawie tegoż P. Michała Torosiewicz jako właściciela realności, Lewada zwanej pod № 427 w Sasowie położonej, dotychczas na imie sprzedającego Piotra Iwasiuk w księgach gruntowych dom tom III p. 1340 u 2 hor zapisanej w stanie czynnym tejże zaintabulować.—

O tym zawiadamia się obydwie strony, tudzież c. k. Urząd podatkowy celem wymierzenia należytości przenośnej.—

Z c. k. Urzędu powiat. jako Sądu Olesko dnia 17 Października 1866.

Nahlik

Dla p. Michała Torosiewicza w Sasowie.

Praes. am 20. Marz 1864

15 kr.

411.
civ.

Przedmiot ksiąg gruntowych miasteczka Sasowa

Do Prześwietnego c. k. Urzędu powiatowego jako Sądu w Olesku

Michał Torosiewicz właściciel dóbr Sasowa w Pottwie obwodzie Złoczowskim zamieszkały

za uwiadomieniem P. Piotra Iwasiuka w Sasowie

upraszа o wydanie nakazu do prowadzącego księgi gruntowe Sasowa, ażeby go na podstawie ugody o kupno A. właścicielem posiadłości w Sasowie na Starykach „Lewada“ zwanéj, w jéj stanie czynnym, zaintabulował a przynajmniej zaprenotował.

z 1. załączką w pierwopisie i 2. treściopisami.

Prośba [?] Sławińska [?]

46

Wysoki c. k. Sądzie!

Michał Torosiewicz

A. — Świadczy załączony pod A wykaz hipoteczny, że pan Bolesław Komarnicki, na podstawie tutaj pod B. dołączonej, zawartej z Panem Bolesławem Komarnickim z Teodorem i Aleksandrem Hulimkami, nieletnimi synami s. p. Teodora Hulimki, 4go Września 1855

17go Sierpnia 863 — ugody o kupno i sprzedaż, przez ówczesny c. k. Sąd szlachecki Lwowski jako władzę ich nadopiekuńczą, za pomocą uchwały z 10go Września

B. — 1855 do L. 30579 potwierdzonej B., stał się właścicielem dóbr miasta Sassowa s przył: wraz z tą wsią Chmielową i ze stem własności swojej prawem, w stanie czynnym dóbr tychże, a to w księdze głównej 171 na stron: 243 pod ust: dziedzictwa 36 stanowczo został wykazanym.

Pierwszym tej ugody ustępem, sprzedawcy przedmiot swojej sprzedaży a w szczególności i miasteczko Sassów także, ze wszystkiemi temi prawami w tem ograniczeniu i ze wszystkiemi temi składowemi częściami, na własność Pana Bolesława Komarnickiego rzeczonego kupiciela przenieśli, w jakiem iż z temi ojciec ich a bezpośredni prawodawca s. p. Teodor Hulimka te dobra s publicznego targu, przedsięwziętego drogą wymusu przez

D. — c. k. Sąd szlachecki Lwowski, na zasadzie sądowego ocenienia które sprzedaż onych poprzedziło, był nabył i uchwałą z 19go Marca 1853 do L. 6163 tutaj pod D dołączoną na własność miał sobie przyznane. — Jakoż tą samą o kupno i sprzedaż ugodą C rzeczeni sprzedawcy te całe swoje prawo także, bez żadnego wyłączenia, na swego kupiciela a ten dalej na Pana Michała Torosiewicza przelali, jakie im służyło do odzyskania wszelkich części składowych swych dóbr, które by im były przez kogo bądź przetrzymane lub odjęte. —

Owę sprzedaż dóbr Sassowa, przywiedzioną do skutku, jak się dopiero rzekło, celem wymusu należytości 6.000 Złtr. m. k. i 7000 Złr m. k. s p. o. przez dom handlowy Hausnera i Viollanda przeciwko Aleksandrowi Hr. Starzeńskiemu wyprawowanych, obwieszczeniem c. k. Sądu szlacheckiego Lwowskiego z 15go Października 1851 do L. 27.645

E.D. — tutaj pod E załączonem, rozpisaną, jak świadczy pierwszy ustęp tegoż obwieszczenia, poprzedziło te sądowe ocenienie przedmiotu sprzedaży, które w Maju 1850 przeprowadzone, oznaczyło Sumę 138.094 Ztr. 52 Gr. mk, jako wartość samego miasteczka Sassowa. —

F. — Ten zaś czyn ocenienia tutaj pod F załączony, jak o tem świadczy wyraźna na samym wstępie jego umieszczona wzmianka, z swej strony znowu, zasadzał się cały na szczegółowem opisaniu

E F Tą ugodą nabył P. Michał Torosiewicz wspomnione dobra Sassów wraz z miasteczkiem w tem nieuszczuplonym stanie, w jakim je jego sprzedawca sam, za pomocą ugody o kupno i sprzedaż z 4go Września 855 z nieletnimi Teodorem i Aleksandrem Hulimkami zawartej, tutaj pod B dołączonej, był kupił; tej zaś ugody B pierwszym zaraz ustępem rzeczeni małoletni

C.

2

G.

ocenionego majątku, które zawierał równocześnie wyprowadzony Inwentarz jego gospodarczy, tutaj pod G. załączony. —
Jakkolwiek przytoczone dotąd od A. do G. łącznie zasiłki, uzupełniając się nawzajem, przekonywają o tém: że s.p. Teodor Hulimka miasteczko Sassów z publicznego targu kupił i że jego nieletni spadkobiercy sprzedali je potém panu Bolesławowi Komarnickiemu, że je następnie od niego teraz ostatecznie kupił Pan Michał Grocholski [?] z tém wszystkiemi jego składowémi częściami, jakie doń podług sądowego ocenienia (F.) i gospodarczego Inwentarza (G.), właśnie celem owej sprzedaży sądowej wyprowadzonych, należały. —
Otóż w § III owego Inwentarza, między przestrzeniami z których się składa dworska własność w miasteczku Sassowie, a to pod ustępem porządkowym 104. a pod liczbą pomiaru nowego (topograficzną:) 748, mieści się wyraźnie także przestrzeń „dworski staw" mający rozmiaru 31. morgów 1586. sążni □, która i w urzędowéj metryce pomiarowéj miasteczka Sassowa z roku 1820, w niwie I ogrodów położona, z tém samym rozmiarem, pod tą samą nazwą i liczbą pomiaru a z obliczonym pożytkiem rocznym na 223 $\frac{94}{100}$ cetnary słodkiego siana, jako dworska własność tameczna, zaciągnięta się pojawia, jak o tém przekonywa arkusz szczegółowy dworskich tamecznych posiadłości, pod liczbami $\frac{\text{domu}}{\text{rozpodzielenia}}$ $\frac{1}{56}$ z owéj metryki pomiarowéj urzędownie wyciągnięty a tu pod H. załączony, świadczący razem: że przestrzeń ta należy do rzędu takich, od których dwór Sassowa gruntowy podatek Rządowi do dziś dnia opłaca. —

G.H.

Że przestrzeń, jako zaciągnięta wyraźnie w powyższy Inwentarz gospodarczy G. będąca tedy częścią składową dworskiej własności w miasteczku Sassowie, czém ją także metryka tamecznego pomiaru rządowego i arkusz z niéj wypisany H. być wykazuje, razem z tém miasteczkiem, czynem sądowym F. oceniona a mocą uchwały E. na sprzedaż wystawiona, s.p. Teodor Hulimka, za świadectwem uchwały D. z publicznego targu kupił a jak świadczy wywód sławny I. przedsięwzięty społecznie c. k. Sądu szlacheckiego Lwowskiego, które wydano w dniu 19tym Marca 185[?] do L. 6163, przez Złoczowskiego c. k. Komornika zastępcę

H. I.

wraz z całem miasteczkiem Sasowem

pana Zajączkowskiego w dniu 17tym Kwietnia 1833 sądownie sobie miał oddaną. —

Względem niej tedy ś. p. Teodor Hulimka, w przytoczonej pod D. uchwale sądowej przyznającej mu własność Sasso„wa nie inną lecz taką właśnie, jaką nie czyn ocenia E. F. wy„kazuje, zyskał prawną dla siebie podstawę (: tytuł :) własno„ści, z mocy §. 424. U. c. p. do jej nabycia dostateczny, a zaś przez hipoteczne dla niego wykazanie wspomnionej uchwa„ły C., która się wyraźnie do czynu ocenienia E. odwołuje a tém samém i do powyższej przestrzeni się odnosi, jak niemniej przez sądowe oddanie mu onej 17go Kwietnia 1833 za świadectwem załączki H. dokonane, takim „sposobem na„bycia" przestrzeń tę pozyskał, jaki §431 U. c. p. przy nieru„chomościach które ksiąg hipotecznych są przedmiotem, ko„niecznym być stanowi, a z drugiej strony i za zupełnie wy„starczający poczytuje. —

Jak tedy ś. p. Teodor Hulimka, gdy na korzyść jego oba warunki przyszły do skutku, od których współczesnego istnienia §423 U. c. p. nabycie własności rzeczy przed„tém już czyjąś własnością będącej czyni zależném — stał się zupełnym właścicielem powyższej przestrze„ni. —

Gdy spadkobiercy jego, odziedziczywszy po nim prawo wła„sności tej przestrzeni się tyczące, takowe wraz z wła„snością miasteczka Sassowa na pana Bolesława Ko„marnickiego przenieśli, a ten z swojej strony znowu — swe prawo własności do miasteczka Sassowa a więc i do mieszczącej się w onem przestrzeni powyższej w i takowe na P. Michała P. ponieważ przeniósł a i ten je dla siebie na hipotece swej je wykazanem ma księgach hipotecznych stanowczo miał wykazane, więc niepodlega wątpliwości, że tylekroć rzeczona prze„strzeń w Sassowie pod liczbą pomiaru nowego 748, „dworskim Stawem" zwana, 31 morgów 1586 sążni □ płaszczyzny w sobie zawierająca, zupełną pana Bo„lesława Komarnickiego stała się własnością. —

Ta przestrzeń atoli dziś już nie jest stawem. — Gro„bla jeszcze niezbyt dawno temu przy niej istniejąca

siła wody w roku 1841 została przerwana — Gdy ją naprawić omieszkano, woda przedtém nią przetrzymywana, odtąd swojemu [prądowi] ~~[illegible]~~ wolno pozostawiona, uszła stamtąd zupełnie a miejsce nią przedtém pokryte, coraz to bardziej osychało - coraz też bydłu stawało się [bardziej] przystępniejsze. —

Z tego korzystając gmina miasteczka Sassowa, tuż obok owej przestrzeni swoje gromadzkie tam mając pastwisko, (w powyższéj metryce pomiarowéj z roku 1820 pod liczbami pomiaru dawna 1106 / nowa 961 z rozmiarem 24 morgów 1294 na jéj nazwisko wykazane.) coraz bardziej swém bydłem pasącém ukradkiem wkraczała i w powyższą przestrzeń dworską, aż ją wreszcie około roku 1852, ze wszystkiém w wyłączne swoje posiadanie zagarnęła - okoliczność, która, gdyby jéj [miano] ~~[illegible]~~ zaprzeczyć ~~[illegible]~~, zeznaniem świadków

K.

do pytań tu pod K załączonych przesłuchanymi być mających, a w razie potrzeby i powoda przysięgą uzupełniającą - zostanie udowodniona. —

Atoli gminie miasteczka Sassowa do téj przestrzeni żadne [ani] najmniejsze nie przysługuje prawo. — Zażądał tedy właściciel dóbr Sassowa pan Bolesław Komarnicki od c. k. Władzy obwodowéj Złoczowskiéj, ażeby tę przywłaszczoną przestrzeń od gminy miasta Sassowa odebrała i jemu takową przywróciła. —

Ta [jednakże] c. k. Władza, ~~[illegible]~~, swém orzeczeniem 22go Lipca 1860 do L. 9007 wydaném, przez c. k. Urząd powiato-

~~K~~ L.

wy w Olesku, załączoną tutaj pod ~~K~~ L. uchwałą z 5go Sierpnia 1860 do L. 3469 oznajmioném, zważywszy, że w obecnym przypadku nie chodzi całe o zmniejszenie uposażenia włościańskiego i że dwór miasta Sassowa nie znajduje się w posiadaniu téj przestrzeni, z żądaniem powyższem go odprawiła i do drogi sądowéj odesłała. —

Na tę drogę tedy występuje pan Bolesław Komarnicki odwołując się do przytoczonych powyżéj dowo-

dów stwierdzających: że stawisko o którém tylko ra,
zy była mowa jego jest własnością - że mu je gmina
rzeczona zwrócić niechce, owszem takowe bez żadnej pra,
wnej podstawy przetrzymuje i sama, pasąc na niém
swoje bydło, cały z niego pobiera pożytek, że tedy poży,
tek cały jaki pozwód z niego był-by był mógł pociągnąć
z mocy §.§. 338. i 335 U. c. p., przynajmniej za trzy lata wstecz od dnia pozwu policzone,
powrócić mu jest winna, wskazując pożytek ten,
zgodnie z powyższym arkuszem G. na 223 94/100 Cetnary sia,
na co roku a więc w ilości ryczałtowej 100. Złr. W. a. rocz,
nie, udowadniając na przypadek potrzeby tę ilość czy,
stego dochodu, przysięgą swą oceniającą, zapozywa ni,
niejszém gminę miasteczka Sassowa a opiérając
się na wyraznéj osnowie §. 366. U. c. p. Wysokiego c. k. Są,
du obwodowego uprasza, ażeby pod względem niniej,
szego pozwu (którego przedmiotem jest prawo do rzeczy
nieruchomej, będącej częścią składową dóbr Sassowa a
więc rzeczowemu sądownictwu Wysokiego Sądu podlega:)
by mówię pod względem tego pozwu ustną rozprawę za,
rządzić a po jej przeprowadzeniu wyrokiem Swoim orzec
raczył: że zapozwana gmina miasteczka Sassowa, dzi,
siaj pastwiskiem będącą, w Sassowie położoną prze,
strzeń, w tameczneéj metryce pomiarowej z roku 1820
pod liczbą nowego pomiaru 748, w niwie I. Ogrody, pod
nazwą „Staw dworski" z rozmiarem 31. morgów 1586. sążni □
a z rocznym pożytkiem 223 94/100 Cetnarów słodkiego siana wykazaną
powodowi panu Bolesławowi Komarnickiemu, wraz z czystym
z niéj pożytkiem, rocznie w ilości 100 złr. W. a. za trzy lata od dnia tego pozwu wstecz a potem daléj aż do zwrotu saméj téj przestrzeni
wu policzonym, w przeciągu 14 dni, zwrócić i tę przestrzeń na jego
rzecz opróżnić, wreszcie wydatki obecnéj rozprawy następnie obliczo,
nymi być mające, w tym samym okresie powrócić Mu jest winna. ╪
Pełnomocnictwo, mające być w aktach sądowych zatrzymaném
pod M./ się dołącza. —

L. M.

╪ Pod względem doręczenia tego pozwu Wysoki Sąd podług przepisu zawartego w Rozporządzeniu Wysokiego c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 17. Marca 1854. (L. 64. D. u. p.) raczy postąpić ╪

164

Do
Wysokiego c. k. Sądu obwodowego
Złoczowskiego

Pozew rzeczowy do ustnej rozprawy
Pana ~~[illegible]~~ Michała ~~[illegible]~~ Torosiewicza
właściciela dóbr Sassowa.
przeciwko
Gminie miasteczka Sassowa przez ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ pełnomocników umyślnie
przez nią w tém celu mających być wybranymi.

o powrócenie mu i opróżnienie na rzecz jego pastwiska w Sassowie „Staw dworski" w metryce pomiarowej z roku 820 pod L. pomiaru 748 s przestrzenia 31 morgów 1586 wykazanego s pożytkiem jaki przez zabór onego utracił i s. p. o. —

Podwójnie z ~~[illegible]~~ załączkami s których jeden w pierwopisie. —

30 kr. 6 kr.

50

Wysoki c. k. Sądzie

A. Świadczy załączony pod A wykaz hipoteczny, że pan Michał Torosiewicz,

B. na podstawie tutaj pod B dołączonej ugody o kupno i sprzedaż, zawartej z Panem Bolesławem Komarnickim 17go Sierpnia 1863. stał się właścicielem dóbr miasta Sassowa z przyległą wsią Chmielową i że z tém własnością swojéj prawem, w stanie czynnym dóbr tychże a to w księdze głównej na stron: pod ust: dziedzictwa stanowczo został wykazanym.

Tą ugodą nabył P. Michał Torosiewicz wspomnione dobra a mianowicie miasteczko Sasów w tém nieuszczuplonym stanie, w jakim je sprzedawca jego sam, za pomocą ugody o kupno i sprzedaż z 4go Września 855. z nieletnimi Teodorem

C. i Aleksandrem Hulimkami zawartej, tutaj pod C. dołączonej, był kupił; tej zaś ugody C. pierwszym zaraz ustępem rzeczeni małoletni przedmiot swojéj sprzedaży a w szczególności i miasteczko Sasów także, ze wszystkiémi témi prawami, w tém ograniczeniu i ze wszystkiémi témi składowémi częściami, na własność Pana Bolesława Komarnickiego przenieśli, w jakiém i z jakiémi ojciec ich a bezpośredni prawodawca ś. p. Teodor Hulimka te dobra, z publicznego targu, przedsięwziętego drogą wymusu przez c. k. Sąd szlachecki Lwowski, na zasadzie sądowego ocenienia które sprzedaż onych poprzedziło, był nabył i uchwałą z 19go

D. Marca 1853. do L. 6163. tutaj pod D. dołączoną, na własność miał sobie przyznane. Jakoż, tą samą o kupno i sprzedaż ugodą (C.) rzeczeni sprzedawcy i te całe swoje prawo także, bez żadnego wyłączenia, na owego kupiciela a ten potém dalej na Pana Michała Torosiewicza przelali, jakie im służyło do odzyskiwania wszelkich części składowych onych dóbr, które-by mu były przez kogo kolwiek przetrzymane lub odjęte. —

Ową sprzedaż dóbr Sassowa przywiedzioną do skutku, jak się dopiero rzekło, celem wymusu należytości 6000. Złr w m. k. i 7.000. Złr m. k. s. p. o., przez dóm handlowy Hausnera i Viollanda przeciwko Aleksandrowi Hr: Starzeńskiemu wyprawowanych, obwieszczeniem c. k. Sądu szlacheckiego Lwowskiego z 13go Pazdziernika

E. 1851. do L. 27.645. tutaj pod E. załączoném rozpisaną, jak świadczy pierwszy ustęp tegoż obwieszczenia, poprzedziło te sądowe ocenienie przedmiotu sprzedaży, które w Maju 1850. przeprowadzone, oznaczyło Sumę 138.094 Złr. 52 Kr. mk, jako wartość samego miasteczka Sassowa. —

F. Ten zaś czyn ocenienia tutaj pod F. załączony, jak o tém świadczy wyraźna na samym wstępie jego umieszczona wzmianka, z swéj strony znowu,

G zasadzał się cały na szczegółowém opisaniu ocenionego majątku, które zawierał równocześnie wyprowadzony Inwentarz jego gospodarczy, tutaj pod G. załączony. —

Jak tedy przytoczone dotąd od A. do G. włącznie zasiłki, uzupełniając się nawzajem, przekonywają o tém: że ś.p. Teodor Hulimka miasteczko Sassów s publicznego targu kupił i że jego nieletni spadkobiercy sprzedali je potém panu Bolesławowi Komarnickiemu, że je nareszcie od niego teraz ostatecznie kupił Pan Michał Torosiewicz stemi wszystkiémi jego składowémi częściami, jakie doń podług sądowego ocenienia (: F:) i gospodarczego Inwentarza (: G:), właśnie celem owéj sprzedaży sądowej wyprowadzonych, należały. —

Otóż w § III owego Inwentarza, między przestrzeniami s których się składa dworska własność w miasteczku Sasowie, a to pod ustępem porządkowym 104. a pod liczbą pomiaru nowego (: topograficzną :) 748, mieści się wyraźnie także przestrzeń „dworski staw" mający rozmiaru 31. morgów 1.586. sążni □, która i w urzędowej metryce pomiarowéj miasteczka Sasowa z roku 1820, w niwie I ogrodów położona, stém samym rozmiarem, pod tą samą nazwą i liczbą pomiaru a z obliczonym pożytkiem rocznym na $223.\frac{92}{100}$ Cętnary słodkiego siana, jako dworska własność tameczna, zaciągnięta się pojawia, jak o tém przekonywa arkusz szczegółowy dworskich tamecznych posiadłości, pod Liczbami $\frac{\text{domu}}{\text{rozpodzielenia}}$ $\frac{1}{56}$ z owéj metryki pomiarowej urzędownie wyciągnięty,

H. a tu pod H. załączony, świadczący razem: że przestrzeń ta należy do rzędu takich, od których dwór Sasowa gróntowy podatek Rządowi do dziś dnia opłaca. —

Tę przestrzeń, jako zaciągniętą wyraźnie w powyższy Inwentarz gospodarczy G., będącą tedy częścią składową dworskiéj własności w miasteczku Sasowie, czém ją także metryka tamecznego pomiaru rządowego i arkusz z niéj wypisany H. być wykazuje, razem stém miasteczkiem czynem sądowym F. ocenioną, a mocą uchwały E. na sprzedaż wystawioną, ś.p. Teodor Hulimka, za świadectwem uchwały D. s publicznego targu kupił a jak świadczy wywód słowny J, przedsięwzięty spolecenia

J c. k. Sądu szlacheckiego Lwowskiego, które wydano w dniu 19tym Marca 1853. do L: 6163, przez Złoczowskiego c. k. Komornika zastępcę pana Zajączkowskiego, wraz s całém miasteczkiem Sasowem, w dniu 17tym Kwietnia 1853. sądownie sobie miał oddaną. —

Względem niéj tedy ś.p. Teodor Hulimka w przytoczonej pod D. uchwale sądowéj, przyznającéj mu własność Sasowa nie inną lecz taką właśnie, jaką czyn ocenienia F. wykazuje, zyskał prawną dla siebie podstawę (: tytuł :) własności, z mocy §. 424. U. c. p. do jéj nabycia dostateczny, a zaś przez hipoteczne dla niego wykazanie wspomnionéj uchwały C, która się wyraźnie do czynu ocenienia E. odwołuje a tém samém i do powyższéj przestrzeni się odnośi, jak niemniéj przez sądowe oddanie mu onéj

17ᵒ Kwietnia 1853. za świadectwem załączki J. dokonane, takim „sposobem nabycia" przestrzeń tę pozyskał, jaki §431. U. c. p. przy nieruchomościach które ksiąg hipotecznych są przedmiotem, koniecznym być stanowi, a z drugiej strony i za zupełnie wystarczający poczytuje.—

Tak tedy ś.p. Teodor Hulimka, gdy na korzyść jego oba warunki przyszły do skutku, od których współczesnego istnienia §423 U. c. p. nabycie własności rzeczy przedtém już czyjąś własnością będącej czyni zależném — stał się zupełnym właścicielem powyższej przestrzeni.—

Gdy spadkobiercy jego, odziedziczywszy po nim prawo własności téj przestrzeni się tyczące, takowe wraz z własnością miasteczka Sasowa na pana Bolesława Komarnickiego przenieśli, ten z swéj strony znowu swe prawo własności do miasteczka Sasowa a więc i do mieszczącej się w oném przestrzeni powyższej, w księgach hipotecznych stanowczo miał wykazane i takowe na P. Michała Torosiewicza przeniósł a i ten je dla siebie na hipotece owéj ~~je~~ wykazaném ma; więc niepodlega wątpliwości, że tylekroć rzeczona przestrzeń w Sasowie pod liczbą pomiaru nowego 748. „dworskim Stawem" zwana, 31 morgów 1586. sążni ☐ płaszczyzny w sobie zawierająca, zupełną pana Michała Torosiewicza stała się własnością.—

Ta przestrzeń atoli dziś już nie jest stawem.— Grobla jeszcze niezbyt dawno temu przy niéj istniejąca, siłą wody w roku 1841. została przerwaną.— Gdy ją naprawić omieszkano, woda przedtém nią przetrzymywana, odtąd swojemu pędowi wolno pozostawiona, uszła stamtąd zupełnie a miejsce nią przedtém pokryte, coraz to bardziéj osychało - coraz téż bydłu stawało się przystępniejsze.—

Z tego korzystając, gmina miasteczka Sasowa, też obok owéj przestrzeni swoje gromadzkie tam mając pastwisko, (: w powyższéj metryce pomiarowéj z roku 1820. pod liczbami pomiaru $\frac{\text{dawną}}{\text{nową}}\ \frac{1106}{951}$. z rozmiarem 24. morgów 1294. na jéj nazwisko wykazane :), coraz bardziéj swém bydłem pasącém ukradkiem wkraczała i w powyższą przestrzeń dworską, aż ją wreszcie, około roku 1852., ze wszystkiem w wyłączne swoje posiadanie zagarnęła — okoliczność - która, gdyby jéj miano zaprzeczyć zeznaniem świadków do pytań tu pod K. załączonych przesłuchanymi być mających, a w razie potrzeby i powoda przysięgą uzupełniającą, - zostanie udowodnioną.—

K.

Atoli gminie miasteczka Sasowa do téj przestrzeni żadne najmniejsze nie przysłuża prawo.

9755/1865

Zażądał tedy właściciel dóbr Sasowa pan Bolesław Komarnicki od c. k. Władzy obwodowej Złoczowskiej, ażeby tę przywłaszczoną przestrzeń od gminy miasta Sasowa odebrała i jemu takową przywróciła. –

Ta jednak c. k. Władza, Swém orzeczeniem 22. Lipca 1860. do L. 9507. wydaném przez c. k. Urząd powiatowy w Olesku, załączoną tutaj pod L. uchwałą z 3. Sierpnia 1860 do L: 3469. oznajmionem, zważywszy, że w obecnym przypadku nie chodzi cale o zmniejszenie uposażenia włościańskiego i że dwór miasta Sasowa nie znajduje się w posiadaniu tej przestrzeni, z żądaniem powyższém go odprawiła i do drogi sądowej odesłała.

L.

Na tę drogę tedy występuje pan Michał Torosiewicz, odwołując się do przytaczonych powyżej dowodów stwierdzających: że stawisko o którém tyle razy była mowa jego jest własnością – że mu je gmina rzeczona zwrócić niechce, owszem takowe bez żadnej prawnej podstawy przetrzymuje i sama, pasąc na niém swoje bydło, cały z niego pobiéra pożytek, że tedy pożytek cały jaki powód z niego był-by był mógł pociągnąć, z mocy §. §. 338. i 335. U. c. p., przynajmniej za trzy lata wstecz od dnia pozwu policzone, powrócić mu jest winną, wskazując pożytek ten, zgodnie z powyższym arkuszem G. na 223 94/100 cetnary siana co roku a więc w ilości ryczałtowej 100 Złr. W.a. rocznie, udowadniając na przypadek potrzeby tę ilość czystego dochodu przez orzeczenie znawców i przysięgą swą oceniającą, zapozywa niniejszém gminę miasteczka Sasowa a opiérając się na wyraźnej osnowie §. 366. U. c. p. Wysokiego c. k. Sądu obwodowego uprasza, ażeby pod względem niniejszego pozwu (którego przedmiotem jest prawo do rzeczy nieruchomej, będącej częścią składową dóbr Sasowa a więc rzeczonemu sądownictwu Wysokiego Sądu podlega:), by mówię pod względem tego pozwu ustną rozprawę zarządzić a po jéj przeprowadzeniu wyrokiem Swoim orzec raczył: że zapozwana gmina miasteczka Sasowa, dzisiaj pastwiskiem będącą w Sasowie położoną przestrzeń, w tamecznej metryce pomiarowej z roku 1820. pod liczbą nowego pomiaru 348, w niwie I Ogrody, pod nazwą „Staw dworski" z rozmiarem 31. morgów 1586. sążni □ a z rocznym pożytkiem 223 94/100 cetnarów słodkiego siana wykazaną, powodowi panu Michałowi Torosiewiczowi, wraz z czystym z niej pożytkiem, rocznie w ilości 100 Złr. W.a., za trzy lata od dnia tego pozwu wstecz a potem dalej aż do zwrotu samej tej przestrzeni ~~[illegible]~~ policzonym, w przeciągu 14 dni zwrócić i tę przestrzeń na jego rzecz opróżnić, wreszcie wydatki obecnej rozprawy, następnie obliczonymi być mające, w tym

L: 6282/65

52

1

Na prośby pozwanej gminy miasteczka Sassowa, gdy się przeciwna strona niestawiła odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przeglądu pierwopisów załączeń prozwu. B. C. D. E. F. G. H. I. J. na dzień 16go Października 1865 10tej godziny przed południem.

Uchwalono w radzie c. k. Sądu obwodowego

Złoczów dnia 19go Września 1865.

Piotrowski

27 września 1865
[illegible]

Na prośbę pozwanej gminy miasteczka Sassowa i za przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony na dzień 4go Grudnia 1865 10tej godziny przed południem.

Uchwalono w radzie c. k. Sądu obwodowego

Złoczów dnia 16 Października 1865

Piotrowski

26/10.865
[illegible]

/

[illegible]

L. 9755/1865

Załatwiając wnioski stron obydwóch na terminie 4° Grudnia 1865 uczynione – odracza się stosownie do żądania zastępcy pozwanych termin do wniesienia obrony na dzień 20go Marca 1866 o godzinie 10tej przed południem.

Zaskarżonej kontumacyi miejsca się nie daje – bowiem twierdzenie pana zastępcy pełnomocnika, że tenże wyjechawszy na swą nową posadę dotyczące tej sprawy papiery z sobą zabrał i do tych czas nie odesłał, i dla tego pan zastępca obrony na terminie powyższym wnieść nie mógł, na zupełną wiarę zasługuje.

Uchwalono w Radzie c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie dnia 9° Grudnia 1865

Piotrowski

18/3 866 Thal

Na prośbę pozwanego i za przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony na dzień 17 Kwietnia 1866 10te godzinę przedpoł.
Uchwalono w radzie c. k. sądu obwodowego

Złoczów dnia 20 Marca 1866

Piotrowski

7/4 866
Ryszka

Zl. Dr. Werteresiewicz

samym okresie powrócić Mu jest winna.—
Pod względem doręczenia tego pozwu Wysoki Sąd podług przepisu zawartego w Rozporządzeniu Wysokiego c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z 17go Marca 1854 (L. 64. D. u. P.) raczy postąpić.—

M. Pełnomocnictwo, mające być w aktach sądowych zatrzymanem, pod M. się dołącza.—

L: 6282/65

Mijakowski

W załatwieniu obstrzonego wniesienia z dnia 8. Sierpnia 865. odracza się termin do przeglądu pierwopisów załączeń pozwu B. C. D. E. F. G. H. I. L. na dni 21, a mianowicie na 29 Sierpnia 865. 10. godzinę rano

Uchwalono w Radzie ck. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 16. Sierpnia 865.

Huller

Na prośbę pozwanego i za przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przeglądu pierwopisów załączeń pozwu B, C, D, E, F, G, H, J, L. na dzień 19. Września 1865 o 10 godzinie przed południem

Uchwalono w Radzie ck Sądu obwodowego
Złoczów dnia 29 Sierpnia 1865

Huller

6 września 865
Rzycki

6282/865

Na prośbę zastępcy gminy m. Lassowa i za milczeniem przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przeglądu pierwopisów załączeń pozwu na dzień 30. Maja 865. 10. godzinę przed południem.

Uchwalono w Radzie c.k. Sądu obwodowego

9 Mai 865 Złoczów dnia 25. Kwietnia 865.

Przyjmato

Na prośbę pozwanej Gminy, gdy się przeciwna strona nie stawiła, odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przeglądu oryginałów załączeń pozwu na dzień 3 Lipca 1865. o 10 godzinie przed południem.

Uchwalono w Radzie c.k. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 30 Maja 1865.

Skulley

9 Juni 865
Rzyszkley

Na prośbę strony pozwanej, gdy się przeciwna strona nie stawiła, odracza się termin do wniesienia przeglądu pierwopisów załączeń pozwu B C D E F. G H J. L. na dzień 8. Sierpnia 1865. o 10 godzinie przed południem.

Z reszta zawiadamia się strony, że pozwana gmina dołączenie pozwu A za odpis niektórych pozycyi stanu czynnego dóbr Lassowa z przyległ. z pierwopisem extraktu tabularnego tych dóbr odnośnie do tychże pozycyi się rządzający, a dołączenie K. za artykuły dowodowe uznaje.

Uchwalono w Radzie c.k. Sądu obwodowego

2 8. Sierpnia 865 Złoczów dnia 3. Lipca 1865.
Rzyszkley

Skulley

54

N 445/65

Na prośbę pozwanej gminy i za przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przeglądu oryginałów załączeń pozwu na dzień 6. Lutego 865. 10. godzinę przed południem —

Uchwalono w radzie ck. Sądu obwodowego Złoczów dnia 18. Stycznia 865.

21 Jänner 865
[illegible]

N 445/65

Skullie

Na prośbę pozwanej gminy i za przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przeglądu pierwopisów załączeń pozwu na dzień 13. Marca 1865 — 10. godzinę przed południem. —

Uchwalono w radzie ck. Sądu obwodowego Złoczów dnia 6. Lutego 865.

18 Februar 865
Zugestellt
Harbach

L: 445/65

Skullie

Na prośbę pozwanej gminy miasta Jezierna i za milczącem przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przeglądu pierwopisów dołączeń pozwu na dzień 28. Marca 865. 10. godzinę przed południem. —

Uchwalono w radzie c. k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 13. Marca 865.

22 Marca 865
Ayrzka

Skullie

7103/864

Pozew ten doręcza się z zatrzymaniem pełnomocnictwa M gminie miasteczka Sasów drogą wybranych przez niej pełnomocników: Jędrzeja Bednarskiego, Franciszka Kulczyńskiego, Józefa Gawraka i Fedka Kuśmierza. – Do ustnej rozprawy ustanawia się termin na 9° Stycznia 1865 – 10^{s} godzinę rano, na którym strony pod zagrożeniem skutków § 25. ust. sąd. stawić się, oraz przepis § 23. ust. sąd. zachować mają. –

Uchwalono w radzie c.k. Sądu obwodowego Złoczów dnia 26° Października 864.

Skullie

15 November 864

445/65 Exped.

Na prośbę pozwanej gminy za przyzwoleniem strony przeciwnej odracza się termin do wniesienia obrony z prawem przyglądu pierwopisów załączeń pozwu na dzień 25 Kwietnia 865 10 godzinę przedpołud.

Uchwalono w radzie CK Sądu obwodowego Złoczów 28 Marca 865

6 April 865 Skullie

Expedit.

dla p. Michała Torosiewicza przez p. Adw. Dra ~~Mijakowskiego~~ Wostarosiewicz w miejscu.

445/865

Exh 15 März 865

Exh 1836

Do

Wysokiego c. k. Sądu obwodowego Złoczowskiego

Pozew rzeczowy do ustnej rozprawy.

Pana Michała Torosiewicza właściciela dóbr Sasowa we wsi Pottwie zamieszkałego

przeciwko

Gminie miasteczka Sasowa, przez pełnomocników umyślnie przez nią w tem celu mających być wybranymi,

o powrócenie mu i opróżnienie na rzecz jego pastwiska w Sasowie „Staw dworski" w metryce pomiarowej z roku 820 pod L. pomiaru 748 sprzestrzenią 31. morgów 1586. wykazanego, s pożytkiem jaki przez zabór onego utracił s.p.o. –

Podwójnie z 11. załączkami s których jedna w pierwopisie.

Mijakowski

Protokoł

w sprawie p. Michała Torosiewicza przeciw gminie miasta Sasów względem oddania posiadania stawiska w c.k. Sądzie obwodowym w Złoczowie dnia Września 1866 spisany.

P. Michał Torosiewicz przez pełnomocnika Adwokata Wartoresiewicza następującą wnosi

Replikę:

Do całości dóbr tabularnych Sasów należą wszystkie grunta dominikalne w obrębie tychże położone a gdy wmowie będące stawisko jest gruntem dominikalnym przetoż tak p. Michał Torosiewicz jakoteż jego poprzednicy tabularni nabywszy dobra Sasów nabyli także własność rzeczonego stawiska, ze względu ~~[illegible]~~ więc na wywód własności w pozwie przytoczony wszelkie zarzuty w obronie zawarte upadają a to tem więcej że windykowane stawisko jest także w akcie Detaxacji dóbr Sasów jako do integralności tychże należące zawarte, które przetoż stawisko Teodor Kalinka na publicznej licytacji i wskutek oddania ~~tej~~ w posiadanie ~~nabył~~ tejże własność nieograniczoną nabył, sama też pozwana gmina przyznaje, że arkusz individualny H. własności gruntu czy jest dominikalny lub rustykalny dowodzi, a że w tym arkuszu zapisany się znajduje pod N. top. 748 dworski staw Sasowski 31 morgów 1586 □ sążni obejmujący przetoż tenże staw jest własnością dominikalną, do której pozwanej gminie żadne prawo nie przysłuża, a także i grobla wedle metryki gruntowej jest dominikalną gdyż pod N. top. 682 w rozległości 160 □ sążni na dwór jest zapisaną —

Tyczące oddanie kupionych przez Teodora Hulimkę dóbr Jassowa na-
stąpiło na podstawie aktu oszacowa-
nia, w którym wcale będące sta-
wisko jest objęte, oddanie więc
tegoż w posiadanie Teodorowi Hulimce istotnie nastąpiło,
poprzedni też właściciele dóbr Jassowa
rzeczone stawisko rzeczywiście posia-
dali i do tego prawa własności swoje
wykonywali albowiem właściciel dóbr
Jassów p. Alexander hr. Starzeński ~~[illegible]~~ rzeczony
staw wraz z propinacyą Jassowską
wydzierżawiał / i ryby w nim wyłącz-
nie przez dwór lub przez dzierżawców
łowione były także też dwór w wy-
łącznem używaniu tego stawu aż do
roku 1841. zostawał, w którym w
skutek zerwania grobli woda stawu
spłynęła po czém mieszczanie Jassow-
scy zapędzając swoje bydło na
osuszoną przestrzeń stawu w posia-
danie tejże ukradkiem się wdarli -
co także świadkowie ? na artykuły do-
wodowe pod N. słuchani się mający
stwierdzą -

Powołany przez zaprzeczoną gminę do-
kument Księcia Radziwiłła pod N. 1.
mówi o stawku pod Borem za młynem
~~at~~ ale nie o stawie Jassowskim
~~[illegible]~~ 32 morgów prze-
strzeni obejmującym, który więc już z
~~tej~~ przyczyny swej rozległości nie może
być stawkiem nazwany, zaprzecza się
przeto żeby windykowany staw gminie
pozwanej przez Księcia Radziwiłła
dokumentem N. 1. darowany został, ż żeby
ten dokument o rzeczonym stawie mówił
i żeby teraz dawniej stawkiem pod Borem był

/ jak to stwierdza akt delaxa-
cyi F. w ustępie XXI.

? Markus Gruber, Izak
Steinwurzel, Dawid Halpern
Franciszek Borzęcki, Julian
Borzęcki, Norbert Grabowski
Jan Żabiński, Jan Wołczaruk
i Mikołaj Zikorski

Artykuły dowodowe

w sprawie p. Michała Torosiewicza przeciw gminie miasteczka Sassowa wzglę- dem oddania posiadania stawiska — do Repliki złożone.

I. Zezna świadek, że były właściciel dóbr Sassowa p. Alexander hr. Starzeński ~~stawisko Sassowa~~ dworski w Sassowie istotnie posiadał, używał i rzeczony staw wraz z propinacyą Sassowską wydzierżawiał —

II. Zezna świadek że państwo Sassów w nieprzerwanym używaniu rzeczonego stawu aż do roku 1841, to jest do czasu, w którym w skutek wyr- wania grobli woda stawu spłynęła, zostawało. —

III. Zezna świadek, że po tém wyrwaniu grobli mieszczanie Sassowscy bydło swe na osuszoną przestrzeń stawu zapędzać zaczęli i tym sposobem w posiadanie sta- wiska wdarli się.

Świadkowie na wszystkie artykuły —

1. Markus Gruber
2. Izaak Steinwurzel
3. Dawid Halpern
4. Franciszek Borzęcki
5. Julian Borzęcki
6. Norbert Grabowski
7. Jan Łabuński
8. Jan Wołoszczuk
9. Mikołaj Sikorski

} wszyscy świadkowie w prawnym wieku i w Sassowie zamieszkali

Prowadzący sprawę p. Michał Torosiewicz

N.

zwanym, owszem dokument ten dotyczy stawka pod Borem za młynem (dawniej istniałego, gdzie dziś jeszcze są ślady grobli i stawka która to przestrzeń obecnie stawczyna się nazywa i jest drzewami zarosła; najstarsi też mieszczanie Jastrowscy Wasyl Gawratki i Jadko Wołoszczuk będąc na polowaniu na tak zwanej Stawczynie mówili byłemu Rządcy hr. Starzeńskiego p. Norbertowi Grabowskiemu, że ta Stawczyna była niegdyś stawkiem przez Księcia Radziwiłła miastu darowanym na co dokument mają — niezgadza się przeto z prawdą jakoby windykowany staw przez wspomnianego Księcia Radziwiłła gminie był darowany, dokument N1. mówi o stawku pod Borem za młynem nie zaś o windykowanym stawie dworskim; pozwana więc gmina podstępnie powołany dokument darowizny na inny przedmiot rozciągnąć zamierza — niezgadza się też z istotną prawdą i zaprzecza się, żeby pozwana gmina w posiadaniu i używaniu windykowanego stawu a później stawiska [5] i żeby tenże staw kiedykolwiek był własnością gminy, dopiero bowiem od czasu przerwania grobli niedawno nastąpionego mieszczanie Jastrowscy w posiadanie stawiska jako pastwiska ukradkiem się wdarli, przedtem zaś istniejący staw dwór wyłącznie posiadał, podatki od tegoż jakoteż od powstałego stawiska jako od dominikalnej posiadłości dotąd opłacał i opłaca, wyprożnie się pozwana gmina na zasiedzenie powołuje

[5] od niepamiętnych czasów a przynajmniej przez 30 lat od dnia wytoczonego pozwu nieprzerwanie zostawała

Lwów

się albowiem wedle §. 1477 Ustaw cyw. do zasiedzenia rzetelne posiadanie potrzebnem jest, które na tem polega jeśli posiadający z prawdopodobnych przyczyn rzecz przez niego posiadaną jako swoją uważać może, jeśli zaś wie lub też z okoliczności wiedzić powinien że ta rzecz komu innemu należy natenczas jego posiadanie jest nierzetelnem; (§. 326 U. cyw.) w obecnym wypadku niemoże gmina jako rzetelnie posiadająca być uważaną gdyż niemogła posiadane przez nią stawisko dominikalne od którego dwór podatki opłacał i dotąd opłaca jako swoje uważać —

— Względnie ofiarowanego w obronie dowodu przez świadków na artykuły dowodowe pod N. 2 załączone, zauważa się iż ten dowód dopuszczonym być nie może albowiem powołani świadkowie są członkami gminy Jasrów i nawet na plenipotencyi do zastępywania gminy w niniejszej sprawie pełnomocnikom udzielonej jakoteż ~~w~~ na ~~protokole~~ wyboru plenipotentów jako tacy podpisani, ~~są~~ w własnej sprawie świadczyć, są więc świadkami interesowani i dla tego niedopuszczalni §. 216 lit. d. Ustaw. sąd. —

Nieprawdziwe także jest twierdzenie gminy jakoby p. Aleksander hr. Starzeński gdy młyn na stawie Jasrowskim postawić zamierzał, to wskutek przedstawień gminy ✕ młynie ~~zamiechał~~ i drzewo na budowę młyna przeznaczone sprzedał, to twierdzenie gminy zaprzeczą się nadto jest widocznie mylnem, gdyż p. Aleksander hr. Starzeński wedle ² licytacyi tych dóbr ~~przy~~ ~~bliskiej~~ ~~sprzedaży~~ wkrótce nastąpić mającej drzewo budulcowe sprzedał ażeby jeszcze kilka Reńskich z dóbr na swoje utrzymanie ~~kilka Reńskich~~ wyciągnąć — zresztą twierdzenie gminy jest ≠

² że dla masy długów przy dobrach Jasrowie utrzymać się nie może i że

≠ całkiem obojętne gdyż zaniechanie budowy młyna nie jest jeszcze wyraźnem przyznaniem własności gminnej, owszem zamiar budowy młyna przez hr. Starzeńskiego powzięty dowodzi, iż stawisko ~~jako~~ ciągle to ~~sądy~~ znowu wodą napełnić jako swoją własność uważał —

~~Tamże~~ Wykazawszy przeto bezzasadność obrony powód całkiem przy założeniu pozwu obstaje i następujące likwiduje koszta:

1.	za utworzenie pozwu —	25 Złr.
2.	„ tegoż przepisanie z wszystkiemi stemplami	15. „
3.	„ utworzenie Repliki —	20 „
4.	„ tejże przepisanie z stemplem —	1. 36
5.	„ stawanie na terminach —	18 „
6.	„ zrobienie spisu aktów —	2. 36

Razem W. austr.

Uwagi nad obroną mieszczan Sassowskich co do uzurpowanego stawiska dworskiego. –

1. Oskarżeni w swej obronie przyznają sami że Arkusz ind: z roku 1820 dowodzi własność gruntu czy jest dominikalny lub rustykalny? a że w ark: ind: pod Fl – zapisany jest pod N. top. 748 Dworski staw Sassowski 31 mg 1586 sz □ przeto sami przyznają, iż ten staw w którym się przez niedbalstwo ostatniego posiadacza dóbr wkradli, jest własnością dominikalną ~~dworską~~ a że wszystkie grunta własności dominikalnej są właściciela dóbr, przeto i stawisko czyli staw pomieniony należy do właściciela teraźniejszego dóbr Sassowa. Nie tylko ten staw zapisany w Metryce z roku 1820 ale nadto i grobla według metryki jest dworska, bo zapisano pod N. top. 682 "Dworska groba„ 160 sąż:

2. Oskarżony kłamie bezczelnie bez zarumienienia się jakoby dwór do tego stawu ~~[illegible]~~ nigdy żadnego prawa własności niewykonywał! wszakżeż ten staw był zawsze razem z propinacyą wydzierżawiany i ryby w nim wyłącznie przez dwór lub dzierżawców propinacyi łowione co poświadczą byli dzierżawcy – Markus Gruber, Isaac Steinwurzel, David Halpern i. w. i. — Że zaś mieszczanie do tego stawu nigdy prawa niemieli i nie wykonywali mogą, pod przysięgą zeznać officiaaliści byłego dziedzica Hr Starzeńskiego – Franciszek Borzęcki, Julian Borecki, Norbert Grabowski, Jan Łabuński, mieszczan Jan Wołujczyk – Nadto sami mieszczanie oskarżali Dominium Sassów że im każe szarwark przy grobli robić, kiedy ta grobla służy tylko do utrzymania stawu dworskiego, skarżyli dalej dwór, że im kazał z tego stawu ~~[illegible]~~ na swoją korzyść ryby do Lwowa bezpłatnie wozić – na co rezolucya cyrkułu złocz: pod dniem 6 Sept 1803 L 5862 na korzyść mieszczan wypadła bo zostali od tego ciężaru uwolnieni. punkt ~~zatem dowód że prawo własności do tego stawu dwór~~ Taką samą skargę

A że dwór od niepamiętnych czasów był w wyłącznem używaniu tego stawu. —

A

punkt 11 i 12 dekretu apelowanego"

zanosili mieszczanie do cyrkułu skargę w roku 1838. № 49 (z Akta u Wº. Komornika:) w tej skardze wyraźnie mówili że dwór każe groble około tego Stawu miejskiego szarwarkiem poprawiać. Przyznają więc sami że dwór prawo własności do tego stawu wykonywał — nadto gdy ten staw w roku 1849 (1842) powódź wyrwała i gdy dobra w sekwestrze były staw dla braku funduszów nienaprawiano dwór wynajmował mieszczanom i Żydom pastwisko na tymże stawisku a pasących ukradkiem, grabił — co zezna pod przysięgą były leśniczy Julian Borzęcki sekwester Norbert Grabowski i podleśniczy Jan Łabuński. Mikoł. Sikorski

3

Powołany przez mieszczan dokument Ks. Radziwiłła z roku 1746 mówi o Stawku pod Borem za Młynem, ale nie o Stawie miejskim Jaszowskim, bo staw uzurpowany, zawiera w sobie prawie 32 Morgi przestrzeni a więc niemoże być Stawkiem nazwany — Stawem Jaszowskim go już nazywał Jakob Ludwik Królewicz polski w roku 1733 w swym tu załączonym dokumencie. — ⌐

B

Powołany dokument Ks. Radziwiłła dotyczyć innego Stawku, ale nie Stawu — ten Stawek leżał istotnie pod Borem za młynem gdzie dziś jeszcze są ślady grobli i stawku lecz już lasem zarosniętyj, i nazywa się Stawczyna. Najstarsi zmarli już mieszczanie Wasyl Gawrak i Fedko Wołyńczyk pierwszy na polowaniu drugi przy urzędowaniu na miejscu tej Stawczyny mówili byłemu Mandataryuszowi i Rządcy Hr. Starzeńskiego Norbertowi Grabowskiemu że to był Stawek przez Królewicza Sobieskiego miastu darowany że mają dokument na to — co tenże może pod przysięgą zeznać. — Już sama nazwa Stawek dowodzi prawie uzurpatorom że nie,,

⌐ na tym Stawie były młyny z których dochód do dziś dwór pobiera, miasto — jakiż mógł być Stawu właściciel, z niego się zachowanym.

prawnie wdarli się w dworskie Stawisko w tenczas kiedy w Tarnowie bezrząd był, a to w téj porze kiedy Tarnów w drodze licytacyi sprzedany został a nowona-bywca nieodbierał długo posiadania. —

4. Kłamstwo bezczelne jakoby gmina była już lat 30 w posiadaniu tego Stawiska, wszak dopiero w roku 1849 grobla przerwana a lat kilka bagno niedopuszczało użytku żadnego, mieszczanie wkradli się dopiero w roku 1853-4 — a zupełna uzurpacya nastąpiła w roku 1856 gdy W. Bolesław Komarnicki nietrudnił się gospodarstwo tylko wojażem a jego nieudolny a dumny Rządca mniéj o dobro jego dbał. —

5. Grube Kłamstwo albowiem Starzeński zawżdy używał ten Staw aż do roku 1852 co poświadczą powołani pod 2. świadkowie — mieszczanie mogli tylko kraść rybę, ale i tu kłamją, jako by ich St. Starzeński w tym czynie nienaruszał, bo każda wykryta lub schwytana kradzież była karana — Akta Dominikalne dowiodłyby to gdyby się były niespaliły. —

6. Co do zaprzeczenia budowy młyna i sprzedaży nagromadzonego drzewa — także Kłamstwa bo Starzeński widząc iż się wyratować niemoże, że licytacya dóbr rozpisana, sprzedał drewno nagromadzone niekoniecznie na młyn przyznaczone dla tego, by jeszcze na utrzymanie własne parę reńskich wyciągnąć — inaczéj po licytacyi niemógłby był tego drzewa, które z lasu tarnowskiego pochodziło sprzedać! —

Staw był

A.

Copia vidimata

Jakub Ludwik Krolewic Polski y wielkiego Xięstwa Litewskiego
na Żołkwi, Złoczowie, Pomorzanach, Tarnopolu etc. Pan i Dziedzic.
Wszem obec i kazdemu zosobna komu o tym wiedziec teraz i napo
tym będzie należało, osobliwie jednak Wielmożnemu JMci Panu An"
toniemu Leszczycowi Grabiance, Chorążemu Ziemi Czerskiej, Commissar"
zowi Generalnemu włości Naszych Ruskich, tudzież JMci Panu
Szczęsnemu Hrybunowiczowi Baybuzie, Cześnikowi Bracławskiemu
Gubernatorowi włości naszej Złoczowskiej, takze i Następcom Jchmciow
do wiadomości podajemy. Iz my nietylko mając zaleconą wierność
y życzliwość, ku prowentom Skarbu Naszego, sposobność przy tym
i pilność, umiejętność nieposlednią, koło Tartaku, Stępow, Folu"
szu, i zosobna innego kunsztu Mielniczego, pracowitego Łukasza
Mielnika Podbornego Sasowskiego, ale też powziąwszy dostatecz"
ną informacyą od Jchmciow Panow wspomnionego Chorążego
Czerskiego, i Stanisława Pokutynskiego, Podczaszego Kijowskiego
do uznania wszelkich zachodzących w włosciach naszych Jnte"
ressow, pretensyi, krzywd, czyichkolwiek wysadzonych od
nas w Zamku naszym Złoczowskim dnia dwudziestego Czerwca
Roku pańskiego Tysiącznego Siedmsetnego Dwudziestego Siód"
mego specyalnych Commissarzow, jako teraz Łukasz Mielnik,
y Tartak, alias wodną piłę y Młyn podborny nazwany, przy
usilnej pracy swojej, z kosztem znacznym własnym, bez po"
mocy dworu wystawił, lecz oprocz tego za brzeg wniosł do
skarbu Naszego dawniejszych czasow summę złotych Polskich
Czterysta Trzydzieści. Tedy czyniąc mu Clementią naszą
Pańską, aby w potomności pamiątka pracy jego, kosztow y
wniosku, miała należyte bezpieczenstwo, nadajemy mu, Żo"
nie Jego y Sukcessorom prawo Nasze wieczyste na tenże Tar"
tak y Młyn podborny, z polem tamże należącym na pięc
dni orania, y na jednego Kosarza trawy tamże znajdującej
się, w Łące Kudrykowska nazwanej na dwa Kosarze trawy,
ogrodem na puł dnia orania pod Łęgiem, item w Wierzcho"
winie, Stawu, Trawy, na dwa Kosarze z należytym tych
gruntow oznaczeniem. Aże według dawnych ustaw na

is

Collationirt Step mit Loto

Zwierzchnie kamieni do tych Młynow gdziekolwiek będą, zakupione, Mieszczanie Sasowscy podwody Mielni-kowi przystawić powinni, więc obowiązek tej powinności podług tego prawa stanie odbywać zawsze przykazujemy. Przytym tedy prawie Naszym na Tartak y Młyn pod-borny, Łukasz Mielnik z Żoną i Sukcessorami swemi, także gruntach y Sianożętkach nienaruszenie zacho-wany bydz ma bez najmniejszego uszczerbku y oddalenia wiecznemi czasy wnosząc do Skarbu Naszego Czynszu na S. Marcin co rocznie po Zł. Szesnaście, także z Pasieki Bekowe ile zaydzie, nadto tracąc drzewa, ile potrzeba skarbu ukaże, a to uspokoiwszy do żadnych innych robot y powinno-ści Dworskich, daczy, lub podwod pociągani bydz niepo-winni, lecz wolni zupełnie, chyba jeżeliby porządku na-leżytego, tak w Tartaku, jako we Młynie, czyli sam, Żona i Sukcessorowie Jego, niezachowali, to za dowodem słusznym oddaleni bydz przez Zwierzchności Naszą Zamkową od tych wolności i prawa nadanego bydz powinni. Co wszystko aby z obserwancyą warownie, ściśle, wieko-pomnie zachowane było. Dla lepszej Wagi, Ręką naszą Pańską podpisujemy i pieczęć przycisnąć rozkazaliśmy. Dan w Zamku naszym Zołkiewskim dnia Trzeciego Lutego Miesiąca, Roku Pańskiego Tysiącznego Siedmsetne-go Trzydziestego Trzeciego. Jakub Ludwig Krolewic mp. (L.S.) Jngrossatum ad acta Civilia Zolkoviens. sub actu feria Quinta pridie festi S. Margarethae Virginis et Martyris anno domini Millesimo Septingentesimo Trigesimo Sexto.

Bestättigen die Uibereinstimmung mit der Original Urkunde.

Zolkiew am 5ten März 1813

[illegible]müller

[illegible]

A.

Marcus Gruber
Franz Bornek
Jan Wołczyk

Młyny.

do Złocz

Kiedy wydany dokument na darowany stawek? czyli originalny?

Copia Vidimata

Jakub Ludwik Krulewicz Polski i Wielkiego Księstwa
Litewskiego na Żułkwi, Złoczowie, Pomorzanach, Tarnopolu
etc. etc. Pan i Dziedzic. Wszem wobec i każdemu z osobna
komu o tem teraz y napotem wiedzieć będzie należało,
osobliwie jednak Wielmożnemu Jmci Panu Anto-
niemu Leszczyc Grabiance, Chorążemu Ziemi Czer-
skiej Commissarzowi Generalnemu włości naszych Ruskich
tudzież Jmci Panu Szczęsnemu Trybunowiczowi Baybuzie
Cześnikowi Bracławskiemu, Gubernatorowi włości na-
szej Złoczowskiej takze i następcom Jchmościów, do wiado-
mości podajemy. Iż My nietylko mając zaleconą wier-
ność y rzetelność ku Prowentom Skarbu Naszego sposob-
ność przytym pilność y umiejętność nieposlednią Kun-
sztu Mielnicznego pracowitego Teodora Lechowego syna, który
po śmierci Ojca swego wyszedłszy z niewoli Tatarskiej, wy-
stawiwszy własnem kosztem niemałym Młyn na
stawie Sasowskim pokazał; ale tesz powziowszy dosta-
teczną informacyą Jchmciów Panów wspomnionego
Chorążego Czerskiego, do uznania wszelkich zachodzą-
cych w Włościach naszych Jnteressów, Pretensyi, y krzyw-
dzych kolwiek, wysadzonych od Nas w Zamku Złoczow-
skim d. 20. Juny 1727. Anno specyalnych Kommissarzów,
jako tenże Fedory Milnik, Młyn Miejski Sassowski,
przy usilnej pracy, bez najmniejszego ze skarbu za-
pomożenia wystawiwszy, za który z osobna dawniej-
szych czasów wniosł do skarbu naszego Summę Złotych
Polskich Trzysta Sześćdziesiąt. Tedy czyniąc mu Klemen-
cyą Naszą Pańską y dobroczynną łaskę, aby w potomności
pamiątka pracy jego, kosztów i usiłku, miała należy-
te bezpieczeństwo, y wzgląd sprawiedliwy, nadajemy mu
i Nastki Żonie jego, oraz Michałowi Synowcowie y Temie
Synowicy /: ponieważ sam bezpłodny :/ Prawo nasze wie-
czyste na tenże Młyn, z jednym kamieniem, z polem
Mielnickiem, a czdery dni orania, Łąką takiegoż naz-
wiska na kosarzów dwa, także wedle rzeki zawsi /: gdzie

młyn Dziada jego przedtym bywał, teraz przez niego
wytrzebionym ogrodem przytem na zatyłku Miejskim dzie-
placem do Tegoż Teodora należącym, z należytym tego wszyst-
kiego oznaczeniem. Że według dawnych ustaw na zwie-
zienie Kamienie do tego Młyna, gdziekolwiek będą za-
kupione Mieszczanie Sasowy podwody Mielnikowi przy-
stawić powinni, więc obowiązek tej powinności, póki
tego Prawa stanie, odbywać zawsze przykazujemy. Przytem
tedy Młynie y gruntach z Sianożętkami, ogrodkiem
Fedor Mielnik i żona jego Nastia, także Michał i Sewko(?),
synowie i synowica, nienaruszenie zachowani bydź ma-
ją, bez najmniejszego uszczerbku albo oddalenia, wieczne-
mi czasy, wnosząc do skarbu Naszego corocznie czynszu
na S. Marcina po Złł Trzydzieście, także Bekwer(?) (: jeżeli mieć
będą Pasiekę :) wraz dwie miarek wymiaru do Arendy
naszej, a trzecią sobie na żelaza, Kamienie, omastę zo-
stawując, a do innych żadnych robót, powinności
Dworskich, Daninnych lub podwód, ani on, ani żona,
ani synowie i Synowica pociągani bydź niemają,
lecz wolni zupełnie, chyba jeżeliby porządku należyte-
go we młynie niezachowali, to za dowodem stawnym
y przeświadczeniem oddaleni przez Zwierzchność Naszą
Zamkową, od tego prawa bydź powinni. – To wszystko, aby
z obserwacyą warownie, ściśle, y bez opacznego tłumacze-
nia wiekopomnie zachowane było, dla lepszej wagi Rę-
ką Naszą Pańską podpisujemy i Pieczęć przycisnąć roz-
kazaliśmy. Dan w Zamku naszym Żółkiewskim, Dnia
Trzeciego Miesiąca Lutego, Roku Pańskiego, Tysiącnego,
Siedemo setnego, Trzydziestego, Trzeciego. – Jakub
Ludwik Królewicz. S. m. p. [L. S.] – Pro Secretariatu pro
tunc Constantini, Josephi, Chybinowicz(?) Bajbuza
Subdapiferi Mielnicensis Sigillatum. Ingrossatum
est ad actum Civitatis Zlocoviensis 1742 do [illegible] —
Bestättige die Übereinstimmung mit der Origi-
nal Urkunde Zloczów den 6t März 845 Eichmiler
m. p. Sendk(?). —

63

15 KREUZER

Copia vidimata.

Z woli i Dyspozycyi od Iaśnie Oświeconego Xiążęcia Imci Karola Stanisława Radziwiłła Woiewody Wileńskiego Pana Dobrodzieja y Dziedzica mnie powierzoney zieclawszy na Grunt Klucza Sasowskiego dla sporządzenia i zweryfikowania Inwentarza. Daie ten moy Dokument Eliaszowi Mielnikowi Sassowskiemu Synowi Łukasza Mielnika Podbereckiego ad praesens nowy młyn swoim własnym kosztem de novo fundującemu przy młynie starym i brzegu iednymże Kupnym [illegible] podług Rezygnacyi Urzędownie zapisaney y approbowaney, gdzie stary młyn o iednym Kamieniu będący już upadł, więc na to miast nowy swoim własnym sumptem funduię na dwie koła, dla czego w tym roku ieszcze z starego młyna płaci czynszu Złotych Szesnaście do skarbu, a poczowszy od Roku da Bog doczekać przyszłego 1769. co rocznie y niezawodnie do tegoż Skarbu Tenże Eliasz z Sukcessorami swemi wnosić będzie w czasie S. Marcina Jesieni po Złotych Trzydzieści dwa, co należy ze Dwoch kamieni. — Przy tym warnię się temuż Eliaszowi Mielnikowi Sasowskiemu, aby dla nie zawodney Intraty Skarbowey należyty był porządek y wszelka pilność w rzeczonym młynie. — Przy którym pomieniony Eliasz Mielnik z Anną żoną y Sukcessorami swemi nienaruszenie zachowany być ma, bez żadney od nikogo przyszkody iako przy swoim własnym y kosztem onego erygowanym do dalszey woli J. O. Xiążęcia Imci Dziedzica Dobrodzieja mego. — Co dla tym większey wiary i pewności ten Dokument przy przycisnieniu Pieczęci moiey Ręką własną podpisuię. — Datt w Sasowie die 22. 9bris 1768. Anno. J. Sierakowski m/p. (L. S.)

~~Collat.~~

Es bestättiget die Übereinstimmung mit der Original Urkunde.

Złoczow am 6 März 846

[signature]

N tax 252 / 873

taxa 15 kr

solvit

Collatum Stemp. cum Lotocki

C

Z woli i Dyspozycyi od J. O. X[ię]cia JMC Karola Stanisława Radziwiłła
W[ojewo]dy Wileńskiego Pana D[obrodzie]ja i Dziedzica mnie powierzoney, zwiechawszy
na grunt Klucza Sarowskiego dla sporządzenia i zweryfikowania In-
wentarza — Daię ten móy Dokument Eliaszowi Mielnikowi Sarowskiemu
Synowi Łukasza Mielnika Podboreckiego od przeszłey nowy Młyn swoim
własnym kosztem de novo funduiącemu przy Młynie starym i Brzeg
iednymi kupnym podług Rezygnacyi Urzędownie zapisaney i apro-
bowaney — gdzie stary Młyn o iednym kamieniu będący iuż upada — więc
natomiast nowy swoim własnym sumptem funduie na dwa koła
dla czego w tym roku ieszcze z starego młyna płacić czynszu Złł. dzies-
naście do Skarbu, a począwszy od Roku da Bóg doczekać przyszłego
1769 corocznie i niezawodnie do tegoż Skarbu, tenże Eliasz z Sukcessora-
mi swemi wnosić będzie w czasie S. Marcina w Jesieni po złł. trzydzieści dwa
co należy ze dwóch kamieni — Przytem waruie się temu Eliaszowi
Mielnikowi Sarowskiemu, aby dla niezawodney Intraty Skarbowey
należyty był porządek, i wszelka pilność w namienionym Młynie,
przy którym pomieniony Eliasz Mielnik z Anną żoną i Sukcessorami swe-
mi nienaruszenie zachowany być ma, bez żadney od nikogo przeszkody ia-
ko przy swoim własnym i kosztem onego wystawionym do dalszey woli
J. O. X[ią]cia Dziedzica Dobrodzieia mego — Co dla tym większey wiary i pew-
ności ten Dokument przy przyciśnieniu Pieczęci moiey ręką własną pod-
pisuię. Dat w Sarowie 22 9bra 1768.

J. Szczawiński mp

Młyny
na wyrwanym
Stawie pod
Miastem

Urtheil

Das k.k. Kreis Gericht in Złoczow hat kraft der ihm von Seiner k.k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt in der mündlich verhandelten Rechtssache des Herrn Michael Torosiewicz Klägers in Vertretung theils des Herrn Advokaten Dr. Mijakowski theils des Hn Advokaten Dr. Warteresiewicz gegen die geklagte Gemeinde der Stadt Sasów vertreten theils des Advokaten Dr. Stanislaus Skałkowski theils des Herrn Advokaten Dr. Warzewski(?) um Rückstellung und Räumung der Hutweide Stawisko genannt im Flächenmaße von 31 Joch 1586 Klafter so wie Ersatz der bezogenen Nutzungen über das am 24 Dezember 1866 nach durchgeführtem Verfahren verfaßte Aktenverzeichniß zu Recht erkannt:

I Werde(?) der vom Kläger in der Klage durch die Zeugen Josef Gowatka(?), Semko Bednarz, Symko Perepelica, Piotr Grasiuk(?), Norbert Grabowski und Julian Borzęcki über die Beweissätze I, II und III der Klage so wie der von dem Kläger in der Replik durch die Zeugen Marcus Gruber, Ephraim(?) Steinmetzel, Daniel Halpern, Franz Borzęcki, Julian Borzęcki, Norbert Grabowski, Jan Łabenski, Jan Wołojczuk(?) und Mikołaj Sikorski über die Beweissätze I, II, und III der Replik, ferner

II der von dem Kläger in der Klage angebotene Beweis durch Kunstverständige über den ./.

Dem
Herrn Michael Torosiewicz
durch den Hn Advokaten Dr. Warteresiewicz
in Złoczow

Nr. 11605

Umstand: – " daß die strittige in Sokół gelege-
„ne in der Grundmatrikel vom Jahre 1820 mit
„top: Zl 748 bezeichnete Wiesfläche gegenwärtig
„Hutweide im Flächenmaße von 31 Joch 1580 □
„Klafter ein jährliches Erträgniß an Heu von
„223 94/100 Zentner Heu im Werthe von 100 fr öst.
„abwerfe" – endlich

III Der von der geklagten Gemeinde in der Ein-
rede und Duplik angebotene Gegenbeweis
durch die Zeugen Hrynko Kowicz und Semko
Kuzmicz über die Beweisartikel I, II, III, IV, V, VI u
VII der Einrede so wie durch die Zeugen Semko
Hrancziak und Jan Jachimiszyn über den Beweis-
artikel V der Einrede endlich durch aber diese
zum Gegenbeweise zugelassenen Zeugen über
die Beweisartikel I, II, III, IV und V der Duplik
mit Uebergehung der Zeugen Ignac Bielecki
Fedko Wilczynski, Kowalczyn Jasko, Garwaczyn-
ski Fedko, Jaremowicz Mikola, Berezowicz Mi-
kolaj, Schmidt Bernhard, Roczkojewicz Bar-
tłomiej, Papiernanski Jacko, Garwaczynski
Józef, Sydorczyk Jędrzej, Kowalczyn Jan
Kozaczynski Alexander zugelassen

IV Das Erkenntniß über die Gerichtskosten
wird bis zur Fällung des Endurtheils ver-
schoben.

Es liegt demnach dem Kläger ob, binnen
drei Tagen nachdem dieses Urtheil in Rechts-
kraft erwachsen sein wird, sonst vor Ablauf
des erstgesetzten Tages oder im Falle selbes
früheren Orts bestättigt werden sollte, binnen
14 Tagen nach Zustellung des Urtheils der hö-
heren Instanz den zugelassenen Zeugen

/.

und Sachverständigen = Beweis anzutreten, widrigens solche erloschen sein werden. Dagegen liegt es der geklagten Gemeinde ob, den obigen dem Kläger zur Antretung des Beweises anberaumten Termin zu überwachen, und binnen drei Tagen nach angetretenem Zeugenbeweise den Gegenzeugenbeweis anzutreten widrigens solcher erloschen sein wird.

Ozurewicz

Aus dem Rathe des k.k. Kreisgerichts
Złoczow am 6 Februar 1867.
Piotrowski

3ten April 1867
Ruszka

3572/867

Nr. 9105 Einl. 21 September 1867

Abschrift: Über Ansuchen um Verfassung der gestellten Zuschrift vom 3ten Juli 1867 Zl: 3512 [illegible] hochlöbliche k. k. Kreisgericht zur Vervollständigung der Streitacten in der mündlichen Rechtssache des Michael Toroszewicz in Vertretung des Advokaten Dr. Kartarasiewicz gegen die Gemeinde Sassów wegen Räumung der Hutweide Stawisko genannt etc. in Kenntniss zu setzen, daß zur Einvernehmung der Zeugen Josef Gruszka, Danko Bednarz, Tymko Perepelica, Piotr Iwasiuk, Norbert Grabowski u. Julian Borzęcki über den Beweisartikel I. II. u. III der Klage, dagegen die Zeugen: Markus Gruber, Srul Steinwurzel, David Halpern, Franz Borzęcki, Norbert Grabowski, Johann Lobarski, Johann Wojczuk u. Mikołaj Sikorski über die Beweisartikel I II u III der Replik endlich der beeideten landtäflichen Schätzmänner Karl Hubicki aus Ozydów u. Josef Skrzyszowski aus Twarynka über den Umstand: daß die Streitlage in Sassów gelegene, in der Grundmatrikel v. J. 1820 unter top. Zl. 748 bezeichnete [illegible] Hutweide im Flächenmaße von 31 Joch 1586 □° und ein jährliches Erträgniß von $223 \frac{94}{100}$ Centner Heu, im Werthe von 100 fl ö.W. abwerfe, die Tagfahrt auf den 29ten Oktober 1867 Vormittags 9 Uhr hiergerichts festgesetzt worden ist.

K. k. Bezirksgericht Olesko den 30 August 1867 Matlik m/p 2455.

Für

Herrn Michael Toroszewicz zu Handen des Herrn Advokaten Dr. Kartarasiewicz

hier

Von dem Inhalte der obigen Zuschrift werden beide Theile verständigt.

Beschlossen im Rathe des k. k. Kreisgerichtes Złoczów den 1ten Oktober 1867

Piotrowski

11 Oktober 1867
[illegible]

L. 2752 z 19. Marca 868. Ck. Sąd powiatowy w Olesku przesłał w sprawie Michała Torosiewicza przeciw gminie miasteczka Sassowa o ustąpienie z posiadania stawiska w Sassowie z p. n. protokół przesłuchania świadków, mianowicie Józefa Grzeszki, Semka Bednarza, Tymka Perepeliczy, Piotra Prasiatka, Norberta Grabowskiego i Juliana Borzęckiego na artykuły dowodowe I. II. III pozwu, tudzież świadków Marcusa Gruberu, Izaaka Steinwurzel, Dawida Halpern, Norberta Grabowskiego, Jana Łobańskiego, Jana Wołoszczuka i Mikołaja Sikorskiego na artykuły dowodowe I. II. i III repliki z oznajmieniem że Franciszek Borzęcki z tego świata zeszedł, dalej że rzeczoznawcy dla niestosownej pory roku przesłuchani być nie mogły.

—

Nadesłany powyższy protokół przesłuchania świadków czyniąc powoda na prawo przedstawienia innego świadka w miejsce zmarłego Franciszka Borzęckiego uważnym, przechowuje się do ukończenia przesłuchania reszty świadków, opieczętowany w aktach sądowych; Ck. Sąd powiatowy w Olesku zaś wzywa się, ażeby także przesłuchanie rzeczoznawców przy odpowiedniej obecnej porze roku jakoteż świadków strony pozwanej odnośnie do tutejszosądowej odezwy z dnia 3go Lipca 867 L. 3869 czem spieszniej uskutecznił, i dotyczące protokoły Ck. Sądowi obwodowemu nadesłał.

O czem obydwie strony zawiadamia się. —

Uchwalono w Radzie Ck. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 9go Maja 868.

5/6 868 Thaler

Piotrowski

Dla
Pana Michała Torosiewicza na ręce pana adwokata
Dra Warteresiewicza w Złoczowie

L. 5540 pod 9. Czerwca 1868
C. k. sąd powiatowy w Olesku przeseła protokół przesłuchania świad-
ków: Hryńka Hawur, Jana Jakimszyn, i Semka Iwańczu-
ka w sprawie Michała Toroszewicza przeciw gminie miasteczka
Sassowa względem zwrócenia pastwiska „Stawisko" zwanego z pr..
z adnotacyą że Semko Iwańczuk ma być jedną i tą samą
osobą z Semkiem Kuśnierzem świadek przeto pod nazwiskiem
Semko Kuśnierz z tego powodu do przesłuchania nie jawił się.

Po nadesłaniu powyższego protokołu w aktach sądowych
opieczętowano zachowanego, zawiadamia się obydwie strony
z wezwaniem do pozwanej strony, względnie nadmienionej
powyżej okoliczności tożsamości osoby Semka Iwanczaka
i Semka Kuśnierza w przeciągu dni 14. dać swe oświad-
czenie.

Uchwalono w Radzie C.K. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 5. Sierpnia 1868.

Piotrowski

27 Sierpnia 1868
Rysztay

Dla
p. Michała Toroszewicza
przez p. adw. D.ra Warteresiewicza
w Złoczowie.

71

L. 6252 pod 1. Lipca 1868.
C. k. Sąd powiatowy w Olesku przesyła protokół wysłuchania rzeczoznawców w sprawie Michała Torosiewicza przeciw gminie miasteczka Sasowa o zwrócenie pastwiska „Stawisko" zwanego r. p. n.

Nadesłany protokół przysłuchania rzeczoznawców zachowuje się w aktach sądowych, zezwalając stronom dotyczącym takowe przejrzenie lub w odpisie podniesienia.
Uchwalono w Radzie C. k. Sądu obwodowego.
Złoczów dnia 5. Sierpnia 1868.

Piotrowski

27 Sierpnia 1868
Rysałka

Dla
p. Michała Torosiewicza
przez p. adw. D^ra Warteresiewicza.

L. 9292 z 22. Września 1868.

72

Gmina miasteczka Sasowa w sprawie Michała Torosiewicza o zwrócenie pastwiska „Stawisko" zwanego, uprasza o dozwolenie zwłoki 14 dniowej do dania oświadczenia względem tożsamości osoby świadka Semka Iwanczaka i Semka Kuśnierza.

N. 9309 pod. 22. Września 1868.

Michał Torosiewicz uprasza w powyższej sprawie wysłuchanie świadków za ukończone uznać i protokoła zeznań odpieczętować, prośbie zaś gminy Sasowa o odroczenie terminu do oświadczenia się względem tożsamości świadka Semka Iwanczaka i Semka Kuśnierza miejsca nie dać.

Załatwiając powyższe podania, z uwagą że tutejszosądowym prawomocnym wyrokiem przedstanowczym z dnia 6. Lutego 1867 l. 11605 przeciw dowód strony pozwanej względnie świadków Semka Kuśnierza i Semka Iwanczaka dopuszczonym został i gmina Sasowa do tegoż przeciw danego przez nadmienionych świadków pod dniem 26 Kwietnia 1868. l. 3869. przystąpiła, w obecnym przeto wypadku jedynie o wyjaśnienie okoliczności chodzi, czyli te dwa imiona jedną i tę samą osobę dotyczą, bynajmniej zaś ażeby gmina innego do przesłuchania świadka przedstawiała, — prośbie gminy pozwanej o udzielenie jej 14 dniowej zwłoki miejsca się daje z tem wszakże zastrzeżeniem że po bezowocnym upły/

Dla
p. Michała Torosiewicza
przez p. adw. Dra Wartersiewicza w Złoczowie.

wie tego terminu prosząca gmina jako przeciw tożsamości osób owych dwóch nazwisko nic do zarzucenia nie mająca uważając wysłuchanie świadków za ukończone uznanym będzie,

Prośbie zaś strony powodowej, ażeby już obecnie wysłuchanie świadków za ukończone uznano, odmawia się, albowiem gmina pozwana przystąpiwszy do przypuszczonego dowodu w razie różnicy osób owych dwóch nazwisk pod względem, że podobne zaostrzenie w tutejszosądowej uchwale z dnia 5. Sierpnia 1868 l. 5340. zawartym nie było, pozbawioną być nie może.

Uchwalono w Radzie c. k. Sądu obwodowego Złoczów dnia 13. Listopada 1868.

20/ grudnia
468 Chaler

Piotrowski

L: 73, z 4. Stycznia 1869.

73

Piotr Jwasink uprasza o przyznanie mu kwoty 11. Złr. AW., jako należytość z powodu jawienia się celem złożenia świadectwa w sprawie Michała Torosiewicza przeciw gminie miasta Sasowa o powrócenie pastwiska „Stawisko" zwanego, do c.k. Sądu powiatowego w Olesku. —

Załatwiając powyższą prośbę ze względu, iż powód p. Michał Torosiewicz przy wprowadzeniu dowodu przez świadków, miasteczko Sasów jako miejsce zamieszkania świadka p. Piotra Jwasinka podał a témsamem zawezwanie tegoż świadka przez c.k. Sąd powiatowy w Olesku i jawienie się tegoż świadka ze Złoczowa do Oleska spowodował, ten świadek zaś w Złoczowie jest zamieszkałym; — przyznaje się proszącemu p. Piotrowi Jwasinkowi z zalikwidowanej przy terminie 29. Października 1867 kwoty 11. Złr. 70. Kr. AW., kwotę 6. Złr. 70 Kr. AW. jako należytość za jawienie się do złożenia świadectwa, mianowicie koszta podróży ze Złoczowa do Oleska w kwocie 3. Złr. 70. Kr., zaś za stratę czasu przez dwa dni w zmniejszonej ilości po 1. Złr. 50 xr., razem 3. Złr. AW., i p. Michałowi Torosiewiczowi przypoleca się, tę należytość 6. Złr. 70. Kr. AW. p. Piotrowi Jwasinkowi w przeciągu dni 14. wypłacić. —

Żądaniu zaś p. Piotra Jwasinka, o przyznanie mu 4. Złr. AW. dziennie za utratę czasu jako przesadnie postawionemu, odmawia się, — a to témbardziej, ile że p. Piotr Jwasink przy zwróceniu uwagi dotyczącego woźnego na okoliczność, jako nie w Sasowie lecz w Złoczowie jest zamieszkałym, ./.

Do

p. Michała Torosiewicza, na ręce p. Adw. D^ra Warteresiewicza

w Złoczowie.

Coll Sob

./.

odwołanie zawezwania go do jawienia się przy c.k. sądzie powiatowym w Olesku i zarządzenie przesłuchania bezpośrednio przy tutejszym c.k. sądzie obwodowym byłby umożebnił. —

Uchwalono w Radzie c.k. sądu obwodowego.
Złoczów dnia 24. Lutego 1869.

Piotrowsky

3 Marca 869
[illegible]

Wyrok

W Imieniu Jego Mości Cesarza!

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie w sprawie ustnie przeprowadzonej p. Michała Trosiewicza w zastępstwie p. Adwokata D^ra Mijakowskiego i Wartaresiewicza na przeciwko gminie miasteczka Sasowa przez p. adw. D^ra Skałkowskiego i Skrzyńskiego bronionej pozwem z dnia 15. Marca 1864, o zwrot i o opróżnienie pastwiska „staw Dworski" w Sasowie z p. n. zapisywanej na rotul aktów dnia 6. Lipca 1869 po uskutecznionem wysłuchaniu świadków, zdziałany wyrokuje:

Zapozwana gmina miasteczka Sasowa obowiązana jest a) przestrzeń w obrębach gminy Sasowa położoną w metryce gruntowej z roku 1820, pod L. top. nowego pomiaru 748 w wirie I „ogrody" pod nazwą „staw ~~[illegible]~~ Dworski" z rozmiarem 31. morgów 1586 sążni z rocznym pożytkiem 223 24/100 cetnarów stołkiego siana wynaszaną, na teraz pastwiskiem będącą, powodowi p. Michałowi Trosiewiczowi, jako właścicielowi tabularnemu dóbr Sasowa w przeciągu 14 dni zwrócić i na jego rzecz opróżnić; b) czysty pożytek z tej przestrzeni w rocznej ilości 100 fl. au. za trzy lata od dnia 15 marca 1864 jako dnia ~~[illegible]~~ wniesionego pozwu w tył licząc aż do rzeczywistego opróżnienia tej przestrzeni p. powodowi w tymże samym czasie zwrócić i c) koszta tego sporu w zmniejszonej ilości 64 fl. au. w tym samym czasie wynagrodzić. —

Buchholz

Z Rady c. k. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 7. Grudnia 1869

Borodola

20 stycznia 870
Thaler

L 6093/Cyw

z Złoczowskiego c. k.
Sądu obwodowego

L. 6093/cyw

Dla
p. Michała
Torosiewicza
przez
p. adw. Dra Warte-
resiewicza

w Złoczowie

urzędowo

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości

c. k. Sąd krajowy wyższy we Lwowie postanowił wyrok z 7° Grudnia 1869 L: 6093 w sprawie ustnie przeprowadzonej p. Michała Torosiewicza w zastępstwie p. Adw. Mijakowskiego i Warteresiewicza na przeciwko gminie miasta Jasowa przez Adw. Skałkowskiego i Starzewskiego bronionej pozwem z 15 Marca 1864 o zwrot i opróżnienie pastwiska „staw dworski,” w Jasowie zpn. zapozwanej, na rotół aktów dnia 6. Lipca 1869 po uskutecznionym wysłuchaniu swiadków wydany, na apelacyę gminy miasta Jasowa z powodów przez pierwszego sędziego naprowadzonych i przez apelacyę niezbitych w prawie uzasadnionych zatwierdzić i apelującą gminę do zapłacenia kosztów sporu drugiej instancyi w umiarkowanej kwocie 5 złr. aw. w przeciągu dni 14 skazać. Powód bowiem udowodnił tytuł własności i prawny sposób nabycia dóbr Jasowa a zatem sposób i składowych części tych dóbr, uczynił więc zadość wymogom prawa §. 424 i 431 u. cyw. udowodnił arkuszem indiwidualnym inwentarzem z powodu sprzedaży tych dóbr na publicznym targu sporządzonym i aktem oszacowania, że parcela sporna pod L: top. 748 z przestrzenią 31° morgów 1586° kwadr. „staw dworski” zwana jest gruntem dominikalnym, udowodnił swiadkami, że ta parcela po rok 1849, będąc stawem była w wyłącznem posiadaniu i używania państwa Jasowa a zatem poprzedników powoda udowodnił, że w miarę jak staw się osuszał, gmina Jasowa w posiadaniu i używaniu tego gruntu się wdzierała, dotąd cały ten grunt nie posiadła, gdy tym czasem gminie zapozwa-

nej nie udał się dowód przez świadków, że grunt sporny jest tym samym stawem za młynem pod Bożym zwany, który jej książe Michał Kazimierz Radziwił dokumentem z 10 stycznia 1746 r. nadał, nie wykazała ani tytułu nabycia ani sposobu nabycia posiadania, a nakoniec nie powiódł jej się dowód prawa zasiedzenia z §. 1468 u. cyw. na którym nareszcie oprzeć się usiłowała, przeto na mocy §. 372 u. cyw. powód za właściciela spornego gruntu a zapozwana gmina za upadłą w sporze uważaną być musi i na mocy §. 335 u. cyw. do zwrotu pobieranych korzyści przez znawców udowodnionych za trzy lata od dnia pozwu wniesionego t. j. 15go marca 1864 wstecz licząc aż do rzeczywistego oddania tego gruntu jest obowiązaną.–

Nakoniec skazuje się gminę na mocy §. 529 p. sąd. także do zapłacenia powodowi kosztów drugiej instancyi jako przegrywającą sprawę i w apelacyi koszta te jednak na 10 złr. 32 złr. w. a. obliczone zmniejszają się na 5 złr. aw.–

O tém na dniu 7go Grudnia 1870 do L: 35005 zaszłém wyroku c. k. sądu krajowego wyższego zawiadamia się strony obiedwie.–

Chutak

10/3 871

[illegible]

Z Rady c. k. Sądu obwodowego
Rzeszów 24go Grudnia 1870

Hinarewicz

Z c. k. Sądu obwo-
dowego w Złoczowie

Panu Michałowi
Torosiewiczowi
przez p. adw. Dra Warteresiewicza
w
Złoczowie

L. 11210/cyw.

uchwała z dnia 17 maja 1871 l. 2557

wydana co do zasadn. co do 7 Grud. 18

I Zdanie [illegible] przez p. M. S. przyznane
na wygrań. [illegible] przestrzeni w obrębie gminy
[illegible] potowaj [illegible] grunt. [illegible] top. [illegible]
[illegible] I [illegible]
31 m. [illegible] 1586 [illegible] [illegible]
[illegible] będzie

V od [illegible] przyznanych [illegible] co do dochodów
w rocznej kwocie 100 f. od dnia 15. marca 1867
a do [illegible] zdania [illegible] kosztów 64 f 5 k
i kosztów co do 10 f [illegible] grunt
do gminy [illegible] i [illegible]
[illegible] w kassie [illegible] na [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]

wraz z załącznikami do tego spisu złożyć.

Nakoniec nakazuje się proszącemu pod rygorem exekucyi, zapłacić woźnemu należytość za doręczenie w ilości

dnia 186

15 kr.

Pozwana gmina miasteczka Sasso-
wa wniosła przeciw wyrokowi c. k.
Sądu krajowego wyższego z dnia 7 go
Grudnia 1870 do L: 35005, wyrok tu-
tejszo sądowy z dnia 9 go Grudnia
1869 L 6093 zatwierdzającemu, pod
dniem 26 go Marca 1871. do L: 2954.
nadzwyczajną rewizyę, z uwagi je-
dnak, że nadzwyczajna rewizya
wedle dekr: nadw: z dnia 15 go Lu-
tego 1833 No 2593 Z: U: S: egze-
kucyę nie wstrzymuje przeto w
załatwieniu powyższej prosby doz-
wala się stosownie do żądania ta-
kowej w drodze egzekucyi równo-
brzmiących wyroków ostatniejszego ok.
sądu z dnia 7 go Grudnia 1870 do
L: 35005.

I. oddanie w fizyczne posiadanie p:
Michałowi Torosiewiczowi przyznane
mu powyższemi wyrokami przestrze-
ni w obrębie gminy Sassowa położo-
nej w metryce gruntowej z r. 1820 pod L:
top: nowego pomiaru 748 w niwie I
ogrody pod nazwą „Staw dworski"
w rozległości 3 morgów 1586 □ sążni
wyrażonej, a na teraz pastwiskiem
gminnem będącej

II celem zaspokojenia przyznanych
powyższemi wyrokami dochodów
w rocznej ilości 100 złr. aw: od dnia
15 go Marca 1861 aż do rzeczywistego
oddania wyższego stawiska, tudzież
tudzież z kosztów sądowych w kwo-
tach 64 złr: 5 złr: aw przyznanych,

P. Michałowi Torosiewiczowi
per Wartaracewicz z Złoczowie
Dla...

WNIESIONO 14 MARCA 1871
Cyw: 2557.
Zał.

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie

do L: 11210. z r. 1870.

p: Michał Torosiewicz

przeciw

Gminie miasteczka Sassów – przez
przełożonego gminy –

w sprawie względem oddania stawiska
Sassowskiego –

6/7 871 Gluck

Uprasza w drodze egzekucyi równo-
„brzmiących wyroków A–B oddanie
stawiska w jego posiadanie zarządzić
oraz celem zapłacenia przyznanych
dochodów i kosztów egzekucyi dozwo-
lić –

f. Wartarowicz

80

i jako też teraźniejszych kosztów egzekucyi mniejszem w ilości zmniej-
szonej 10 zł. a. przysądzonych grabieżne opisanie gruntów do gminy mias-
ta Sassowa należących, jeśli takowe ciała tabularnego nie stanowią,
niemniej grabież pieniędzy w kasie miejskiej Sassowa będących jako
też skryptów na pożyczki przez kasę miejską pojedynczym członkom
gminy udzielonej wystawionych na rzecz proszącego p. Michała Torosie-
wicza, poleca się zarazem c. k. adjunktowi p. Onyszkiewiczowi, ażeby powyżej
nadmienione stawisko przy pomocy inżyniera, o wydelegowanie którego
c. k. Starostwo w Złoczowie jednocześnie się wzywa, p. Michałowi Toro-
siewiczowi za zgłoszeniem się tegoż, i po poprzedniem doręczeniu niniej-
szej uchwały zaegzekwowanej gminie do rąk tejże naczelnika w posiadanie
oddał, i dozwolone powyżej grabieżne opisanie z gruntów pozwanej gminy
miasta Sassowa po poprzedniem przekonaniu się w tabuli miejskiej
c. k. Sądu powiatowego w Olesku że takowe ciała tabularnego miasta
nie stanowią, tudzież dalszą egzekucyę przedsięwziął, i operat sądowi do
dni 30 przedłożył.

O czem się zawiadamia strony.

Uchwalono w Radzie c. k. Sądu Obwodowego

Złoczów dnia 17go Maja 1871.

Hurzewicz

81

L. 8547. W. 29º września 1871

C. k. adjunkt sądowy Onyszkiewicz składa polecenie sądowe z dnia 17º maja 1871 l. 2557 w sprawie Wgo Michała Torosiewicza przeciw gminie miasteczka Sassowa o oddanie stawiska Sassowskiego nieuskuteczniane, ponieważ egzekucyę prowadzący Wny Michał Torosiewicz metrykę gruntową z r. 1820. i mapę Katastralną, na podstawie której oddanie wygranego stanowiska przeprowadzonem być miało, Komisyi na zgłoszenie się jego na miejsce sporu przybyłej nie dostarczył.

O tem zawiadamia się egzekucyę prowadzącego Wgo Michała Torosiewicza.

Uchwalono w Radzie ck. sądu obwodowego
Złoczów dnia 22º listopada 1871

Hnizdowicz

11/12 871 [illegible]

Panu Michałowi Torosiewiczowi
przez p. adw. Dra Warteresiewicza
w Złoczowie.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers.

In der mündlich verhandelten Rechtssache des Michal Torosie., wider Kläger, vertreten durch den Advokaten Dr. Mijakowski wider die Stadtgemeinde Sasów Geklagte vertreten durch Advokaten Skalkowski später Dr. Isarzewski, wegen Rückstellung der Hutweide „Stawdworski" genannt,

hat der k.k. Oberste Gerichtshof befunden, dem außerordentlichen Revisionsbegehren der belangten Gemeinde gegen die gleichförmigen Urtheile des Złoczower k.k. Kreisgerichts vom 7 Dezember 1869 Z 6093 und des Lemberger k.k. Oberlandesgerichtes vom 7 Dezember 1870 Z 35005, in welchen weder eine Nullität noch sonst eine offenbare Ungerechtigkeit wahrgenommen werden kann, mit Beziehung auf die umständlich und umfassend dargelegte Begründung des ersten Richters gemäß Hofdekret vom 15 Februar 1833 No 2593 J.G.S. keine Folge zu geben und die Belangte zu dem binnen 14 Tagen an den Kläger zu leistenden Ersatz der Kosten dritter Instanz im Betrage von 4 fl 36 kr [illegible] /

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości.

W sporze przeprowadzonym sprawie Michała Torosie. wiązą powoda w zastępstwie adwokata Dra Mijakowskiego przeciw gminie miasta Sassowa pozwanej w zastępstwie adwokata Skalkowskiego później Dra Isarzewskiego o oddanie pastwiska „Stawdworski" zwanego. —

ck Sąd najwyższy zażaleniu pozwanej gminie o nadzwyczajną rewizyę zgodnych wyroków ck Sądu obwodowego w Złoczowie z 7 Grudnia 1869 L 6093. i ck wyższego sądu krajowego we Lwowie z dnia 7 Grudnia 1870 L 35005. w których ani nieważności, ani też oczewistej niesprawiedliwości dostrzedz nie można, odwołując się do okoliczności i obszernie przedstawionych powodów pierwszego sędziego w myśl dekretu nadwornego z 15 lutego 1833 L 2593. zbiór ustaw sądowych bez skutku zostawia, i pozwaną gminę na zwrot powodowi w 14 dniach kosztów teraźniejszej instancyi w ilości 4 złr 36 ct [illegible] zasadza, zważywszy zaś, —— /

P. Michałowi Torosiewiczowi przez pana Dra Warteresiewicza w Złoczowie

C 5780.

zu verhalten, dies auch noch in der Erwägung

a) als der von den Revisionswerbern gerügte Umstand, daß ursprünglich der eingeklagte Grund eben jene Parzelle sei, welche in dem Grundertragsbogen vom Jahre 1820. mit der top: Zahl 748. und dem Ausmaße von 31 Joch 1586 □ Klafter mit der Benennung „Staw dworski" bezeichnet erscheint, – gerade durch das ausdrückliche Zugeständniß der Geklagten in der Einrede namentlich im Inhalte des I Weisartikels der Einrede außer allen Zweifel gestellt und noch über dieß durch die einvernommenen Zeugen des Klägers als Norbert Grabowski, Jan Lubinski, Julian Borzęcki, Markus Gruber bestättigt wird, indem diese das jetzt streitige und im Besitze der Geklagten befindliche Grundstück übereinstimmend mit der Angabe des Grundertragsbogens H. der Klage – als Parzelle „staw dworski" benennen; endlich in der Erwägung

b) daß weil im oftererwähnten Grundertragsbogen H. das streitige Grundstück als im damaligen Besitze der Herrschaft Sasów befindlich eingetragen ist, solches gemäß Kreisschreibens vom 25 November 1846. Z. 71.881 Prov. G.S. № 129. als Dominikal Grund anzusehen und somit als ein integrirender Bestandtheil

/.

a). że okoliczność zaprzeczona przez gminę zapozwaną, jakoby zaskarżony grunt owa parcela był, która w arkuszu indywidualnym z roku 1820 top. l. 748. z przestrzenią 31 morgów 1586 sążni kwadratowych i z napisem „Staw dworski" oznaczona jest, – własnem wyraźnem przyznaniem pozwanej gminy w obronie szczególnej zaś według I° artykułu dowodowego w obronie wszelkie powątpiewanie wyklucza i prócz tego zeznaniami przesłuchanych świadków powoda Norbertem Grabowskim, Janem Lubińskim, Julianem ~~Lubińskim~~ Borzęckim, Markusem Gruberem stwierdzoną została, albowiem ci obecnie sporny, w posiadaniu pozwanej gminy znajdujący się grunt, zgodnie z arkuszem indywidualnym pozwu H. parcelą „Staw dworski" nazywają, nareszcie zważywszy

b) że w często wymienionym arkuszu indywidualnym H. sporny grunt, jako znajdujący się w ówczesnem posiadaniu państwa Sasów wciągnięty jest takowy więc w myśl reskryptu cyrkularnego z 25 listopada 1846 L 71881 z up № 129. uważany za grunt dominikalny

/.

/	/
das dem [illegible] ursprünglich gehörigen Guts Complexes Sassów zu betrachten ist.	a więc za część istotną całości obszaru dóbr Sasowa, własnością powodu będących.

O tem na dniu 31 Maja 1872 l. 11105 zapadłem wyroku c.k. Sądu najwyższego intymatem c.k. sądu ~~obwo~~ krajowego wyższego z dnia 18 Czerwca 1872 l. 15844 nadesłanym zawiadamia się obie strony.—

[illegible signature]

Z Rady c.k. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 27 Czerwca 1872

Hrzanowicz

Liczba nakazu zapłaty 1970 pr.
pozycya rachunkowa ....

Nakaz zapłaty

do Wg. Pana Dra Warteresiewicza mieszkając w Złoczowie

na następującą w Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie uiścić się mającą należytość:

Przedmiot zapłaty	Kwota pojedyncza		Łączna		Uwaga
Oddanie w posiadanie stawiska w Sasowie w sprawie Wg. Pana Michała Torosiewicza przeciw gminie Sasów.	.	.	26	½ 17	Niniejszą kwotę komisyjne w kwocie Dwadzieścia sześć Złr 17½ ct wa: zostały uiszczone.

Złoczów dnia 12 Październik 872

[signature]

Dwadzieścia Sześć Złr 17½ ct wa: wzywa się niniejszem, by powyższą kwotę w przeciągu ośmiu dni (: od dnia doręczenia niniejszego nakazu zapłaty w Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie tym pewniej zapłacił, iłeżeli w razie przeciwnym na mocy §. 29 rozporządzenia wysokiego ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3. Lipca 1854. Dz. U. P. Nr. 169 egzekucya na koszt je –, ustanowioną zostanie.

Złoczów dnia 6 go Października 1872

[signature]

№ 9068. p: 21 Października 1872.

Adjunkt sądowy Edmund Kolb, odnośnie do polecenia ze dnia 1° Maja 1872. L: 3531. w Sprawie Michała Torosiewicza naprzeciw gminie miasta Sassowa, względem przestrzeni zwanej Stawiskiem dworskiem, przedkłada protokół spisany na oddanie tej przestrzeni w posiadanie fizyczne p. Michałowi Torosiewiczowi. —

Przedłożony niniejszym protokół, wedle którego, w drodze eksekucyi wyroku tutejszego sądu z dnia 7 Grudnia 1869. L: 6093. tym wyrokiem Michałowi Torosiewiczowi naprzeciw gminie miasta Sassowa przyznana, w obrębie tejże gminy położona, w metryce gruntowej z roku 1820 pod L: top. pomiaru nowego 718. w rubrice I. Ogrody, pod nazwą „Stawo-dworski" z rozmiarem 31 morgów 1586 □ sążni z rocznym pożytkiem 223 94/100 cetnarów siana [illegible] wykazana obecnie pastwiskiem będąca przestrzeń — p. Mikołajowi Torosiewiczowi, jako spadkobiercy deklarowanemu s.p. Michała Torosiewicza i co dóbr Sassowa przedłożonej uchwałą tutejszo-sądową z dnia 18 Maja 1870. L: 1165. A zaś wykazanemu administratorowi spadkowemu, została oddaną w posiadanie fizyczne wedle pomiaru z roku 1844. jako liczbami parcel 2266. i 2267. oznaczona i tylko w objętości łącznej 24 morgów 347 □ sążni, — z uwagi, że co do tożsamości przestrzeni oddanej, z gruntem przyznanym wyrokiem powołanym, strony nie podniosły zarzutu żadnego a pan Mikołaj Torosiewicz oświadczył, poprzestać przy tej oddanej przestrzeni mniejszej. —

Sąd przyjmuje do wiadomości, z wolnością przyjęcia i pozostawienia w odpisie w registraturze sądowej i powiadamia strony zarazem przez strony p. Mikołaja Torosiewicza powyższem oświadczeniu, że jako na teraz powstrzymuje przeprowadzenie eksekucyi do gruntów i ruchomości, do gminy miasta Sassowa należących, dozwolonej uchwałą z dnia 1° Maja

15/5 879

P. Michałowi Torosiewiczowi a względnie tegoż spadkobiercom
pr. adw. Dr Warteresiewicz

1.

1872 L: 3531. a względnie 17 Maja 1871 L: 2557. celem ściągnięcia dochodów w ilości roczny 100 złr licząc od dnia 15 Marca 1861. Nadto koszta w kwotach 64 złr 5 złr i 10 złr wa, nakoniec przyznaje koszta przeprowadzenia Exekucyi niniejszej jak następuje:

a) Koszta odgraniczenia a mianowicie za wydatki na pomocników przy odgraniczeniu, za pale i furę do wożenia palów . . . 5. złr

b. Za stemple użyte . . . — 27 ct

c. Koszta Komisyi delegowanej, a mianowicie adjustowane koszta podróży i dyety adjunkta sądowego Edmunda Kolba . . . 26 złr 17½ ct

zaś niniejszym na kwotę — — 17 złr 82 ct

przyznane koszta podróży i dyety przy Komisyi asystującego urzędnika Goreckiego, wraz z honoraryum za sporządzone mapy oddanego Haloszka, i poleca prawem pokonanej Gminie miasta Sassowa, aby te koszta w pokwitowanej kwocie niniejszej 45 złr 87 ct . . . panu Mikołajowi Torosiewiczowi, któremu wypłata tych kosztów przynależy w przeciągu dni 14 wypłaciła.

O tem powiadamia się pan Mikołaj Torosiewicz, gminę miasta Sassowa na ręce naczelnika gminnego wreszcie adw. p. Dr. Warterasiewicza jako zastępcę w tej sprawie imieniem Michała Torosiewicza a względnie tegoż spadkobierców, w tychże imieniu.

Uchwalono w Radzie c. k. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 29 Stycznia 1873.

[signature]

5/3 873

87

№ 9068. Z: 21 Październik 1872.

Adjunkt sądowy Edmund Kolb, odnośnie do polecenia z dnia 1° Maja 1872. L: 3531. w sprawie Michała Porosiewicza naprzeciw gminie miasta Sasowa, względem przestrzeni zwanej Stawiskiem dworskim, przedkłada protokoł spisany na oddanie tej przestrzeni w posiadanie fizyczne p. Michałowi Porosiewiczowi. —

Sąd przyznaje koszta przeprowadzenia exekucyi niniejszej jak następuje

a). Koszta odgraniczenia a mianowicie za wydatki na pomocników przy odgraniczeniu, za pale i furę do wożenia palów . . . 5 złr

b.) za stemple z użyte . . . — 87 ct.

c. Koszta Komisyi delegowanej, a mianowicie adjustowane koszta podroży i dyety adjunkta sądowego Edmunda Kolba . . . 24 złr 17½ ct.

zaś niniejszem na kwotę . . . 17 złr 82 ct.

przyznane koszta podróży i dyety przy komisyi asystującego urzędnika Gorczickiego, wraz z honoraryum za sporządzone mapy oddanego Stawiska, i poleca prawem pokonanej gminie miasta Sasowa, aby te koszta, w polikwidowanej kwocie niniejszej 45. złr 87 ct. WA. p. Mikołajowi Porosiewiczowi, któremu wypłata tych kosztów przynależy — w przeciągu dni 14 zapłaciła.

Uchwalono w Radzie c.k. Sądu Obwodowego
Złoczów dnia 29. Stycznia 1873.

Kwotę 17 złr 82 od adwokata Dr. Watrasiewicza otrzymałem
Złoczów dnia 29° marca 1873

Gajówski
prakt. bud.

Hnzarewicz

Panu Gajówskiemu urzędnikowi budowniczemu
c.k.
w Miejscu

Wyrok

Ces: krol: Sąd obwodowy w Złoczowie na mocy nada-
nej mu przez Jego c. k. Apostolską Mość władzy
urzędowej w sprawie ustnej P. Michała Torosiewicza
powoda w zastępstwie P. adwokata Dr. Mijakowskie-
go przeciw nieznanym z imion nazwiska i miej-
sca pobytu tym współposiadaczom których mogło
tyczyć uwidocznienie względem wolnego wrębu w lasach
Sassowskich pod poz: 16 on uczynione w zastępstwie
kuratora P. adwokata Dr. J. Skałkowskiego - klaszto-
rowi OO Bazylianow w Podhorcach i klasztorowi OO
Dominikanow w Podkamieniu w zastępstwie c. k. pro-
kuratoryi finansowej tudzież nieodpowiadającym ja-
ko to: p. Władysławowi Garapichowi właścicielowi
dóbr Jsypowice, Gminie włościańskiej w Lecowie. P.
Franciszkowi i Sabinie Milinskim o orzeczenie że
wstanie biernym miasteczka Sassowa dom d. pag 215
n 16 on umieszczone zauważanie zastrzegające współ-
posiadaczow wolny wrąb w lasach państwa Sassowa
tyczy się tylko klasztor OO Bazylianow w Podhorcach
klasztor OO Dominikanow w Podkamieniu p. Wła-
dysława Garapicha, Gminy wsi Lecowy i p. Fran-
ciszka i Sabinę Milinskę i że wskutek zniesienia
ich praw to zastrzeżenie wykreślone być ma, po
sporządzonym na dniu 6 Lipca 1865 spisie aktow
orzekł. ./.

Nieznanym z imienia nazwiska i miejsca pobytu współ-
posiadaczom prawa wolnego wrębu w lasach Sassowskich
tudzież innym poznanym - przez P. adwokata Dr.
Jos: Skałkowskiego w Złoczowie

Nr. 4797

I Wstanie biernym dobr Sassowa dom A. pag 205 n 16 on umieszczone zauważanie z dnia 18 Lutego 1791 ze Maryj hr. Starzenski kupujący we Lwowie na publicznej licytacyi dobra Sassow miał je sobie sprzedanemi nieuwłaczając prawom wrębowym innych współposiadaczy nieobejmywało oprócz klasztoru W. OO Bazylianów w Hałubicy który później do Podhorzec przeniesiono – oprócz dworu dóbr Trzyporowiec potem klasztoru W. OO Dominikanów w Podkamieniu jako właściciela dóbr Zarudzia nareszcie oprócz właściciela dwóch odrębnych części wsi Cecowy i gminy włościańskiej wsi Cecowy nigdy innych wolnowrębników, a że te wskutek wykupna istnieć przestały i każde z nich z osobna z hipoteki dóbr miasteczka Sassowa już zostało wykreślone, także i owo wyżej wspomnione zauważanie w stanie biernym tegoż miasteczka Dom A pag 205 n 16 on uwidocznione ztamtąd wykreślone być ma

II Koszta sporu obopólnie się znoszą, przyznaje się jednak p. adwokatowi Dr J. Skałkowskiemu wynadgrodzenie w zniżonej ilości 15 Złr W. A. które pan pozwód w dniach 14 zapłacić obowiązanym jest.

Ozurewicz

Z rady c. k. sądu obwodowego
Złoczów dnia 30 Września 865.

Piotrowski

19 Grudnia 865

[illegible]

Przyznane mi powyżej Honorarium

[illegible]

w ilości piętnastu złot. wal. austr. otrzymałem od Wgo Adwokata Wartereskiewicza.

Złoczów 22. Grudnia 1865.

J. Skałkowski

Eingelangt am 9t May 1866 Zahl 17712/
k.k. Landesgericht in Lemberg verständigt auf die
h. g. Zuschrift vom 11t Jänner 1866 Z. 10442 daß
der dortigen Landtafel aufgetragen wurde
das h. g. Urtheil vom 20 September 1865 Zahl
4797 in die betreffenden Bücher einzutragen
und auf dessen Grundlage die zu Gunsten der
unbekannten und andern Mitbesitzer des
Zehentgenußrechtes in den Sassower Ablösungen
im Lastenstande der Güter Sassow Dom. 4. pag.
205 n. 16 on: vorkommende Anmerkung, wor-
nach die Güter Sassow dem Mathias Grafen
Skarzewski unbeschadet des Zehentgenußrechtes
anderer Mitbesitzer im öffentlichen Versteige-
rungswege verkauft wurden, aus dem
Lastenstande der genannten Güter zu extabuliren und zu löschen.

Hievon werden beide Theile und Hr. Michael
Tomasiewicz unter Rückschluß des Urtheils
in/. verständigt.

Beschlossen im Rathe des k.k. Kreisgerichts
Złoczów den 7t Juli 1866

12t Juli 1866
Ryszka

Piotrowski

An
Hr. Michael Tomasiewicz per Hr.
Landes Adv. Dr. Mysikowski zu eigenen
Handen.

Wyrok 15343/66

15 kr.

Ces: król: Sąd obwodowy w Złoczowie na mocy nadanej mu przez Jego c.k. Apostolską Moć władzy urzędowej w sprawie ustnej P. Michała Torosiewicza powoda w zastępstwie P. Adwokata Dr. Mijakowskiego przeciw nieznanym z imion nazwiska i miejsca pobytu tym współposiadaczom których mogą tyczyć uwidocznienie względem wolnego wrębu w lasach Sassowskich pod poz: 16 on uczynione w zastępstwie kuratora P. Adwokata Dr. J. Skałkowskiego – klasztorowi OO Bazylianów w Podhorcach i klasztorowi OO Dominikanów w Podkamieniu w zastępstwie c.k. prokuratoryi finansowej tudzież nieodpowiadającym jakoto: p. Władysławowi Garapichowi właścicielowi dobr Tsypiowice, Gminie włościańskiej w Cecowie P. Franciszkowi i Sabinie Milinskim o orzeczenie że w stanie biernym miasteczka Sassowa dom: 4 pag 205 n 16 on umieszczone zauważenie zastrzegające współposiadaczów wolny wrąb w lasach państwa Sassowa tyczy się tylko klasztor OO Bazylianów w Podhorcach, klasztor OO Dominikanów w Podkamieniu p. Władysława Garapicha, Gminy wsi Cecowy i p. Franciszka i Sabinę Milinskę i że wskutek zniesienia ich praw to zastrzeżenie wykreślone być ma, po sporządzonym na dniu 6 Lipca 1865 spisie aktów orzekł.

I. W stanie biernym dobr Sassowa dom 4. pag 205

/.

Panu
Michałowi Torosiewiczowi
przez Pana Adwokata Dr. Mijakowskiego
w
Złoczowie

Nr. 4797

n ib on umieszczone zauwazanie z dnia 18 Lutego 1791 ze Maciej hr: Stoczeński kupujący we Lwowie na publiczny licytacyi dobra Sassow miał je sobie sprzedanemi nieuwłaczając prawom wrębowym innych współposiadaczy nieobejmywało oprócz klasztoru W. OO. Bazylianów w Hołubicy który później do Podhorzec przeniesiono – oprócz dworu dóbr Trzypowiec potem klasztoru W. OO. Dominikanów w Podkamieniu jako własciciela dóbr Zarudzia nareszcie oprócz własciciel drugiej odrębnych części wsi Lecowy i gminy włosciańskiej wsi Lecowy nigdy innych wolnowrębników, a że te w skutek wykupna istnieć przestały i każde z nich z osobna z hipoteki dóbr miasteczka Sassowa już zostało wykreslone, także i owo wyżej wspomnione zauwazanie w stanie biernym tegoż miasteczka Dom 4. pag 285 n ib on uwidocznione z tamtąd wykreslone być ma.

II Koszta sporu obopolnie się znoszą, przyznaje się jednak P. adwokatowi Dr. J. Skałkowskiemu wynadgrodzenie w zniżonej ilosci 15 Złr 11. kr. które pan powód w dniach 14tu zapłacić obowiązanym jest.

Oznewicz

Z rady c. k. sądu obwodowego
Złoczów dnia 30 Września 1865.

Piotrowski

16 Grudnia 865
Trzyniak

Eingetragen. Beschlossen im Rathe des k.k. Landesgerichtes Lemberg den 3. April 1866. —

Z. 15343/866

Im Grunde dieses in der k.k. galiz. Landtafel Instr. 1068 pag. 380 eingetragenen Urtheils wurde die zu Gunsten der unbekannten und anderen Mitbesitzer des Holzungsrechtes in den Sasower Waldungen im Lastenstande der Güter Sasow Dom. 4 pag. 205 n. 16 on. vorkommende Bemerkung, wornach die Güter Sasow dem Mathias Gfn Starzenski unbeschadet der Holzungsrechte anderer Mitbesitzer im öffentlichen Versteigerungswege verkauft wurden, aus dem Lastenstande der Güter Sasów laut Dom 171 pag. 263 n. 24 ext. extabulirt.

Lemberg den 26 April 1866.

Peter Jaworczyk
Registrator

10262/865

3711/866

A
pod Nr. ...

Instr. 1068. pag. 380.

Coll. Strzelbewicz et Rogalny

87
2658

Torosiewicz

c

Komarnicki —

1866

Prześwietny Sądzie!

P. Michał Torosiewicz właściciel dóbr Sassowa, zamierza, jak to powszechnie wiadomo, założyć w swym majątku łazienki różnego rodzaju, jako to: łaźnię parową, kąpiele rzeczne i w wannach. —

Jeszcze przed ostatecznem ukończeniem tego zakładu hydropatycznego, po różnych gazetach o tem przedsiębiorstwie głoszono jak o fakcie dokonanym.

Wypadało P. Michałowi Torosiewiczowi wywiązać się z dopełnienia, reklamą tak jawnie głoszonego, ale jedna okoliczność stanęła na przeszkodzie.

Kąpiele rzeczne są, bo były już od dawien dawna w Sasowie, gdyż przypadkiem Bug ten majątek P. Michała Torosiewicza przecina, o łaźniach parowych także nie trudno, żydzi bowiem w Sasowie już przedtem byli się o nie wystarali; urządzenie zaś innych kąpiel, w zakładzie hydropatycznym niezbędnych, ogromną napotyka trudność, bo w Sasowie brak potrzebnej wody źródlanej.

Otóż P. Michał Torosiewicz szczególnym i niesłychanym sposobem temu złemu zaradzić zamierza:

Z lewej strony od gościńca prowadzącego z Złoczowa do Brodów naprzeciw papierni w Pobocku znajduje się w odległości 8. sążni od gościńca na stanowisku Józefa Zielinskiego " w Uroczysku Semena, zwanej źródło, które to źródło ocembrowane od lat blisko 35. służy najprzód do użytku fabryki niegdyś fajansowej a dziś papierni, niemniej też do użytku mieszkańców przyległego przysiółka

„Chomice" zwanego, nakoniec dla przyjezdżających do użytku publicznego. –

Aż do dnia 27. Kwietnia 1866. P. Bolesław Komarnicki właściciel Łoboczu i papierni przeciwległej znajdywał się w spokojnem tego źródła posiadaniu i używaniu, gdyż ludzie jego z papierni nietylko z rzeczonego źródła zawsze w wodę do napoju potrzebną się zaopatrzyli, ale nadto od czasu do czasu studnię reperowali i czyszczyli.

Prócz tego P. Bolesław Komarnicki chcąc się zabezpieczyć przeciw możliwemu niepokojeniu, w używaniu źródła przez właściciela sianożęci, na której owe źródło się znajduje, od tego właściciela Józefa Zielinskiego sianożęć wyż opisaną „na Uroczysku Semena" zwaną wraz z źródłem wziął w dzierżawę. –

Przytoczone wyżej okoliczności udowadnia P. Bolesław Komarnicki świadkami Andruchem Pragarewiczem, Tomaszem Pragarewiczem, Kabą Zwijanskim, Pawłem Tracem, Woyciechem Zawalniokim, Lipą Grosskopfem, Janem Walkiewiczem i innemi wymienić się mającemi w Przysiółku Chomice zwanem mieszkającemi ludzie i kontraktem z Józefem Zielinskim zawartym pod A.

A.

Dnia zaś 28. Kwietnia 1866. r. wysłał P. Michał Torosiewicz kilkoro ludzi, a między temi własnego ogrodnika, lokaja i fornala, ludzie Jacka i Andrucha Strzeleckich, i tym ludziom źródło które się nad samą granicą pomienionej sianożęci znajduje, i do sianożęci Pawła Śnieżerskiego przytyka, zasypać, zaś koło tego samego źródła na właśnie rzeczonej sianożęci Pawła Śnieżerskiego

nową studzienkę wykopać i przygotowanym już materyałem ocembrować kazał. —
Gdy zaś ludzie z fabryki P. Bolesława Komarnickiego i z przysiołka „Chomiec” chcąc takiemu gwałtowi się sprzeciwiać, wszelką koło źródła robotę wzbronili, sprowadzili P. Michał Torosiewicz i ludzie przez niego wysłani Franciszka Raczkowskiego i Jaśka Kwietnia, służbę lasową w Białymkamieniu, a ci występując imieniem P. Józefa Schnajdra, współwłaściciela Białegokamienia i mniemanego dzierżawcy sianożęci Pawła Gridewskiego wraz z ludźmi P. Michała Torosiewicza gwałtem ludzie P. Bolesława Komarnickiego i z przysiołka „Chomiec” odpędzili, źródło zasypali, nową studzienkę wykopali i takową zaraz ocembrowali. —
Nie dość na tem ci sami od nowo wykopanej studni wkopali i poprowadzili rury aż do Parku P. Michała Torosiewicza w Lasowie, a tym sposobem nie tylko P. Bolesława Komarnickiego w spokojnem dotychczasowego źródła używaniu niepokoili, strumyk od tego źródła przez sianożęć P. Bolesława Komarnickiego płynący osuszyli, lecz nadto przez odpływ wody rurami dość głęboko kładzionemi temuż możność odjęli zaopatrzenia swą papiernię każdą razą w potrzebną do napoju wodę. —
Okoliczności odnoszące się do faktu niepokojenia uwodnia P. Bolesław Komarnicki świadkami Julianem Borzęckim leśniczym na Poboczu, X. Korczyńskim, proboszczem tamże, Janem Walkiewiczem, Józefem Mikulskim, rzemieślnikami tamże, Michałem Kumytą, Marcinem

Zielinskim, Fedkiem Kowalczukiem, Mateuszem Grabowskiem, Stanisławem Mikułą, Hryńkiem Hraniczką i Wojtkiem Żurykiem gospodarzami rolnikami z Poborza, Antonim Warkiewiczem, Błażejem Zielinskiem, Janem Matwiejczukiem, Jakimem Charczukiem i Wasylem Kuśnierzem, nakoniec wyrobnikami z Usani Jaśkiem i Andrzejem Strzeleckiemi.

Zapozywa przeto P. Bolesław Komarnicki przed Sąd P. P. Michała Jarosiewicza i Józefa Pantaleona Sznajdra niemniej też Franciszka Raczkowskiego i Jaśka Kwietnia, upraszając:

Prześwietny Sąd raczy przedsięwziąwszy najpierwéj oględziny sądowe na miejscu niepokojenia a po przeprowadzeniu śledztwa sumaryczno-prowizorialnego orzec:

I. P. Bolesława Komarnickiego utrzymuje się w spokojnem posiadaniu i używaniu źródła, które się aż do dnia 27. Kwietnia 1866. naprzeciw papierni w Poborzu w odległości 8. sążni i z lewej strony od gościnca prowadzącego z Leszczowa do Brodów na sianożęci Józefa Zielinskiego „w Uroczysku Semena" zwanym znajdowało. –

II. Pozwanym P. P. Michałowi Jarosiewiczowi i Józefowi Sznajdrowi tudzież Franciszkowi Raczkowskiemu i Jaśkowi Kwietniowi nakazuje się pod karą niepodzielną 500 Zł. W. A. – aby nowo wykopaną studzienkę na sianożęci Pawła Śniedorskiego zasypali, rury z tąd do parku Sasowskiego włożone oddalili, a zasypane prywatne źródło na pierwotnem tegoż położeniu odkopali i ocembrowali,

III. Ci też winni są zaniechać wszelkie dalsze niepo-
kojenie P. Bolesława Komarnickiego w spokoj-
nem dotychczasowem używaniu zasypane-
go źródła bądź to stawianiem rur bądź też
innym sposobem pod grzywną 100. Złr za
każdoczesne przekroczenie tego zakazu, nie-
mniej też

IV. niepodzielnie powodowi koszta sporu wy-
nadgrodzić, i koszta komisyi ponieść mają.

B. Pełnomocnictwo pod B.

[illegible signature]

---

bowiem doręczone będą wymienionemu na pierwszym
miejscu pozwanemu, lub gdyby odpowiedź przez
którego lub kilku z wymienionych na dalszem
miejscu wniesioną być miała, temu z odpowia-
dających którego pozew przed innemi wymienia.

Z c. k. Urzędu powiatowego jako Sądu
Olesko dnia 18 Maja 866.

[illegible signature]

Zachowując w Aktach pełnomocnictwo i jeden egzemplarz skargi z Allegatem A, drugi Egzemplarz z allegatem pozwanemu na pierwszym miejscu wymienionemu, trzeci egzemplarz powodowi; zubraz zaś współpozwanym, dozwalając tymże przejrzeć pozew u pozwanego najprzód wymienionego lub też w Sądzie. –
W celu dochodzenia ostatniego spokojnego stanu posiadania i czynu naruszenia wyznacza się termin na dzień 16 Czerwca 866 o godzinie 10tej przed południem na miejscu spornem w Poboczu. –
Strony sporne wzywają się aby na pamiętnym dniu i miejscu ze wszystkiemi dokumentami i świadkami na których by się powołać chciały, przed delegowaną kommissyą tutejszego sądu tem pewniej stanęły, gdyż w razie niestawienia się jednej strony, podaniom przeciwnika o ile takowe przedłożonemi dowody odparte nie zostaną uwierzyć i stosownie do tychże orzeknie się. –
Równocześnie poleca się pozwanym aby przeciwnej stronie donieśli, komu dalsze rezolucyje w tym sporze doręczane być mają, inaczej

Panu Michałowi Torosiewicz w Sasowie

L 1043 civ

P. 14 Maj 866

1043 / Ci

Nagle

dla naruszonego posiadania

/: C. K. Sąd powiatowy w Olesku :/

Pozew prowizoryalny

P. Bolesława Komarnickiego właściciela dóbr w Poboczu

przeciw

P. P. Michałowi Torosiewiczowi w Sasowie i Józefowi Sznajdrowi w Białym Kamieniu właścicielom dóbr, tudzież Franciszkowi Kaczkowskiemu i Jaśkowi Kwietniowi leśniczym w Białym Kamieniu

o niespokojenie w posiadaniu i używaniu źródła naprzeciw papierni w Poboczu się znajdującego zasypaniem onegoż. –

Podwójnie
2. odpisy
3. załącz.

Odpis. Kontrakt dzierzawny. Który się między Juzefem
Zielinskim włoscianinem wsi Uszni jako wydzier-
żawiającym z jednej a J. W. Bolesławem Komar-
nickim dziedzicem dóbr Pobocz jako biorącym
w Dzierżawę sianożęć Juzefa Zielińskiego z
drugiej strony następnie zawarty został:
1o Juzef Zieliński rolnik z Uszni posiada w
granicach w Uszni sianożęć, w Uroczysku Je-
sienna, zwanem pod No top . . . Katastru z
roku 1844 położoną — graniczącą od wschodu do
gościńcu cesarskiego, od południa do siano-
żęci Marka Klatka, od zachodu do sianożęci
Pawła Świderskiego a od północy do gruntu
rustykalnego niegdyś Tomka Michalińskiego
dziś w nieprawnem posiadaniu dworu państwa
Uszni czyli Białegokamienia zostającego. Ta J. W.
Bolesławowi Komarnickiemu wydzierżawiona
sianożęć zawierała w sobie płaszczyzny pół
morga czyli na jednego Kosarza i zajmuje
część źródła już od lat przeszło 35. przez fa-
brykę niegdyś Fajansarnię dziś papiernię wyłącz-
nie używanego oraz strumyk z tego źródła
ku pochyłości południowej do Buzka bieżący. —
2o Tę sianożęć używa Juzef Zieliński w spółce
z dziećmi s. p. Kowalkowskiego dziś pasierbkami
Wawrzyńca Barana a raczej opiekuna ich Micha-
ła Bobra w ten sposób, że część tej sianożątki
od wschodu czyli od gościńca Juzef Zieliński
na jednego Kosarza, a część zachodnią dziecie
s. p. Kowalkowskiego używają. — 3o W punkcie
1o i 2go opisaną sianożęć na jednego kosarza

A/

wraz z strumykiem i źródłem wydzierżawia Józef Zielinski w swoim i swoich spółkabierców imieniem JW. Bolesławowi Komarnickiemu do dowolnego używania na lat dwa od 31. Marca 1866. do 31. Marca 1868. za dobrowolnie ugodzony i przy podpisaniu niniejszego kontraktu w gotowce wypłacony czynsz dwaletny 10. wyraźnie Dziesięć Złr W. A. z których wydzierżawiający Jaśnie Wielm: dzierżawcę niniejszym najformalniej kwituje i zeznaje że przez tę dzierżawę prawo użytkowania wody dla fabryki niezmienia się. —

4o Józef Zielinski przyrzeka, obowiązuje się i ręczy że ani sam ani komu innemu niedozwoli ani źródła część jego ani spadu wody zmienić ani bez wiedzy JW. Dzierżawcy zabudować lub na jaki inny sposób używania wody przez 35. lat przysługującego uszczuplić — inaczej z tąd wynikłe pretensyje JW. Dzierżawcy Józef Zielinski swoim ruchomym i nieruchomym majątkiem odparie i wynagrodzi. —

5o Oraz pod dopiero powiedzianym rygorem zaręcza Józef Zielinski JW. Dzierżawcy spokojne wszystkowanie w mowie będący sianożęci wydzierżawionej, zaręcza równocześnie i za swoich spólników, których on w razie jakowejś pretensyi z tytułu tej dzierżawy sam zaspokoić ma. — Co kontrakt jakie wyraźnie zawarty obie strony przy świadkach podpisują aprobować pozwalają i na dwie ręk spisują. — Pobocz dnia 31. Marca 1866. ✗ Józef Zielinski m/p podpisałem i także własnoręczny znak krzyża położył jako świadek Józef Wesołowski m/p Bolesław Komarnicki m/p Świadkowie. Georg Lerchenmüller m/p ✗ Wojciech Żurek m/p Mateusz Grabowski podpisałem Norbert Grabowski m/p

Uwaga

Pozew P Bolesława Komornickiego
jest czystą napaścią — i jest tak bez
najmniejszego dowodu — że gdybym
nie znał [illegible] słowa — to by
się wydawało — że pochodzi od
pomieszanego na zmysłach —
Wszystkie przez Pana Bolesława
w tej skardze — przedstawione fakta,
są bezwzględnie kłamstwem —
Najpierwsze źródło z lewej strony
gościńca — nie tego jak Pan Komor-
nicki twierdzi — na Sianowicach Józefa
Zielińskiego — ale na Polu należą-
cem do Państwa Białykamień — to
zaświadczą włościanie z tejże wsi
Jan Skwarek, Andrzej
Narwojsz, Jan Pomaniuk — i inni —
[Skrzecki] —
także włościanin Sianowie Józef
Zieliński — dnia 28 kwietnia — w tedy kiedy
ludzie P Bolesława Komornickiego chcieli
P Michałowi Zwoziewiczowi
zabronić ocembrowania — tegoż źródła — twierdzi-
li że ~~P. Komi~~ źródło te własności Józefa Zie-
lińskiego razem z Sianowiczem od
tegoż Józefa ~~Zielińskiego~~ wydzier-
żawił — na wezwanie Leśniczego
W° Snayder — wyraźnie odpowia-
dział że tylko ludzie P Komor-
nickiego — [illegible] — a do źródła
które jest na Polu należącem
do Państwa

do Państwa Białokamienieckiego
żadnego prawa sobie nie rości — i
że źródło P. Komornickiemu — że
źródło nie używał — które to oko=
liczność zaświadczą świadkowie
w kiedy przysłowni — Wóit z Semi-
Komornicki Lewicky — Komor: — Krzyżano=
ski ogrodnik — i inni —

Nakoniec sam P. B. Komornicki w
swoiey skardze — poniżey — powiada
że "Źródło które się na samey granicy
pomienioney Sianowic znaydzie" więc
oczywiście, poprzednie swoie świadectwo
iakoby to źródło — na Sianowicach zaspa
Żeliwskiego się znaydowało — sam zbija
Czy P. Komornicki iako właściciel Papier
ni był (bona fide) w używaniu pomie
nionego źródła — to iest czy za wiedzą
właściciela tego źródła — tey wody do
Napoiu używał — czy też może
niepewnym sposobem używał te
źródło — to P. Tarnowskiemu nie=
iest wiadomo — to tylko P. Żarskiemu
iest wiadomo, że Pan Komor=
nickiemu — iest wiadomo, że fabryka Papier=
nicki od czasu iak fabryka to źródło nie re=
cyzowania — nigdy to źródło nie re=
czyszczenia — i nie czyścił — naylepszy
prowadził — i nie czyścił — naylepszy
dowód oprócz świadków — iescze
i ta okoliczność — że ta źródło — aż
do czasu kiedy P. Żarnowski — ie oczy=
ścił — było w naizupełnieyszem
zaniedbaniu

zaniedbaniu — Nareszcie zaniedba-
czona — i tak mało w niem było
wody — że ledwo małem naczyniem
można było z niego wodę nabrać —
Te więc źrodło nie iak P. Komorowski
ki twierdzi — że P. Łozowiewicz
zasypał — i w innem mieyscu dobył
ale umówiwszy się wprzody z właściwicielem tego źrodła W. Józefem
Snagdrem — i dostawszy od tegoż
pozwolenie na piśmie — Pan Łozowiewicz dnia 28go kwietnia
wezwał swoich ludzi — żeby ta
same źrodło szerzey i głębiey
rozkopali — obszerne lembrzyny
(?) wstawili — słowem żeby
z źrodła ni(?) licznego — które się
ze naymniejsza stroną zanieczyszczało
zrobić stadnie — obszerną — głęboką
i pomnożyć ilości wody — o dziwię
y tak się stało — źrodło
zostało na
raz — i szerzey
i głębiey miejscu — rozszerzone
tem samem — i ocembrowane,
nie zaszkodzić przeszkody — z których
pomimo P. Komorowskiego — które zgromadził
wszystkich ludzi z tego
dziwowisko na obiecane grawiu
ki — cheiał i przeszkodzić
zrobić gwałt — i
te całe Dzieło ⊕ | Te więc źrodło
daleko obfitsze wody — zamienione (?) iak

⊕ że źrodło zostało w tem
samem mieyscu ocem-
browane — zaświadczyły
Świadkowie N.N.
Kraszewski ogrodnik —
Jakub Łuczewicz (?), Jan
Jan Kozielski i Andrzej Strelicki (?)
wyszedszy z Niebory
Dniepry (?) gdyż nikt
nie będzie tak bez roz-
sądku — żeby chciał
wodę sprowadzić z in-
nego źrodła — te
źrodło zasypywał
a w drugim mieyscu
wykopywał —

P. Żorawiewicz

przewielebna Konsystorja przekonać może
postanowiłem — nie zamknięte — i nikomu
niezabroniła — z tego źródła używania
wody czy prawne — czy nieprawne
z tego źródła — ta przeszkoda Ukorzenia
właściciela W. P. Szmidta Pan Żorawiewicz
przeprowadził wodę rurami — przez
grunta włościan Mirowskich, od
których uzyskał pozwolenie, aż do
Zakładu w Parku Saskim —
nie tykając Sinowskiego Józefa Zielińskiego
które P. Kon: urzędnie wydzierżawił — żeby
przeszkodzić prowadzeniu wody — do Parku,
stawiając raz o którem P. Kon: wspomniał
niewina — o którem nigdy nie pisał Żorawiewicz
Łaski Pana Konarzewskiego — prowadzona do Zakładu
że woda rurami — że się źródło ogrodził
ale z tej przyczyny — że się przez wydzierżawienie go — porzucić
nie przez wydobycia go — powiększać stawia
szytą, został w tem samem się Konsystorja przekonać może —
jak był — oczem się przekonać może
świetna nawierzchnia gruntu się P. Konsystorja
z tego wszystkiego — że Pan Konarzewski — oznacza
przekonać — że Pan Konarzewski z jakichś przyczyn
tego — że się nie wiedział z jakich niegodziwych
czynów — dopuścił — czy też wydzierżawił
a to najzacniejszy — za urzędnie wydzielenia do źródła Żorawie
rzewił Sinowskiego grunta — żeby udowodnić Dzie
ko Zielińskiego — z tylu świadków i Kora
to P. Żorawiewicza — potem zgromadził
łaski postarczone — chciał na obiecane
szy dadzie świecił — gwałt — ale jemu
Gorzelce uczynić — zrobił Pan
był tak kaczelacy — i Właścicielowi Źród
Żorawiewiczowi — pozew zmyślony
to w sprawie — które nie były —
leży się nie przekonania P. Żorawiewicza prawo
dla tego w świecie o ozwaniu — że skarga prawo
przeciwko — o Konarzewskiego — jako niesłusznie
zwrócona — P. Konarzewskiego i P. Ko: skarżenie się na
i sądzenia — i P. Ko: skarżenie się na Konsystorji i
zwrócenie kosztów Konsystorji kosztów Prześwietnej —

102

Kochany Michale! Byłbym sam ci zaraz służył, gdyby nie zawikłana sprawa właśnie dziś i w tem momencie się u mnie ciągnęła — Wracam więc od razu do rzeczy — Nie mam nikogo, do prowadzenia tej sprawy — a w prowizorycznych trzeba być ostrożnem pomimo „świętego prawa ślubnego przed Bogiem i sędzią” więc obmyśl kogo chcesz zdatnego, aby dobrze tem pokierował a niemyśl jako ja bym miał się usunąć od Łapczów i takowe na siebie zwalić — bo brudoty niemituję — Lecz zachodzi jeszcze jeden wypadek

/.

oto ani ja ani Szarkowski do
tego momentu nie otrzymaliśmy
porwy — jeżeli nas takowa mi=
nie, to przez to samo może pro=
grać poszywający —
Nareszcie ja byłem proszony o=
pozwolenie brania wody przez
Starzeńskiego — na co dowo=
dów jednak nie mam — ale pod=
czas objazdu w Bolicie [illegible] teraz
wyraźnie zachowałem wodę mówiąc
że ja ma z taśki mojej — jw=
tro zapytam Dzierżkowskiego
czyli sobie fakt ten przypomina,
bo wątpię o tem. —

/.

Jeżeli do jutra otrzymam pozwo-
lenie dam ci znać o tem i o więcej
świadków się wypytam i dam
znać — i Wdań będzie świadczył;
A najwięcej może tem da się
zbyć, że właśnie Uermiany odpro-
wadzali zawsze wodę na konopi
a nie Bołciaki.
A. za mojem tj. pozwoleniem
Zwichyty turbowani przez ~~[illegible]~~ -
Sassowskiego lub innego właści-
ciela cudzego sąsiada. —
Pełnomocnictwo podpiszę na kogo
twój wybór padnie. —
Na prędce przyjmij przyjacielski
uściśnienie Józef [illegible]

W Kownie 14/6 866

Smajder

wojt Mateusz Kledzinski

Tadeusz Klak

Jaśko Książek

nie jest pominięta — Jędrzej Hrebecki

Józef Zielinski — Jaśko Strzelecki

Jaśko Peremibida

Woytek Mikoda

Pawło Świderski

zeswadzony ze nie na jego — Pawło Świderski siano... studnia otwarta

teraz więcej wody spada na ziemię Zielinskiego — Adam Krzyżanowski

Jakub Fernczy

Wasyl Hankiewicz } z obcych

N. Turzyniak

4/8 22

Protokół

w sprawie prowizoryalnej p. Bolesława Komarnickiego przeciw p. Michałowi ~~Ko~~ Torosiewiczowi ~~[illegible]~~, Józefowi Sznajderowi, Franciszkowi Rachowskiemu i Jaśkowi Kwietniowi względem niespokojenia w posiadaniu i używaniu źródła naprzeciw papierni w Soborze znajdującego się — w c. k. Sądzie powiatowym w Olesku dnia 7. Lipca 1866. spisany.

N. 1.

p. Michał Torosiewicz i p. Józef Sznajder przez pełnomocnika Adwokata Warteresiewicza pełnomocnictwem pod N. 1. złożonym wykazanego — lecz na skargę prowizoryalną de pres. 14. maja 1866. do l. 1043. podaną następującą odpowiadają obronę:

~~Prośba~~ Skarga prowizoryalna pana Bolesława Komarnickiego nosi cechę tak widocznej bezzasadności iż nad skarżącym ubolewać trzeba, że czas i pieniądzy tak bezużytecznie marnuje, prócz tego znamionuje ona nietylko ~~[illegible]~~ (skarżącego) bezwzględność dla sąsiadów ale oraz przewrotność postępowania, gdyż skarżący ~~[illegible]~~ zamiast wdzięczności za to, iż pozwani źródło które przedtem było kałużą w porządną ~~[illegible]~~ własnym kosztem przerobiło czyli studnię, w czynie tym szuka ansę do skargi. ~~bezzasadnej~~ —

Już oględziny sądowe na gruncie przedsięwzięte wykazały ~~błędność~~ mylność i nieprawdziwość okoliczności tudzież twierdzeń powoda w skardze zawartych, najpierw bowiem nieprawdą jest, żeby źródło naprzeciw papierni ~~znajdujące się~~ istniejące na własności Józefa Zielinskiego znajdywało się, w którym to względzie sam skarżący

sobie Ktam zadaje, gdyż następnie
mówi iż pomienione źródło nad samą
granicą rzeczonej sianożęci leży, a to
ani jedno ani drugie twierdzenie nie
jest prawdą, albowiem ~~gdy~~ wspomnione źródło na
gruncie p. Józefa ~~Sz~~Snajdera własnym
~~leży~~ znajduje się jakto Prześwietna ~~K~~ Komisya
do prowizoryum delegowana naocznie
~~po~~ się przekonała, gdyż Józef Zie-
linski granicy swojej sianożęci z
w linii o kilka kroków od źródła odległej okazał,
~~jako~~ ~~dowodzi tego~~ dowodzi to także plan idealny przez Prze-
świetną Komisyą sporządzony a nakoniec
w razie potrzeby gdyby Prześwietny Sąd
na tych dowodach nie poprzestał ~~do~~-
~~wodzi~~ wprowadza się na wspomnioną
okoliczność dowód przez świadków, Józefa
Zielinskiego Jaśko Strzeleckiego Andrzeja
Strzeleckiego, Pawła Świderskiego, Ma-
teusza Kłodzinskiego i Tadeusza Ktak
wszystkich włościan i sąsiadów z Uszni,
~~zaprzecza się dalej iżby~~ ci stwierdzą że
źródło na polu do państwa Białyka-
mienia mianowicie do właściciela p.
Józefa Snajdera należącego znajduje
się, niemógł więc p. Bolesław Komar-
nicki sianożęć od Józefa Zielinskiego
wraz z źródłem wziąść w dzierżawę, co
się też zaprzecza, ~~a że Józef Zi~~ a to raz
dla tego ponieważ owe źródło na siano-
żęci Józefa Zielinskiego nie znajduje
się a powtóre, ponieważ tenże Zielin-
ski wszystkie źródła p. Bolesławowi
Komarnickiemu wcale nie wydzierżawiał
~~jako~~ w którym to względzie do jego zeznania

jako świadka słuchać się mającego (pozwani) odwołują się, kontrakt A. na wzgląd nie zasługuje, papier bowiem jest nieczytelny a przeciw woli i wiedzy Józefa Zielińskiego w tenże kontrakt Aalicza o wynajęciu użytkowania źródła mówi, dlatego też na jego własne zeznanie odwołuje się —

Skarżący p. Bolesław Komarnicki sam przyznaje iż wmowie będące źródło do użytku mieszkańców przyległego przysiółka jakoteż do użytku publicznego służyło, nie miał przeto Skarżący wyłączny użytek wody tylko cały świat ktoby chciał z wspomnionego źródła wodę brał a ten stan rzeczy dalej pozostał —

Skarżący twierdzi, że p. Michał Torosiewicz źródło nad samą granicą sianożęci przez niego zadzierżawionej położone i do sianożęci Pawła Świderskiego przytykające zasypał i koło tego samego źródła na sianożęci Pawła Świderskiego nową studnię wykopał i ocembrował, tak bezrozumnego czynu p. Michał Torosiewicz nie dopuścił się a nawet dopuścić się nie był w stanie, chciał bowiem wodę z istniejącego źródła do swego parku rurami sprowadzić to samo źródło do tego użył, na cóż by istniejące zasypywał a w innem miejscu wydobywał? na gruncie p. Józefa Snajdera jedno istniało źródło, było atoli w najzupełniejszem zaniedbaniu i zanieczyszczone a tak mało w niem było wody iż ledwie małem naczyniem

było i niego wodę naczerpać można było, to same źródło p. Michał Torosiewicz za zezwoleniem właściciela onegoż p. Józefa Sznajdera szerzej i głębiej wykopać i obszerne dębowe cymbryny wstawić kazał, słowem ze źródła nikczemnego obszerną i porządną studnię zrobić kazał, tak się też stało że obecnie na tem samém miejscu gdzie pierwotne było źródło, obecnie porządna głęboko i szeroko ocymbrowana stoi studnia, w której taka jest obfitość wody iż do użytku nietylko p. Bolesława Komarnickiego i jego ludzi z papierni ale nawet wszystkich ludzi z okolicznych wsi wystarczy, z tej dalej studni otwartej i do publicznego oddanej użytku p. Michał Torosiewicz za pozwoleniem właściciela tudzież właścicieli sąsiednich gruntów wodę rurami przez grunta włościan do zakładu w parku [illegible] za zezwoleniem rządowém otworzonego sprowadził.

Czyn więc przez Pana Michała Torosiewicza w porozumieniu z p. Józefem Sznajderem poczyniony polega na czynności takiej do której im a wszczególności p. Józefowi Sznajderowi jako właścicielowi gruntu, na którym źródło istnieje, wszelkie przysługiwało prawo, gdyż nikt właścicielowi niemoże odmówić prawa zrestaurowania i powiększenia swej studni i dozwolenia jej użytku trzeciemu a to tem bardziej w obecnym wypadku w którym jak skarżący sam przyznaje iż źródło do publicznego służyło użytku, i nikt ani p. Bolesławowi Komarnickiemu ani też jego

2

nadal

ludziom z fabryki wodę ze studni brać nie wzbraniał ani też nie wzbrania — widocznie więc chęć p. skarżącego przeszkodzenia — poczynionym uskutecznieniu wspomnionej restauracyi studni było nieprawnym napadem na cudzą własność i czynem niegodziwym —

Niezgadza się z prawdą jakoby kto p. Bolesława Komarnickiego w jego używaniu źródła niepokoił, czynność bowiem przez pozwanych celem restauracyi studni położona nie ~~[illegible]~~ stanowi żadnego niepokojenia owszem przyczyniła się ku wygodniejszemu używaniu źródła, zaprzecza się także jakoby strumyk od źródła przez siankożęć Józefa Zielińskiego płynący osuszony został, albowiem jak się Prześwietna Komisya naocznie przekonała zbyteczna woda ze studni na ową sianożęć dotąd odpływa, a nakoniec ~~[illegible]~~ przez głębsze wydobycie źródła woda tak się znacznie w temże powiększyła iż nawet do ~~[illegible]~~ napoju ludzi z kilku fabryk wystarczy, jak to Prześwietna Komisya podobnie naocznie się przekonała zastawszy ~~pełną~~ studnię pełną wody a nawet wierzchem ~~[illegible]~~ ocymbrowania odpływającej.

Że p. Michał Torosiewicz były źródło nie zasypał i ~~[illegible]~~ inne koło tego nie wykopał to już oględziny sądowe udowodniają, ~~[illegible]~~ gdyby zaś Prześwietny Sąd tym dowodem nie kontentował się to tak na tę okoliczność jakoteż na całą czynność przez p. Michała Torosiewicza około wznowienia będącej studni uskutecznioną tak jak powyżej jest opisaną i rezultat tejże wprowadza się dowód przez świadków Jana Strzeleckiego Andrzeja Strzeleckiego, Jaśka Peremibida, Mateusza Kłodzińskiego, Tadeusza Kłak

Wszystko Mikoda, Pawła Świderskiego włościan z Uszni, dalej Adama Krzeczewskiego i Jakoba Fernezy ze Jessowa a nakoniec Wasyla Hnatkiewicza i N. Turczyniaka z Olesko –

Wedle zasad prawnych w ces. rozporządzeniu z dnia 27. Października 1849. N. 12. Z. U. wyrzeczonych w każdym

sporze prowizorycznym dwa momenta są decydujące, ostatnie posiadanie i fakt niepokojenia tego posiadania – względnie pierwszego sam p. Bolesław Komarnicki na wstępie swej skargi przyznaje, iż w mowie będące źródło do użytku mieszkańców przyległego przysiółka "Chomiec" zwanego jakotéż do użytku publicznego służyło, niemiał przeto skarżący wyłączny użytek wody tylko cały świat i kto chciał z wspomnionego źródła wodę brał, który to stan rzeczy ciągle trwał i dotąd niezaruszony pozostał gdyż studnia jest otwartą i do użytku tak skarżącego jakotéż jego ludzi z papierni służy – względnie drugiego mianowicie faktu niepokojenia, to tego wcale nie było, nikt bowiem p. Bolesławowi Komarnickiemu ani też jego ludziom z papierni wodę ze studni na gruncie p. Józefa Sznajdera istniejącej nadal brać nie wzbraniał ani téż nie wzbrania, zrestaurowanie téj studni i dozwolenie sprowadzenia z niej wody do zakładu w Jessowie nie stanowi niepokojenia, gdyż najpierw właścicielowi studni wolno jest swoją studnię restaurować i jéj użytek komu trzeciemu udzielić, a to tém bardziej jeżeli i tak przedtém do publicznego służyła użytku jakto sam skarżący przyznaje; skarga przeto prowizoryczna p. Bolesława Komarnickiego jest bez żadnej prawnej podstawy a téjże żądania są widocznie bezzasadne albowiem

3

ad I. Na sianożęci Józefa Zielińskiego nigdy niebyło źródła jakto wizya sądowa i plan idealny dowodzi, niemógł przeto p. Bolesław Komarnicki w posiadaniu i używaniu tego źródła znajdować się a tem samem niemógł bydź w tem posiadaniu niepokojonym –

ad II. to żądanie jest nawet bezrozumne, albowiem najpierw na sianożęci Pawła Świderskiego studni niema i nikt tamże nowej studnię nie wykopał, tak dawna studnia jakoteż i teraźniejsza na gruncie p. Józefa Sznajdera własnym istnieje, nikt też pierwotne źródło nie zakopywał niemoże przeto bydź odkopane, oskarżenia formalnie w głowie zawróciło się gdyż istotnie żąda rzeczy niepodobnych –

ad III. Nikt p. Bolesława Komarnickiego nie turbował w braniu wody ze studni w mowie będącej, sprowadzenie z niej wody do zakładu Jastrowskiego nie stanowi niepokojenia, ponieważ pomimo tego oskarżający że nadal wodę dla swego użytku z pomienionej studni bierze i w dostatecznej mnogości brać może, jakto sądowa komissya naocznie przekonała się. Upraszają przeto porwani bezzasadnemu żądaniu p. Bolesława Komarnickiego całkiem odmówić i tegoż tak na koszta komissyi jakoteż świadków niemniej kosztu sporu skazać, które następnie policzają się:

1. za jazdę podpisanego pełnomocnika na termin 16 Czerwca r.b. do Pobory i powrot do Złoczowa — 2 f.

2. za stratę czasu jednego dnia 10 f.

3. za jazdę do Olesska na termin dzisiejszy — 5 f.

4. za stratę czasu jednego dnia — 10 f.

5. za wniesioną obronę — 20 f.

6. za tejże przepisanie z stemplami 1. 72.

7 za plenipotencyę — 1. 50.

8. " stempel na wyrok — 1. 25.

7. "

Razem W. aust. —

Skargę p. Bolesława Komarnickiego przeciw p. Michałowi Torosiewicz o naruszenie w posiadaniu łąki do Pobocza należącej pod dniem 2 Września 1865 l. 1830 wniesioną, Sędzia protokół rozprawy na dniu 15 Września 1865 przedsięwzięty, merytorycznie załatwiając po przeprowadzonym dowodzie przez świadków orzeka się:

Żądaniu p. Bolesława Komarnickiego aby go w posiadaniu łąki nad rzeczką, Gassów od Pobocza odgraniczającą położonej utrzymano, pozwanemu panu Michałowi Torosiewicz zasypanie rowu nakazano i dalsze niepokojenie zakazano, z odesłaniem tegoż do zwyczajnej drogi prawa, miejsca się nie daje, przeciwnie winien jest powód koszta sądowe w kwocie 9 fr 97 kr aw w przeciągu dni 14 pod surowością egzekucyi pozwanemu zwrócić.—

Powody

Pan Bolesław Komarnicki użala się w skardze do prez. 2º Września 1865 l. 1830 że pozwany p. Michał Torosiewicz budując śluzę w miesiącu Sierpniu 1865 przekopał samowładnie rów na jego łące celem opuszczenia wody, i tym sposobem jego dotychczasowe spokojne posiadanie naruszył.—

Fakt ten udowadnia powód świadkami Fedkiem Krol i Julianem Boczęckim.—

Okoliczność ta jednak przez dopiero nadmienionych świadków stwierdzoną nie została, gdy ci obydwa zeznali, że o kopaniu rowu przy naprawie śluzy żadnej niemają wiadomości, przeto też rzeczona okoliczność ze strony pozwanego zaprzeczona stosownie do §. 170 U. S. za prawdziwą uważaną bydź nie może, a to tym bardziej, ile że przez zeznanie świadków ze strony pozwanego powołanych a szczególowo Adama Krzyżewskiego i Michała Papierzańskiego udowodnione zostało, że rów, którym przy naprawie śluzy wodę opuszczono, już dawniej istniał.—

Ponieważ według §. 5 ces. rozp. z dnia 27 Października 1849 w sporach prowizorycznych tak ostatnie faktyczne posiadanie jako też i czyn naruszenia udowodniony bydź powinien, powód zaś jak z powyższych zeznań świadków wynika tego dowodu nie dostarczył, przeto też żądaniu jego w skardze zawartemu tym mniej zadosyć uczynić można, ile że z zeznań przesłuchanych świadków okazuje się iż skarga już po upływie 30 dni podaną została, świadek Adam Krzyżewski bowiem zeznał, że opuszczenie wody przez rów w mowie będący jeszcze w pierwszych dniach miesiąca lipca 1865 uskutecznione zostało, i że powód przed 18 lub 19º lipca 865 przy naprawie śluzy był przytomny, Fedko Krol zeznał że na ten czas gdy groblę sypał to jest według własnego podania powoda

№ 1285 /.

cir

/.

na dniu 4 Sierpnia 1865 juz od czterych tygodni szluza ukończona była, to samo potwierdził świadek Julian Borzęcki zeznając, iż naówczas gdy Fedka Król ziemię na łące kopiącego widział juz naprawa szluzy ukończoną była. —
Zarzut przez powoda wniesiony, jakoby pozwany, utrzymując dobra Gassow nie nabył równocześnie prawa służebnictwa opuszczenia wody przez rów na jego łące utworzony — ponieważ te prawo ani intabulowane ani kontraktem zastrzeżone nie było, w sporze prowizoryalnym gdzie tylko o ostatnie faktyczne posiadanie chodzi tym mniej uwzględnione bydź może, ile że powód sam niezaprzecza, a świadek Michał Papierzański poświadcza iż dawniejsze właściciele Gassowa przy reparacyi szluzy rów w mowie będący do opuszczania wody używali — przeto też pozwany nabywszy dobra Gassów w posiadanie faktyczne przez jego poprzedników wykonywane jedynie dalej wykonywał, powodowi zaś wolno jest jeżeli mniema iż pozwanemu to prawo służebnictwa nie przysłuża, o uchylenie lub zniesienie tegoż w zwyczajnej drodze prawa upominać się. —
Przy rozprawie na dniu 15. Września 1865 przedsięwziętej wniósł powód dodatkowo, że pozwany na tej samej łące jednak na prawem brzegu rzeki ziemię wybrał i tym sposobem powtórnie jego posiadanie naruszył, udowadniając ten fakt świadkami juz powołanemi i Norbertem Grabowskim
Lecz i ta okoliczność ze strony pozwanego zaprzeczona, przez świadków Fedka Król i Juliana Borzęckiego stwierdzoną niezostała gdyż Julian Borzęcki zeznał jedynie, iż Fedka Król na łące spornej ziemię kopiącego widział, i dalsze kopanie mu zakazał, ten ostatni zaś zeznał że młynarz który szluzę restaurował, grobelkę koło tejże usypać mu kazał, a on w mniemaniu że łąka sporna należy do Gassowa, ziemię tamże kopać począł, gdy go jednak później Julian Borzęcki z błędu wyprowadził, kopanie na łące zaprzestał i brał ziemię z ogrodu Gassowskiego. —
Wobec tych zeznań przesłuchanie świadka Norberta Grabowskiego stosownie do §. 13 ces. rozp. z dnia 27 Października 1849 pominiono bo gdyby nawet ten świadek okoliczność powyższą był potwierdził, zeznanie jego samo dla siebie zamierzonego dowodu dostarczyć by niezdołało a to tym mniej ile że ta nowa okoliczność dopiero na dniu 15 Września 1865 przy rozprawie wniesiona jako nowa skarga uważaną być musi jako taka zaś oczywiście za późno podaną została; powód uciłuje w prawdzie wyjaśnić, iż zaskarżenie tego czynu równocześnie z pierwotną

/.

Skargę uskutecznione zostało, gdyż w tej ogółem o naruszenie w posiadaniu łąki załobę wniesiono; – wyjaśnienie to jednak niezgadza się z treścią pierwotnej skargi, gdzie wyraźnie jedynie przy kopaniu rowu na łące jako czyn naruszenia i przyczyna wytoczenia pozwu prowizoryalnego oznaczono. –

Żądanie powoda zatem w tym względzie odmówić i tegoż jako w sporze zupełnie upadłego do zwrotu kosztów w kwocie 9 f. 97 kr. a. w. zasądzić się musi. –

Koszta przyznają się następnie:

1	liczba porządkowa zmniejsza się na	3 Złr. –
2	" " " " "	2 " –
3	" " " " "	1 " –
4	" " zostaje "	– Złr 72 kr
5	" " " "	1 " 25 kr
6	" " zmniejsza się na "	2 " –
		9 Złr 97 kr

Z c. k. Urzędu powiatowego, jako Sądu
Olesko dnia 12 Stycznia 1867

[signature]

Z c. k. Urzędu powiatowego
jako Sądu w Olesku

Pan Michał Torosie-
wicz w
Sasowie

na ręce p. Adwokata Wartano-
wicz w Złoczowie!

Exoffo. No 1285

23 Lutego 865
Szymańska

Ces. król. sąd powiatowy w Olesku na mocy sobie od Jego c. k. apostolskiéj mości nadanéj władzy urzędowéj, załatwiając skargę pana Bolesława Komarnickiego przeciw p. Michałowi Torosiewiczowi o naruszenie w posiadaniu łąki nad strumykiem, który Jasnów od Boboczy graniczy, pod dniem 2go września 1865 L. 1830 podaną, po przeprowadzonym śledztwie i tegoż uzupełnieniu w skutek polecenia c. k. wysokiego sądu krajowego we Lwowie z dnia 25 lipca 1867 L. 19192 orzeka:

żądaniu p. Bolesława Komarnickiego aby jego w posiadaniu wyż opisanéj łąki w drodze prowizoru utrzymać, miejsce się niedaje — i powód ma zapozwanemu koszta procesu w umiarkowanéj kwocie 9 Złr 97 c. a. w. w przeciągu dni 14 zwrócić.

Przyczyny.

Pan Bolesław Komarnicki zaskarżył p. Michała Torosiewicza pod dniem 2go września 1865 o naruszenie w posiadaniu łąki przezto, że zapozwany naprawiając szluzę w miesiącu sierpniu 1865 przekopał samowładnie rów na jego łące celem opuszczenia wody, i tym sposobem jego dotychczasowe spokojne posiadanie naruszył.

Powołani przez zapozwanego świadkowie mianowicie Adam Krzyczewski, Jan Michalicki i Mikołaj Michalicki jednogłośnie pod przysięgą zeznali, że szluza na początku miesiąca lipca 1865 restaurowała się, i opuszczenie wody przez sporny rów, równocześnie uskutecznione zostało — o czém powód wiadomość miał, bo zaraz na początku przy restauracyi szluzy obecny był,

L. 3338

i robotnikom doradzał, aby głębiej zapuszczale bito. Poniewaz zaś zaniepokojenia w posiadaniu według § 2 ces. rozp. z dnia 27 październik 1849 w przeciągu dni 30tu od czasu, w którym fakt zaniepokojenia do wiadomości powoda doszedł, zaskarżone być winny, a pozwany wyraźnie opóźnienie za powoda pod tym względem zarzucił, gdyż zaskarżenie 2go września 1865 już po upływie 30tu dni nastąpiło — przeto musiał sąd żądaniu powoda w zupełności odmówić. Ominąwszy tę okoliczność że skarga prowizoryalna zapóźniona jest — niesłusznie powód zapozwanego o zaniepokojenie zaskarżył bo wyż powołani świadkowie jakotéż świadek Michał Papierzański poświadczają, iż dawniejsi właściciele Sassowa przy reparacyi szluzy rów w mowie będący do opuszczenia wody używali — przeto téż pozwany nabywszy dobra Sassów, posiadalnia faktyczne przez jego poprzedników wykonywane, jedynie daléj wykonywał, powodowi zaś wolno jest jeżeli mniema iż pozwanemu to prawo służebnictwa nie przysłuża, o uchylenie lub zniesienie tegoż w zwyczajnéj drodze prawa upomnać się. Koszta nie zapozwanemu wedle § 529 Kod. sąd. w umiarkowanéj kwocie 9 złr 97 c. aw. w 14 dniach zapłacić.

Olesk dnia 28 listopada 1867.

Szeplinski

Od c. k. Sądu powiatowego w Olesku

dla

p. Michała Toro sierocicza doręcz adwokata krajowego p. Warteresiewicza w Złoczowie

3 Grudnia 867 Trzymała

Ex offo L. 3398

Eingelangt am 6. Februar 1868. Z. 377.

In Erledigung des Berichtes des k.k. Bezirksgerichtes vom 13. Dezember 1867. Z. 3503. über den Rekurs des Boleslaus Komarnicki gegen das bezirksgerichtliche Erkenntniß vom 28. November 1867. Z. 3338. womit seinem Begehren damit er im ruhigen Besitze der an dem Grenzbache liegenden zu Dobocz gehörigen Wiese gegen, über den Michael Torosiewicz geschützt werde keine Folge gegeben wurde, wird diesem Rekurse nicht stattgegeben, weil einerseits die provisorische Klage de praes. 2. September 1865. verspätet ist, da die Zeugen Johan Michalicki und Mikołaj Michalicki ausdrücklich angegeben, daß das Störungsfaktum nämlich das Ableiten des Wassers in den sogenannten durch die Doboczer Wiese führenden Graben stattfand, wobei der Kläger gegenwärtig war, und sowohl die Reparatur der Schleuse als die Reinigung des Grabens mitangesehen hat, andererseits die Zeugen, Adam Krzyczowski und Michał Papierzański bestättigen, daß damals kein neuer Graben durch die gedachte Wiese gegraben, sondern der bereits schon früher bestehende Graben dessen sich immer zum Ableiten des Wassers bei der Reparatur der Schleuße bedient wurde, gereinigt worden ist.

Załatwiaiąc sprawozdanie c.k. Sądu powiatowego w Olesku z dnia 13. Grudnia 1867. l. 3503. na rekurs Bolesława Komarnickiego, przeciw orzeczeniu Sądu powiatowego z dnia 28 Listopada 1867. l. 3338. mocą którego żądaniu iego o utrzymanie go w spokojnem posiadaniu łąki nad graniczącym strumykiem na przeciw Michała Torosiewicza położonej do Dobocza należącej zadość nieuczyniono, rekurzowi temu miejsca się nie daie, gdyż z jednej strony zażalenie prowizoryalne de präs 2. Września 1865, za późno iest wniesione, świadkowie bowiem Jan Michalicki i Mikołaj Michalicki wyraźnie zeznali, że czyn niespokojenia, a mianowicie spuszczenia wody do rowu sporządzonego przez łąkę Dobocza prowadzącego nastąpiło przyczym pozywaiący osobiście był przytomny i tak naprawianiu opustu iako też czyszczeniu rowu się przypatrywał, z drugiej strony potwierdzaią świadkowie Adam Krzyczewski i Michał Papierzański że podczas ów czas nowy rów przez rzeczoną łąkę nie był kopany, ić tylko rów iuż dawnie istniejący stóiący przy naprawianiu szlaz do spuszczania wody był czyszczony. — Skarga zatem Bolesława Komarnickiego, że nowy rów był kopany iest odparta i nieuzasadniona.

No 377.
äi

Dla W. pana Michała Torosiewicza do rąk p. Adw. Dr Warteresiewicza ~~[illegible]~~ w Złoczowie

daher die Klage des Boleslaus Komarnicki daß ein neuer Graben gegraben nicht bewilligt wird, und ungegründet und durch den früher bestandenen und benützten Graben der ruhige besitz ausgeschlossen ist.

a przez istnienie i używanie dawniejsze tegoż rowu spokojne posiadanie jest wykluczone.

Z c.k. Lwowskiego Sądu wyższego Tygerm
Lwów dnia 22 Stycznia 1868.
Zachariewicz mp. N. 43820.

O treści powyższego orzeczenia Sądu wyższego obie strony zawiadamiają się.

Z c.k. Sądu powiatowego
Olesko dnia 13 Lutego 1868.

6 März 868
Cymcha

Szczepiński

Z c.k. Sądu powiatowego
w Olesku

Do

Wgo P. Michała
Toroszewicza

w

Jasowie

Exp

No 377/a

№ 2438.
civ

W imieniu Jego cesarskiej Mości c. k. Sąd powiatowy w Olesku załatwiając skargę prowizoryalną de: praes. 1go Maja 1866 do L. 1043, przez Pana Bolesława Komarnickiego w zastępstwie Adwokata Pana E. Schrenzla przeciw Panom Michałowi Torosiewiczowi, Józefowi Schneiderowi, Franciszkowi Raczkowskiemu i Jaśkowi Kwietniowi, w zastępstwie Wartereswicza o niepokojenie źródła na przeciw papierni w Poboczu się znajdującego, wytoczoną, po przeprowadzeniu rozprawy i po wysłuchaniu świadków uchwałą z dnia 31go Grudnia 1866 L. 1571 dopuszczonych, orzeka:

Żądaniu powoda P. Bolesława Komarnickiego ażeby go przeciw zapozwanym w spokojnym posiadaniu i używaniu źródła na przeciw papierni w Poboczu się znajdującego, w drodze prowizoryi pod zagrożeniem kary 500 złr. W. A. utrzymać, i takowych do zwrócenia kosztów niniejszego sporu zasądzić, miejsca się nie daje — przeciwnie powód obowiązanym jest, zwrócić zapozwanym koszta sporu do dni 14 w zmoderowanej kwocie 21 złr. 47 kr. W. A.

Przyczyny.

Skarżący się powód P. Bolesław Komarnicki nieudowodnił w razie niniejszym, ani posiadania takiego, jakiego prawo do prawdziwej istoty takowego wymaga, ani czynu turbacyi — albowiem przez wizyę lokalną, jako też przez zeznania świadków udowodniono jest okoliczność, że źródło te czyli studnia w sporze będąca, istnieje na gruncie którego właścicielem jest P. Józef Schneider, przezco już samo przezeń wyprowadzone posiadanie tej studni Pana powoda, z tytułu dzierżawy od Józefa Zielińskiego nabyty upada, — i tylko także

/.

pozostaje, jakie każdemu innemu człowiekowi do przedmiotu dla publicznego użytku przeznaczonego, przysługa-to jest w najlepszym razie tylko prawo służebne do czerpania wody z tego źródła czyli studni.

Gdy więc jest udowodniono, że właścicielem gruntu służebnego na którym ta studnia stoi, jest Pan Józef Schneider, jako też i okoliczność że studnia ta, tak dalece w zaniedbanie upadła, że źródło całkiem zamulone, zupełnemu wyschnięciu groziło, ileże już tylko garnuszkiem wodę czerpać można było, - więc P. Józef Schneider jako właściciel gruntu służebnego, nietylko że miał prawo, ale nawet i obowiązek do utrzymania, reparacyi a nawet i do melioracyi tej upadającej studni §. 514. U. C. które to prawo jako z własności wynikające, i na trzeciego w każdym zględzie przenieść może - tym pewniej ileże według §. 486 Ust. Cyw. jeden i ten sam grunt wielu osobom razem może być służebnym, byle tylko przez to prawo dawniejsze trzeciego niecierpiały, - równie udowodniono jest, że Pan Józef Schneider zezwolił Panu Michałowi Torosiewiczowi na melioracyę czyli raczej na reperacyę tej studni, i na sprowadzenie wody z takowej do zakładu kompielowego w Sassowie - jak niemniej udowodniono jest, że przez te reparacyje i sprowadzenie wody do Sassowa, prawa dawniejsze powoda, do czerpania wody z tej studni nietylko że w żadnym względzie niecierpiały, ale nadto o wiele się polepszyli, albowiem obfitość wody w tej studni przez te melioracyje o wiele przybyła, a przeto powód w prawach swoich dawniejszych bynajmniej nic nie ucierpiał, ale owszem uzyskał, ileże te prawa tak jak poprzód nienaruszenie wykonuje, i wodę z tej studni w większej obfitości czerpie - z czego jawnie wypływa, że w razie niniejszym przez te melioracyje, żadnego niema czynu turbacyi, a przeto i żądane prowizoryjum na korzyść pana powoda, ażeby te

./.

studnie nazad do pierwotnego stanu zaniedbania powrócić, miejsca mieć nie może, tym mniej, ileże przeciwnie w razie niniejszym według powołanego §. 514. ust. ciw. Panu Józefowi Schneiderowi, a tym samym i jego prawonabywcy Panu Michałowi Torosiewiczowi prawo przysłuża, żądać od Pana powoda, płacenia prowizyi od kapitału na te melioracyje wyłożonego, z którego jednak prawa użytku nie czynią. –

Koszta sporu obowiązany jest powód zwrócić zapozwanym, wedle §. 520. Us. Sąd. albowiem sprawę niniejszą w całości przegrywa.

Od C. K. Sądu powiatowego
Olesko dnia 15 Kwietnia 1868.

Szeplińskij

lof

od C. K. Sądu powiatowego
w Olesku

Dla
zapozwanych Józefa
Schneidera, Franciszka
Raczkowskiego, i Jaś-
ka Kwietnia
do Rąk Adwokata
Pana Marcina
Warteresiewicza

w

Złoczowie

Exoffo

N= 2438
civ

23 April 1868

Pobocza 115

Dom 171 p. 278 n

Schuldschein, 15 Jänner 866

25000 f öW Nationalbank

Dom 467 p 292.

4 Februar 868

für Abraham Balland 1500 / 1000 f

---

für Samuel Selzer 1000 f.

Plumbature

4763

Lepecki Matheus belastet [illegible]

[illegible] 5 Novb. 867 [illegible]

2300 f öW mit 6% [illegible] 22/11 867

5588

Finkler Jacob [illegible]

5 Dezbr 867 – [illegible] 3 Monate

a Dato – 1000 f öW

12979 4 März

Eveline Komarnicka belastet im

[illegible] 28 Maj 862

[illegible] 40000 f (6330 #) mit

[illegible] Capitale

bei [illegible]

[illegible]

[illegible] Juni 862

an Betrag 2000 f zu ~~ihren~~ ihrem
Ohnestein zu verwenden
an Lafs? Dobaer zu
Ohnestein der Carline Kämm
zu entladen

1000 [illegible]
2500 [illegible]

3500
9870

13370

3500 [illegible]
800 [illegible]
1500 [illegible]
1000 [illegible]
670 [illegible]
1000 [illegible]
400 [illegible]
1000 [illegible]

9870

Poleca się tabuli krajowej, aby na mocy ugody zatwierdzeniem c.k. Namiestnictwa jako Komisyi krajowej dla odkupu i regulacyi ciężarów gruntowych z dnia 6go Marca 1868 L. 1827 potwierdzonej, jakoteż ugody zatwierdzeniem c.k. Namiestnictwa z dnia 7 Sierpnia 1868 L. 6699 potwierdzonej obowiązek każdoczesnego właściciela dóbr Sassowa z Chmielową do wydawania corocznie dla każdoczesnego parocha przy gr. k. cerkwi w Sassowie 12 łatrów czyli 24 n.a. sągów drzewa grabowego lub bukowego zdrowego na opał z lasów dworskich do dóbr Sassowa i Chmielowy należących w ugodzie poszczególnionych za asygnacyami od administracyi lasowej na

Do W. Michała Torosiewicza na ręce pana adw. Dr. Wartarasiewicza w Złoczowie

zr fast

Tabulare obwodu Złoczowskiego

f. 22 Januar 869

3603.

Do

Wysokiego ck Sądu krajowego we Lwowie

Ck Prokuratorya Skarbu imieniem gk. cerkwi w Sassowie

za uwiadomieniem

W. P. Michała Torosiewicza właściciela dóbr Sassowa na ręce P. Mariana Wartarasiewicza adwok. krajowego w Złoczowie

uprasza tabuli krajowej polecić, ażeby po zaintabulowaniu ugody A i B obowiązek każdoczesnego właściciela dóbr Sassowa z Chmielową do wydawania corocznie dla każdoczesnego Parocha przy g. k. cerkwi w Sassowie 12 łatrów czyli 24 n.a. sągów drzewa grabowego lub bukowego zdrowego na opał z lasów dworskich do dóbr Sassowa i Chmielowy należących w ugodzie poszczególnionych za asygnami od administracyi lasowej na wszystkie 24 n.a. sągów

Napis do L: 22000/68.

na wszystkie 24
na wywód za sprzeciw.
[illegible]niszczeniem
przez uprawnionego
parocha kwoty 30 cł
od sągu jako nale-
żytości za rąbanie
wystawić się mie-
jącemi pod warun-
kami w ugodzie bliżej
wymienionymi i obo-
wiązek każdoczesne-
go właściciela dóbr
Saszowa z Chmielową
dozwalania każdo-
czesnemu parocho-
wi poić bydło w źród-
le znajdującem się w
lesie dworskim pod
parc. kat. 1638 do któ-
rego źródła od drogi
parc. kat. 3054 wygon

za poprzedniem zniszczeniem przez
uprawnionego parocha kwoty 30 c.
od sąga jako należytości za rąbanie
wystawić się mającemi pod ~~2 [illegible]~~ warunkami w
ugodzie bliżej wymienionemi i obo-
wiązek każdoczesnego właście-
la dóbr Saszowa z Chmielową
dozwalania każdoczesnemu paro-
chowi poić bydło w źródle znajdu-
jącym się w lesie dworskim pod
parc. kat. 1638 do którego źródła
od drogi parc. kat 3054 wygon
50 sążni długi a 2 sążni szeroki
wydzielony został, na rzecz gk pro-
bostwa w Saszowie w stanie biernym
dóbr Saszów i Chmielowa zainta-
bulowała lub też w razie jakiej
przeszkody przynajmniej zapreno-
towała

50 sążni długi a 2 sążni szeroki wydzie-
lony został – na rzecz gr. k. probostwa
w Saszowie w stanie biernym dóbr Sasz-
zów i Chmielowa zaintabulowała.
O powyższym poleceniu zawiadamia
się strony obydwie, a mianowicie
c. k. prokuratorya skarbowa ze zwro-
tem przedłożonej ugody klauzulą
tabuli krajowej zaopatrzonej.

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów dnia 6o Lutego 1869

[signature]

Od c. k. Sądu Krajowego

Do

P. Adwokata

Dra Wartarasiewicza

w Złoczowie

LEMBERG 5/5 69

L. 3003

przedmiot serwitutowy

119

Pełnomocnictwo.

Mocą którego ja niżej podpisany mojém i sukcessorów mo-
ich imieniem (Wgo Marcjana Wartoresiewicza Adwokata
Krajowego za pełnomocnika postanawiam nadając Mu
moc i władzę mnie w sprawach odkupu i regulacyi cię-
żarów gruntowych stosownie do cesarskiego patentu z dnia
5. Lipca 1853. przeprowadzić się mających mianowicie w spra-
wach uwolnienia dóbr moich Sassów i Połtew z przyleg-
łościami niegdyś w obwodzie Złoczowskim położonych
od ciężarów służebniczych zastępywać, wnioski do proto-
kołów czynić, ugody zawierać, wyroki w tych sprawach
odbierać i od niekorzystnych wyżej odwoływać się, ogól-
nie wszystko czynić, co dobro moich interessów wyma-
gać będzie – także Mu moc nadaję innych pełnomocni-
ków w swoje miejsce substytuować – oraz oświadczam,
iż wszystko co mój pełnomocnik lub jego Substytut
w imieniu mojém zdziała, to za ważne i mnie obowią-
zujące przyjmuję – Którą to plenipotencyę ręką własną
przy świadkach podpisuję –

Złoczów dnia 1. Kwietnia 1869. r

Michał Żurosiewicz

na Wirzniowczyznie.

1776 — 2. 551
1775. — — 106
1774 — 4 66
1773. — — 171.
1772 — 5. 954.
1771. — — 168
1770 — 3. 671

2687
1600.

15-1087

za opał żąda 20 sążni □ z rąbaniem
5 miękkiego 15 twardego bez ociężyny
za ogrodzenie 10 fur chrustu 6 kop. kołów

1. Że Proboszcz obr. łac: niepasał w innych lasach jak tylko w Sosnowych, i to tam, gdzie dwór pozwalał - czasami w Charzyszynem a czasami w Borze około Mażvarni. - Te pastwisko nietrwało dłużej jak przez 6 tygodni - bo na wiosnę pasał na swoich ugorach i łąkach aż do 16 Maja (t. j. Ś: Mikołaja rusk:) zaś po zbiorach siana co około 24 Czerwca zwykle dzieje się - wracał z bydłem znowu na łąki: ~~następnie~~ na ściernistka.

2) Że drzewo na opał pobierał przez pół miękkie przez pół twarde - że drzewo pobierane nigdy nie spotrzebował na własny użytek, bo każden proboszcz dawał za wywóz furę za furę.

3) Że budulec ~~[illegible]~~ i opłatę dawał dwór tytułem konkurencyi jak to wypadek był za prob: Ks. Paulowskiego że gdy się stodoła spaliła wszystkie dwory i gminy konkurowały - pierwsze z materyałami drugie z dowozem i robotą - i tak się działo przy każdej reparacyi budynków parafialnych i płotów.

Świadkami są:

z Poboru Julian Borzęcki lat 46 obr. r. kat. ~~[illegible]~~ leśniczy w Poborzu
z Poboru Jan Łabuński „ 48 „ „ „ „
z Sarnowa Norbert Grabowski „ 58 „ „ zastępca.
~~[illegible]~~ „ Jan Brzecki „ „ —
z Poboru Jan Wonieczny „ „ —
„ Macko ~~[illegible]~~ = L.

Informacia do Servitutów X. Tów Lasz[illegible]

Co do Pastwiska – pasał temu gdzie Drzewo
zaasygnowałł – i to w Lasach Losowych – w Liś=
ciowych nieraz – naiwięcey pasał w Star=
[illegible] – i pod Borem do Mariówki – pasał
z wiosny ~~[illegible]~~ (swoich na) Łąkach i Ugorach – aż do=
piero gdy Łąki były zabrane – to pasał częścią
na Ugorach swoich – i w Lasach – Pastwisko
te niemoże więcey zachować na całe Bydło
tylko iak 1do miesiąc – bo teraz pasał Mai
i Czerwiec – ale przez połowę na ugorach
swoich a przez połowę w Lasach – zaś
więcey pasł na Łąkach po sianokosach
i na ścierniach – Za pastwisko w Lasach
w dobrowolney Ugodzie byym dał Gai
iak się idzie do Tulic – na mapie. Kadastral=
ney pod narzeczkiem (gwiazdki) No Parcell:

morg 7 sążni 636 –
74

No 1058 – Do " " 1037 mylnie zapisany na Xiędza bo ia wszystkie
" 1063 Do " – " 75
1077 Do " ‹ " 269 (bo te parcelle nazwiska są tam[illegible] [illegible] Otroch[illegible])
1083 Do " 3 " 518 –
1086 Do

razem 11 – 518 –

te wszystkie bym dał za Pastwisko dla siebie – rozumie się tak iak iest w moim posiadaniu – nie zgrzai za illości morgów – potem Drzewo wszystkie bym wyciął na swoi użytek – te Gai bardzo by dla niego było graniczy z tkórym polem – więc

było dogodnym — gdzie grunt jest dobry — mógł
by wziąć mi z tego Pole — w mniej
gorszym razie gdyby mu to było za mało
to bym jeszcze dodał w mniejszym, przed
Dybina Pańskie Łan № 1468 — stary 1020 i z Pańskie
Łan № 163¼ odciąłbym tyle — żeby z Pańskie przed:
nia 1468 wynosiło razem 2 Morgi — a nie więcej
3 morgi — i to w kierunku takim jak orania
tam jest wyorany otodkiem — to jest żeby dla
Dogodności Księdza, Pole jego które przyłożone przed
№ 1466 — (z którym z jego Podjaśnieniem № 1630-1631-1632 etc.
tak w temtem jak w tem Ekwiwalencie z=
warstem, żeby Dogodność zrobić Księdza z jego Polem-
bo gdzie — i te 2 morgi granicząc z jego —
Gdyby Ksiądz na to nie przystał — to wiele dałbym w Bostko-
ścierwawny orania — ale w tedy przemógło — i
na Gonczarowni — gdzie grunt przemierzony z jego Polami —
łowło niezgrzeczny

Co się tyczy Drzewa — Za na Andyaki i Płoty niedawno
ale Andulsi i opłatę bronić się dałeś — dawniej
tytułem Konkurencji — że Dwór mógł dawać
Drzewo — a gmina stawiała Andyaki i Płoty —
Drzewo na opał brał Ksiądz — jak dzisiaj
nikt to brał — z Dzia ja dawał 75 fur
miękkiego a 75 fur twardego — o Drzewo kościelnym,
które zobaczy w Inwentarzu kościelnym, to się u=
ści tam stoi co potrzeba — to się potrze=
pić — żeby nie wyrzucić co potrzebywał-
ba — bo on nigdy tyle nie potrzebował za fur
bo dawał za Brzozie fure za furę
na to się Świadko

Notaty Komarnickiego
(Czyruski czy Spolski? powie Lepruiczy z Grzelowski)

Ze na Cks. Mikioszki zbrali nietylko zynia ale i lezaki kilkoletnie.

do przysięgi: Jakób Swiatłowski
Błazewski
x Fedko Walczyński z Boru
x Wasyl Alexandrowicz
Macko Bednarz
Semko Spólnik
Jwan Kuzminski z Sobowy

x byli swiadkami jak X. Mikioszka odbił sobie palce przy łupaniu lezaka. —

Ze X. Pawłowski X. Polski brał miętkie drzewo przysięgną
Jan Birecki — Jwan Konczy —
Jakób Pawłowicz
Macko Bednarz
Semko Spólnik
Jan Wesełowski i

Błażewski o wydawanie łosiny na opał

i ze lipa dotąd leży na Dzwonicy z które Xiądz Pawłowski brał drzewo. —
jeszcze swiadek Mikoła Berezowicz. —
Swiadek. Jan Antonicki były parobek u Xiędza Pawłowskiego z Jasrowa ze brał miętkie drzewo.

Swiadkowie — najlepiej by Drzewo zapłacić
Obligacjami — co się tyczy świadków — i
bliższej Informacyi — to ja piszę do Grabow=
skiego — on w Saszowie już z 30 lat
to najlepsze do Informacyi — ja piszę
do niego — żeby się z Panem widział przed komissją —

Michał [illegible]

[illegible] Komornickiego względem
tych Serwitutów załączam — których
świadków wziąść — to trza się z nim in-
formować † Grabowskiego JW[illegible]

Adam Krzeczowski

Wykaz potrzebnego Materyiału na pobudowanie Papierni z wyrachowaniem Wartości.

		Złote	
1° Budynek	35 Łokci długi 18 " szeroki		
	15 Podwalin dębowych po 10 łokci 10 cal. à f 4.	60	.
	46. Słupów " po łokci 4. à f 1.	46	.
	15 Płatew Sosnowych łok 20 à f 4.	60	.
	18 Belków " łok 18 à f 4.	72	.
	18 par Krokwiów – para à f. 4.	72	.
	4 " " na Szanty – à f 4.	16	.
	30 Sztab dębowych po łokci 4. à f 1.	30	.
	2 kop Łat à f [illegible] sosnow. à f. 8.	16.	
	120 Opołków Sosnowych po łokci 10. łokcie 3 zł.	60	.
	172 Tarcic 1° calowych po łokci 10. łokcie à zł. 5.	143	20.
	20 " 1½ cal. na drzwi i okna à zł. 7½ łokcie	25	.
	Summa	600	20.
NB	Gdy opłata Wytarcia Tarcic do Papierników należeć ma przez rachowanie się mają tylko Sosny do wyrznięcia których potrzeba mniej więcej 15 Sosen à f. 4. wynosić [illegible] od [illegible] nabywców Materyału [illegible] 60 f. mniej przeto [illegible] Tarcic	108	20.
	Wartość Budynku 1°	492.	~~80~~ 00.

2º Budynek	18 łokci długi 8 " szeroki.	1000.		
	8. Podwalin po łokci 18. á ƒ 4.	32.		
	15 Słupów dębowych á ƒ 1.	15.	.	
	8 Płatew z sosnowych po łokci 20 á ƒ 4.	32	.	
	9 Belków " " " "	36.	.	
	9 par krokwiów " á ƒ 4 para	36.		
	4 par " na bonty –	16.		
	20 kawałków dębiny á ƒ 4. na futryny etc.	80.		
	1 kopa łat sosnowych ..	8.		
	50 Opałków po łokci 10. ..	25		
	38 Tarcicy na dół 10. na okna i drzwi tarcica to sosen 4 á ƒ 4. wkłujące	16.		
	Wartość Budynku 2º	296.	.	1000.
3.	Na pokrycie 2º Budynku 5. kop. okłotów á ƒ 5.	25.		
	Na pokrycie 1º Budynku 10 kop. ... á ƒ 50. gdy jednak chce ... wszystkie kop. 500 á ƒ 30 kopa	250	.	
	Na wewnętrzne urządzenie sosen 5 á ƒ 4.	20.		
	10 Brusów 4 cal. na co sosen 3 á ƒ 4. ..	12.		
		307.		1000.

Pole do Papierni wydzielone

Pol.

Dziedziniec

a b c d

24. 20 19 (18) 35. 78 120 34. 24. 120. 78. 211. 84. 27. 35. 46.

Las

Las.

Pole.

Wyrachowanie płaszczyzny.

a	24 X 19 =	456.	S.□
b	78 X 35. =	2730	"
c	120 X 29 =	3480	"
d.	47 X 31. =	1457	

Sum. 5 Morgów 123 Sążni 0.

50 Sążni

1 2 3 4 5

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Sasów dnia 13 Junii 1844.

[signature]

pomiar uskuteczniony w obec-
ności Przewoźników i Szczegółowe-
go Leśniczego. 13/6

... w Papier...
z wyrazami stoi R. 874 w Papier...

128

Norbert Grabowski w ~~Poboczu~~ Jessowie
w Poboczu

7017 / 10 / 667

Panto Augustowicz ozenił się 1go Stycznia 1848 — a iak powiada był przedtem 2 Lata w Stawbie ... w Papierni — a 1½ Roku w Papierni ... Papiernia iuz stała wtedy

Michał Zelinski teraz w Zabor... ie - przy Olejarni

w Mapie kadastralnej z Roku 874 - iest Papiernia - i karczma! karczma pod No. $\frac{3166}{458}$
Papiernia Bonaparcka

Kanał do Papierni. P.

Papiernia

Drewutnia

(18.)

a. b. c. d.

28. 120. 21. 34. 43. 42. 36. 18. 20. 24. 84. 78. 126. 27. 35. 46.

Łąki Bezimiennego P.

Las. W.

Las Skarbowy.

Pie.

Pole do papierni wydzielone.

a $\frac{24.}{19.}$ = 456. S.□

b. $\frac{78}{35}$ = 2730 "

c $\frac{120}{29.}$ = 3480. "

d. $\frac{47.}{31}$ = 1457

Sum. 5 M. 123 S. □

	Złot.	gr.	
4. Wykopanie Rzeki gdy stawidło będzie na Sznurze Sidorowska wyniesie może mniej więcej (: potrzebuje 100 ludzi :) á 25	41	50.	

Rekapitulacyja

	Złot.	gr.	
1° Wartość Budynku 1° Stanu go Materyału . . .	492	.	
2 " 2° —	296	.	
3 Potrzeby rzne . . .	307	.	
4. Na Wyrznięcie Kanału wydatku	41	50.	
Summa . . .	1136	50	Wal.
Czyli Monety 454 f 44 Cen			
procent roczny od tej Summy Okrągło wziętej 455 f. czyli 5/100.	22	15	.
Dodatki roczne do Papierni wynoszą:			
2 fur Drzewa i 2 fur Grabiny razem 4 fur a 1 f Cen . . .	4.	.	
9. Sążni Gałęziowych a f 1.	9.		
7½ " Kubowych a f 2.	15	.	
5 Morgów pola wszystko rowny a f. 2 (przyjętej cenie wprawy)	10	.	
Materyał dodany na Reperacyję rocznie mniej więcej . . .	10	.	
Summa	70.	45	Mon.

Skarb z swey Strony do Papierni dodaje: —

Punkta do układu główniejsze

z Strony Skarbu

1º Plac pod Farbalnią, lub na sianożęci do dworku z morgami 5ciu pola.

2º Dodać Materyał całkowity wyżej wyrażony —

3º Mogące 9 Sągów Gałęziowych 7iu Drobnych z pow. grabiny 2 pow. brzozy odpadków.

4º Pomieszkanie do czasu wystawienia Fabryki (w Browarze po wyprowadzeniu się Pisarza Browarnego)

5º Corocznie potrzebny Materyał na Reperacyje Budynku.

6º Wyrznięcie Kanału gdy na sianożęci do dworku stawiałaby się Papiernia —

Z Strony Przedsiębiercy

1º Kontrakt na lat 20.

2º Opłaty rocznie 200 f. lecz [illegible] 1o Roku. na 6 lat po f 50. — 6 lat po f 150. dalej do lat 20 po f 200. — lecz (z Góry —)

3º Budynek z [illegible] własnością Skarbu zostawałby —

4º Robota wszelkiego rodzaju do ustawienia przez Przedsiębiercę.

5º Wypłata [illegible] tamże tegoż kosztem

6º Wywóz Sągów i Materyałów podobnież kosztem Przedsiębiercy —

7º Zrobienie Farbalni, lub postawienie kosztem Przedsiębiercy.

8º Podlega wszelkiej prawnej [illegible] approbacyi.

Sasów d. 28/9 43.

[illegible]

36 kr.

Prześwietny Sądzie!

A.

Między ś. p. Franciszkiem hrabią Starzeńskim jako byłym właścicielem dóbr Sassow z jednej a p. Michałem Mikusiewiczem z drugiej strony zawarty został na dniu 9. Października 1843. kontrakt dzierżawny pod A. załączony, mocą którego Franciszek hrabia Starzeński papiernię składającą się z dwóch budynków wraz z werkiem, który jest z wewnętrznem urządzeniem do robienia papieru potrzebnem z kotłami kadziami z polem pięć morgów wynoszącym, jakoteż polem po prawej stronie kanału położonym p. Michałowi Mikusiewiczowi w dzierżawę na lat 25. od czasu rozpoczęcia prowadzenia fabryki poczynającą się wypuścił — a gdy rzeczona fabryka w miesiącu Listopadzie roku 1844. w ruch puszczona została jak to w razie zaprzeczenia świadkowie Michał Mikusiewicz w Wielkich Mostach i Łukasz Mikusiewicz w Sassowie poświadczą, przeto dzierżawa papierni w miesiącu Listopadzie roku 1869. się skończy —

Ponieważ p. Izaak Steinwurzel prawa do dzierżawy papierni z powyższego kontraktu pochodzące od Michała Mikusiewicza nabył i obecnie w używaniu rzeczonej papierni się znajduje, przeto podpisany teraźniejszy właściciel dóbr Sassow wypowiada niniejszem p. Izaakowi Steinwurzel dalszą w miesiącu Listopadzie 1869. kończyć się mającą dzierżawę wspomnionej papierni Prześwietnego Sądu upraszając takowy o tem wypowiedzeniu dzierżawcę zawiadomić z tem

zleceniem, żeby z końcem miesią-
ca Listopada 1869. roku z posia-
dania papierni wraz z przyleg-
łemi budynkami i z wierkiem
to jest z przyrządem do robienia
papieru potrzebnym, tudzież
z posiadania przedanego pola
ustąpił i te przedmioty właści-
cielowi oddał. —

Michał Torosiewicz

Niniejsze wypowiedzenie dzierżawy papierni w Sassowie doręcza się panu Izaakowi Steinwurzlowi z nakazem, aby przedmiot dzierżawy na dniu 31go Listopada 1869 panu Michałowi Torosiewiczowi pod egzekucyą zwrócił.

Wolno ale jest Panu Izaakowi Steinwurzlowi do dni ośmiu przeciw temu nakazowi piśmiennie, lub do protokołu swe zarzuty tem pewniej wnieść, ile że po bezskutecznym upływie tego czasu żadne zarzuty uwzględnionemi nie będą, i niniejszy nakaz moc prawną osiągnie.

O czem się obie strony zawiadamiają.

C.k. sąd powiatowy
Olesko dnia 28go ~~Czerwca~~ 1869

Szeplińsk[illegible]

43

dla
P. Michała Torosiewicza
w ~~Połtwie~~ Sassowie
(per Gliniany)

C 19 May 869

~~1625 III 1869~~
C 186.

C. k. Sąd powiatowy w Olesku

Michał Torosiewicz właściciel dóbr Sassów w Połtwie poczta Gliniany mieszkający

przeciw

p: Izraelowi Steinwurzel w Sassowie

wypowiada tenże dalszą dzierżawę papierni w Sassowie znajdującej się —

podwójnie

p. Wenterowicz[illegible]

36 kr.
SECHS U. DREISSIG KR.

Prześwietny Sądzie!

Przeciw nakazowi prześwietnego Sądu z dnia 28° Czerwca 1869 l. 1625 podaje Frank Steinmetzel w czasie prawnym następujące

Zarzuty:

Prawda że między p. Franciszkiem hrabią Starzyńskim jako byłym właścicielem dóbr Łętowa z jednej a p. Michałem Mikusiewiczem z drugiej strony zawarty został na dniu 9° Październik 1843 kontrakt dzierżawny mocą którego Franciszek hr. Starzyński papiernię składającą się z dwóch budynków wraz z wszystkiem to jest z wewnętrznym urządzeniem do robienia papieru potrzebnym z kołodkami kurzei z polem pięć morgów wynoszącym jakoteż polem po prawej stronie kanału położonym p. Michałowi Mikusiewiczowi w dzierżawę na lat 25 od czasu rozpoczęcia prowadzenia fabryki a raczej od czasu robienia papieru poczynając się wypuścił. Nieprawda zaś i wyraźnie się zaprzecza że w miesiącu listopadzie 1844 rzeczona fabryka w ruch puszczoną została, a raczej że wedle umowy w tym roku papier robić się poczęto, zaprzecza się zatem że rok dzierżawy papierni w miesiącu listopadzie 1844 się zaczął i że w miesiącu listopadzie 1869 się skończy. ~

A/. Podpisany Cesyą pod A załączoną w samej rzeczy prawo do dzierżawy papierni z powyższego kontraktu pochodzące od Michała Mikusiewicza nabył i obecnie w użytkowaniu rzeczonej papierni się znajduje. Rzeczoną Cesyą załączoną

cessyą zeznał p. Mikuszewicz, że fabryka ta 12° Grudnia 1846 w ruch puszczoną została, a zaczem że 12° Grudnia 1846 czas robie-nia papieru się rozpoczął, i że z tego powodu prawo dzier-żawy do rzeczonej papierni do 12° Grudnia 1871 trwać ma. –
Udowadnia także podpisany wrazie gdyby cessya oryginalna do potwierdzenia okoliczności powyższej nie wy-starczyła świadkami p. Michałem Mikuszewiczem w Wielkich mostach i Łukaszem Mikuszewiczem z Sasowie że czas robienia papieru w fabryce się dnia 12° Grudnia 1846 rozpoczął, że zatem rok dzierżawy rzeczonej papierni od 12° Grudnia 1846 się zaczął.
Udowodniono że czas rozpoczęcia wypuszczonej dzierżawy 12° Grudnia 1846 się zaczął prawo 26 letnie pomienionej dzierżawy przez to dopiero 12° Grudnia 1871 wedle umowy się skończy, wypowiedzenie teraźniejsze zatem o 2 lata przedwcze-śnie podane zostało, i że teraźniejszy właściciel Sasowa bez-prawnie oddanie przedmiotu dzierżawnego z końcem mie-siąca listopada 1869 żąda.
Isak Steinwurzel uprasza zatem:
Prześwietny Sąd raczy wypowiedzenie dzierżawy a zaczem nakaz oddania papierni w Sasowie z dnia 28° Czerwca 1869 l. 1675 za nieważny uznać i p. Michała Torosiewicza do zwrotu kosztów tego sporu zasądzić. –

Isak Steinwurzel

Zessionsurkunde welche zwischen Hr. Franz Graf Ska-
rzyński gewesener Eigenthümer der Güter Lastów sammt
Attinenzen und Hr. Michal Mikusiewicz geschlossenen Ver-
trages ddt. 9. Oktober 1843 hat der besagte Hr. Graf Skarzyński
dem Hr. Mikusiewicz das Recht eingeräumt auf dem im Ge-
biethe der Herrschaft Lastów sich befindlichen Bachflusse zwi-
schen der Holzmühle Tartyk genannt und der Mahlmühle, eine
Papiermühle, sowie Wohn- und Wirthschaftsgebäuden
zu errichten, ~~da~~ und daß er Hr. Mikusiewicz durch 25 Jahre vom
Tage als die Papiermühle im Betriebe sein wird, sowohl die-
se Papiermühle als die hiezu gehörigen Wohn- Wirthschafts-
gebäude und Gründe gegen einen von Hr. Mikusie-
wicz an die Herrschaft zu zahlenden in diesem Vertrage
bestimmten ~~zu zahlenden~~ Pachtzins ausschließend benützen soll. —
Diese Wassermühle ist am 12. Dezember 1846 in Betrieb
gesetzt worden, sohin hat das Pachtrecht des Hr. Mikusiewicz
zu dieser Papiermühle sammt Zugehör bis zum 12. Dezember 871
fortzudauern. In diesem Vertrage hat der Hr. Graf Skarzyński
verschiedene Verpflichtungen gegenüber dem Hr. Miku-
siewicz und unter Anderen auch diese über sich genommen, daß
die Herrschaft Lastów nicht berechtigt ist, während der ganzen
Pachtzeit des Hr. Mikusiewicz im Gebiethe der Herrschaft Lastów
sammt Attinenzen eine andere Papiermühle zu errichten.
Hr. Franz Gf. Skarzyński überließ dann die Güter Lastów
sammt Attinenzen mit den aus dem oftgedachten Vertrage
ddt. 9. Oktober 1843 für ihn fließenden Rechten und auf sich ge-
genüber dem Hr. Mikusiewicz genommenen Verbindlich-
keiten an Hr. Alexander Graf Skarzyński und da in der
Folge die Güter Lastów sammt Attinenzen exekutiv veräußert wor-
den sind, so ist in dem Schätzungsakte die Rechte des Hr. Miku-
siewicz aus dem oftgedachten Vertrage ersichtlich und dem
neuen Eigenthümer die Erfüllung dieses Vertrages Ver-
bunds der oftgedachten Herrschaft zur Pflicht gemacht worden. —
Nun zedirt Hr. Michal Mikusiewicz das ihm zustehende

Recht zu der oftgedachten Sagemühle sohin Wirthschaftsge-
bäuden und Gründen in der Art wie die Verbindlichkeit
der Herrschaft Sasów hier bezeichnet wird, und insbesondere
mit allen in diesem Vertrage dd. 9. Oktober 1843 für H. Miku-
siewicz erwachsenen Rechten gegen die frühere, gegenwär-
tige und jeweilige Herrschaft Sasów ohne Vorbehalt und
Ausnahme an H. Isak Steinwurzel in dessen unbeschränktes
und unwiderrufliches Eigenthum, welchem Letzteren es
jedoch obliegen wird, vom heutigen Tage an, der an die
Herrschaft Sasów gemäß des oftgedachten Vertrages dd. 9. Okto-
ber 1843 gebührenden Pachtzins zu entrichten. Es wurde
zwischen beiden Theilen ausbedungen, daß für die hier bezeich-
nete Abtrettung der Rechte Seitens des H. Mikusiewicz
an H. Steinwurzel, der Letztere an H. Mikusiewicz eine
Vergütung von 1400 fl. CM. Tausend vierhundert Gulden in
Conv. Münze leiste, und zwar: Tausend Gulden zahlt H. Isaac
Steinwurzel dem Michael Mikusiewicz vor Abschluß gegen-
wärtiger Cession, über welchen Empfang H. Steinwurzel
bester Form quittirt wird, und den Restbetrag pr. 400 fl. CM.
verpflichtet sich H. Isaac Steinwurzel binnen ein Jahr a dato
an H. Michal Mikusiewicz zu zahlen, über welche Schuld
H. Steinwurzel dem H. Mikusiewicz einen besonderen Schuld-
schein ausstellt und ihm einhändigt. Urkund dessen folgt
die Fertigung beider Theile in Gegenwart Zeugen. Sasów
den 25. Juli 1858 Michał Mikusiewicz mp. Ich nehme an I-
sak Steinwurzel mp. Als Zeugen: Jędrzej Piotrowicz mp.
Bazyli Kamianowski mp.

136

Z c. k. sądu powiatowego w Olesku

159

RECOM:

do

p. Michała Torosiewicza do rąk pełnomocnika p. Adw. Dr Warteresiewicza

w Złoczowie

Urzędowo

OLESKO 29/10 69

ZLOCZOW 31/10

ZBOROW 29/10

L. 2447/c

62

Zarzuty te jako pozew uważają się, i wraz z alleg. A/ udzielają się zapozwanemu p. Michałowi Torosiewiczowi.
Do rozprawy sumarycznej wedle § 12 ces. rozp. z dnia 16 listopada 1858. wyznacza się termin na dzień 24 go września 1869 o godzinie 9 przed południem — na którym strony pod surowością prawa tu w sądzie stawić się mają.
Z c. k. sądu powiatowego
Olesko 12 sierpnia 1869.

Szczeplinski

Protokół wniesionej obrony bierze się do wiadomości, sąd zaś zachowuje się w registraturze, zezwalając stronom takowy przejrzeć lub w odpisie podnieść. Do dalszej rozprawy i ukończenia tego sporu wyznacza się termin na dzień 18 go listopada 1869 o 10. godzinie rano, na którym strony pod surowością prawa stawić się mają.
Z c. k. Sądu powiatowego
w Olesku dnia 16. października 1869.

Bonar

dla
~~Izaaka Steinwurzel~~
p. ~~Michała Torosie~~ ~~wicza~~ w
Sassowie

W. d. 24 Lipca 1869

2447
C. III 1869
186

Oty

P. C. k. Sąd powiatowy w Olesku 1

Zarzuty

Izaaka Steinwurzel negocyanta z Sassowie

przeciw

p. Michałowi Torosiewiczowi właścicielowi dóbr Sassów w Złotwie powiatu Gliniany mieszkającemu,

przeciw wypowiedzeniu dalszej dzierżawy papierni w Sassowie znajdującej się.

podwójnie
i załączkiem

137

L. 2447 Relacya komisyi audyencyonalnej ze wsprawie pana Michała Torosiewicza przeciw Isaakowi Steinwurzel względem wypowiedzenia dalszej dzierżawy papiernie w Sassowie wezwane na audyencyę wdniu 18 Listopada 1869 obie strony nie stanęły. —

Oczem się obie strony uwiadamia ztem dołączeniem, iż na ich żądanie nowy termin wyznaczonym będzie. —

Z c. k. Sądu powiatowego
Olesko dnia 18 Listopada 1869

Przepliński

dla P. Michała Torosiewicza
do rąk pełnomocnika Adw. Dr. p.
Wartarasiewicza ~~Potwie~~ w Złoczowie
~~przez c. k. Sąd Gliniany~~

6 - 30
52½
26
7 - 8½

Iwan Telewiak,
Michał Łysokor
Pawło Bobesiuk
Konstancyja Wiśniogroszka i mąż
Alexandr Wiśniogroszka

Gmina miasta Sasowa żąda przyznania jej służeb..
[illegible] pasania bydła w lasach do dóbr Sasowa nale..
żących [illegible] ściąnia to prawo na długoletniem używa..
[illegible] na wykonywaniu tegoż przez lat 30.
Dowodu jednak na to nabycie prawa służebnictwa
przez [illegible] świadczenie gmina wcale nie dostarczyła
gdyż przeprowadzony dowód przez świadków jej
nie powiódł się, gmina bowiem powinna była
dowodzić 30 letniego i nieprzerwanego wykony..
wania o [illegible] lasach dworskich a świad..
kowie [illegible] stwierdzają i tak
świadek Piotr [illegible] zeznał, że nigdy nie widział
pasącego się bydła mieszczan w lasach Sasowskich, spo..
strzegł tylko że bydło mieszczan pasące się na
gruntach mieszczan zachodziło także do lasu
na Charczyszynie, za co jednak grabione, co
także świadek Mikołaj Wilk stwierdził;
dalej świadkowie Hrynko Kawicz i Samko
Spólnik, którzy dawniej w służbie dworskiej
pierwszy jako gumienny a drugi jako pobe..
rcznik zostawał, którzy przeto stan rzeczy
dokładnie znać musieli, zeznali, że czasem
widywali bydło mieszczan Sasowskich którzy
grunta swoje przy lesie dworskim położone
mieli, że ich bydło także na kraju lasu
Charczyszyn zwanego pasało się, z czego
wynika, że to bydło tylko do tego lasu docho..
dziło i że to było tylko ukradkiem, a gdy
to także tylko czasem się działo przeto
z tego żadne prawo urość nie mogło, nadto
drugi świadek lat Kobi Dama i Mały, i Samko Spólnik wyraźnie stwier..
dza, że bydło mieszczan w Łoniowym le[illegible]
pasące się nigdy nie widział, co z[illegible] ...
pobercznik widzieć był musiał, gdyby

117 - 400
38 - 1465
6 - 1185
49 - 1135
53 - 1170
14 - 1235 6880
38 - 790
15 - 1180 319 - 480 [illegible]
1600/8060/5-60

335 - 1660 [illegible]
15 - 1180
319 - 480 55 - 1001
193 - 617
1618

572 - 1055 249 - 18
249 - 18 319 - 480
323 - 1037 568 m 498

319 m. 480 [illegible]
249 m. 18
568 m 498

twierdzenia gminy, że po całym lesie dworskim bydło swe pasała, prawdziwem było a dalsze świadek Błażej Andrejków zeznał że bydło mieszczan tylko z kraju przy gruntach mieszczan paszące się widział, co tyczy się mniejszem innem tylko nadużyciem było i ukradkiem się działo.

Co się tyczy zeznań świadków Wawrzka Antoszków Wasyla Malanczyka, Iwana Salimirczyka i Teodora Pilipa się zgadzają, iż bydło mieszczan w lesie w Chorożyczynie i na zakładkiej i wszystkie zakładkie południowej części lasu rosnowego paszące się widzieli a to aż do czasu, dopóki te lasy nie zostały wyrąbane, co na kilka lat przed zniesieniem pańszczyzny się stało, iż świadkowie zeznali oraz, że po innych miejscach lasów Jasrowskich bydło mieszczan paszące się wcale nie widzieli – pominąwszy jednak okoliczność, że zeznania pomienionych świadków są w sprzeczności z zeznaniami powyżej powołanych świadków, przeto ich wiarogodność jest osłabiona, to jeszcze wcale nie stwierdzają 30letniego nieprzerwanego posiadania, rzeczone pasanie bydła trwać bowiem miało aż do wyrąbania lasów o kilka lat przed zniesieniem pańszczyzny nastąpiło przeto do roku 1846., posiadanie przeto mieszczan powinno się zacząć co najmniej od roku 1816. tak daleko jednak nie sięga wiadomość i pamięć świadków, a w szczególności świadek Wasyl Malanczuk mający obecnie lat 64. mógł w roku 1816 mieć 9 lat, świadek Iwan Salimirczyk mógł mieć 14 lat a Teodor Pilip ledwie co w roku 1816 urodził się, a najstarszy zaś niżsło ze świadków Wawrzek Antoszków [illegible] r. 799 mógł mieć w roku 1816 lat 16, z czego wynika

Zto najprzód zauważa się że ci świadkowie są podejrzani gdyż wsi Ribcze i Chmielowa należą do integralności dóbr Jasrow tak jakoto Jasrow, Ch. i Rib. wszystkich tych gmin sprawy serwitutowe jednogminnie zostały i już dawno załatwione, a obecnie gmina Jasrow sprawę o pasanie bydła wznawia i na świadków członków z gminy Ribcze i Chmielowa powołuje, dalej zeznania tych świadków nie odnoszą się do pasania bydła po całym lesie, jakto gmina utrzymuje, gdyż wspomniani świadkowie tylko o[illegible]

[illegible] wieku z powodu iż w metrykach [illegible] nie znajduje wcale niedaje się sprawdzić i [illegible] a nawet i z r. 1787 [illegible] miał lat 72

ze zeznania wszystkich świadków w myśl §. 217 postęp. sąd. za prawny dowód służyć nie mogą, gdyż o takich zeznają okolicznościach, które przed ich wiekiem 18 letnim wydarzyć się miały, a jeżeli się prócz tego zważy, że zeznania tych świadków nie są zgodne z zeznaniami przedtem spisanych, a nawet stoją w sprzeczności, przeto całkiem niezasadnione jest twierdzenie właściciela dóbr Sassów, iż gminie tych dóbr dowód przez świadków nie udał się, a roszczenie gminy przyznania jej służebności pasania bydła po lasach dworskich tem mniej jest sprawiedliwe, jeśli się na uwagę weźmie, że służebność do poboru drzewa [także brania gliny] z lasów dworskich gminie przysługująca została zniesioną w roku 1862 — drodze ugody stron przeto za czasów własności p. Bolesława Komarnickiego zatwierdzoną, a gmina Sassów poteraz o żadne inne służebności nie upomniała się, a nawet w ustępie II zawartej na dniu 17. Września 1862. ugody wyraźnie oświadczyła, iż raz na zawsze wszelkich swych praw służebności w lasach dworskich do Państwa Sassowa należących i wszelkich roszczeń zrzeka się — [illegible] a p. Michał Tarasiewicz kupujący dobra Sassów w roku 1863. też dobra od wszelkich służebności wolne nabył, a tem bardziej iloże żądane służebności w stanie biernym rzeczonych dóbr nie jest intabulowanem.

Należało się przeto bezzasadnemu żądaniu gminy Sassów całkiem odmówić. —

Koło Duma 87. Chmielowa

znam { Charzyszyn
Rakowica sosnowy las

niewidziałem nigdy pasącego się bydła w Rakowicy
do Charzyszyna zachodziło pasące się na swoich gruntach

Mikołaj Wilk 70
szwagier mieszczanina Saff.

znam Charzyszyn
Rakowica
odkąd zapamiętam widziałem w Charzyszynie
bydło zabiegało i grabione

Hrynko Kalicz 70

znam Charzyszyn
Rakowica
gminny Kalinka
znam
widywałem z kraju lasu Charzyszyn bydło się pasało
grunta mieli nie dotkładnie

Semko Spólnik
szwagier miesz.

znam był polesznikiem
czy nikdy niebyło obchodziłem lasy
widywałem czerwone w Charzyszynie
w Sosnowym lesie nigdy niewidywałem

Błażej Andrejków z Zasiel
lasy znam chodziłem do Saffowa
czy pasali wokoło niewidziałem
z kraju widziałem przy gruntach
po przeróbce w Charzyszynie znowu widziałem
bydło miejskie

Wawryk Antorzkow 72 w Chmielownie

znam lasy Chorążyzny

i sosnowy — drogą chodziłem do Łosow.

widziałem wśród pastwisk bydło w Chorążyźnie co roku

w południowej ~~[illegible]~~ części lasu sosnowego

dopóki nie były wyrąbane

w innych miejscach nie widziałem — i na wyrąbanych już nie widziałem

Wasyl Malarczuk z Poborszy 64

służył jako parobek

znam lasy Chorążyzny 13 roku życia

widziałem co roku w Chorążyźnie

po zachodniej części lasu sosnowego

dopóki nie były lasy wyrąbane

w innych miejscach nie widziałem — za pańszczyzny wyrębywano

nie zapustach nie pasano

Iwan Jabłoniczyn 64 z Poborszy

znam lasy

widywałem każdego roku

w Chorążyźnie i w zachodniej części

jeszcze na pańszczyznę chodziłem

30 lat przed zniesieniem pańszczyzny [przestałem]

Teodor P.C. 54 Poborszy

znam lasy

od kiedy zapamiętam widziałem w Chorążyźnie

w zachodniej części

aż do wyrębywania lasu

przed zniesieniem pańszczyzny

22. Sept. 1868. Michał Torosiewicz przeciw gminie miasta Jassow o oddanie partwiołka Stawiołko zwanego upraszа wysłuchanie świadków za ukończone uznać podwójnie — 1. 72

29. Kwietnia 1869. Michał Torosiewicz przeciw gminie miasta Jassow o oddanie partwiołka Stawiołko zwanego o termin do spisu aktów po przesłuchaniu świadków podwójnie — 1. 72.

Spis aktów w tej sprawie zrobiony — 1. 36.

Stempel na wyrok do spisu aktów przyłączony — 1. 25

17. Kwietnia 1869. Michał Torosiewicz przeciw Frankowi Steinwurzel wypowiada termin dalszej dzierżawy papierni w Jassowie - do Sądu w Olesku podwójnie 1 akt. porto — 1. 97

20. Maja 1869. Michał Torosiewicz o wydanie z depozytu sądowego 57932 f. za grunta pod kolej zakupione — 1. 72

Ta prośba dnia 6. Lipca 1869. ponowiona i załączono extrakt tabularny dóbr Połtew, porto ze Lwowa extraktu — 1. 66

2. Czerwca 1869. w sprawie przeciw Frankowi Steinwurzel o oddanie papierni dwa stemple na protokół rozpraw w Sądzie Oleskim — 72

22. Lutego 1870. Mikołaj Torosiewicz przeciw Frankowi Steinwurzel i Graczowi Leib Eisenbruch wypowiada tymże dalszą dzierżawę dóbr Jassow - do Sądu w Olesku potrójnie, porto 2. 8.

4. Kwietnia 1870. Prośba prezydialna o bezzwłoczne zreferowanie aktów pośmiertnych po ś. p. Michale Torosiewiczu — 86.

trzy odpisy z aktów pośmiertnych do p. Agapowicza do Lwowa posłane w kopiach vidymowanych — 1. 50.

27. Czerwca 1870 w sprawie z gminą miasta Jassow obrona appellacyjna wniesiona — 86.

17. 42.

— Przekłada w sprawie przeciw Bolesławowi Kormarnickiemu względem
prowizorium o wodę na protokół 4 stemple po 36 x. do Oleska — 1 f. 47

— prosba o udzielenie poswiadczenia że dobra Połtew dawniej do dominium
Gliniany należały do powiatu stempel — " 50.

— W sprawie przeciw gminie miasta Jaśrow stempel na wyrok — 1. 25

podanie do drogowego Komisariatu względem rowu stempel — " 50

— w sprawie przeciw gminie miasta względem stawiska przystępienie
do dowodu przez świadków - podwójnie 4 dll. artykuły — 1. 62

— w tej samej sprawie prosba o wysłuchanie swiadków w Jaśrowie — " 56

— w sprawie z gminą Gliniany względem prowizorium stempel Rekursu — 1.

Razem — 6 f. 90 x.-

Panie Marianie Dobrodzieju!

Już przeszło dwa miesiące podałem
do W. T. księgsakera — iako Prezesa komitetu
parafial. Sasowskiego — wykaz robo=
ty ukończonej kościoła Sasowskiego — i
dotychczas — jeszcze nie weryfikowali —
pisałem, iuż dwa razy do niego — i on
mnie odpisał — że iakaś konkurencja — chce
zwołać — mniemam swoie — Wielką mnie
Pan Łaski zrobisz — gdybyś zaraz prze=
stał — i zaraz wyciągnął — go z sobą —
Do komitetu należą tylko P. Hrabia Baum=
ski — a reszta — są w Sasowie — Xiądz
i Konrad Sasowski — więc pan Dwodze
nagliłbyście wziąść — Xiądz z kollatora
i zaraz te sprawę — załatwić — Tymczas=
~~ze~~ oni sami! niedadzą sobie kiedy
jeżeli by weryfikacji — to może zawe
wa

Inginiera z Włocławka — dlatego trza
pogodzić z Inginierem — i dać mu
rysów — które przysłano — nie dlatego
żebym go przekupił — bo iest
wszystko — iak naiłepiey zrobio=
no — nato dać Panu słowo hono=
ru — ale iemu zwyczai taki — że
Inginierowi się należy — i gdy=
bym niedał — to by znalazł coś
na iedney cegle — i powiedział
by że nie podług planu — a ten
Laidak komornicki zaraz donu=
ciował — że nie podług Planu
ie stawiam — gdy werifikacia
będzie zrobiona — to trza podać
do Powiatu — o zaliczki zwrotów —
bo mi się należy $\frac{2}{3}$ zrobioney budowy

12000

więc podług wykazu należy mi
8000 złotych – a żem wziął 5000 zł – to proszę
o zasygnowanie 3000 złotych – w miarę
jak konkurencyjne pieniądze, będą zło-
żone – Załączam Panu wykaz
roboty – do wykazu podanego
księgarzowi – które przybyło
polepszenie w strychu kościoła –
Zdanie o Zalewskim jest gotowe
u Grabowskiego z rysunkiem –
gdyby księgarz się ociągał
zaczekać na tę weryfikację – to
zrób Pan zdanie – do P. Horwata –
żeby sam został komisją do
zweryfikowania tego wykazu –
Bądź Pan łaskaw – nie zostawić
przy weryfikacji – i znowu mi
odpisać co do żądania
uniżony sługa
Władk [illegible]

Podlew 3/12

145

Panie Marianie
Dobrodzieju!

Niewiem czy Panu mam
podziękować – że komitet pa-
rafialny w Rzeszowie – jest
zwołany na 17 t. m. bo jest
w następującą środę – tak
mi pisał Grabowski –
Ja w żaden sposób, nie mogę
tam być na tę Dzień – bo
na stałe jestem – przytem
mamy termin, z którym,
w Lwowie – do wzięcia z Ba-
nku [illegible] Poryczki
na [illegible]

na Zmiany – i Łaczki – przeto
bardzo Pana proszę – ażeby tak
był dobry i zastąpił mnie
przy tym zjeździe – niech
Pan sobie najpierw Plenipo=
tencje zastępczenia, mnie
podpisze – i zastąpi –
Jeśli oni sami powołają In=
żyniera – to wiedzą lepiej –
a jeśli bez Inżyniera – to
mogą dość wszystko – z Planu
i z [illegible] – który jest
w ręku P. Kriegshabera –
Od Pana tylko oczekuję – iżby
więcej zrobił – jak Plan –
a to tymczasowo w planie i ponumerowanym
jest fundament tylko z kamieni
głęboki – a ja pod Prezbiterium
datum

146

3½ do 4 łokci — 2do W Planie iforam=
iest cokół z ciosowego kamienia
tylko 18 cali wysoki — a za datem
cokół wysoki 24 cale — (co można
odmienić z strony miasta
z wychodu z Bramy — ale z tam=
tey strony od Podzamcza — nie iest
zplantowano — to cokół iest
zasypany ziemią —) 3cio W pla=
nie są ściany gładkie — za
datem dla ozdob zewnętrznych,
od cokołu aż do góry 16 pilastro=
wa w zmianie wysokości — gotyckie
ozdoby — wystające 2 cale nad
mur gładki — 4to W Planie
iest na stoyskach nasyp ziemią
i gliną — za datem dla lekkości
i roboty nie było to

wilgoci - najgorzej z drobnych ka-
wałków był - i nakoniec tego
z Gliny — 5to Podług kosztorysu szelągo
Żelaza na ankry, których miało być tylko
siedem - zapisano 14 cetnarów 60 funtów - żada-
tem ankrów dwa razy tyle - i wydatem
ini Żelaza 24 cetnary na ankry etc. -
co może być porządniejszy - Sztuk - z
złocona - która nie doskonale się
żelazo — prócz tego tych nie
dwa razy tyle wyjdzie - jak iść
wyrachowanie — z tego może
się koniec pochodzić - że
w niedzielę dzień - kosztowo
żeby wszystko było, jednak że
zejść zrobione — i te wydatki
nad Plan wynoszą z 400 do 500 złr.
dlatego zadni Pan przedwiedziony
wykaz robiony Roboty - i
zadni Pan u nich - żeby nam
odpowiedzieli - na Denunciacie
podle

2/

2/ przedtem – Komornickiego – Już
tamtego Roku na Dzwonnicie
Komornickiego – zjechała Komi=
ssia z Olkuska – i dała mu
odpowiedź – że wszystko jest
w Porządku – na wiosnę tegorocznego ze=
brał się komitet – i [illegible]=
nował materiał – i robotę
kościoła – i uznał jedno
głośnie – że wszystko jest
w najlepszym – porządku –
i ~~to~~ nie, oświadczyli – że ~~protokół~~ [illegible] – i tera=
jest ~~(i znaku nie było zupełnie)~~ wszystko dobrze
li nie przeszłem obrazu – io
ia nieprzyjąłem – jako nie=
rozsądny przy Budowie –
dlatego odwołał się Pan
na to wszystko – i żąda
Pan

Tem u nich raz żeby dali
uznanie - że wszystkie Denun=
cjacje są złośliwe - i podte-
i dlatego tylko są zrobione-
żeby przeciągnąć Żandarmów że=
by ukarali przedtem - składać
Konkurencyjne Księgarnie —
to tyle Kłopotów i Żandarmów - i
za takie przyspieszenie Żando=
wy - które pewnie nigdzie się
nie praktykowało - zastury=
tem na wdzięczność - i uzna=
nie - konkurencji - a oni
nie mądrzy - i po prostu 2-mie=
szczęśliwym podaniem - i wszcze
dzie wyciskali - to tak oni
wprowadzają - w życie obywa=
telskiej zaborowanie - wszakże
daleko

przedziej na moie żądania
uzyskałem zaliczkie - z ostatka-
ich teraz - przy ambarowaniu -
gdy mię z weryfikacją Budowa-
do powrze - Pana Żądania gotowe
więcej od Grabowskiego - zjawi
się p. Horwata - żeby mnie dał
zaliczkie - w miarę ich będą
przybywać - trzeciej konkuren=
ścigne do kassy - oraz - ieśli
Reklamacje - żeby nakazał
są
Exekucje -
Na Wikarii który - postałem
Panu - iest więcej - iak w tydz=
się podanem do komitetu -
bo poważny - iest zrobiony pod
na Ławczku -

zawsze życzliwy Przyjaciel
Michał Łozosiej

Tołdów 9/12 867

148a

GLEMBOKIE (postmark)

Wielmożny JW Pan

Marian Wartkowsiewicz

WW Adwokat krajowy

w Tarnowie

[illegible]

LOCZOW
10
IX

9
IX

II 3

Terosiewicz Michał, właśc. Połtwi

proces z m. Sieniawy

Połtew i in.

1861–1869

Akt 17

Skrypt

Gdy Ugoda zrobiona między W.
Michałem Sorosiewiczem W. Hilarym
Trebnia i między Podpisanym w ro=
ku 1860tym w Interesie Spółki, Fabry=
ki Rektyfikacji, pod firmą W. Hilarego
Trebnia i [illegible] Chwaliboga założoney —
umową powyższych Wspólników, iest
rozwiązana — Niniejszym niżey=
podpisany zeznaiaie — że całkowi=
tą Quotę którą od W. Michała Soro=
siewicza iako Wspólnika w ilości
dwochtysięcy dziewięćsetsześćdziesiąt
No 2960 ZłR w Walucie austryiackiey — ode=
bratem w Roku 18[illegible]tym Quotę tę obo=
wiązuie się W. Michałowi Sorosiewiczowi
w Roku 1862 w dwóch Ratach ~~[illegible]~~ pi=
a to pierwszego Marca 1862 — summę dwuty=
siące (złwa) reszte dziewięćsetsześćdziesiąt
No 960 ZłR W.A. piętnastego Paździer=
nika 1862.

Października 1862go roku — bez [illegible]
tu iakiemuś włączaniu do Kas-
tegor W. Michała Torosiewicza odda-

Lwów dnia 4go Lipca 1861 —

Jan Szwalbe

Jako Świadek przytomny
Alexander Gnoiński

jako świadek
Emil Torosiewicz

Spółka Rektifikacii

podług zawartego kontraktu —

Na te datum 12 Marca 1860

i gotowizną — 1200 złr

~~i Chwaliboga [illegible]~~

~~wg zawartego kontraktu~~

Spółki

spółka rozmnożona —

Chwalibog winien z…

— — — — 290…

razem — — — — 2000

z tych nadał dnia 1 Mai 862 2000

dnia 15 Paźd 862 900

— D— —

i to wszystko bez procentu —

iak — skrypt —

1/

5 XI 63

152

50 kr.

Między JW^{go} Alexandrem hr. Sołtykoffem, jako sprzedającym z jednej a WW^{mi} Józefą Małgorzatą dwoj. im. z Triterów Triterową i Michałem Torosiewiczem, jako kupującemi z drugiej strony zawarto następujący kontrakt kupna sprzedaży:

1° JW^{y} Alexander hr. Sołtykoff, jako uniwersalny spadkobierca ś. p. matki Idalii z książ. Drucko-Sokolnickich hr. Sołtykoff intabulowanej właścicielki dóbr Łaszki królewskie i Żeniów, w obwodzie Złoczowskim położonych, rzeczone dobra Łaszki królewskie i Żeniów, po ś. p. matce odziedziczone, z wszelkiemi polami, łąkami, lasami, stawami, budynkami mieszkalnemi i gospodarskiemi, młynami, karczmami, browarem i gorzelnią, i wszelkiemi wszystkie sprzętami i przynależnościami, mianowicie z apparatami, kadziami, kufami, z wszelkiemi dochodami i prawami, w szczególności z prawem propinacyi, przeciętowania parochów windykowania awalzów, zgoła ze wszystkim, co w ziemi i na ziemi się znajduje, bez najmniejszego wyjątku i zastrzeżenia, dla siebie, lub dla kogo trzeciego, jednakże i z wszystkiemi ciężarami gruntowemi, i bez żadnej zgoła ewikcyi sprzedaje, a to dobra Łaszki królewskie W^{j} Józefie Triterowej za summę szacunkową w ilości 50000 Zr. mówię pięćdziesiąt Tysięcy Złr. wal. Aust.; zaś wieś Żeniów W^{u} Michałowi Torosiewiczowi, za summę szacunkową w ilości 20.000 Zr. mówię Dwadzieścia Tysięcy Złr. wal. Aust. ryczałtem umówioną, na zupełną i nieograniczoną własność, fizyczne posiadanie i używanie sprzedanych dóbr symbolicznie już mocą tego kontraktu WW^{om} kupującym oddaje, i na gruncie bezzwłocznie oddać obowiązuje się, oraz pozwala, żeby z mocy dekretu dziedzictwa po ś. p. matce Idalii hr. Sołtykoff i niniejszego kontraktu W^{ą} Józefę Triterową za właścicielkę dóbr Łaszki królewskie, zaś W^{o} Michała Torosiewicza, za właściciela wsi Żeniów w stanie czynnym tychże dóbr zaintabulowano. –

2° Umówiona summa szacunkowa dóbr Łaszki królewskie w ilości 50000 Złr.

W. A. w ten sposob się wypłaca:

a. Przekazuje JW. sprzedający do spłacenia W. Jozefie Triterowej z Sy 17378 Zr. 16 xr Mk. czyli 18247 Zr. Wal. Aus. na rzecz kapituły Lwowskiej obr. grec. lib. dom. 186 pag. 238 n 25 on zaintabulowanej, kwotę 12247 Zr. wal. z odsetkami od dnia 1go Paz. 863 bieżącemi, tudzież kwotę 400 Zr. Mk. czyli 420 Zren Wal. Aust. tytułem reluowanej dziesięciny dla kościoła w Wyrzanach na rzecz c. k. funduszu indemnizacyjnego n 30 on zabezpieczoną.

b. Pozostałą resztę 37333 Zren mówię trzydzieści siedem tysięcy trzysta trzydzieści trzy Zren. Wal. Aust. do uzupełnienia całkowitej sumy szacunkowej w ilości 50000 Zr. Wal. Aust. umowionej W. Jozefa Triterowa do rąk JW. sprzedającego w gotowiznie załaczyła, zatem z tej reszty sumy szacunkowej 37333 Zren wal. Aust. niniejszem kwituje się; zaś suma szacunkowa w ilości 20000 Zren wal. Aust. za wieś Żeniow umowiona w ten sposob się wypłaca:

a. JW. sprzedający przekazuje do spłacenia W. Michałowi Toroniewiczowi z sumy 17378 Zr. 16 xr Mk. czyli 18247 Zr. wal. na rzecz kapituły Lwowskiej obr. grec. na Żeniowie zaintabulowanej kwotę 6000 Zren Wal. Aus. z odsetkami od dnia 1 Paźd. 863 bieżącemi, tudzież kwotę 88 Zr. Mk. czyli 92 Zr. 40 xr wal. Aust. tytułem dziesięciny reluowanej dla kościoła w Glinianach na Żeniowie na rzecz c. k. funduszu indemnizacyjnego zahipotekowaną.

b. do uzupełnienia całkowitej ceny kupna 20000 Zren. Wal. Aust. pozostałą jeszcze resztę 13907 Zr. 60 xr wal. Aust. mówię trzynaście tysięcy dziewięćset siedm Zr. 60 xr Wal. Aust. W. Michał Toroniewicz przy podpisaniu tego kontraktu do rąk JW. sprzedającego załacza, i z takowej się kwituje —

3tio W. kupująca Jozefa Triterowa przyjąwszy na siebie ciężary gruntowe, przyjmuje w szczególności na siebie dziesięcinę dla kościoła w Glinianach dom. 113 pag. 148 n 1 on, prawo wrębu dla gminy dóbr Laszki, tudzież dla kościoła w Laszkach n 2 i 3 on, prawo dożywocia ś. p. Ludwiki ks. Drucko-Sokolińskiej n 27 i 28 on zabezpieczone, na koniec obowiązek wynadgrodzenia wszelkich szkód graniczym sąsiadom z powodu podwyższenia wody w stawie dóbr Laszki na rzecz sąsiedniego państwa Kurowice z przyległościami, a właściwie na rzecz JW. Alfreda hr. Potockiego n 29 on zabezpieczony, to samo W.

Michał Torosiewicz przyjmuje na siebie prawo wyboru dla gminy Żeniowa i dla kościoła Żeniowa, o ile to prawo wsi Żeniowa się tyczy z wyraźnem wyłączeniem służebnictw dóbr Laszki się tyczących, których zatabulowanie do Wᵉʲ Józefy Treterowej należy pod warunkiem, jeżeli te prawa i służebnictwa dóbr Laszki i Żeniowa się tyczące jako istniejące i realne się okażą – zaś wszelkie inne długi przy gruncie nie zostawione, i Wwᵐ kupującym do spłacenia nie przekazane, jakiby przed zaintabulowaniem tego kontraktu do Tabuli krajowej wejść mogły, obowiązuje się JW. sprzedający swoim kosztem i staraniem extabulować.

4ᵒ JW. sprzedający obowiązuje się dekret dziedzictwa po ś. p. matce dla siebie jako uniwersalnego dziedzica, bez zastrzeżenia dożywocia dla pozostałego przy życiu męża nieboszczki uzyskać, i siebie za wyłącznego i nieograniczonego właściciela dóbr Laszki i Żeniow swoim kosztem i staraniem zaintabulować –

5ᵒ WW. kupujący obowiązują się kontrakt dzierżawny między ś. p. Idalią hr. Soltykoff, z jednej a dzierżawcami Herszek Ascher i Leibusch Bardach wyłącznie dzierżawy dóbr Laszki królewskie i Żeniow w Lwowie dnia 20 kwiet. 860 zawarty do dnia 1ᵒ kwiet. 866 trwać mający dom 186 pag 241 n 32 on zaprenotowany w wszystkich punktach dotrzymać, zaś wszelkie prawa mianowicie czynsz dzierżawny i inne dodatki w naturaliach JWᵉ sprzedający Wwᵐ kupującym z dniem 1 Pażd. 863 bez ewikcyi odstępuje, i oryginalny kontrakt dzierżawny Wᵉʲ Józefie Treterowej wręcza, który wspólną własnością Wwᶜʰ kupujących się staje – WW. kupujący czynszem dzierżawnym w ilości 3070 zł. wal. ustanowionym tak się dzielą, że Wᵃ Józefa Treterowa z tego czynszu 2070 zł. wal. z wszelkiemi dodatkami w naturaliach, a Wᵉ Michał Torosiewicz kwotę 1000 złr. wal. bez dodatków pobierać mają – Drzewo do dzierżawy należące Wᵃ Treterowa z lasów dóbr Laszki dodawać ma –

6ᵒ Wszelkie podatki monarchiczne, szarwarki, koszta komisyi i inne należytości skarbowe do dnia 1ᵒ Pażd. 863 należące się JWᵉ sprzedający zaspokoić, zaś od tego dnia nadal bieżące WW. kupujący ponosić mają –

7ᵒ Należytość skarbową od zawarcia niniejszego kontraktu, mianowicie od przeniesienia własności dóbr Laszki królewskie Wᵃ Józefa Treterowa, a za wieś Żeniow Wᵉ Michał Torosiewicz zapłacić, zaś należytości spadkowe i należytość za intabulacyę własności dóbr Laszki i Żeniowa na rzecz JWᵒ sprzedającego tenże JWᵉ sprzedający zaspokoić obowiązuje się –

8° Wwi kupujący przyjmuję do spłacenia S. 17378 Zł. 16 kr. Mk. czyli 18247 Zł. wal. na rzecz kapituły Lwowskiej obr. grec. na dobrach Łaszki Królewskie i Żeniów niepodzielnie intabulowaną, będzie wraz do lasów dla duchownych gmin i kościołów zahipotekowane, obowiązują się nawzajem procenta od przekazanych sobie do spłacenia kwot punktualnie i regularnie na terminach do kasy kapituły Lwowskiej obr. grec. wypłacać i rzeczone służebnictwo względnie stosownie do istniejących przepisów a to każdy z kupujących względem swoich dóbr tak uregulować, żeby z winy jednego kupującego drugi kupujący żadnej szkody nie poniósł. Wa Józefa Tretterowa zastrzega dla siebie prawo postarać się u kapituły Lwowskiej obr. grec. o pozwolenie na to, żeby cała Suma 17378 Zł. 16 kr. Mk. lub po przedtem spłaceniu kwoty 6000 Zł. wal. reszta onejże przy hipotece Łaszki Królewskie nadal pozostała, zaś z dóbr Żeniowa całkowicie zmazaną była, w takim razie Wr Michał Torosiewicz obowiązuje się, kwotę 6000 Zł. wal. sobie do spłacenia przekazaną Wej Józefie Tretterowej do rąk własnych, jednak dopiero po upływie dwóch lat od daty dzisiejszej zapłacić, jeżeli rzeczona kapituła całkowitą S. 17378 Zł. 16 kr. Mk. przy hipotece dóbr Łaszki pozostawić i na ekstabulacyę onejże z dóbr Żeniowa zezwoli, gdyby zaś też kapituła spłaty 6000 Zł. wal. dla pozostawienia reszty przy hipotece dóbr Łaszki domagała się, w takim razie Wr Michał Torosiewicz złoży 6000 Zł. wal. do kasy tejże kapituły złoty, atoli nie prędzej, jak po upływie dwóch lat od dnia dzisiejszego. Gdyby Wa Tretterowa do lat trzech takiego pozwolenia nie uzyskała, wolno będzie tak Wej Tretterowej jak Wmu Torosiewiczowi o podział w mowie będącej S. w ilościach Wm kupującym do spłacenia przekazanych postarać się — który to kontrakt kupna sprzedaży strony działające w obecności uproszonych świadków własnoręcznie podpisują, i przy dobrach Łaszki Królewskie i Żeniów intabulować pozwalają — Działo się we Lwowie dnia 5° Listopada 863 roku

Jako świadek
Maurycy Zawał

1/

jako świadek
Antoni Barewicz

Alexandre de Soltykoff

Józefa Tretterowa

Michał Torosiewicz

10kr.

154

Eing. 11. November 865

Nr. 9049

abz

Tej prośbie zadość czyniąc w drodze egzekucyi prawomocnego wyroku A. z dnia 3. Lutego 1864. do L. 8580 na zaspokojenie sumy 50 złr w. a. z procentem 4% od dnia 1. Maja 1859. bieżącym, kosztami w kwocie 15 złr 38 kr w. a. przyznanemi i kosztami niniejszego podania w umiarkowanej kwocie 6 złr a. w. egzekucyjną grabież na połowę w przechowaniu sądowem znajdującej się sumy 1200 złr m. k. w oblig. indemn. i sumy 592 złr 42 kr. w. a. skutkiem uchwały z dnia 9. Sierpnia 1865. do L. 184. C. Melitonowi Litynskiemu na własność przekazanej to jest na kwocie 600 złr w oblig. indem. i 296 złr 21 kr a. w. się dozwala i to w księgach depozytowych zanotować c. k. urzędowi depozytowemu się nakazuje. Oprócz obie strony się zawiadamia a proszącemu wyrok A. się zwraca. —

Uchwalono w radzie C. K. Sądu obwodowego Złoczów dnia 29 Grudnia 1865.

Piotrowski

Dla P. Michała Torosiewicza przez P. Adw. Dr. Warteresiewicza

7/1 866 Thole

50 f.
15. 50
15. 36
6
89. 86

do L. 184. z. r. 1865.

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie

p: Michał Torosiewicz

przeciw

p: Melitonowi Lityńskiemu przez p. Adwokata Mijakowskiego

w sprawie względem zapłacenia sumy 50 f w. a. z p. n.:

upraszа w drodze exekucyi prawomocnego wyroku A. grabież na połowę w przechowaniu sądowem znajdującej się summy 1200 f. M. K. w obligacyach indemnizacyjnych i 592 f 42 k w. a. dozwolić.

podwójnie
1. Rubrum
3. załączeni

p. Warteresiewicz

Ćw III 1860.
83.

C. 7 July 1869
35073

p. Tabulare

Do
Wysokiego Ces. Kral. Krajowego
Sądu w
Lwowie!

Michał Torosiewicz i
Deodat Agopsowicz pod
L. 191. m.

Za uwiadomieniem
P. Frenaüera Fritze pod L. 191. m.

upraszają na podstawie
Kontraktu kupna i sprzedaży A, o zaintabulowanie
siebie za właścicieli w równych częściach Realności pod
L. 191. m. – a za jednym o
wykreślenie summ – 2000 r.
390 r. 795 – 735 r. – 8 r. 05
754 r. 29 i 400 r. a. a.

pojedyncza z 2 kopiami
Załącz. A.

16/9 869
Zychowski

P. Michałowi Torosiewiczowi i Deodatowi Agopsowiczowi na ręce pierwszego
pod L. 191 m.
w miejscu.

№ 35073.

Prośbie tej zadosyć czyniąc poleca się tabuli miejskiej aby kontrakt kupna i sprzedaży z p. Ireneuszem Fritze we Lwowie dnia 6 Lipca 1869 zawarty, do księgi dokumentów wpisała i na podstawie takowego

1. p. p. Michała Torosiewicza i Deodata Agopsowicza za właścicieli realności № 191 m. dotąd wedle Dom. 113 pag. 431 n. 17 haer. i Dom 114 p. 67 n. 12 haer. na imię p. Ireneusza Fritze zapisanej, intabulowała

2. a sumę 2100 Zł. W.A. z procentami z kosztami i z wszystkiemi należytościami podrzędnemi i pierwotnie Dom. 113 pag. 443 n. 36 on. et Dom. 114 pag. 76 n. 15 on. na rzecz Karoliny Fritze, obecnie zaś wedle Dom. 193 pag. 236 n. 86 on. et Dom 208 pag. 211 n. 62 on. na rzecz Michała Torosiewicza intabulowaną

b sumy 390 fr 79 kr – 735 Zł. i 811 fr 65 kr W.A. pierwotnie wedle Dom 113 pag. 438 n. 35 on. i Dom 114 p. 76 n. 13 on. na rzecz Edwarda Lundy obecnie zaś wedle Dom 211 p. 388 n. 96 on. i Dom. 208 p. 212 n. 71 on. na rzecz p. Michała Torosiewicza intabulowane z procentami, kosztami i wszelkiemi podrzędnemi należytościami, —

c sumę 754 Zł. 29 cent. W.A. tytułem kosztów i procentów od sum pod b wyrażonych do dnia 1. Lutego 1868 obliczonych a Dom 193 p. 238

2

n 88 on et Dom. 208 p. 211 n 64 on Ulaszana Michała Torosiewicza intabulowaną, nareszcie Ⓑ sumę 400 Zł. wal. z procentami i kosztami we Dle Dom. 193 pag. 205 n 54 on i Dom. 114 p. 80 n 30 on na rzecz p. Michała Torosiewicza intabulowaną, – w ogóle z wszystkiemi do powyższych sum odnoszącemi się pozycyami z stanu biernego realności N. 791 m. extabulowała.

Oprócz się proszących za zwrotem kontraktu klauzulą tabularną zaopatrzonego do rąk p. Ireneusza Fritzego zawiadamia. –

Z c. k. Sądu krajowego
Lwów dnia 31. Lipca 1869.

Jurkiew

Kontrakt zatrzymany w aktach

Orzecz. Tytusa Fr. on 53398/69 –

Orzech Leiser e intabul. fl 25 / w. a. 7 p.

~~210~~

Kapitał Tytusa Fr. 2100 f
5/00 od 1/8 858. do 1/11 869 .. 1182 f
3282 f

Stempel na to 12 f 50 x
do na podan. – 1 – 95
14 f 45 x

468 Zulema
Titus Fritz –

[illegible] Consulti [illegible] an den KK. priv. [illegible] C. L. Bach 157

932 f. 50 x . vom 26 febr. 1860. Art. 39

pres. 26. febr. 1860 Nr. 1920

weil die Gebäude [illegible] stark belastet ist,

so könnte die [illegible] Betrag für 2 J. 1365 □ an den Ei-

genthümer nicht ausgefolgt werden

die Ausfolg[illegible] über Einwilligung des C. L. Bach

angemerkt daß dieser Rb. nur mit Einwilligung des [illegible] Carl L. Bach

an den Eigenthümer ausgefolgt werden darf — Rel. 18. März 1860.

No 1920 Eing 26 Februar 1868.

Grundeinlösungs Comission der k.k. priv. galiz. Carl Ludwik Bahn für die Strecke Lemberg Brody ddo Lemberg den 24. Februar 1868. No 39 (: Jesuitengasse No 625.) gegen Verständigung des Herrn Michael Ritter von Torosiewicz Grundherrn von Poltew Bezirk Przemyslany erlegt zu Gunsten des H. Michael Torosiewicz Grundh. den Betrag von 932 fr 50 xr ö.W. als gerichtliches Deposit. Den Betrag von Neunhundert dreißig zwei Gulden am 26 Februar 1868 art 39 vereinnahmt Janicki m.p. Skrzeszewski m.p.

Dem k.k. Steuer als Depositenamte wird aufgetragen, den von der Grund-Einlösungs-Comission der k.k. priv. galiz. Carl Ludwig Bahn für die Strecke Lemberg-Brody für die eingekauften in Poltew gelegenen Gründe im Flächeninhalte von 2 Joch 1365 □Klafter erlegten Entschädigungsbetrag pr 932 fr 50 xr ö.W. zu Gunsten der Masse des Michael Torosiewicz dann der auf dem Gute Poltew mit ihren Forderungen hypothezirten Gläubiger in Aufbewahrung zu übernehmen, gleichzeitig aber bei diesem Betrage in den Depositenbüchern gehörigen Orts anzumerken, daß dieser Entschädigungsbetrag nur mit Einwilligung der k.k. priv. galiz. Karl Ludwig Bahn an die Eigenthümer ausgefolgt werden darf.

Wovon die Interessenten verständigt werden.–

Beschlossen im Rathe des k.k. Kreisgerichtes

Złoczów am 18 März 1868.

Piotrowski

Vom k.k. Kreisgerichte in
Złoczow

RECOM:

01

ZLOCZÓW 2/4

GLINIANY 3/4

Herrn
H. Michael Torosiewicz

5.

in
Poltew
p.p. Gliniany

Ex offo

Z 1920

Deklaracya.

W Stanie biernym dóbr Pałtew Wo Michała Torosiewicza własnych zaintabulowany jest Dom 266 p. 238 n 103 ow na rzecz Towarzystwa kolei żelaznej Karola Ludwika obowiązek P. Michała Torosiewicza uwolnienia gruntów w objętości 2 morg. 1365 □sąż pod koleją żelazną Lwowsko Brodzką zajętych od wszelkich ciężarów. –

Gdy Wy Michał Torosiewicz obowiązkowi temu zadosić uczynił, przeto zezwala podpisany pełnomocnik Towarzystwa kolei żelaznej Karola Ludwika na podstawie pełnomocnictwa z dnia 31 października 1858, ażeby powyższy obowiązek P. Michała Torosiewicza uwolnienia gruntów z dóbr Pałtew pod koleją żelazną Lwowsko Brodzką zajętych od wszelkich ciężarów, ze stanu biernego dóbr Pałtew wyextabulowany został w tym celu Deklaracyę niniejszą do ksiąg publicznych wpisano.

W dowód czego mój i świadków własnoręczne podpisy.

Dano we Lwowie dnia 15 Stycznia 1869. –

Jako świadek Gyla Brzesnych

Jako świadek Marceli Juskiewicz

Antoni Brzozowski
jako pełnomocnik
Towarzystwa Kolei
żelaznej Karola
Ludwika –

Wpisać.

Uchwalono w Radzie
c. k. Sądu Krajowego.
Lwów dnia 27. Lutego 869.

[illegible]

do L. 8437/869

Na podstawie niniejszej w c. k. Król. Tabuli krajowej galicyjskiej w ks. instr. 1183 pag. 94. wpisanej deklaracyi - obowiązek w tejże deklaracyi bliżej wyrażony - w Dom. 266 pag. 238 n. 103. on. zaintabulowany - jako [illegible] Dom. 266 pag. 235. n. 4. ext. wyextabulowany został.

Lwów dnia 21. Kwietnia 1869

Piotr Janowczyk
Registrator

8437/69

B. C.

Ad Reg. Exhibit. 1183. f. 94.

90
1499

In Erledigung der Berichte des k.k. Bezirksgerichtes in Gli-
niany und zwar:
I. vom 12 Jänner 1868 Z. 155 über den Rekurs des Michael Torosiewicz gegen den Provisorialerkenntniß vom 31. Dezember 1867 Z. 4672 womit über die unterm 13. November 1867 Z. 4095 ein-
gebrachte Klage der Stadt-
kommune Gliniany gegen den Rekurrenten als Eigenthümer der Güter Potter wegen Be-
sitzstörung der Grundpar-
zelle N. 5609 top: 3470 durch Aufstellung einer Schleuße die klagführende Stadtgemeinde in dem ruhigen Besitze der in Rede stehenden in dem Idealplane des gerichtlichen Beaugenscheinsprotokolls vom 25. November 867 un-
ter den Buchstaben E, G, H, J, und K, verzeichneten, öst-
lich von dem Dorfe Żeniow, nördlich von dem Flüßchen Że-
niówka, und südlich von den Glinianer Stadt: Waldgrün-
den Grundparzelle top: N. 3470 provisorisch geschützt, dem Geklagten aber jede Besitzstörung bei Strafe

Załatwiając sprawozdania c.k. Sądu powiatowego w Glinianach a to:
I. z 12. Stycznia 1868 do l. 155, wskutek rekursu Michała Torosiewicza przeciwko u-
chwale prowizoryjalnej z d: 31. Grudnia 1867 do l. 4672 mocą której na pozew gmi-
ny miasta Gliniany pod dniem 13. Listopada 1867 do l. 4095 wniesiony prze-
ciwko rekurującemu jako właścicielowi dóbr Potter o niepokojenie w posia-
daniu parceli gruntu N. 5609 top: N. 3470 przez wystawienie jazu, skarżą-
ca gmina w spokojném posiadaniu w mowie bę-
dącej parceli N. top: 3470 w planie idealnym proto-
kołu sądowych oględzin z dnia 25. Listopada 1867 literami E, G, H, J i K, oznaczonej, na wschód ze wsią Żeniów, na północ z rzeczką Żeniówka, a na południe z lasem miasta Glinian graniczącej, pro-
wizorycznie utrzymaną, a pozwanemu dalsze nie-
pokojenie pod karą 50 Zł.

N. 1361

Coll. Sen.

von 50 f. ö.W. mit der weitern
Anordnung unterstützt würde,
die darauf errichtete Fisch-
wehr angefangen vom
Ufer des besagten Fluß-
chens bis zum Waldrande
binnen 8 Tagen bei Vermei-
dung derselben Strafe ab-
zutragen und der Stadt-
kommune die Gerichtskosten
der Lateray von 37 f. 79½ x.
ö.W. binnen 14 Tagen zu
ersetzen; –
ob denn
II. des Berichtes vom 7. Febr.
1868 Z. 735 über die Rekurse
und zwar:
a, der Stadtkommune Glinia-
ny gegen den Absatz 1 des
provisorischen Entscheides
vom 27. Jänner 1868 Z. 163
womit über die mittelst
Eingabe de pr: 30. Dezember
1867 Z. 4649 eingebrachte Kla-
ge des Michael Torosiewicz
als Eigenthümer der Güter
Potter gegen die obgenannte
Stadtkommune wegen Besitzstö-
rung des ausschließlichen
Fischereirechtes auf dem Potter
er Teiche insbesondere auf
dem mit der Parc: N. 1873
bezeichneten Raum dieses Tei-
ches, wegen Rückstellung

wa: z tem dalszem rozpo-
rządzeniem zabronione zo-
stało, aby na tejże parceli
wystawiony jaz, począwszy
od samego brzegu rzéki
Źcniórki, aż do brzegu
lasu w przeciągu 8 dni
pod zagrożeniem tej samej
kary zniósł i gminie mia-
sta koszta sądowe w kwocie
37 Zł: 79½ kr: wa: w prze-
ciągu 14 dni zwrócił; –

dalej

II. sprawozdanie z dnia 7°
Lutego 1868 l. 735 wskutek
rekursu a to:
a) gminy miasta Glinian
przeciwko ustępowi 1. pro-
wizoryjalnej uchwały z dnia
27. Stycznia 1868 l. 163, mocą
której na pozew de praes:
30. Grudnia 1867 do l. 4649 –
Michała Torosiewicza jako
właściciela dóbr Potter prze-
ciwko gminie miasta Gli-
niany o niepokojenie w po-
siadaniu wyłącznego prawa
rybołowstwa w stawie Pot-
terskim, a w szczególności
w odnodze tegoż stawu N:
parc: 1873 oznaczonej od-
danie samowładnie zabra-
nych 18 sztuk więcierzy

der eigenmächtig weggenommenen 18 Stück Fischnetze sammt Fischen im Gewichte eines Zentners, ferner wegen Verletzung des mit der Entscheidung der k.k. obersten Justizstelle vom 2. April 1838 Z. 5930 bezüglich des ausschließlichen Rechtes zur Ausübung dieses Fischereirechtes zu Gunsten der Herrschaft Potter festgesetzten Provisoriums der Kläger im ruhigen Besitze des Fischereirechtes in dem Flußbette der Żeniówka nach ihrer ganzen Länge angefangen von der Żenower Wassergränze provisorisch erhalten und zugleich der Glinianyer Stadtkommune jede Beeinträchtigung dieses Rechtes bei Strafe von 300 f. C.M. untersagt wurde, – ferner gegen den Schlußabsatz dieses Provisorialbescheides, womit die Gerichtskosten dieses Provisorialstreites gegen einander für aufgehoben erklärt und entschieden wurde, daß die im Betrage von 6 f. 50 x. C.M. aufgelaufenen Kommissionskosten beide Theile gleichmäßig

wraz z rybami ważącemi i cetnar, dalej o naruszenie prowizorjum decyzyją ck. najwyższego dworu z dnia 2go Kwietnia 1838 dol. 5930 względem wyłącznego prawa do wykonywania tego rybołówstwa na rzecz państwa Potter ustanowionego, powód w spokojnem posiadaniu prawa rybołówstwa w łożu rzéki Żeniówka w całej jéj przestrzeni poczawszy od Żenowskiej wodnej granicy prowizoryczmie utrzymany a zarazem gminie miasta Gliniany dalsze niepokojenie w posiadaniu tego prawa pod karą 300 Zr: zabronionem zostało, – dalej przeciwko ostatniemu ustępowi téj prowizorjalnej uchwały, mocą którėj koszta sądowe tego prowizorjalnego sporu na wzajem za zniesione uznano, i orzeczono, że wynikłe koszta komisyi w kwocie 6 Zr: 50 kr: na: obie strony zarówno ponosić mają. –

zu tragen haben — abzuweisen
b.) über den Rekurs des Michael Torosiewicz gegen den 2ten Absatz desselben Provisorialbescheides, womit er mit seinem Begehren um Erhaltung im ruhigen Besitze des Fischereirechtes auf den oben Absatz I. beschriebenen Grundparzellen im Provisorialwege ab- und derselbe auf den ordentlichen Rechtsweg verwiesen worden, in theilweiser Willfahrung des Rekurses des Michael Torosiewicz zu Absatz I und II des Provisorialbescheides vom 31. Dezember 867 Z. 4271 und des 2ten Absatzes des Provisorialbescheides vom 27. Jänner 1868 Z. 163 dahin abzuändern, daß
A) die Stadtkommune Gliniany und Michael Torosiewicz rücksichtlich die Gutsbesitzung von Potter in dem gemeinschaftlichen Besitze der obbeschriebenen Grundparzelle, welche nach Angabe der Stadtkommune dieselbe ist, welche in der Grundmatrikel vom Jahre 1820 unter No. top. 3470 verzeichnet vorkommt, hingegen nach Angabe

dalej
b.) wskutek rekursu Michała Torosiewicza przeciwko drugiemu ustępowi tej prowizorjalnej uchwały, mocą której tenże ze swoim żądaniem o utrzymanie w posiadaniu prawa rybołowstwa na parceli gruntowej w ustępie I opisanej w drodze prowizorjalnej oddalony i z tymże końcem do zwykłej drogi prawa odesłany został;— przychylając się po części do rekursów Michała Torosiewicza ustęp I. i II. uchwała prowizorjalna z dnia 31. Grudnia 1867 l. 4672 i drugi ustęp uchwały prowizorjalnej z d. 27. Stycznia 868 l. 163 w ten sposób się zmienia, że
A) gmina miasta Gliniany i Michał Torosiewicz względnie państwo Potter w spólnem posiadaniu powyżej opisanej parceli gruntowej, która wedle podania gminy Gliniańskiej ta sama jest, która w metrykach gruntowych w roku 1820 pod No. top 3470 wciągnięta przychodzi; zaś wedle podania Michała Torosiewicza

der Michael Torosiewicz den
in der neuen Katastralmappe
gr. mit dem Parc: N. 1873
bezeichneten linken Arm
des Poltewer herrschaftlichen
Teiches bildet, provisorisch
auf die Art erhalten wer-
den, daß der Stadtgemeinde
Gliniany rücksichtlich den ein-
zelnen Gemeindeinsassen das
Recht zustehe, darauf bei
trockenem Boden Gras
Schilf und Binsen zu mähen
und zu sammeln, wie auch ihr
Vieh weiden zu lassen; hin-
gegen Michael Torosiewicz
rücksichtlich die Gutsbesitzung
von Polter allein berechtigt
sei, darauf die Fischerei
auszuüben, und zu dem
Behufe im Wasser auch nur
die nöthigen Vorrichtun-
gen zu machen, und Netze
zu errichten, sondern über-
haupt alle Handlungen vor-
zunehmen, welche mit der
Ausübung der Fischerei
gewöhnlich verbunden sind.
Dem zufolge wird die Stadt-
gemeinde Gliniany mit dem
Begehren, womit Michael
Torosiewicz verhalten werde,
die bestehenden auf dem Ge-
[illegible]

i —

w nowej katastralnej ma-
pie N. parc: 1873 oznaczo-
ną, lewą odnogę stawu
poltewskiego państwa sta-
nowi, prowizorycznie w
ten sposób utrzymani zo-
stają, że gminie miasta
~~Gliniany~~ Gliniany, wzgląd-
nie jej pojedyńczym miesz-
kańcom przysłuża prawo
koszenia i zbierania w su-
chym gruncie trawy, szuwa-
rów i trzciny, tudzież pra-
wo paszenia bydła, zaś
Michał Torosiewicz względ-
nie państwo Polter jest
wyłącznie uprawnione
do wykonywania prawa
rybołówstwa i nie tylko
do robienia w tym celu
w wodzie potrzebnych
przyrządów, ale także do
przedsięwzięcia w ogóle
wszystkich czynności, jakie
z rybołówstwem zwykle
połączone są.

Wskutek tego żądania
gminie miasta Gliniany
do wydania Michałowi Toro-
siewiczowi nakazu, ażeby
postawiony, w planie sądo-
wym protokołu oględzin

i

Protokolls vom 25. November 1867 unter den Buchstaben H, M, verzeichneten von dem linken Ufer des Żeniówka flüsschens bis zum Fusse des aufwärts sich aufsteigenden Randes des Glinianyer städtischen Waldes räumende Schwemm abzutreten, keine Folge gegeben und unter einem jeden Theile bei Strafe von 50 f: ö: w: untersagt, den anderen im Besitze des ihm zustehenden Rechtes zu stören, wobei zugleich bestimmt wird, dass wenn in Zukunft auch nur ein einziger Glinianyer Insasse der Verletzung dieses Provisoriums schuldig befunden wird, alsdann die Stadtkommune der festgesetzten Strafe verfalle, und ihr nur der Regress gegen den Schuldtragenden verbleibt. —

Gliniany

Der Stadtkommune wird ferner verordnet, 18 Stück Schweine, welche Glinianyer Insassen im Laufe des Monats Dezember 1867 von der in der Rede stehenden Grundparzelle und dem Wal-

z dnia 25. Listopada 1867 literami H. M. oznaczony od lewego brzegu rzeczki Żeniówka aż do stóp jak brzeg wznoszącej się krawędzi glinianskiego lasu miejskiego ciągnący się jak zniósł, miejsca się nie daje, i za jednem obustronom pod karą 50 Zł. się zabrania niepokojenie drugiej w przysługującym jej prawie, przyczem się zarazem postanawia, że jeśli na przyszłość, chociażby tylko jeden mieszkaniec Glinian naruszenia tego prowizoryum uznany zostanie, natenczas gmina miasta postanowionej karze podlega a jej tylko regres przeciwko winnemu pozostaje. —

Gminie miasta Gliniany nakazuje się dalej, ażeby 18 sztuk nierogacizny, które mieszkańcy Glinian w miesiącu Grudniu 1867 z parceli w mowie będącej z mocy samowładnie zaj-

eigenmächtig genommen haben, dem Michael Torosiewicz binnen 8 Tagen zurückzustellen bei Vermeidung einer Geldstrafe von 5 fl. ö.w: – Hingegen

B/. wird Michael Torosiewicz mit dem in seiner Klage gestellten Begehren, wegen Verhaltung der Stadtgemeinde Glinian zur Rückstellung der demselben entgangenen durch die Gemeindeinsassen weggenommenen Fische im Werthe eines Zentners auf den ordentlichen Rechtsweg gewiesen, und

C/. seinem Begehren, womit die Geklagte Stadtgemeinde der Verletzung des zufolge Dekretes der h. kk. Justizstelle vom 2. April 838 Z: 5930 bezüglich der Ausübung des Fischereirechtes in dem Poltewer herrschaftlichen Teiche zu Gunsten dieser Herrschaft bestehenden Provisoriums schuldig erkannt und gegen die Stadtgemeinde die angedrohte Geldstrafe zu 5 fl. ö. pr Kopf mit Rücksicht auf die über 50 Köpfe betragende Zahl der betheiligten Glinianer Insassen in der

brali; Michałowi Torosiewiczowi w przeciągu 8 dni pod zagrożeniem kary pieniężnej w kwocie 5 Zł: aw: zwróciła, –

Przeciwnie

B/. zostaje Michał Torosiewicz ze swemi w pozwie postanowionemi żądaniami do zmuszenia gminy miasta do oddania w tenczas z tamtąd przez mieszkańców gminy zabranych ryb i cetnar wagi, do zwykłej drogi prawa – odesłany, a

C/. jego żądaniu, aby pozwana gmina miejska naruszenia prowizoryum wedle dekretu ck: najwyższego Trybunału sprawiedliwości z dnia 2. kwietnia 1838 do l. 5930 co do wykonywania prawa rybołówstwa w stawie państwa Poltewskiego na rzecz tego państwa ustanowionego, winną uznana i aby przeciwko tej gminie miejskiej zagrożona kara pieniężna po 5 Zł: od głowy z uwzględnieniem przeszło 50 głów wynoszącej liczby udział biorących mieszkańców Gli-

Geldstrafe per 250 fl. ö.W. verhängt wurde, – keine Folge gegeben. –
Dagegen wird
D/. unter Zurückweisung des Rekurses der Stadtgemeinde Glinianÿ der von derselben in Beschwerde gezogene Absatz 1 des Provisorialbescheides vom 27. Jänner 1868 Z: 163 und dessen Schlußabsatz bestätigt, und schließlich
E/. in Willfahrung des Rekurses des Michael Torosiewicz gegen den Schlußabsatz des Provisorialbescheides vom 31. Dezember 1867 Z. 4672 womit derselbe verurtheilt wurde, der Stadtgemeinde Glinianÿ die Gerichtskosten des Betrages von 37 f: 79½ x: ö.W: zu ersetzen, dieser Abschnitt dahin abgeändert, daß auch die Gerichtskosten dieses Provisorialstreites gegenseitig für aufgehoben erklärt werden. –

niańskich wspólnej sumie 250 Zr: aw: zawieszona, zostata, – miejsca się nie daje – Przeciwnie zaś
D/. zostaje z odrzuceniem rekursu gminy miasta Glinian przez nią zaskarżony ustęp pierwszy prowizorjalnej uchwały z d: 27. Stycznia 1868 l. 163, tudzież ostatni ustęp tejże potwierdzony, a wreszcie
E/. przychylając się do rekursu Michała Torosiewicza przeciwko ustępowi ostatniemu prowizoryjalnej uchwały z d: 31. Grudnia 1867 do l. 4672 mocą której tenże do zwrotu kosztów sądowych w kwocie 37 Zr: 79½ kr: aw: na rzecz gminy miasta Glinian skazany został, tenże ustęp w ten sposób się zmienia, że także i koszta sądowe tego prowizoryjalnego sporu na wzajem zniesione zostają.

O tém rozstrzygnieniu wysokiego ck. Sądu krajowego wyższego z dnia 26. Lutego 1868 l. 1511, pod dniem 13. Marca 1868 do ck. Sądu powiatowego w Glinianach nadesłanego, odezwa, zaś Sądu powiatowego Gliniańskiego

165

z dnia 13. Marca 1868 l. 1319, do prezydyum Swej, szego ck. Sądu obwodowego nadesłanego, – obydwie strony przy udzieleniu powodów rozstrzygnienia pod /. – zawiadamia się. –

Z ck. Sądu powiat: m: delegowanego.
Złoczow dnia 21. Marca 1868. –

[signature]

Z ck: Sądu pow: m: delegow: w Brzozowie.

Dla
pana Michała
Tomasiewicza
w
Połtwie.
zu eigen h:

Eoffo

N: 1361.
cil:

Ad N: 136/68.

Powody II.ej Instancyi do l. Sądu krajowego wyż-szego 1511 ex 1868.

ad A. Oba prowizoryjalne pozwy ściągają się głównie do tego samego przedmiotu, to jest do parceli gruntu, która wedle oględzin sądowych z dnia 25. Listopada 1867, na lewem brzegu rzeczki Że-niówka, wpadającej do stawu państwa połtewskie-go, leży, na wschód ze wsią Żeniowe, na północ ze wspomnioną rzeczką, na południe z lasem miasta Gliniany graniczy, a na przyłączonym planie idealnym literami E. G. H. J. K. ozna-czoną jest. – Wedle twierdzenia Michała Toro-siewicza stanowi taż jedną część, a to lewą odnogę stawu państwa połtewskiego pod nazwis-kiem „Żeniówka" i przychodzi w Józefińskiem urbaryjum pod Nro Top: 929, w metryce grunto-wej z roku 1820 pod Nro Top: 930, a w nowej kata-stralnej mapie pod Nro parc: 1873, podczas gdy wedle podania gminy Glinian taż parcela w metryce gruntowej jako jej własność pod Nro Top: 3470 jako pastwisko, za lasem „zapust" zwanym, wciągnięta i jako wodą zalana prze-strzeń pod nazwiskiem „zalewy" jest znaną. To pytanie jednakże nie należy do niniejszego sporu prowizoryjalnego; albowiem takowe do-tyczy prawo własności, rozstrzygnięcie którego wedle §. 5 rozp: ces: z d. 27. Paźdź: 1849 Nro 12. dz: p. p. do zwykłej drogi prawa należy, ale tu idzie tylko o ostatni stan posiadania, który wedle rezultatu obu przeprowadzonych rozpraw prowizoryjalnych następnie się przedstawia, że podczas, gdy na tejże przestrzeni w suchym gruncie gmina miasta Gliniany względnie mieszkańcy gminy trawę, szuwar i trzcinę

Coll. Sen.

kosić i bydło paść zwykli; – państwo Połtew względnie Michał Torosiewicz w czasie zalania stawie ryby łowił i w tym celu we wodzie nietylko potrzebne przyrządy utrzymywał, ale w ogóle wszystkie czynności przedsiębrał, które z rybołożstwem zwykle są połączone. – Ten stan posiadania okazuje się szczególnie z pierwszego dochodzenia przedsięwziętego w skutek prowizoryjalnego pozwu gminy miejskiej de pr: 13. Listopada 1867 do l. 4095. Albowiem wyż podane dwojakie przymioty gruntu są z obu stron przyznane i przez sądowe oględziny o tyle potwierdzone, że sporna przestrzeń w części lodem pokrytą, w części szuwarem i trzciną zarośniętą była i tamże także jaż w powyższej skardze jako niespokojnie posiadania określony znaleziony został. –

Zeznania świadków z obu stron przy tem dochodzeniu przesłuchanych, a mianowicie: Romana Dziewińskiego, Ilka Żołnir, Pawła Czajkowskiego, Franka Prokira, Pawła Kuziny, Mikołaja Czerkawskiego, Hryńka Szurko, Hnata Fedorowicza, Józefa Bodaj, Wincentego Białoszurskiego, Błażeja Dumańskiego, Hryńka Szewca, Jana Rawskiego, Stefana Kobylańskiego, Tymka Hołysz, Semka Hrycaj, Fedka Hłys, Daniły Hrycaj i Iwana Bastan w tem się zgadzają, że gmina miejska względnie mieszkańcy gminy Glinian na tej przestrzeni posiadanie tylko w powyższy sposób wykonywali, to jest, że przy suchym gruncie trawę, szuwar i trzcinę kosić i bydło paść zwykli, niebędąc w tem ze strony państwa połtewskiego przeszkadzani; którą to ostatnią okoliczność szczególnie także tacy ze strony Michała Torosiewicza powołani świadkowie

potwierdzają, którzy w służbie u niego byli i dogladanie stawu dworskiego powierzone im zostało. —
Co się zaś rybołowstwa tyczy, to żaden z powołanych świadków nie zeznał, a nawet i sama gmina miej-ska w swym pozwie nie twierdziła, żeby takowe na spornej przestrzeni przez gminę miejską wzglę-nie mieszkańców gminy Glinian wykonywane było, owszem potwierdzają przy tém dochodzeniu przesłuchani świadkowie Jan Rawski, Szczepan Kobylanski; Tymko Hołyrz Sańko Hrycaj, Fedko Hys, Daniło Hrycaj i Iwan Bastan, dalej przy docho-dzeniu przedsięwziętém wskutek wzajemnej skar-gi Michała Torosiewicza de pr. 31. Grudnia 1867 do l. 4649 o niespokojenie w posiadaniu prawa rybołowst-wa przesłuchani świadkowie Józef Sendega, Ilko Hrycaj, Petro Olejnik, Daniło Hołyrz, Michał Do-liba i Marcin Rybak — jednozgodnie, że rybołowst-wo od dawna aż do najnowszego czasu nie tylko na rzece Żeniówka, ale także na wyż wymienionej spornej przestrzeni wyłącznie tylko Michał Torosie-wicz, względnie państwo Potter wykonywało, i że do pielęgnowania tegoż jaz wykopany i więcierze postawione były, które to świadectwo tém więcej wiarogodniem się bydź okazuje, że więcej innych przez Michała Torosiewicza powołanych świadków, mianowicie: Wincentego Rawski, Iwan Burban, Pawło Szkaracada, Iwan Tuhaj i Wiktor Ilkiewicz w ten sam sposób także co do dawniejszego czasu zeznali; że dalej z dawnych prawomocnych prowizoryjalnych uchwał przez Torosiewicza przedłożonych nie oka-zuje się, aby gminie miasta Gliniany albo jej miesz-kańcom w jakiej kolwiek części stawu państwa Potterowskiego albo w Żeniówce prawo rybołowstwa przysłużało i aby oni kiedy w posiadaniu tegoż

byli, ale owszem potwierdza kilkoich wyż wymienionych świadków, mianowicie: Jan Rawski, Szczepan Kobylański, Tymko Hotysz, Iwan Burban, Fedko Ilys, Michał Zolibad i Marcin Rybak jednozgodnie, że mieszkańcy Glinian tylko potajemnie ryby w Żeniówce i na spornej parceli łapać mogli, gdy zaś od strażników na uczynku złapani byli, odebrano im nietylko narzędzia rybackie ale pociągano ich także do odpowiedzialności i kary.

Chociaż więc gmina miejska w odpowiedź na powyższy pozew Michała Torosiewicza twierdzi, że prawo rybołowstwa na spornej parceli, ba nawet w rzece Żeniówka przez gminę miejską względnie przez mieszkańców Glinian wykonywane było; chociaż dalej powołani przez gminę miejską świadkowie, mianowicie: Michał Gatan Dorohołycki, Grzegorz Harbuz, Hrynko Tymiak, Iwan Sawczuk, Jan Fostiak, Ilko Żołnierz, Pawło Sotnik, Marcin Mazur, Roman Dziewiński, Pawło Kuźma, Pawło Czarkowski, Józef Boday, Szymon Boday i Hrynko Szurko jednozgodnie potwierdzają, że na spornej parceli mieszkańcy Glinian bez przeszkody ryby łowili; chociaż dalej to świadectwo zeznaniami niektórych innych przez gminę miejską powołanych świadków, mianowicie: Hrynka Krawczuk, Jana Dumańskiego i Iwan Sotnik, tudzież przez powoda powołanego świadka Marcina Zielińskiego poparte jest, o ile oni potwierdzają, że w dawniejszych czasach widzieli, jak mieszkańcy Glinian na spornej przestrzeni ryby łapali, to przecie zeznaniami tych świadków za Michałem Torosiewiczem przemawiający stan ~~stan~~ posiadania ~~wyłącznego~~ prawa rybołowstwa nie podlega wątpliwości; bo moc

dowódu tychże, nie tylko zeznaniami przeciwnemi tych wyż wymienionych świadków, którzy potwierdzają, że tylko Tomasiewicz w wyłącznem wykonywaniu tego prawa się znajdywał, jest osłabiona, albo takowe to jest na korzyść gminy miejskiej przemawiające zeznania świadków nie mają żadnej mocy dowód stanowiącej, ze względu, że ich zeznania jedynie na przypadkowem spostrzeżeniu polegają, do czego, wnioskując ze okazyj potkowskiego państwa o niespokojnem posiadaniu w dawnych czasach często się wydarzających, dość często sposobność mieć mogli, z czego jednak nie wynika, żeby mieszkańcy Glinian na lewym brzegu Żeniówki, dla dozorców skarbu i tak tylko wodą dostępnego, nie potajemnie, ale za wiedzą i wolą potkowskiego skarbu ryby łowili. – Oprócz tego zaś są świadkowie Michał Gatan Drohobycki, Grzegorz Harbuz, Hrynko Synniak i Iwan Sawczuk, jako mieszkańcy Glinian, jak to już pierwszy Sędzia należycie zauważał, sami przez się od świadectwa wyłączonemi świadkami, zwłaszcza, że gmina miejska do spornej parceli jako do dobra gromadzkiego służącego, do wszystkich każdemu członkowi gminy prawo sobie rości (§. 217 lit. d. post. cyw.) Bassie zaś tyczy świadków Ilka Żołnierza, Marcina Mazura, Romana Dziewińskiego, Pawła Kuźmy, Pawła Czackowskiego, Józefa Bandaj i Hryńka Szurko – to ich zeznania na najmniejszą wiarę nie zasługują, a to z tego powodu, że będąc przy pierwszem prowizoryjalnem dochodzeniu o stan posiadania spornej parceli przesłuchani, wykonywanie posiadania przez gminę miejską względnie mieszkańców Glinian

jako to już wyżej powiedziano, tylko na koszenie i zbieranie siana sznurami trzciny, tudzież na paszenie bydła ograniczyli, podczas gdy po samowładnem zabraniu ryb i więcierzy z wody przez mieszkańców Glinian w miesiącu Grudniu 1867. przy powtórnem przesłuchaniu wskutek pozwu Michała Torosiewicza o niepokojenie posiadania z tego powodu wytoczonego w sprzeczności z poprzedzającemi zeznaniami jako wykonywanie posiadania przez mieszkańców Glinian także rybołowstwo podali. Tą sprzecznością jest wewnętrzne przekonanie wiarogodności zeznań tych świadków zupełnie zniszczone, co o tyle więcej musi dotyczyć świadków Iłka Żołnierza, Pawła Kuziny i Jana Fostiak o ile że oni sami przyznają, iż zwykli mieszkańcom Glinian przy łowieniu ryb pomagać, i dla tego muszą być także do rzędu świadków prawem od świadectwa wyłączonych policzeni.—

W prawdzie zaprzecza także i gmina miejska osobistej wiarogodności świadkom ze strony Michała Torosiewicza powołanym, a mianowicie: Janowi Rawskiemu, Szczepanowi Kobylanskiemu, Tymkowi Złotysz i Fedkowi Iłys z powodu iż u niego są w służbie, innym zaś, iż u niego byli w służbie, albo iż są członkami gminy Polterskiej i dla tego także w zawisłości od Torosiewicza są.—

Zarzuty te nie mają jednakże żadnej wagi; jeżeli się rozważy, że przyczyna podana na ustałku jest nieprawna i sama przez się nie ważna; co się zaś tyczy czterech pierw wymienionych świadków, to są tylko wedle §. 217 lit. c post. cyw: wadliwemi świadkami, zeznaniami których wedle §. 211 p. cyw: zupełny dowód może być ustanowiony

W obecnym zaś wypadku o tyle więcej ta wątpliwość
odpada, o ile zgodne zeznania tych świadków zezna-
niami innych nowych zupełnie niewątpliwych
świadków poparte są. –
Ponieważ więc, jak okazano, skarb Półtew-
ski względnie Michał Torosiewicz w wyłącznem
posiadaniu prawa rybołowstwa na rzece Że-
niówka i na spornej parceli się znajdował – to
samowładne zabranie 18 sztuk więcierzy wraz
z rybami przez mieszkańców Glinian w miesiącu
Grudniu 1867, jak się to z treści pozwu Michała
Torosiewicza okazuje, jest niepokojeniem posia-
dania, które, nie będąc zaprzeczone – jest udowod-
nione; dla tego musiał być powód wedle §. 339
k. c. i §. 5 i 15 rozp. ces. z dnia 27. Paźdź. 849 L.
12 dz. p. p. w spokojnem posiadaniu tego prawa
prowizorycznie utrzymany i to prowizoryczne
utrzymanie, jak się samo przez się rozumie, na
wszystko, co z natury rzeczy z wykonywaniem
takiego prawa połączone jest, rozciągnięte. – Po-
wód jest zatem uprawniony do robienia w tym
celu we wodzie potrzebnych przyrządów i w ogóle
do przedsiębrania wszystkich czynności przy ry-
bołowstwie stawowem zwykle przychodzących. –
Dalej odpada z tego powodu, że Michał Torosie-
wicz względnie skarb Półtewski naprzeciw gminie
miasta Glinianskiej we wyłącznem posiadaniu
prawa rybołowstwa w rzece Żeniówka i spornej
parceli prowizorycznie utrzymany został, także
i pozew gminy miejskiej o niepokojenie w posia-
daniu tej parceli przez wyniesienie jazu lit. H.
M, bo prawo do tego jest wypływem Michałowi
Torosiewiczowi przysługującego posiadania wyłą-
czonego prawa rybołowstwa, i tenże, jak się

to z zeznań przez niego powołanych wyż wymie-
nionych świadków okazuje, w posiadaniu zakwe-
stjonowanego jazu już od 4ch lat się znajduje
i dla tego w drodze prowizorjalnej do zniesienia
tegoż zmuszony być nie może. —
Przytem nieuwzględnia się oświadczenie wedle
treści pozwu gminy miasta przez Michała Torosie-
wicza co do tego jazu reprezentancyi gminy miasta
uczynione jako nieważne, bo w postępowaniu prowi-
zorjalnem chodzi tylko o ostatni stan posiadania,
zaś czyli i jakie prawa gminie miejskiej z tego
oświadczenia wyrastają? to rozstrzygnięcie tego
należy do drogi prawa. Z drugiej strony prawdzi-
wość tego oświadczenia jest przez Torosiewicza za-
przeczona, zeznania zaś członków tej reprezentacyi
gminy jako dowód przez świadków nie mogą mieć
żadnego znaczenia, bo przytem interes strony prze-
ciwnej zastępywali, zresztą już i tak jako członko-
wie gminy są świadkami prawem od świadectwa wy-
łączonymi §. 216 lit. d. p. c. —
Na zabezpieczenie skutku tej prowizorjalnej uchwa-
ły zabrania się obu stronom pod zagrożeniem od-
powiedniej kary niepokojenie drugiego w posiada-
niu przysługującego mu prawa, przyczem posta-
nowienie, że gminie miejskiej za naruszenie pro-
wizorjum chociażby tylko przez jednego jej członka
wykonane solidarnie odpowiadać ma, na tej zasadzie
polega, że gmina miejska twierdzi, iż sporna par-
cela jest dobro gromadzkie i iż jako gmina miej-
ska ten spór prowizorjalny rozpoczęła. Skazanie
gminy miejskiej do oddania samowładnie zabra-
nych 18 sztuk więcierzy z wody pod zagrożeniem tej
samej kary jest dalszem następstwem posiadania
spornej parceli, Torosiewiczowi co do wyłącznego pra-

wa

3.

170

łowienia ryb przysługującego o niepokojenie tegoż posiadania w ten sposób, jak to przyznano.

ad B. Takowy tém przepuszczeniem jest usprawiedliwiony, że samowładnie zabrane ryby po upływie tak długiego czasu już in natura nie istnieją i dla tego chodzi tu o zwrot takiej szkody, która według §. 5 rozp: ces: z d. 27. Paźd: 1849 do zwykłej drogi prawa należy.

ad C. Ten zaś ustęp jest tą uwagą usprawiedliwiony, że ani z treści powołanej prowizorycznej uchwały ck: najwyższego Trybunału z d. 2. Kwietnia 1858 do l. 5930 ani z uchwał I i II instancyi nie można powziąść, która część polterskiego stawu przedmiotem niepokojenia w posiadaniu była, a w szczególności czy takowe do parceli będącej przedmiotem niniejszego sporu się ściągają; dla tego też nie może być i uznane, że tamto prowizoryum jest naruszone.

ad D. Rekurs gminy miasta Glinian musiał być odrzucony, bo dotyczące ustępy uchwały są prawnie uzasadnione a rekurs gminy miejskiej widocznie jako swawolny się okazuje.

ad E. Musiano się do rekursu Michała Torosiewicza przychylić i dotyczący ustęp uchwały w ten sposób pierwszej prowizoryjalnej uchwały rozprawy wynikłe koszta sądowe zostają zniesione, bo uchwała prowizoryjalna pierwszego sędziego po części na korzyść tego rekurującego zniesioną została, (: §. 533 post. cyw:)

We Lwowie dnia 26. Lutego 1868.

Jachimowski mp.—

Für die richtige Abschrift.

Vom Bezirksamte als [illegible]

Złoczów am 29/3. 1868.

[illegible]

Swietny c. k. sądzie!

Do teritorium Gminy miasta Glinian należy także przestrzeń między lasem miejskim „Zapust" zwanym od strony południowej, zaś rzeką Pełtwią od strony północnej, wysoką trawą zarośnięta, „za Widłami" zwana, w metryce gruntowej miasta Glinian pod N. top 3470. uwidoczniona; — na której to przestrzeni Gmina miasta Glinian od niepamiętnych czasów wszelkie prawa własności wykonywała i dotąd bez przerwy wykonuje.
Okoliczność prawa własności do przestrzeni „za Widłami" zwanej, a wszczególności spokojne posiadanie tu dopiero co powiedzianej przestrzeni udowodni Gmina miasta Glinian przez świadków przy komissyi wymienionych. —
Tym sposobem stanie dowód prawny że Gmina miasta Glinian iest prawną i wyłączną właścicielką powiedzianej przestrzeni, a wszczególności że Gmina miasta Glinian tą przestrzeń do tych czas spokojnie posiadała — dopiero 17. i 18. Lipca 1868. doniesiono Gminie miasta Glinian, że Łukasz Buzecki, i Fedko Hysso dworscy studzy W. Michała Torosiewicza właściciela Połtwy, z rozkazu tegoż czółnem przez rzekę Pełtew przypływali, i przybywszy takową na przestrzeni Gminy miasta Glinian za widłami zwanej kosili i żeli wysoką trawę na czółnie na stronie państwa Połtwi przewozili, ją na brzegach Połtwi koło Budy suszyli i do Połtwi zabrali — a takim sposobem Gminę miasta Gliniany w spokojnym posiadaniu i w prawie własności jej zagrozili. —
Okoliczność zaniepokojenia spokojnego

posiadania przestrzeni „za Widłami" zwanej udowadnia pozywaiąca gmina miasta Glinian świadkami:
1º Łukasz Hlatko z Glinian demisionowany żołnierz i gajowy miejski obr. gr. kat. wieku prawego.—
2. Zacharko Tuz gospodarz z Glinian polowy Gminy obr. gr. kat. wieku prawego.
A że rozporządzeniem wysokiego c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 26º Lutego
A. 1868. L. 4830. A. przeprowadzenie i rozstrzygnięcie wszystkich skarg prowizorycznych miasta Glinian przeciw państwu Połtew, a właściwie przeciw Wm̄ Mikołajowi Torosiewiczowi miasto c. k. sądu powiatowego w Glinianach c. k. miejsko delegowany Sąd powiatowy w Złoczowie przeznaczonym został, uprasza pozywaiąca Gmina miasta Glinian swietny c. k. sąd raczy w myśl ces. patentu z dnia 27º Października 1849. na obecną prowizoryalną skargę termin do sumaryczney rozprawy w jak najkrótszym czasie naznaczyć, naoczne sprawdzenie sądowe na gruncie zarządzić — i po rozpoznaniu sprawy i skonstatowaniu powyż przełożonych okoliczności orzec:
1. jako pozwani przez nieprawne koszenie i rzęcie trawy na przestrzeni „za Widłami" urosłej pod l. top. 3470. za niepokojenia czyli turbowania własności Gminy miasta Glinian winni są
2. jako pozwani winni będą wszelkie dalsze zaniepokojenia in solidum pod karą 500. Zł. w. a: na przestrzeni pod l. top 3470 „za widłami" zwanej zaniechać —
3. jako pozwani winni będą koszta sporu mniejszego swego czasu oznaczyć się mające Gminie miasta Glinian do 14. dni zwrócić. —
Pełnomocnictwo rady miasta Glinian
B. składa się pod B.
Naostatku zauważa Gmina miasta Glinian iż ta przeciw Stefanowi

172

Kobylańskiema i Wm Michałowi Torosiewiczowi o zaniepokojenie przestrzeni pod l. top. 3470. iuż skargę prowizoryalną de präs. 25go Lipia 1868. L. 2463. wytoczyła i tu do dziś roz„strzygniętą nie iest – zatem o rozstrzy„gnięcie tejże doprasza się. –

Michał Gałan
Teodor Gałaniszyn
Wicenty Białowski

/.

pierwpozwanemu lub gdyby nie on, lecz który inny ze współpozwanych na za„żalenie odpowiadał, temu z odpowiadają„cych, który w zażaleniu pierwej jest wy„mieniony, byłyby doręczone. –

Z ck. Sądu powiat. miej. delegow.
Złoczów dnia 14. Sierpnia 1868.

[signature]

Zażalenie niniejsze udzie-
la się na pierwszym
miejscu wymienionemu,
rubryki, zaś współpozwa-
nym, którzy zażalenie
lub w pierwopozwanego
lub też w tutejszosądowej
registraturze przejrzeć mogą.
Do postępowania doraźne-
go niniejszej sprawy - mia-
nowicie przedewszystkiem
uzupełnienia tegoż zażale-
nia - postanawia się ter-
min na dzień 28. Sierp-
nia 1868. o godzinie 9tej
przedpołudniem, na któ-
rym obiedwie strony pod
surowością skutków
prawnych i zastosowaniem
się do ces: pat: z 27: Paź-
dziernika 1849. przed tu-
tejszym ck: miej. deleg:
Sądem powiatowym ja-
wić się mają. -
Zresztą poleca się poz-
wanym stronie przeciw-
nej wskazać tego, komu
dalsze uchwały sądowe
w tej sprawie doręczane
bydź mają, gdyż tako-
we w przeciwnym razie

dla
Łukasza Buzeckiego
w
Połtwi, do rąk wł.

Exhib: 1 August 868
2 L.
N: 4042.
dic:

Do

Świetnego c. k. miejsko
delegow: sądu powiatowego
w Złoczowie

pilna sprawa o zaniepo-
kojenie posiadania. -

Gmina miasta Glinian
przez swych pełnomocni-
ków

przeciw
Łukasza Buzeckiego,
Fedka Hyss, i Wo Michała
Torosiewicza
w Połtwi

o zaniepokojenie posiada-
nia przestrzeni pod l. top
3470. za Widłami zwanej

potrójnie
2. rubra
2. allegata

D. Den

173

Exh: 1 August 868
N: 4042.
d: c:

15 kr.

Do

Świetnego c. k. miejsko delegow. sądu powiatowego w Złoczowie

pilno sprawa o zaniepokojenie posiadania. –

Gmina miasta Glinian przez swych pełnomocników

przeciw

Łukasza Buzeckiego, Fedka Hyss, i Wn. Michała Torosiewicza w Połtwi

o zaniepokojenie posiadania przestrzeni pod l. top. 3470. za Widłami zwanej

/

Zażalenie niniejsze w dzieła się na pierwszym miejscu wymienionemu rubryki zaś współpozwanym, którzy zażalenie lub u pierwopozwanego lub też w tutejszosądowej registraturze przejrzeć mogą. –

Do postępowania doraźnego niniejszej sprawy mianowicie przede wszystkim uzupełnienia tegoż zażalenia postanowia się termin na dzień 28. Sierpnia 1868. o godzinie 9tej przedpołudniem na którym obiedwie strony pod surowością skutków prawnych i zastosowaniem się do ces. pat. z 27. Października 1849 przed tutejszym ck. miej. del. Sądem powiatowym jawić się mają. –

Zresztą poleca się pozwanym stronie przeciwnej wskazać tego, komu dalsze uchwały sądowe w tej sprawie doręczane bydź mają, gdyż takowe

/

Fedkowi Hyss w Połtwi doręk. wł.

w przeciwnym razie pierwopozwanemu lub gdyby nie on, lecz który inny ze współpozwanych na zażalenie odpowiadał temu z odpowiadających, który w zażaleniu pierwej jest wymieniony byłyby doręczone.

Z c. k. Sądu pow. mieg. deleg.
Złoczów dnia 14. Sierpnia 1868.

[signature]

Der hohe k.k. oberste Gerichtshof hat in Erledi-
gung des oberlandesgerichtlichen Berichtes vom
20. May l.J. Z. 12384 –

I. über den ordentlichen Revisionsrekurs der
Stadtgemeinde Gliniany gegen die obergericht-
liche Entscheidung vom 26. Februar 1868 Z. 1511
beziehungsweise deren Absatz A. und C. mittelst
welchen in den gegenseitigen Provisorialstrei-
tigkeiten der Rekurrentin und des Michael
Forosiewicz wegen Störung im Besitze der Grund-
parzele N. 5609 top: 3470, „zalesny oder pastwis-
ko miejskie za lasem" genannt, dann des Fi-
schereirechtes im Teiche zu Potter unter theilwei-
ser Abänderung der Bescheide des k.k. Bezirks-
Gerichtes Gliniany vom 31. Dezember 1867 Z. 4672
und 27. Jänner 1868 Z. 163, –

A. die Stadtgemeinde Gliniany und Michael Foro-
siewicz rücksichtlich die Gutsbesitzung Potter im
gemeinschaftlichen Besitze der obbesagten Grund-
parzele, welche nach der Angabe der Stadt-
kommune dieselbe ist, welche in der Grundinventa-
tal vom Jahre 1820 unter der top: Z. 3470 ver-
zeichnet vorkommt, dagegen nach Angabe des
Michael Forosiewicz den in der neuen Kata-
stralmappe mit der Parzelle Z. 1873 bezeichneten
linken Arm des Potterer herrschaftlichen Teiches
bildet, provisorisch in der Art erhalten wurden,
daß der Stadtkommune Gliniany, rücksichtlich den
einzelnen Gemeindeinsassen das Recht zustehe
darauf bei trockenem Boden Gras, Schilf und
Binsen zu mähen und zu sammeln, sowie auch
ihr Vieh weiden zu lassen, hingegen [illegible]

Michael Torasiewicz ausschließlich die Gutsbesitzung von Potter allein beauftragt hat, daraus die Fischerei auszuüben, und zu diesem Zwecke im Wasser auch nur die nöthigen Vorrichtungen zu machen und Werke zu errichten, sondern überhaupt alle Handlungen zu unternehmen, welche mit der Ausübung der Fischerei gewöhnlich verbunden sind, ferner daß infolge die Rekurrentin mit dem Begehren, womit Michael Torasiewicz vorgestellt werde, die bestehende auf dem Handplane des Lokalerhebungsscheins-Protokolls vom 25. November 1867 mit den Buchstaben H. M. bezeichnete vom linken Ufer des Baches Żurówka, bis zum Fuße des usserseitig aufsteigenden Randes der Glinianyer städtischen Waldes reichende Fischerei abzutreten, keine Folge gegeben, und hiebei beiden Theilen bei Strafe von 50 fl. ö.W. untersagt wurde, den Andern im Besitze der ihm zustehenden Rechte zu stören, ferner bestimmt worden ist, daß falls in Zukunft auch nur ein einziger Glinianyer Insasse der Verletzung dieses Provisoriums schuldig befunden wird, alsdann die Stadtkommune der festgesetzten Strafe verfalle und ihr nur der Regreß gegen den Schuldtragenden verbleibe, sofort der Rekurrentin verordnet worden ist, 18 Stück Fischreusen, welche Glinianyer Insassen im Laufe des Monats Dezember 1867 von der in Rede stehenden Grundparzelle aus dem Wasser eigenmächtig weggenommen haben – dem Michael Torasiewicz bei Strafe von 50 fl. ö.W: binnen acht Tagen zurück zu erstatten.

E. Unter Abänderung des Absatzes des bezirksgerichtlichen Bescheides vom 31. Dezember 1867 Z. 4672 womit Michael Torasiewicz verständigt worden

ist, der Rekurrentin den Betrag von 37 f. 79 1/2 kr. öst.
W. Gerichtskosten zu ersetzen, die Gerichtskosten
des diesfälligen Provisorialstreites für gegen-
einander aufgehoben erklärt werden.

II. über den a. o. Revisionsrekurs der Stadtge-
meinde Glinian gegen den Absatz D. der oben
erwähnten obergerichtlichen Entscheidung, womit
über ihren Rekurs der Absatz 1. des bezirks-
gerichtlichen Bescheides vom 27. Jänner 1868 Z.
163 und der Schlußabsatz des Letzteren bestätigt
wurde -

III. über den a. o. Revisionsrekurs des Micha-
el Tomasiewicz gegen die obbesagte oberge-
richtliche Entscheidung beziehungsweise den Punkt
des Absatzes A. derselben, womit die Stadt-
gemeinde Glinian im ruhigen Besitze der
streitigen Parzellen sc. des Rechtes auf den-
selben bei trockenem Boden Gras, Schilf und
Binsen zu mähen, und daselbst ihr Vieh weiden
zu lassen, erhalten - und dem Rekurrenten
die Verletzung dieses Besitzes bei Strafe
von 50 f. untersagt wurde, ferner gegen
die Absätze D. und E. obiger Entscheidung, wo-
mit die diesfälligen Gerichtskosten gegensei-
tig aufgehoben worden sind;

I. über den ordentlichen Revisionsrekurs der
Stadtgemeinde Glinian die von derselben
beanständeten Punkte des Absatzes A. und B.
der Entscheidung des k.k. Oberlandesgerichtes
vom 26. Februar 1868 Z. 1511 mit Ausnahme
des Punktes des Absatzes A. in welchem be-
stimmt wurde, daß wenn in Hinkunft auch nur
ein einziger Glinianer Insasse der Ver-
letzung dieses Provisoriums schuldig befun-
den wird, alsdann die Stadtkommune der
festgesetzten Strafe verfalle, und ihr neu

der Rekurs gegen die Schuldtragenden verbleibe
welcher dahin abgeändert wird, daß in Zukunft
gegen die den diesfälligen Provisorialstand
nicht einhaltende Ortsgemeinde Gliniany oder
gegen die denselben zuwiderhandelnden einzelnen
Glinianyer Gemeindeglieder die angedrohte
Strafe zu 50 fl. ö.w. verhängt werden wird, und
den diesbezüglichen ortsämtlichen und gesetzlich ge-
rechtfertigten oberlandesgerichtlichen Gründen
zu bestätigen. –

II. dem a.o. Revisionsrekurse der obbesagten Ortsge-
meinde gegen den Absatz 1. und Schlußabsatz des be-
zirksgerichtlichen Bescheides vom 27. Jänner 1868
Z. 163 bestätigenden Absatz d. der obigen oberge-
richtlichen Entscheidung bei dem Umstande, daß der-
selbe in den sachlichen Gründen und insbeson-
dere bezüglich der Grenzen und Kommissionskosten
im §. 533. G.O. seine Rechtfertigung findet, so wie
auch

III. dem a.o. Revisionsrekurse des Michael Joran-
ciewicz ad III gegen die von ihm beanstandeten Ab-
sätze der obigen gerichtlichen Entscheidung keine
Folge zu geben und im Uebrigen die unter-
richterlichen Entscheidungen als nicht beanstan-
det unberührt zu lassen, und endlich

IV gegen die Ortsgemeinde Gliniany beziehungsweise
sie gegen deren Repräsentanten Michael Gatan,
A. Bataszewicz und Johann Gatan wegen der
in ihrem Revisionsrekurse enthaltenen, die dem
kk. Oberlandesgerichte gebührende Achtung verle-
zenden Ausfälle eine Ordnungsstrafe von
10 fl. ö.w. zu verhängen befunden, zumal insbe-
sondere

Ad I das kk. Oberlandesgericht in den Gründen seiner
Entscheidung bezüglich des Absatzes A den letzten
von den Bestimmungen des §. 5 der a.h. Kais:

Verordnung vom 27. Oktober 1849 gemäß, den letzten
faktischen Besitzstand als das allein wesentliche
Moment hervorgehoben, actenmäßig den Klä-
gern entzogene und den über den letzten
faktischen Besitzstand des Michael Dorosiewicz
bezüglich des Rechtes des Fischfangs auf der strei-
tigen Grundparzelle durch Zeugen gelieferten
Beweis als dem Gesetze gemäß und insbeson-
dere als nach §. 211 G.O. hergestellt bezeichnet,
und ebenso gesetzlich insbesondere mit Rücksicht
auf den §. 216 lit. d. G.O. den Aussagen der Zeu-
gen der Stadtgemeinde die rechtliche Beweiskraft
nicht zuerkannt hat, wobei der letzte faktische
Besitzstand der Rekurrentin bezüglich des Rechtes
des Fischfangs um so weniger als erwiesen an-
gesehen werden kann, als auch aus den Ergebnis-
sen der Zeugenvernehmungen und insbeson-
dere aus den Aussagen unbedenklicher Zeu-
gen, als der Pottener Grundwirte Michael
Hotyer Art: 77 Michael Doliba Art: 80. Martin
Rybak Art: 83 hervorgeht, daß die Glinianyer
Städtler auf der streitigen Parzelle nur heim-
licher Weise Fische gefangen haben, daher die
obige Entscheidung des kk. Oberlandesgerichtes be-
züglich des ausschließlichen Besitzes des Michael
Dorosiewicz im Betreff des Rechtes des Fischfangs
und bezüglich der diesfälligen weiteren Folge
gesetzlich begründet ist, und demnach bestätigt
werde. Dagegen werde der Punkt der obigen
Entscheidung, womit bestimmt wurde, daß falls
auch nur ein einzelner Stadtinsasse das Provi-
sorium verletzen würde, die Stadtgemeinde
der festgesetzten Strafe verfallen würde, in
der obigen Weise abgeändert, weil die Stadt-
kommune nur für die von ihr oder mit ihrem
Wissen und Willen erfolgte Verletzung des

Provisorialentscheidung, nicht aber für die von ein-
zelnen Stadtinsassen ohne ihre Dazwischenkunft
stattgefundenen Räumungshandlungen verantwort-
lich sein kann, daher beim Eintreten der letz-
teren Eventualität die angedrohte Strafe nicht
gegen die Stadtkommune, sondern nur gegen die
betreffenden einzelnen Gemeindeglieder ver-
hängt werden könnte, ferners weil
ad III. Michael Toracsiewicz durch den Absatz A. der Ent-
scheidung des kk. Oberlandesgerichtes, womit der
erstinstanzliche Bescheid zu seinen Gunsten abge-
ändert wurde, daher sein Revisionsan-
trag sich in jeder Richtung als ein außer-
ordentlicher darstellt, umsoweniger als begründet
angesehen werden kann, als der Besitz der
dießfälligen Parzelle zwischen ihm und der
Stadtgemeinde streitig geworden war, und
durch den Ausspruch des kk. Oberlandesgerichtes
bezüglich der Rechte der Gemeinde, Gras, Schilf
und Binsen zu mähen und ihr Vieh weiden zu
lassen, die Modalitäten in Betreff der Aus-
übung des Besitzes beider Streittheile zweckent-
sprechend festgesetzt worden sind.–
Die mit dem bezirksgerichtlichen Bescheide
vom 27. Jänner 1868 Z. 163 die Gerichtskosten
aufgehoben worden sind, und die Tragung
der Kommissionskosten beiden Parteien auf-
erlegt wurde, da ferners mit dem erst-
richterlichen Bescheide vom 31. Dezember 867 Z.
4672 Rekurrent zum Ersatze der Gerichtskosten
pr 37 f. 79 kr. an die Stadtgemeinde verurtheilt
worden ist, worauf das kk. Oberlandesgericht
in den Absätzen D und E seiner Entscheidung den
Absatz des ersteren bezirksgerichtlichen Bescheides
bezüglich der Kosten bestätiget, und unter Ab-
änderung des Punktes des zweiten erstrich-

...tarlichen Beschwerde bezüglich der Gerichtskosten dieselben aufgehoben hat, und diese Entscheidung gemäß den §§. 529 und 533 der G.O. ihre Bestätigung finden, so gebührt es dem diesfälligen außerordentlichen Revisionsrekurse des Michael Forasiewicz von einer gesetzlichen Grundlage, weshalb in Gemäßheit des Hofdekrets vom 15. Februar 1833 No. 2593 J. G. S. demselben keine Folge gegeben wurde. –

ad IV. Da die Ortsgemeinde es sich beikommen ließ in ihrem Revisionsrekurse vorzubringen, daß das k.k. Oberlandesgericht den Michael Forasiewicz begünstige, weil er ein Gutsbesitzer ist, und daß einflußreiche Freunde beim k.k. Oberlandesgerichte einwirken konnte, so wurde gegen dieselbe und beziehungsweise gegen ihre auf dem Rekurse gefertigten Repräsentanten für diese jedenfalls ehr-verletzende Ausfälle eine Ordnungsstrafe von 10 fl. verhängt. –

Von diesem mit dem hohen oberlandesgerichtlichen Erlasse vom 14. July 1868 Z. 20186 herabgelangten hohen oberstrichterlichen Entscheidung vom 1. July 1868 Z. 5772 werden beide Theile verständigt und die Ortsgemeinde Glinianj angewiesen, die vom h. k.k. obersten Gerichtshofe verhängte Ordnungsstrafe pr 10 fl. ö.W. von den in dem Hofrekurse gefertigten Repräsentanten einzubringen und binnen 8 Tagen an das Deposit dieses k.k. städt. deleg. Bezirksgerichtes Zwecks Weiterbeförderung abzuführen. –

Vom k.k. städt. deleg. Bezirksgerichte
Złoczow am 14. August 1868.

J. [illegible]

Lewicki
z Wiednia
[illegible]

[illegible]
[illegible] in Zolkow.

Dem
Herrn Michael
Forosiewicz

in Poltew.

Exoffo.

N: 3801.
zir:

Das hohe Lemberger k.k. Oberlandesgericht hat
mit dem Erlasse vom 13. Februar 1868 Z.
3323 in Erledigung der Berufung des Glinianer
Bezirksgerichtes vom 9. April 1867 Z. 1039 und des
Kreisgerichtsbeschlusses vom 28. Jänner 1868 Z. 53 über
den Rekurs der Żuniower Gemeinde gegen
das bezirksgerichtliche Erkenntniß vom 26. Feber
1867 Z. 845 womit ihrem Gesuche um Schutz in dem
Besitze des Rechtes, das Schilf und Gras auf der
Strecke „Żuniowskie brzegi od kopca starego po
koniec dębiny“ zu mähen, gegenüber dem Mi-
chael Jarosiewicz nicht willfahrt, und dieselben
zum Ersatze der Gerichtskosten verurtheilt
wurden, diesem Rekurse willfahrend, das
gedachte Erkenntniß aufgehoben, und dem Bez.
Gerichte verordnet, die Erhebungen in nach-
folgender Richtung zu ergänzen. Mit den
gleichlautenden Entscheidungen des Bezirksamtes
als Gerichtes in Gliniany vom 21. Oktober 1861
Z. 2513 und des k.k. Oberlandesgerichtes vom
28. Jänner 1862 wurde Michał Jarosiewicz
im Besitze des Poltewer Teiches, und über die,
im späteren Besitzstreite des Michał Jarosie-
wicz mit Entscheidung des obersten Gerichtsho-
fes vom 25. September 1865 Z. 7212 derselbe
im ruhigen Besitze des Teiches in den Grenzen
zu demselben gehörigen, von der Żuniower
Grenze durch die Ufer und Grenzhaufen
bezeichneten Strecke ohne Unterschied, ob auf sel-
ben sich Wasser, dürres Schilf oder Gras befin-
det, – erhalten, wobei auf den Idealplan
vom 12. November 1860 Rücksicht genommen

Nr 2801.
civ:

würde – auf welchem die Grenzhaufen ersichtlich gemacht wurden. – Gegenwärtig wird die Rü-rüng einer auf dem Idealplane vom 12. Dezember 1865 ersichtlichen Strecke a, b, c, d, eingetragen – welche durch die Gemeinde Żenior-skie brzegi benannt wird, und in dem Ideal-plane von Seiten der Comission die Anmer-kung gemacht erscheint, „mylnie brzegi Że-niowskie, – prawdziwie, odnoga otawa Pötter-skiego". – Gegenüber der klagenden Gemein-de die Richtigkeit des Augenscheins bestä-tiget, so ist von Seiten der Geklagten nicht angefochten worden – worauf sich die obige Anmerkung stützt – daß aber diese Strecke a, b, c, d, mit jener, welche auf dem Plane vom 12. November 1860 vorkommt, nicht identisch zu sein scheint, erhellet aus dem Umstande, daß in diesem Idealplane vom 12. November 1860 ein Teichdamm odnoga otawa nicht vorkommt – und daß die klägerische Gemeinde im Protokolle vom 12. Dezember 1866 in Abrede stellt, daß auf die Strecke a, b, c, d, einen Teichdamm bilde – und ausdrücklich behauptet, daß diese Strecke zu Żenior gehört, und den Fluß Żeniorka bildet; dessen Grenze bis zum alten Grenzhau-fen und bis an den Damm des Fischweihers reicht. – Angesichts der Behauptung des Mich-el Torosiewicz, daß diese Strecke den Teichdamm bildet, – in dessen ruhigen Besitze er durch die obigen Entscheidungen geschützt wurde, war es angezeigt, durch den Lokalaugenschein diesen Zweifel zu beheben, zumal in dem jetzt bestehenden Erkenntnisse des Bezirks-Gerichts als erwiesen annimmt, daß diese

Stanke den Häusern bildet.

Das Bezirksgericht wird also angewiesen, die Identität der Stanke a, b, c, d, mit jener in deren Besitz Tomasiewicz durch obige Entscheidungen erhalten wurde – sicherzustellen, – zu diesem Zwecke den Detailplan zu ergänzen, und ersichtlich zu machen, ob diese Stanke innerhalb der Grenzlinien, welche im Detailplane vom 12. November 1860 vorkommen, liegt, – nach Anhörung beider Theile, und die etwa zu beantragenden Zeugen sowohl über die Identität dieser Stanke, als über den ruhigen Besitz derselben einzuvernehmen, und ein neues Erkenntniß zu fällen. –

Von diesem hohen oberlandesgerichtlichen Beschlusse werden beide Theile verständigt und zur mündlichen Einvernahme rücksichtlich der Bezeichnung des Streitgegenstandes auf den 29. August 1868 um 9 Uhr V. M. bei diesem k.k. Kreis: deleg: Bezirksgerichte zu erscheinen vorgeladen. –

Vom k.k. Kreis: deleg: Bez: Gerichte
Kozow am 14. August 1868.

[illegible]

o Zeniowkie [?]

z Zeniowem [?]

Konkt: Verw: Amt: [?]
Bez: Gericht Złoczow.

Für
Herrn Michael
Torosiewicz
in
Poltew
pr: L: Gr: v: Gliniany.

Exoffo.
N:ro 2801.
ziv:

180

Aufgabs-Recepisse.

Ueber 1 Brief worin sich angeblich befinden Pfff
im Werthe 10 fl. 2 kr., gewogen 1 Pf. 1 Loth, welche Sendung
zur Beförderung unter der Adresse:

Hochl. Torosiewicz
Polten

am heutigen Tage hierorts richtig aufgegeben worden ist.

K. K. Postamt: ZLOCZOW am 21ten 8 1868

An Franco-Gebühr . . . fl. kr.
Für ein Retour-Recepisse . . "
Zusammen . fl. kr.
Der Empfänger hat an Porto zu entrichten fl. kr.
Nachnahme . . . . fl. kr.

Drucksorte Nr. 420.

Reclamirt am

Zur Nachricht.

1. Für das Aufgabs-Recepisse darf keine Gebühr abgenommen werden.
2. Nur auf ausdrückliches Begehren des Aufgebers wird ein Retour-Recepisse gegen Entrichtung von 10 kr. ö. W. ausgefertigt, welches nach der Rücklangung, versehen mit der Unterschrift des Empfängers, gegen dieses Aufgabs-Recepisse ausgewechselt wird.
3. Die Postanstalt haftet sowohl für Abgang und Beschädigung an den Postsendungen, als auch für den Verlust derselben nach den Bestimmungen der Fahrpostordnung vom 6. Juli 1838 unter den im §. 33 enthaltenen Beschränkungen, bei verschlossen der Post übergebenen Geldsendungen aber nach den Bestimmungen des §. 7 der Verordnung des bestandenen Handelsministeriums vom 27. Juli 1850, und bei Sendungen aus und nach den Ländern des deutsch-österreichischen Postvereines, nach Maßgabe des Artikels 75 des Vereinsvertrages vom 18. August 1860.

   Für nicht rechtzeitig behobene Postnachnahmen wird die Vergütung nur unter der im Absatze 10 der Verordnung des Finanzministeriums vom 6. Mai 1860 angedeuteten Bedingung geleistet.
4. Die Haftung erlischt bei Versäumung der Reclamationsfrist, welche fur die im Inlande abzugebenden Sendungen auf drei Monate, und für Sendungen nach dem Auslande auf sechs Monate, vom Tage der Aufgabe an gerechnet, festgesetzt ist.
5. Ueber eine mündliche Nachfrage wegen richtiger Bestellung der Sendung wird auf Begehren des Aufgebers ein ämtliches Quästions-Schreiben abgesendet. Die Absendung geschieht unentgeltlich, wenn sich der Aufgeber mit einer Nachricht von Seite des Adressaten ausweiset, wornach der Empfang der Sendung in Abrede gestellt wird, oder wenn bei der Aufgabe ein Retour-Recepisse ausgestellt wurde, und dieses in angemessener Frist nicht zurückgelangt ist. In allen anderen Fällen ist das einfache Briefporto zu entrichten. Ueber die geschehene Nachfrage wird immer, daher auch, wenn eine Quästion nicht ausgefertigt wurde, die Bestätigung hier oben beigefügt, welche als Beweis für die Einhaltung der Reclamationsfrist zu gelten hat.

Dla Pamięci

1. Stanęła Uchwała Sądu karnego w Złoczowie na skargę moją w Styczniu szóstego Roku o gwałt zrobiony przez mieszczan Glinian=skich (~~a mianowicie przeciw~~ Burmistrzowi) na Stawie Pol[illegible] — że są kwali=fikowani do Inkwizycji kryminalney — i przy=szłe wziąć kopie tey uchwały — i przy=słać mię do Połtawy — dać ... podać do Rady Powiatowey — żeby Burmistrzowi zasus=pendowali — ponieważ są w składzie kry=minalnym —

2do Wyroku c.k. Sądu Krajowego wyższe=go z dnia 26 Lutego 1858 L. 1511 — w Punk=cie A ustęp 3. ~~Gminie~~ opiewa: „Gminie Miasta Glinian nakazuje się dalej:, ażeby 18 sztuk węgorzy, które Mieszczanie Glinian, w miesiącu Grudniu 1857 z powieści w stawie będącey, z wody sadzawki właścicielowi zabrali, Michałowi [illegible] w przeciągu 8 dni, pod zagrożeniem kary 50 złr. m.k. zwróciła" potwierdzono [illegible] 868 — L. 5772

Podać o oddanie tych węgorzy do Sądu delegowanego — i prosić o wyexekwowanie kary 50 złr — ponieważ do tych czas jeszcze nie oddali —

3tio

3tio Proces Proboszczowski – wydał że się przedawniają – że to ich własności – a to przy rozgraniczeniu – potem i w Komisji Liwidacyjnej – i innych gruntów przywłaszczonych – z mocy utrzymują że ich własności –

4to Przejrzeć Inwentarz kościoła Sasowskiego – i przepisać –

1mo Czy suma 884 Zł pol. do kościoła należy – czy też jest jako Dochód Księdza zapisana?

2do Czy suma do Szpitalu płacić się mająca jest zapisana w kościelnym Inwentarzu

3tio Jaka kongrua Księdza wyliczona w Pieniądzach? i wiele Dochody zwyż kongruy w Inwentarzu?

4to wiele Drzewa na opał stoi w Inwentarzu? czy stoi materiał na budowle? na ogrodzenie? – czy jest Pastwisko przeznaczone w Lasach? – i jakie –

5to Jak stoi proces o Stawisko Sasowskie

Karczma w budzie w Sasowskim Lesie na szkodzie szwagra Rudy –

182

Michał Gałan
Jan "
naczelnik gminy Glinianej
vice Burmistrz

do 477/868.

o/s w śledztwie o gwałt publiczny

II/8

Sprawy spadkowe
po Michale Torosiewiczu

1870 - 1875

akt 32

Sucr. 1870/10. 184

L. 1165 w. 24. Lutego 1870.

Ces: kr. Notaryusz Morawiecki przedkłada akta pośmiertne po ś.p. Michale Torosiewiczu właściciela Dóbr Tabularnych na dniu 18. Listopada 869 w Połtwie zmarłym – a mianowicie akt opieczętowania.

L. 1166 pod. 24. Lutego 1870.

Tenże przedkłada protokół ogłoszenia ostatniej woli rozporządzenia tegoż spadkodawcy na dniu 16. Grudnia 1869 spisany.

L. 1167 pod. 24. Lutego 1870

Tenże przedkłada protokół oświadczenia się Mikołaja Torosiewicza tudzież Marjana Warteresiewicza imieniem i jako wykazanego pełnomocnika Jana Torosiewicza – do spadku po temże spadkodawcy.

L. 2979 pod. 15. Maja 1870

Prośba adw: Warteresiewicza o przyśpieszenie załatwienia powyższych podań.

Przedłożone akta pośmiertne po ś.p. Michale Torosiewiczu a mianowicie spis akta śmierci, protokół ogłoszenia ostatniej woli rozporządzenia i protokół oświadczeń się do tegoż spadku ze strony Mikołaja Torosiewicza i Jana Torosiewicza

P. Janowi ~~W.~~ Torosiewiczowi
przez p. Dra Warteresiewicza
w Złoczowie

tegoż ostatniego przez wykazanego pełnomocnika p. adw: Warteresiewicza przyjmuje się do Sądu, pozostawiając interesowanym stronom wolność wtabowe wglądnąć i z nich podnieść odpisy. –
Gdy zmarły pozostawił majątek także dobra tabularne zawierający, tudzież ogłoszone już wyż nadmienionym protokołem ostatniej woli rozporządzenia ddto: Sasów 14. Stycznia 1866 z przypiskiem ddto: Półtew 9. Paźdz: 1867 które zewzględu że takowe zamianowania spadkobierców zawiera jako testament uznaje się, przeto rozprawa niniejszej pozostałości na podstawie powyższego testamentu z powołanemi tamże testamentem uniwersalnemi spadkobiercami p. Janem Torosiewiczem bratem spadkodawcy i p. Mikołajem Torosiewiczem bratankiem spadkodawcy wprowadza się. –
Oraz wzywa się c. k. Sąd krajowy w Lwowie w polecenie c. k. tabuli krajowej tudzież k. tabuli miasta Lwowa, by pierwsza to wprowadzenie rozprawy spadkowej po ś. p. Michale Torosiewiczu na dniu 18. Listopada 1869 w Półtwie zmarłym
1. w stanie czynnym dóbr Półtew ut Dom: 266 p. 234 ą 235 n. 7 et 8 z wyłączeniem przestrzeni 2 morg 1365 □° jak Dom: 266 p. 237 n. 14 har. własność kolei żelaznej Karola Ludwika stanowiącej
2. w stanie czynnym dóbr Żeniów ut Dom. 186 p. 262 n. 17. har.
3. w stanie czynnym dóbr miasteczka Sasów i wsi Chmielowej ut Dom: 171 p. 246 n. 39. har.

4° w stanie czynnym sumy 2000 Złr z.p.n. z większej sumy 4000 pochodzącej w stanie biernym Dóbr Trościaniec mały i część Trościanica ut Dom: 467 p. 98 n. 80 on. i Dom: 467 p. 100 n. 82 on.

5° w stanie czynnym pretensyi do Jana Chwaliboga z interesu rozwiązanej spółki fabryki rektyfikatu wódek w Lipowcach w kwocie 2720 Złr W.A. z.p.n. w stanie biernym dóbr Lipowice ut instr. 1042 p. 226 n. 1. on na rzecz s.p. Michała Torosiewicza zaintabulowanych i zahipotekowanych – zaś o poleceniu tabuli miasta Lwowa był też to w prowadzeniu pertraktacyi spadku po s.p. Michale Torosiewiczu

6. w stanie czynnym części realności pod l. 191 miasto we Lwowie ut Dom: 118 pag. 233 n. 18 har. i Dom. 114 p. 67 n. 13 har. na rzecz s.p. Michała Torosiewicza zaintabulowanych zanotowały. –

Także zawiadamia się o niniejszym wypadku śmierci c. k. Urząd podatkowy celem wymiaru należytości w swoim czasie – tudzież o ustanowionych przez spadkodawcę w pomienionym testamencie legatach 2000 Złr na szkołę Dublanską i 200 Złr dla ubogich we wsi Połtwie c. k. Namiestnictwo w Lwowie – nakoniec o ustanowieniu legatów dla małoletnich Klemensa Torosiewicza w kwocie 12000 – Emilii z Torosiewiczów Bartmańskiej w kwocie 2000 Złr. i Tekli Torosiewicz w kwocie 7000 Złr.

ich matkę i opiekunkę p. Henrykę z Ja-
worskich Torosiewiczowę w Ostrowie, - a gdy
spadkodawca był oraz i współopiekunem tych
ze małoletnich dzieci, przeto w tym wypadku
śmierci celem ustanowienia nowego współ-
opiekuna oraz i do aktów pupilarnych tych-
że małoletnich wiadomość się udziela.

Z wyż nadmienionego testamentu spo-
rządza się uwierzytelniony odpis i tako-
wy do aktów niniejszej rozprawy spad-
kowej się załącza - zaś pierwopis tego
testamentu składa się do ścisłego schow-
ku tutejszo-sądowej registratury.

Administracyę do spadku niniejszego na-
leżących dóbr Sołtwy i Żeniowa oddaje
się stosownie do powyższego testamentar-
nego rozporządzenia spadkodawcy p.
Janowi Jaworskiemu, zaś do tejże po-
zostałości należących dóbr Sasowa i
Chmielowej p. Mikołajowi Torosiewiczo-
wi - zaś dalszej pozostałości oddaje się
tymże obom spadkobiercom w wspólną
administracyę. -

Oraz poleca się tym dopiero co nad-
mienionym spadkobiercom, którzy do
spadku tego bez dobrodziejstwa prawa
się oświadczyli, by w miejsce przysięgi

własnoręcznie podpisany wykaz niniej-
szego spadku celem przedłożenia go c. k.
Urzędowi podatkowemu do wymierzenia na-
leżytości do 60 dni tutejszemu Sądowi
przedłożyli – gdyż dopiero po zapłaceniu
lub przynajmniej zabezpieczeniu wszel-
kich należytości – i po wykazaniu prawem
przepisanych kroków celem wypełnienia
testamentarnych rozporządzeń – przyzna-
nie niniejszego spadku może nastąpić.

O czem się tak testamentarnych spad-
kobierców jakoteż reszty najbliższych
krewnych zmarłego zawiadamia. –

Uchwalono w radzie c. k. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 18. Maja 1870.

Huzarewicz

4 czerwca
870 Maley

188

Wielmożny Panie
Dobrodzieju!

Odsełając obstalowane dwa extrak-
ta Sapiowa z Chmielowa i Żeniowa
polecam się łaskawej pamięci Pana
Komornika Dobrodzieja i kreślę
się z uszanowaniem

Wielmożnego Pana Dobrodzieja
Sługa
Borola

Lwów d. 7 Stycznia 1871.

Vittow 20700 zł. pozyczki

Zeniow 5000 " "

Seffow 17700 "

Kamienica 5000 f.	legata 606 f.
1050 f.	1000 f.
1050	3000 f.
731	15000
7,831 f.	2000
20700	9000
5000	2000
17700	12000
51,231	2000
pogrzeb 980	200
52,211	46,806

55253 / 90
20700
34553 90

21441
5000
16441

100000
17700
82300

16707
7831
8876

189

L. 1001 pod. 30 Stycznia 1871

Przypomnienie urzędowe wsprawie spadkowej po s. p. Michale Torosiewiczu.—

Przypomina się oświadczonym do spadku po s. p. Michale Torosiewiczu spadkobiercom pp. Janowi i Mikołajowi Torosiewiczom ażeby stosownie do t. s. zlecenia z dnia 18 Maja 1870 do l. 1165 w miejsce przysięgi własnoręcznie podpisany wykaz spadku po s. p. Michale Torosiewiczu celem przedłożenia c.k. urzędowi podatkowemu do wymiaru należytości do dni 14 przedłożyli.—

Zarazem gdy niektórzy legatariusze s. p. Michała Torosiewicza Sądowi dotychczas są niewiadomi, poleca się pp. spadkobiercom, ażeby w tym samym czasie Sądowi dowody przedłożyli że pełnoletnich legatariuszów s. p. Michała Torosiewicza o przypadłych na nich legatach uwiadomili, zaś codo małoletnich legatariuszów, by Sądowi miejsce pobytu tychże, tudzież ich dotyczące Sądy kuratelarne wskazali.—

Uchwalono w radzie c.k. Sądu obwodowego
Złoczów dnia 13 Marca 1871

Hrciewicz

21/3 871 Gluck

p. Janowi Torosiewiczowi
pr adta p. D. Warteresiewicza

Wtłum 20/3 [illegible] przyjęto

~~Włodzimierz Radzyński~~

~~Uczeniec~~

~~Przemyślany.~~

Wysoka Dyrekcyo!

Jan i Mikołaj Torosiewicze uiszczeni wymia-
rem należytości spadkowej po ś. p. Michale
Torosiewiczu nakazem zapłaty przez c. k.
Urząd podatkowy w Złoczowie dnia 27.
sierpnia 1871 do l. 1472 wydanym pod ./.
załączonym następionym od tegoż zanoszą
Rekurs następujący:
Najpierw co do wartości majątku nieruchomego
zaważa się, że bezzasadnie wartość pro-
pinacyi i młynów wedle 20 krotnego rocznego
dochodu wzięty została, albowiem tak
przy przedaży z wolnej ręki jakoteż przy
oszacowaniu sądowem dóbr dochód z propina-
cyi i młynów tylko dziesięciokrotnie się
bierze, to jest tylko przez 10 się mnoży i
liczba z tego mnożenia powstała jako war-
tość szacunkowa prawa propinacyi i młynów
się przyjmuje, dalej ./. z samego wymia-
ru należytości spadkowej, to także niezgadza
się z ustawą a w szczególności ~~[illegible]~~ z
uwagą 1. do P. T. 106 dalej z rozporządzeniem
ministerium ~~finansów~~ skarbu z dnia 19. marca
1853. l. 53 i z dnia ~~22. sierpnia 1855. l. 13060~~ 18. stycznia 1855 l. 39023
albowiem należytość przenośna (1½%) ma być wymie-
rzoną od wartości majątku nieruchomego po strą-
ceniu od ~~tejże~~ długów na tymże majątku ciężących,
i tak przy wartości dóbr Połtew w summie
55,253 zł. 90 kr. przyjętej należało od tejże
potrącić długi na tychże ciężące w kwocie
20700 zł. a od pozostającej summy 34,553 zł.

./. niewiadomo, na jakiej podstawie
wartość dóbr Żeniów w summie 21441
zł. 40 kr. przyjętą została, które
ta majętność przed kilkoma laty
za summę 20,000 zł. kupioną była,
co zaś się tyczy

90 x. wypadało wymierzyć należytość
1½% od summy zaś długów 20700 zR.
należytość przenośną 3½% —

— podobnie od wartości dóbr Zeniów w
summie 21441 zR. 40 x. przyjętej należało
potrącić długi w kwocie 5000 zR. ciężące
od pozostałej summy 16441 zR. wypadało
wymierzyć 1½% a od summy długów 5000
zR. 3½% z uwzględnieniem opuszczenia procentowego
z przyczyny przeniesienia własności przed
upływem ośmiu lat 1% —

— dalej od wartości dóbr Jassów w summie 100,000
zR. przyjętej wypadało potrącić
długi 17700 zR. od pozostałej summy 82,300 zR. nale-
żało wymierzyć należytość przenośną
1½% a od summy długów 17.700 zR.
należytość 3½% z uwzględnieniem opu-
szczenia z przyczyny nastąpionego przeniesie-
nia własności w przeciągu ośmiu lat 1%

— nareszcie co do Kamienicy do
spadku należącej wypadało od wartości
tejże w summie 16,707 zR. przyjętej strącić
długi na tejże ciężące w kwocie
7831 zR., od pozostałej summy 8876
zR. należało wymierzyć należytość prze-
nośną 1½% a od summy długów 7831 zR.
należytość 3½% z uwzględnieniem opu-
szczenia z przyczyny nastąpionego przenie-
sienia własności w przeciągu dwóch lat 2%

Rozporządzenie ministerialne z dnia
18. stycznia 1855. L. 39623 wyraźnie przepi-
suje, że tylko długi na majątku nieruchomym
ciężące (Schuldforderungen) od wartości
dóbr potrącić należy dlatego też całkiem
mylnie c.k. Urząd podatkowy także legata

od wartości dóbr nieruchomych potrąca, które przecież legata do długów ~~które~~ (zu den die Erbschaft belastenden Schuld-forderungen) policzone być nie mogą, gdyż te z ostatniej woli testatora pochodzą, przeto długami także nie są —

Upraszają przeto Rekurenci Wysokiej Dyrekcyi Skarbowej raczyć z uwzględnieniem powołanych przepisów wymiar należytości od spadku po ś.p. Michale Torosiewiczu pozostałego sprostować.

Do

Wysokiej c.k. Dyrekcyi Krajowej
skarbu we Lwowie

Rekurs

Jana i Mikołaja Torosiewiczów
jako spadkobierców ś.p. Michała
Torosiewicza

od wymiaru należytości spadko-
wej nakazem zapłaty przez
c.k. Urząd podatkowy w Zło-
czowie dnia 27. sierpnia 1871
do l. 1472 wydanym nastąpio-
nego. -

L. 401./72.

192

1 fl. 1870

C. K. URZĄD PODATKOWY W ZŁOCZOWIE

Poświadczenie

którem stwierdza się iż Wny Mikołaj Torosiewicz następujące podatki z dodatkami rocznie opłaca,

mianowicie	podatek stały z 1/3 dodatku		Dodatki								Razem	
			wojenny		krajowy		indemnizacyjny		dla rady powiatowej			
	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.	Zł.	ct.
I. za dobra Stasów												
gruntowy	204	28	51	7½	33	71½	104	17½	10	22	403	46½
domowo-klasowy	125	6	93	80	20	63½	63	78½	6	25	309	53
domowo-czynszowy	55	17	13	79	12	48½	28	59½	3	79	123	83
dochodowy	164	15	164	15	27	8	83	72	8	21	447	31
II. za dobra Chmielowa												
gruntowy	86	50	21	62	14	28	44	12	4	32	170	84
domowo-klasowy	.	93	.	70	.	15	.	48	.	5	2	31
Ogółem	636	9	345	13½	108	34½	334	87½	32	84	1457	28½

i że te podatki po koniec roku 1871. zupełnie uiścił.

C. k. urząd podatkowy
Złoczów 18. Lutego 1872.

C. K. URZĄD PODATKOWY W ZŁOCZOWIE

Zaicied
Poborca

Kopystyński
Kontr:

Liczba 170/872

193

Do

Wielmożnego Maryana Warteresiewicza Dra praw i adwokata krajowego jako pełnomocnika w sprawach szan. Państwa Sassow w Złoczowie

Rozprawa ~~względem wykupu lub regulacyi służebnictw~~ ostateczna względem pretensyi mieszczan Sassowskich ~~w gminie~~ do prawa paszy w lasach dworskich Sassowskich

przedsięwziętą zostanie w Złoczowie na dniu 3go Czerwca 1872 o godzinie 9 z rana,

Wzywa się przeto Pana pełnomocnika państwa dóbr Sassów

ażeby się do tej Komisyi w powyższym terminie tém pewniej stawił, ile że w przeciwnym razie rozprawa według przepisu §. 39. wysokiego rozporządzenia ministeryalnego z dnia 31. Października 1857. roku, na podstawie podań i dowodów ~~w dotyczącém zgłoszeniu zawartych~~, tudzież na mocy wyjaśnień i dokumentów przez stronę na terminie obecną wniesionych, z urzędu przedsięwziętą zostanie, przeciw któremu to urzędowaniu strona, która na terminie nie stanęła, żadnych zarzutów ani przedstawień czynić nie może.

Z c. k. Komisyi miejscowéj dla spraw wykupu i regulacyi ciężarów gruntowych.

Złoczów dnia 21 Maja 1872

[signature]

Z c. k. Komisyi miejs. serw:
w Złoczowie

L. 170

Do

Wielmożnego Maryana Wartę
resiewicza Dra praw i adwokata
krajowego jako pełnomocnika
w sprawach serw: Państwa Sa,
sów w

Złoczowie

194

Torosiewicz

Celem przerwy potrzebnej całości pod l. 191 m. we Lwowie potrzeba

1° odpis wierzytelny spisu aktu zmiany pośw... chałe

2° dto deklaracyi wo spadku

3° dto rezolucyi sądu Złoczowskiego, mocą której przypisano akta do sądu przyjęte

4° prosić Sądu Tarnow. aby odnotowano przetrzymanie ~~pozy~~ w tabuli lwowskiej całości pod l. 191.

rata 1304 kg

5 prosi sądu, aby pozwolił przedmiotowy realność 191 w Ochowie przed ukończeniem

6° pertraktacyi pełnomocnictwo notaryalnie legalizowane obydwu pełnoletnich spadkobierców na osobę Deoduta Agopsowicza współwłaściciela tej realności do przedaży Instytutowi Stanisławowskiemu z klauzulą intabulacyjną

195

K. K. Steueramt

Jerosiewicz wybrał:

w Olesku 4980. Złr

w Złoczowie 4565 " 68. k.

9545 " 68 k.

174 f 66
39

175. 5

jest w UD.

32.360
7063
49.218
8876
97517
971

854. 85
854
008 2
256
309 71
2882 58

11858. 83
9545 68
2313. 15

Lager-Nr. 178. Amtsdruck. — Klein-Concept.

Sasów.

Torosiewiczowie Mikołaj i Klara

kontrakty i in.

1872 – 1875.

Pani Dobrodziejko!

Mój syn Mikołaj udzielił mi treści listu Pana Dobr: pisanego do niego, z czego dowiedziałam się, że sprzedaż Saszowa może być uskutecz-niona —

Pani Dobr: jeżeli to jest nie-możliwe, to prosimy, błagam, racz-cie nam Pana, zajmij się Pani Dobr: gorliwie tym interesem, a zachowa-my dla Pana Dob: jak dla naszego dobroczyńcy dozgonną wdzięczność i wdzięczność — Wiemy że Pani Dobr: przedtem znajdowałaś się sama w drażliwem położeniu będąc sama, nowym [illegible] drogą stroną, lecz teraz gdy się położenie zmieniło,

To,

uczyj Pan przez wielkiego ucito,
wcania aby sprzedać to majątku
bez zamiany. —
Mikołaj pomimo bardzo wielko-
rzetnej sprzedaży, bez jako cało-
ściowej kancelarii, dobrymi uczonymi
bez jasnego pomimo strona nie
będzie o kroków sprawiedliwości uczonemu
się na tomem, jeśli interes ten
powierzy innemu Adwokatowi.
Pana Dobr. jako doradzca Mikołaja
starają się przez korzystać w spo-
sobności, i dokończyć go z tego interesu.
Panie, nie znam jakich słów
mam użyć, jak Pana o to prosić,
powiem tylko że jest to największy,
mym życzeniem mojem i Mikoła-
ja, a nawet powinno pomnożyć
się i interesem Pana Dobr.

Mikołaj raz zrobił w swej stro-
ny poświęcenie dla Pańskiej Fran-
ciszki odstępując od korzystnej dla
siebie umówionej Sassowa za Stolicko-
wo, co zrobił ze strony P. Franusia,
kiedy nie uznano jako wyniku jego
wielkiej bezinteresowności, lecz jako
nieudolności w interesach — [illegible],
przy umawianiu umowy z Panem
Hieronimem, nie dziwno mu się
opłacać, rozumowaniu, lecz nadużyto
jego delikatności, gdyby tak nadal,
szczerze wszystkie sprawy Panu
Hieronimowi dla siebie wyrzekać.
Zdaje mi się że dosyć tych ~~ustę~~
ustępstw, i że Mikołaj bez żadne-
go skrupułu powinien korzystać
ze sposobności jakie są ~~jakie~~

wydany do uiszczenia tego czynszu,
a Pana Dobr: najczulszej opiece
w tej sprawie prosimy —
Proszę przy tej sposobności
przyjąć zapewnienie prawdziwego
mego poważania. ~~ak~~ Tymczasem pozos-
tając Pana Dobr: wielce obowiązana

Honorka Gorasiewicz

Ostrów 7/3 1873

198

Wykaz kosztów w interesach W. Mikołaja Torosiewicza za rok 1872.

Dzień		Stemple i przepisanie zł.	kr.
18 stycznia 1872	Mikołaj Torosiewicz oświadcza się względem zaprojektowanego umieszczenia c. k. Kawaleryi w Jaśnowie		50
14 lutego "	Mikołaj Torosiewicz od uchwały c. k. Starostwa w Przemyślanach dnia 18 stycznia 1871 l. 272 względem karczmarki w Lipowcach wydanej Rekurs	1	80
28 "	Tenże protestuje przeciw udzielonemu pozwoleniu wykorczowania 300 morgów lasu w Lipowcach do c. k. Starostwa w Przemyślanach		50
25. kwietnia	prośba przeciw gminie miasta Jaśnów o przeprowadzenie ponownej egzekucyi oddania stawiska w Jaśnowie		86
	prośba prezydialna w tym samym przedmiocie		86
6 maja	Mikołaj Torosiewicz zadosyć czyni poleceniu sądowemu względem zawiadomienia legatariuszów i zapłacenia, stosownie 14 alleg. 2 oświadczenia	1	10
18 czerwca	Tenże przedkłada kwit na zapłacony legat w kwocie 200 ZR. dla ubogich w Pothwie		68
24. "	Mikołaj Torosiewicz o zawezwanie Towarzystwa kolei żelaznej Karola Ludwika, żeby cenę kupna za grunta pod kolej żelazną w Ostrowie zajęte do depozytu sądowego złożyła		
" "	Tenże o uznanie panny Tekli Torosiewicz za pełnoletnią		8
9. sierpnia	przedstawienie przeciw dozwolonej egzekucyi podatku spadkowego po ś. p. Michale Torosiewiczu wymierzonego do c. k. Starostwa		50
14. września	Spadkobiercy ś. p. Michała Torosiewicza proszą podatek spadkowy w sumie 12149 ZR. 56 kr. z pieniędzy depozytowych zapłacić		66
3. paźd. "	Mikołaj Torosiewicz wykazuje niewłaściwość kosztów sekwestracyjnych w kwocie 20 ZR. żądanych do Starostwa		50
21. "	Na protokół oddania stawiska w Jaśnowie 4 stemple po 15 kr.		60
"	Wiatek gminie Werchobuz za jazdę na termin serwitutowy do Złoczowa względem uwolnienia dóbr Jaśnów od ewikcyi za cygary	2	
30 "	Spadkobiercy ś. p. Michała Torosiewicza składają na rzecz panny Tekli Torosiewicz legat w sumie 7000 ZR. podwójnie, 1 rubrum	1	6
27. list.	Spadkobiercy wykazują, iż wszelkim wymagalnościom prawnym zadosyć uczynili i proszą o wydanie dekretu przyznania spadku		66
3 stycznia 1873.	prośba o bezzwłoczne referowanie intabulacyi dekretu przyznania po ś. p. Michale Torosiewiczu spadku do prezydium Sądu krajowego		86
12 marca "	Mikołaj Torosiewicz o extabulację legatu 2000 ZR. szkole agronomicznej w Dublanach zapisanej ze stanu biernego dóbr Jaśnów z rubra odpis	2	80
" "	Tenże o extabulację ewikcyi za cygary na Stawkach ze stanu biernego dóbr Jaśnów z mocy deklaracyi przez Jaśnie Wielmożnego Xięcia Sanguszki wydanej – odpis z rubra – deklaracya	4	80
	Koszta Komisyi oddania stawiska w Jaśnowie zapłacone 26 f. 17 kr. i inżyniera 17 f. 82 kr. –	43	99
	Razem –	66	45

roczne honorarium za rok 1872 —— ——

Summa ——

Oznaczenie honorarium za Kontrakt sprzedaży dóbr Sassów i Chmielowa jakoteż za deklaracyę na extabulacyę ewikcyi od Księcia Sanguszki uzyskaną zostawiam do woli WPana.

Vom Lemberger k. k. Landes Gerichte

An

H. Adv. Dr Warteresiewicz

hier

[illegible]

N 980

Civ.

1/4 858 [illegible]

199

Ugoda

zawarta między Panem Mikołajem Tarasiewiczem z jednej
a p. Janem Treutem —
P. Jan Treut obowiązuje się przystawić do budynku
gdzie jest praktykowana zakładana dwa pokoje
z sienką, pomimo całą szerokość budynku a
długości 7 łokci; Obowiązuje się pan Treut
materyał ściąć oprawić i związać dach
połacie ułożyć w wielkiej izbie podłogę
ściany przygotować do lepienia sztukaturami.
słupy gdzie będą okna i drzwi tak wystawić
aby można okna i drzwi bez [illegible];
drzwiów przysposobić; Dałby ma ułożyć
[illegible] do okna. — Za tę całą robotę otrzyma
pan Treut od W. Tarasiewicza 100 fl. a.w.
a pieniądze dostawać ma w miarę jak
robota postępywać będzie. —

M. Tarasiewicz —
+ Jan Treut

Sassów 1/7 872
Zadatku bierze 10 f.w.a.

Jan Trent ugodził się postawić na nowo zakładającym się folwarku na Kalince wystawić stajnię 18½° długą szeroką 14 łokcie, to jest materjał ściąć, oprawić dach poszyć słomą dylować i klinkować lub tokować obie porobić żłoby i drabiny wszystkie za ogólną sumę dwieście siedmdziesiąt sześć 276 złr Aud. — Obowiązanym jest też własny materjał ściąć i oprawić a na wiosnę roku 873 wystawić. —

Dalej ugodził się Jan Trent wystawić na tymże fol. dom mieszkalny podług planu 8° długi warka 5½° szeroki, w którym ma ściąć materjał oprawić — dach poszyć ścianę świętojańską dylować oklinować lub polepić za sumę ogólną 200 złr Aud. —

jako świadek — + Jan Trent,

Adam Liszczyński

M. Jaroszewicz

Zadatku brane 20 f —

Punkta przedugodne

do Kontraktu Kupna i przedaży między W. Antonim Iłaszewiczem z jednej a W. Mikołajem Torosiewiczem z drugiej strony zawrzeć się mającego.

1. W. Mikołaj Torosiewicz jako deklarowany spadkobierca ś. p. Michała Torosiewicza przedaje dobra Sassów z przyległością Chmielowa w tych granicach w jakich je sam posiada i posiadać ma prawo W. Antoniemu Iłaszewiczowi za cenę kupna i przedaży w summie sto pięćdziesiąt i pięć ZR. W. aust. umówioną —

2. Od tej umówionej ceny kupna ma być potrącona pożyczka z Instytutu Kredytowego gal. na hipotekę rzeczonych dóbr w pierwotnej summie 17700 ZR. W. a. zaciągnięta a obecnie w summie 16400 ZR. pozostająca a to według kursu listów zastawnych dnia dzisiejszego to jest 81 ZR. 85 K. W. aust. za sto wynoszącego, a reszta zaś ceny kupna po strąceniu tej pożyczki ~~summy~~ pozostająca ma być przedającemu gotówką wypłaconą —

3. ~~Kupujący przyjmuje na siebie te~~
Kontrakt kupna i przedaży zawiera się ryczałtem ~~prosto~~ i Kupiciel przyjmuje na siebie wszelkie ciężary gruntowe

kościelne i służebnictwa tak ostatecznie już zatatwione jakoteż w sporze będące, w się zaś tyczy ewikcyi za służebnictwa na dobrach Zatrudy czyli Stawki ciężącą na rzecz JO. Eustachego Xięcia Sanguszki w stanie biernym dóbr Sassów dom. 140 p. 95 n. 95 on. intabulowanej to przedający ten ciężar wydrzeć się obowiązuje.

4. Kupujący przyjmuje na siebie do dotrzymania następujące umowy ~~zawarte~~ przez przedającego zawarte a ~~tyczące~~ ~~będące~~ dobra Sassów dotyczące jakoto

a. Kontrakt o dzierżawę dóbr Sassów z Wolfem Schwagrem i Oziasem Leib Eisenbruk dnia 20 lipca 1869 zawarty i na dalszy rok do 15. Czerwca 1874 wtenczas przedłużony –

b. Kontrakt o dzierżawę zakładu hydropatycznego z Panem Frydzirzkiem Chadwey dnia 22. lutego 1870 zawarty.

c. Ugodę o przedaż części lasu z Wolfem Schwagrem dnia 2. listopada 1870 zawarty

d. umowę z cieślą Jan Trentem względem budowy stajni i domu mieszkalnego na Kalince zawarty, przyczem Kupujący będzie obowiązanym zadatek i zaliczkę wspomnionemu cieśli daną przedającemu zwrócić.

e. umowę o zbiciu ratusza Sassowskiego zawarty, przyczem Kupujący się obowiązuje zaliczkę majstrowi daną przedającemu zwrócić oraz cenę kupna gontów wzapłacić oddać.

5. Sprzedaje się dzieje ze wszystkiem co na gruncie się znajduje i z tymże jest połączonego, z jedynem wyłączeniem ruchomości w pawilonie i w budynku na poczcie znajdującemi się niemniej z wyłączeniem materyałów w zagrodzeniu ~~tego~~ wspomnionego budynku będących –

6. W dniu zaliczenia przedającemu umówionej ceny kupna i przedaży ma być kupującemu oddane fizyczne posiadanie wspomnionych dóbr i ten dzień ma być dla stron kontraktujących terminem, w którym obliczenie wzajemne tak ~~dochodów~~ czynszów jakoteż podatków i nastąpić powinno

7. Przedający obowiązuje się udzielić kupującemu Plenipotencyę do zaciągnięcia pożyczki na hipotekę dóbr Jassów z jakiegokolwiek banku i do możliwej wysokości, którą to pożyczkę ~~na zapłacenie ceny kupna użyty będzie powinien~~, wszelkie atoli koszta z zaciągnięciem tej pożyczki połączone sam kupujący pokryć się obowiązuje –

8. Przedający obowiązanym jest dekret przyznania spadku po ś. p. Michale Torosiewiczu przez c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wydać się mający zaintabulować, a termin wypłaty ceny kupna postanawia się w trzy miesiące po dniu w którym prośba o intabulacyę rzeczonego ~~kontr~~ dekretu do Tabuli wejdzie.

i innych ciężarów gruntowych

przedający zrealizuje i uzyskaną gotówkę od ceny kupna i przedaży dóbr Jassów potrąci

w stanie czynnym dóbr Jassów.

Obie strony do zawarcia pisemnego Kontraktu w myśl niniejszych punktów przedwstępnych obowiązują się.

9\. Kupujący zalicza przedającemu przy podpisie niniejszych punktów przedwstępnych — summę dwieście tysięcy złR. W. asst jako zadatek na zabezpieczenie przedającego zawarcia z nim formalnego Kontraktu pisemnego i wypłacenia umówionej ceny kupna służący.

10\. Kupujący obowiązanym będzie przy podpisie formalnego Kontraktu kupna i przedaży prócz umówionej ceny kupna porękawiczne w kwocie 100 dukatów wypłacić —

Które to punkta przedwstępne strony własnoręcznie przy świadkach podpisują, oraz postanawiają, iż ~~Złoczów~~ te punkta ani intabulować ani też prenotować nie wolno —

Złoczów dnia 21. Września 1842.

Punkta przedugodne

do Kontraktu kupna i przedaży między W. Mikołajem Torosiewiczem z jednej a W. Antonim Jaszewiczem z drugiej strony zawrzeć się mającego.

1. W. Mikołay Torosiewicz jako deklarowany Spadkobierca s. p. Michała Torosiewicza przedaje dobra Sassow z przyległością Chmielowa w tych granicach, w jakich je sam posiada i posiadać ma prawo W. Antoniemu Jaszewiczowi za cenę kupna i przedaży w summie Sto pięćdziesiąt i pięć ~~Zł~~ tysięcy N. 155,000 zł. W. austr. umówioną.
2. Od tej umówionej ceny kupna ma bydź potrącona pożyczka z gal. Instytutu Kredytowego na hipotekę rzeczonych dóbr w pierwotnej summie 17700 zł. W. a. zaciągnięta a obecnie w summie 16400 zł. resztująca a to wedle kursu listów zastawnych 81 zł. 85 x. za sto dnia dzisiejszego istniejącego - reszta zaś ceny kupna po strąceniu tej pożyczki pozostająca ma bydź przedającemu gotówką wypłacona.
3. Kontrakt kupna i przedaży zawiera się ryczałtem i kupiciel przyjmuje na siebie wszelkie ciężary gruntowe, krajowe i służebnictwa tak ostatecznie już załatwione jako też w rozprawie będące - co się zaś tyczy ewikcyi za służebnictwa na dobrach stawki czyli zatrudy ciężące na rzecz Zmarłego Xięcia Sanguszki wstania biernym dóbr Sassow dom. 140 p. 95 n. 95 on. intabulowanej to przedający sam ten ciężar wykreślić obowiązuje się.

4. Kupujący przyjmuje na siebie do dotrzymania następujące umowy przez przedającego zawarte a dobra Sassow dotyczące jakoto:

a. Kontrakt o dzierzawę dóbr Sassow z Wolfem Schwagrem i Osiasem Leib Eisenbruch dnia 20 lipca 1869 zawarty i na dalszy rok do 15. Czerwca 1874 ustnie przedłużony.

b. Kontrakt o dzierzawę zakładu hydropatycznego z panem Franciszkiem Medwey dnia 22. Lutego 1870 zawarty.

c. Ugodę o przedaż części lasu z Wolfem Schwagrem dnia 2. listopada 1870 zawartą.

d. umowę z cieślą Janem Trent względem budowy stajni i domu mieszkalnego na Kalince zawartą, przyczem Kupujący obowiązanym będzie, zadatek i zaliczkę wspomnionemu majstrowi daną przedającemu zwrócić.

e. umowę o pobicie ratuszu w Sassowie zawartą, przyczém Kupujący się obowiązuje, zaliczkę majstrowi daną przedającemu zwrócić oraz cenę kupna gontów zapasowych bonifikować.

5. Ta przedaż dzieje się ze wszystkiem co się na gruncie znajduje i z tymże jest połączone, z jedynem wyłączeniem ruchomości w pawilonie i w budynku na poczcie znajdujących się, niemniej z wyłączeniem materyałów w zagrodzeniu wspomnionego budynku leżących.

6. Na dnia zaliczenia przedającemu umówionej ceny kupna i przedaży ma bydź Kupującemu oddane fizyczne posiadanie kupionych dóbr i ten dzień ma bydź dla stron kontraktujących

terminem do wzajemnego obliczenia tak czynszów jakoteż podatków i innych ciężarów gruntowych.

7. Przedający obowiązuje się udzielić Kupującemu pełnomocnictwo do zaciągnienia pożyczki na hipotekę dóbr Sassow z jakiego kolwiek banku i do możliwej wysokości, którą to pożyczkę przedający zrealizuje i uzyskaną z niej gotówkę od ceny kupna i przedaży dóbr Sassow potrąci – wszelkie atoli koszta z zaciągnieniem tej pożyczki połączone sam Kupujący ponosić się obowiązuje.

8. Przedający obowiązanym będzie dekret przyznania spadku po ś. p. Michale Torosiewiczu przez c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wydać się mający w stanie czynnym dóbr Sassow zaintabulować a termin wypłaty ceny kupna i przedaży postanawia się w trzy miesiące po dniu, w którym prośba o intabulację wspomnionego dekretu przyznania spadku do Tabuli Krajowej wejdzie.

9. Kupujący zaliczył przedającemu przed podpisem niniejszych punktów przedugodnych summę dziesięć tysięcy zł. R. W. austr. jako zadatek na zabezpieczenie przedającego zawarcia z nim formalnego kontraktu pisemnego i wypłacenia umówionej ceny kupna służący; także strony do zawarcia pisemnego kontraktu w myśl niniejszych punktów przedugodnych obowiązują się.

10. Kupujący obowiązanym będzie przy podpisie formalnego Kontraktu kupna i przedaży procz umowionej ceny kupna porękawiczne w kwocie sto dukatów holl. wypłacić!

Które to punkta przedugodne strony własnoręcznie przy świadkach podpisują oraz postanawiają iż te punkta ani intabulować ani prenotować nie wolno.

Złoczow dnia 21. Września 1872. –

Jako świadek
Franciszek Dorosiewicz

Mikołaj Dorosiewicz

Antoni [illegible]

Jako świadek
Marian Wartarasiewicz

Punkta przedugodne

Do kontraktu kupna i przedaży

Między W. Mikołajem Torosiewiczem z jednej a W. Antonim Staszewiczem z drugiej strony zawrzeć się mającego —

1. W. Mikołaj Torosiewicz jako deklarowany spadkobierca s. p. Michała Torosiewicza przedaje dobra Sassów z przysiółkiem Chmielowa w tych granicach w jakich je sam posiada i posiadać ma prawo W. Antoniemu Staszewiczowi za cenę kupna i przedaży w summie stopięćdziesiąt i pięć tysięcy złotych Reńskich wal. austr. umówioną.
2. Od tej umówionej ceny kupna ma być potrącona pożyczka gal. Instytutu kredytowego na hipotekę rzeczonych dóbr w pierwotnej summie 17700. Złr. w. a. zaciągnięta a obecnie w summie 16400. Złr w. a. resztująca a to wedle kursu listów zastawnych 81. Złr 83 kr za sto dnia dzisiejszego istniejącego — resztę zaś ceny kupna po strąceniu tej pożyczki pozostającą ma być przedającemu gotówką wypłacona.
3. Kontrakt kupna i przedaży zawiera się ryczałtem i kupiciel przyjmuje na siebie wszelkie ciężary gruntowe, kościelne i służebnictwa tak ostatecznie już załatwione jakoteż w rozprawie będące — co się zaś tyczy ewikcyi za służebnictwa na dobrach Sławki czyli Zabrody ciężące na rzecz Eustachego Xięcia Sanguszki w stanie biernym dóbr Sassów Dom: 140. pag. 95. n. 95. on. intabulowanej, to przedający sam ten ciężar wykreślić obowiązuje się —
4. Kupujący przyjmuje na siebie do dotrzymania następujące umowy przez przedającego zawarte a dobra Sassów dotyczące jako to:
   a. Kontrakt o dzierżawę dóbr Sassów z Wolfem Szwagrem i Ozyaszem Leib Eisenbruch dnia 20. Lipca 1869. zawarty i na dalszy rok do 15. Czerwca 1874. ustnie przedłużony.
   b. Kontrakt o dzierżawę zakładu hidropatycznego z p. Franciszkiem Medwej dnia 22. Lutego 1870. zawarty.
   c. ugodę o przedaż części lasu z Wolfem Szwagrem dnia 2. Listopada 1870. zawartą —
   d. umowę z cieślą Janem Trent względem budowy stajni

i domu mieszkalnego na Kalince, zawartą – przyczem kupujący obowiązanym będzie zadatek i zaliczkę wspomnionemu majstrowi daną, przedającemu zwrócić

c, umowę o pobicie ratuszu w Sassowie zawartą – przyczem kupujący się obowiązuje zaliczkę majstrowi daną przedającemu zwrócić, oraz cenę kupna gontów zapasowych bonifikować –

5. Ta przedaż dzieje się z wszystkiem, co się na gruncie znajduje i z tym, że jest połączone, z jedynem wyłączeniem ruchomości w Pawilonie i w budynku na poczcie znajdującemi się – niemniej z wyłączeniem materiałów w zagrodzeniu wspomnionego budynku leżących –

6. na dniu zaliczenia przedającemu umówionej ceny kupna i przedaży ma być kupującemu oddane fizyczne posiadanie kupionych dóbr i ten dzień ma być dla stron kontraktujących terminem do wzajemnego obliczenia, tak czynszów jakotéż podatków i innych ciężarów gruntowych –

7. przedający obowiązuje się udzielić kupującemu pełnomocnictwo do zaciągnienia pożyczki na hipotekę dóbr Sassów z jakiegokolwiek banku i do możliwej wysokości, którą to pożyczkę przedający zrealizuje i wzyskaną z niej gotówkę od ceny kupna i przedaży dóbr Sassów potrąci – wszelkie atoli koszta z zaciągnieniem tej pożyczki połączone sam kupujący ~~[illegible]~~ ponosić się obowiązuje –

8. przedający obowiązanym będzie dekret przyznania spadku po ś. p. Michale Torosiewiczu przez c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie wydać się mający w stanie czynnym dóbr Sassów zaintabulować, a termin wypłaty ceny kupna i przedaży postanawia się w trzy miesiące po dniu, w którym prośba o intabulacyę wspomnionego dekretu przyznania spadku do Tabuli Krajowej wejdzie –

9. Kupujący zaliczył przedającemu przed podpisem niniejszych punktów przedugodnych summę dziesięć tysięcy złotych reńskich wal. austr. jako zadatek na zabe-

spieczenie

zabespieczenie przedającego zawarcia z nim formalnego kontraktu pisemnego i wypłacenia umówionej ceny kupna służący. — Także strony do zawarcia pisemnego kontraktu w myśl niniejszych punktów przedugodnych obowiązują się. —

10. Kupujący obowiązanym będzie przy podpisie formalnego kontraktu kupna i przedaży prócz umówionej ceny kupna porękawiczne w kwocie 100/: sto:/ dukatów holl: wypłacić.

Które to punkta przedugodne strony własnoręcznie przy świadkach podpisują, oraz postanawiają, iż te punkta ani intabulować ani też prenotować niewolno. —

Złoczów dnia 21. Września 1872. r.

Mikołaj Torosiewicz

Antoni [illegible]

Jako Świadek
Franciszek Torosiewicz

Jako świadek
Marian Wartoresiewicz

209

№ 582 **Recepis nadawczy.**

Na rekomendowany list pod adresem:

Pan Staszewicz w Stanisławowie

który dnia dzisiejszego tutaj nadano.

C. kr. urząd pocztowy.

Przy nadaniu zapłacono: Franko . . . . złr. 5 ctów

Rekomendacyja — „ 10 „

KRASNE 17 [illegible] dnia go 18

Za recepis zwrotny oznaczony № 582 — „ 10 „

Razem . złr. 25 ctów.

[illegible]

Odbiorca ma zapłacić portorjum w kwocie złr. ctów.

Nr. 227. Poln.

Reklamowano dnia

Do wiadomości.

1. Oprócz należytości rekomendacyjnej nie wolno za sam recepis nadawczy żadnej należytości pobierać.
2. Tylko na wyraźne żądanie nadawcy wystawionym będzie za opłatą należytości 10 centów recepis zwrotny, który za powrotem, zaopatrzony w podpis odbiorcy, wymieni się za niniejszy recepis nadawczy.
3. Oznaczone na wypadek straty listu rekomendowanego wynagrodzenie 20 złr. w. a. nastąpi pod warunkami, w ustawie poczty listowej z dnia 20. grudnia 1838 określonémi, jedynie wtedy, jeżeli dotycząca reklamacyja przy listach, opiewających do miejsc wewnątrz kraju, w przeciągu trzech miesięcy, zaś przy listach, za granicę wysyłanych, w przeciągu ustanowionego odnośnemi ugodami pocztowemi terminu 3- lub 6-miesięcznego, licząc od dnia nadania listu, wniesioną będzie.
4. Na ustne zapytanie względem należytego doręczenia listu, wysyła się na żądanie nadawcy z urzędu list gończy — Wysyłka uskutecznia się bezpłatnie, jeżeli oddawca wykaże się doniesieniem adresata, iż tenże listu nieotrzymał, lub też, jeżeli przy nadaniu wystawiony został recepis zwrotny i takowy w odpowiednim czasie nie powrócił. We wszystkich innych wypadkach ma być opłacane zwykłe portorjum listowe. Na uczynione zapytanie umieszcza się zawsze, a zatem gdyby nawet list gończy nie został wysłany, tu powyżej potwierdzenie, które służyć ma za dowód ścisłego dotrzymania terminu reklamacyjnego.

Nr.

Aufgabs-Recepisse.

Ueber ein recommandirtes Schreiben unter der Adresse:

welches am heutigen Tage hierorts richtig aufgegeben worden ist.

Dafür ist bei der Aufgabe bezahlt worden:

k. k. Postamt

		fl.	kr.
An Franco		fl.	kr.
„ Recommandations-Gebühr		— „	10 „
Für ein Retour-Recepisse bezeichnet mit Nr. .		— „	„
Zusammen . . .		fl.	kr.

am ten 18

Der Empfänger hat an Porto zu entrichten fl. kr.

Drucksorte Nr. 227.

Reclamirt am

Zur Nachricht.

1. Außer der Recommandations-Gebühr darf für das Aufgabs-Recepisse selbst keine Gebühr abgenommen werden.
2. Nur auf ausdrückliches Begehren des Aufgebers wird ein Retour-Recepisse gegen Entrichtung der Gebühr von 10 kr. ausgefertigt, welches nach der Rücklangung, versehen mit der Unterschrift des Empfängers, gegen dieses Aufgabs-Recepisse ausgewechselt wird.
3. Die für den Fall des Verlustes eines recommandirten Briefes festgesetzte Vergütung von 20 fl. Ö. W. findet unter den in der Briefpost-Ordnung vom 20. December 1838 enthaltenen Bedingungen nur dann Statt, wenn die dießfällige Reclamation bei Briefen, welche nach Orten des Inlandes lauten, innerhalb dreier Monate, bei Briefen nach dem Auslande aber innerhalb der durch die bezüglichen Postverträge festgesetzten Frist von 3 oder 6 Monaten, vom Tage der Aufgabe an gerechnet, eingebracht wird.
4. Ueber eine gründliche Nachfrage wegen richtiger Bestellung des Briefes wird auf Begehren des Aufgebers ein ämtliches Quästions-Schreiben abgesendet. Die Absendung geschieht unentgeltlich, wenn sich der Aufgeber mit einer Nachricht von Seite des Adressaten ausweiset, wornach der Empfang des Briefes in Abrede gestellt wird, oder wenn bei der Aufgabe ein Retour-Recepisse ausgestellt wurde, und dieses in angemessener Frist nicht zurückgelangt ist. In allen andern Fällen ist das einfache Briefporto zu entrichten. Ueber die geschehene Nachfrage wird immer, daher auch, wenn eine Quästion nicht ausgefertigt wurde, die Bestätigung hier oben beigefügt, welche als Beweis für die Einhaltung der Reclamationsfrist zu gelten hat.

Antoni Haszewicz

155.000 f —

porządkiem wedle kursu .. — 17,700 f.

Sprzedaży z wszelkiemi ciężarami

bez jakichkolwiek obowiązków —

100 dukatów poszkawiznego i

należności, u księży, i wszel

dotrzymanie wszelkich umów ustnych

i pisemnych. — 17700 f

16,513 6
1,112 20
16,400.85

Zadatku 10,000 złr. —

umowy o stawianie folwarku

pobicie zalatra ;

45. 8210
81.60
163.70
81.85

50
35
85

164.00
81.45
1.64
32740
19110
81185
86.08.840

rzeczy tam

1. Kontrakt dzierżawczy pisemny
i przedłużenie tego kontraktu
na rok do 15 czerwca 1874.

2. z kredytorem do 1. maja 1873.

3. ugoda o przedaż lasu ustr.
1873 dotrzymać — stało 21 lis. 1870

4. czwarta Jan Frant względem
budowy stajni i domu mieszk.
na folwarku Kalince —
zwrot zadatku i zaliczki

5. ~~wdowiadanie~~ termin wypłaty
ceny kupna

6. ruchomości w pawilonie i na placu
i materiały w tym budynku
zwrócić należytość że gonty
i zaliczkę oddać

1000f.

~~20,00~~
20,000

17,000
82
340
1360.60
200
18,320.00

13940

155,000
13,940
141,060

17,000
82
340
1360
13,940

~~19~~ 91~~60~~
190
00
91 190
91
190
1620
16,390

19

141,060
68,760 f.
52,360
5

820

9,1400
9
1620
21,000
106

106,000
14,
120,000
6
7200

3100
3150
6300

1600 f.
1200
2,800 f
1500
1270
480
12~~320~~
1

8000
6
480

10,000
11700
1500
10~~200~~
10,050
1500
8,550

20,850
10550

850,00
182
1700
~~6800~~
~~517~~00
68700

212

Stron. 3869

Artykuł dziennika przychodu 1032

KWIT.

Z dóbr Sasów z przył. powiat Złoczów

zapłacił Wn. Mikołaj Tarnowicz do tutejszej Kasy mianowicie:

za czas od **1. Stycznia** do ostatniego **Czerwca 1873** roku

a) tytułem półrocznej prowizyi od sumy 16.400 złr. 85 kr.	328 złr.	2 kr. w. a.
b) na umorzenie kapitału	114 „	48 „ „
c) dodatek na zarząd	„	„ „
Razem	442 „	50 „ „

wyraźnie: Czterysta czterdzieści dwa złr. 50 kr.

od tej sumy 6% prowizyę zwłoki za dni 64	5 „	50 „ „
Ogółem	448 złr.	— kr. w. a.

Z kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

We Lwowie dnia 5 Marca 1873.

Kruszewski
Likwidator.

[signature]
Kasyer.

Z drukarni Narodowej W. Manieckiego.

UWAGI.

1. Raty od pożyczek w gal. Towarzystwie kredytowem ziemskim zaciągniętych, mają być wnoszone w każdem półroczu z początkiem Stycznia i Lipca do kasy tegoż Towarzystwa we Lwowie; lecz i przed dotyczącem terminem może opłata raty nastąpić.

2. Członkowie Towarzystwa, którzy sobie tego życzą, mogą przesyłać raty pocztą; trzeba jednak, aby przesyłka taka była frankowaną i zawierała:

   a) pełną należytość raty;

   b) wymienienie dokładne dóbr hypotekę stanowiących, teraźniejszego powiatu i strony odsyłającej ratę, z wskazaniem miejsca jej pobytu i ostatniej poczty;

   c) spis monet przesyłkę stanowiących; nakoniec

   d) odpowiednią markę pocztową, jeżeli strona życzy sobie, aby przesyłka kwitu frankowaną była.

3. Raty, które w oznaczonym terminie nie wpłyną, wykazują się dotyczącym c. k. Władzom do bezzwłocznego wyekzekwowania. Strony obowiązane są ponieść wszelkie ztąd wynikłe koszta.

4. Podania o wyczekanie w opłacie półrocznych należytości, mają być wniesione **przed terminem wpłaty**, i tylko wtedy uwzględnione być mogą, jeżeli zaopatrzone będą w wiarygodne świadectwa poniesionych dotkliwych szkód elementarnych, jakto ustęp b) artykułu 77. Ustaw wskazuje. Inaczej podania takie zostaną bez odpowiedzi.

5. Raty półroczne są zawsze jednakie, a ilość ich na kwicie wymieniona. Różnica może tylko zajść w ilości prowizyi zwłoki, jeźli rata nie jest na terminie płacona.

6. Do rat nadchodzących po terminie wyznaczonym, dołączać trzeba odsetki za zwłokę, rachując po 6% rocznie za czas od 1go Stycznia lub 1go Lipca aż do dnia, w którym zaległość do kasy Towarzystwa kredytowego rzeczywiście nadejść może. Za wszystkie inne wypłaty w zastępstwie stron uczynione, liczy się 6%.

7. Z kwitem na taką spóźnioną ratę odebranym, wypada się wykazać przed dotyczącą c. k. władzą polityczną, aby uzyskać zaniechanie lub odwołanie egzekucyi.

65
80
58 50
8000
1050 00

15 kr.
FÜNFZEHN KREUZER
1870

C. K. SAD KRAJOWY LWOWSKI CYW.
Pod 12 Mar. 1873 L: 15606

213

Tabulare Złoczow

kk. Landesgericht in Lemberg

Nicolaus Torosiewicz
Eigenthümer der Güter Sassow

gegen Verständigung

der priv. öster. Nationalbank als
Hipothekenbank in Wien

bittet auf Grundlage der Schuld-
urkunde A das Pfandrecht für
die Darlehenssumme von 65000 fr
ÖW. sammt Nebenverbindlich-
keiten im Lastenstande der
Güter Sassow und Chmielowa
zu intabuliren der Landtafel
aufzutragen.

2 Rubra

p. Wartereciewicz

Der Landtafel wird aufgetragen auf Grund der durch Nicolaus Torosiewicz unterm 10. März 1873 ausgestellten Schuldurkunde A das Pfandrecht:

a) für die Darlehenssumme von sechzig fünf tausend Gulden ÖW. sammt 6% Zinsen und der Verbindlichkeit an Zinsen und Kapitaltilgungsquote den Betrag v. 2275 fl. ÖW von halb Jahr zu halb Jahr ununterbrochen pünktlich bei der Kasse der Nationalbank in Wien so lange zu zahlen, bis das ganze Kapital sammt Zinsen vollständig berichtigt sein wird;

b) für die durch die Nichtzuhaltung der übernommenen Verbindlichkeiten verursachten oder sonst entstehenden Kosten wie auch für die zur Deckung derselben bestimmte Kaution im Betrage von 500 fl. ÖW, endlich für alle der priv. österr. Nationalbank nach den Statuten und dem Reglement für den Hypothekarkredit vom 20. März 1856. N 36 des R.G.B. zustehenden und in der Schuldurkunde A in den Absätzen 2 bis 9 enthaltenen Rechte – im Lastenstande der Dom. 4 p. 319 u. 324 vorkommenden Güter Sasów u. Chmielowa simultan zu Gunsten der priv. öst. Nationalbank zu intabuliren.

Wovon die Interessenten, der Bittsteller unter Rückschluß des klausulirten Dokuments und das k. k. Gebührenbemessungsamt unter Anschluß der Abschrift der Schuldurkunde verständigt werden.

[illegible] Landtafel beschluß

Vom k. k. Landesgerichte.
Lemberg den 20. März 1873

Kotoreck

H. Nicolaus Torosiewicz
Eigenthümer der Güter Sasów
z Dr. Wartenmann[illegible] in Złoczów

Kontrakt Kupna i Sprzedaży

który między W. Mikołajem Torosie-
wicz jako Sprzedającym z jednej a
W. Panią Klaudią Torosiewiczową jako
Kupującą z drugiej strony w następu-
jącej osnowie zawartym został.

I. W. Mikołaj Torosiewicz będąc za
świadectwem Ksiąg Tabuli Krajowej
dom. 171 pag. 256 n. 45 her. właści-
cielem dóbr Sassow z przyległością
Chmielowa te dobra sprzedaje W. Pani
Klaudyi Torosiewiczowej a to ze wszyst-
kiemi polami, łąkami, lasami, dalej ze
wszystkiemi budynkami na gruncie będą-
cemi [z wszystkiemi meblami i sprzętami dalej] z gorzelnią z całym apparatem go-
rzelnianym, z młynem, dalej [z] prawem pro-
pinacyi, prezentowania parochów i windy-
kowania awulsów, w tym stanie i w tych
granicach, w jakich rzeczone dobra po-
siada i posiadać ma prawo, nic dla
siebie nie wyłączając, jednakowoż na
ryczałt, nie ręcząc za rozległość gruntów
lub też za ubytek jakiejkolwiek rubryki
dochodów.

~~z gruntami [illegible]~~

II. Cena Kupna i Sprzedaży za rzeczone
dobra Sassow i Chmielowa w Summie
Sto pięćdziesiąt pięć tysięcy N. 155000 ZR.
W. austr. umówioną została, którą pani
Kupująca Sprzedającemu następującym
wypłaca sposobem:

1. Gdy z mocy skryptu dnia 10. Marca
1873.

8

przez Sprzedającego zeznanego i do Ta-
buli Krajowej do liczby 1873.
wniesionego pożyczka w Summie
65000 ZR. W. austr. listami zastawnemi
z uprzyw. austr. banku narodowego w
Wiedniu zaciągnięta w stanie biernym dóbr Sassow
i Chmielowa na rzecz wspomnionego
banku jest intabulowaną, która ~~jednak~~
pożyczka jeszcze nie jest zrealizowaną,
przeto Sprzedający zachowuje sobie
prawo odebrania czyli podniesienia
wspomnionej pożyczki z kassy banku
narodowego, która biorąc listy zastawne
podług Kursu 90 za sto wynosić bę-
dzie Summę 58500 ZR. W. austr., a
ponieważ przy podniesieniu tej pożyczki
pierwszą ratę w kwocie 2275 ZR. W.
austr. zapłacić wypadnie, przeto obydwie
strony Kontraktujące zgodnie rzeczoną
pożyczkę na Summę 56,225 ZR. W. austr.
obliczają, którą Sprzedający na częścio-
we zapłacenie ceny Kupna i Sprze-
daży przyjmuje oraz powyższą pożycz-
kę Pani Kupującej do spłacenia prze-
kazuje. Strony Kontraktujące przytem
oświadczają, że w razie, gdyby przy pod-
niesieniu w mowie będącej pożyczki o-
kazało się, iż ta większą lub mniejszą
Summę wynosić będzie, jak ją wyżej ~~wyżej jej~~
obliczono, to sobie nadwyżkę wzajem-
nie zwrócą, przy którem to ostatecznym
obrachunku Sprzedającemu wszelkie
koszta jakoteż odsetki 8 od dnia

dzisiejszego do dnia podniesienia pożyczki
policzyć się mające zwrócone bydź powinne.

2. Po strąceniu powyższej pożyczki tymcza„
sowo na summę 56225 ZR. W. austr. obli„
czonej od umówionej ceny kupna i sprze„
daży pozostaje resztująca cena kupna
w summie 98775 ZR. W. austr., ktorą to
summę wyraznie dziewięćdziesiąt osm ty„
sięcy siedmset siedmdziesiąt i pięć ZR.
W. austr. pani Kupująca przed podpisem
niniejszego Kontraktu do rąk Sprzedają„
cego wypłaciła, dlategoteż z tejże wy„
płaconej kwituje się.

III. Prócz wspomnionej pożyczki z austr.
banku narodowego swieżo zaciągniętej
pani Kupująca żadnych innych długów
tabularnych na siebie nie przyjmuje,
gdyby przeto jakie długi przed intabu„
lacyą niniejszego Kontraktu do Tabuli
weszły, Sprzedający bezwłocznie je wy„
kreślić obowiązanym będzie, nie liczą
się jednak do długow ciężary do gruntu
dóbr Sassow i Chmielowa przywiązane,
które pani Kupująca bez wynagrodzenia
na siebie przyjmuje, + do tychże ciężarów należą
także różne prawa a względnie obo„
wiązki w stanie biernym dóbr Sassow
i Chmielowa jak dom. 4 pag 206 n. 20 on.
pag. 422 n. 32 on. dom 137 pag 8 n 44
on. dalej dom. 171 pag. 239 n. 121. 123
i 124 on. i dom. 406 pag. 393 n. 247 on.
intabulowane. –

należnosci Konkurencyjne dla
szpitalu i Kościelne niemniej
wszelkie służebnictwa tak osta„
tecznie załatwione lub też w
decyzyi zostające

IV. Fizyczne posiadanie Sprzedanych dóbr
Sprzedający pani Kupującej przez pod„
pisanie niniejszego Kontraktu symbo„
licznie

oddaje a oprócz tego na gruncie to odda„
nie osobiście i panią Kupującą w
posiadanie przedmiotów od dzierżaw ex„
cypowanych wprowadzić obowiązuje się;
ponieważ atoli dobra Sasów i Chmie„
lowa mocą Kontraktu dnia 20. lipca
1869 zawartego Wolfowi Schwager i
Osiaszowi Leib Eisenbruch w dzierżawę
do dnia 15 Czerwca 1874 trwać mającą
są wypuszczone, przeto pani Kupująca
obowiązaną będzie wspomnionych dzierżaw„
ców przy dzierżawie utrzymać, z tego też
względu # Sprzedający oświadcza, iż
wszelkie prawa z powołanego Kontraktu
wypływające i jemu przysłużające na
panią Kupującą przenosi i Jej odstę„
puje a Kupująca wchodzące w też prawa
ma sobie przeto posiadanie wydzie„
rżawionych dóbr oddane, które na„
stępnie wedle Inwentarza przy wydzie„
rżawieniu tychże sporządzonego od dzie„
rżawcy odebrać będzie mocną. — Wraz
z tém prawem pani Kupująca przyjmuje
wszelkie obowiązki względnie dzierżawców
przez Sprzedającego przyjęte i w powoła„
nym Kontrakcie wymienione; ⌐

⌐ a gdy wyżwymienieni dzierżawcy
kaucyę dzierżawną w summie
4000 ZR. W. austr. złożyli przeto
Sprzedający na potrącenie tej
summy od ceny kupna i przedaży
w ustępie II 2. wypłaconej zezwala.

V. prócz tego pani Kupująca obowiązuje
się Kontrakt o dzierżawę zakładu hydro„
patycznego z panem Franciszkiem
Medwey dnia 22 lutego 1870 zawarty
dotrzymać, niemniej obowiązaną będzie,
ugodę o sprzedaż części lasu z Wolfem
Schwagrem dnia 2 listopada 1870
zawartą dotrzymać, dalej umowę z cieślą Janem
Trent względem budowy stajni i

II.

domu mieszkalnego na Kalinie zawartą, dotrzymać oraz zadatek i zaliczkę wspomnionemu majstrowi daną sprzedającemu zwrócić.

VI. Sprzedający obowiązuje się wszelkie podatki i należności kasowe do dnia 14. Marca 1873 zalegające zapłacić, od tegoż zaś dnia wszelkie podatki do pani Kupującej należyć będą, która też z tym dniem w pobór dochodów a względnie czynszów dzierżawnych wchodzi; dzień ten 14 marca 1873 przyjmują strony Kontraktujące za termin do obliczenia wzajemnego wszelkich możliwych należności.

VII. Należytość rządową od nabycia własności kupionych dóbr sama pani Kupująca bez regressu do Sprzedającego zapłacić będzie obowiązaną.

VIII. W. Mikołay Torosiewicz niniejszém zezwala, aby Kontrakt ten w Księgi Tabuli Krajowej wpisanym i na mocy tegoż WPani Klaudya Torosiewiczowa za właścicielkę dóbr Sassow i Chmielowa w Tabuli Krajowej dom. 4 pag. 319 i 327 zapisanych w stanie czynnym tychże była intabulowaną.

Który to Kontrakt strony własnoręcznie przy świadkach podpisują i także do Księg Tabuli przyjąć pozwalają.

Działo się we Lwowie dnia Marca 1873.

Vollmacht.

Kraft welcher gefertigte Klaudia Torosiewicz als gegenwärtige Eigenthümerin der Güter Sassow und Chmielowa in meinem und meiner Erben Namen der Direktion der priv. österr. Nationalbank die unwiderrufliche Vollmacht ertheile, das auf die Hypothek der besagten Güter auf Grundlage des am 10. März 1873. ausgestellten Schuldscheins aufgenommene Darlehen von fünf und sechzig Tausend Öst. W. in verlosbaren Pfandbriefen in Ausgabe zu stellen, die Pfandbriefe börsenmäßig zu verkaufen, von dem Erlöse die antizipativen Zinsen vom Darlehen in Abschlag zu bringen und den Rest des Erlöses dem Herrn Nicolaus Torosiewicz, welcher in dem mit der gefertigten am März 1873. geschlossenen Kauf und Verkaufsvertrage die Realisirung des obbesagten Bankdarlehens für sich vorbehalten hat, durch das Filiale der Nationalbank in Lemberg baar auszuzahlen.

Urkund dessen meine eigenhändige vor Zeugen beigesetzte Namensfertigung und notarielle Legalisirung.

Lemberg am März 1873.

Kontrakt kupna i sprzedaży

między W.m Mikołajem Torosiewicz jako sprzedającym z jednej a W.ą Panią Klaudią Torosiewiczową jako kupującą z drugiej strony w następującej osnowie zawartym został:

I. W.y Mikołaj Torosiewicz będąc za świadectwem ksiąg Tabuli krajowej Dom. 171. pag. 256. n. 45. her. właścicielem dóbr Sassów z przyległością Chmielowa te dobra sprzedaje W.ej Pani Klaudyi Torosiewiczowej a to ze wszystkiemi polami, łąkami, lasami, dalej ze wszystkiemi budynkami na gruncie będącemi, ze wszystkiemi meblami i sprzętami, dalej z gorzelnią, z całym aparatem gorzelnianym, z młynem, dalej z prawem propinacyi, prezentowania parochów i windykowania awulsów, w tym stanie i w tych granicach, w jakich rzeczone dobra posiada i posiadać ma prawo, nic dla siebie nie wyłączając, jednakowoż na ryczałt, nie ręcząc za rozległość gruntów lub też za ubytek jakiejkolwiek rubryki dochodów.

II. Cena kupna i sprzedaży za rzeczone dobra Sassów

i Chmielowa w Summie Sto pięćdziesiąt pięć Tysię-
cy Nr 155000 złr. Wal. austr. umówioną została,
którą Pani kupująca sprzedającemu następującym
wypłaca sposobem:

1. Gdy z mocy skryptu dnia 10. marca 1873. przez sprzeda-
jącego zeznanego i do Tabuli krajowej do liczby 15606/1873.
wniesionego pożyczka w Summie 65000. złr. wal. austr.
listami zastawnemi z uprzyw. austr. banku narodowe-
go we Wiedniu zaciągnięta w stanie biernym dóbr Sas-
sów i Chmielowa na rzecz wspomnionego banku jest inta-
bulowaną, która pożyczka jeszcze nie jest zrealizowaną,
przeto sprzedający zachowuje sobie prawo odebrania czyli
podniesienia wspomnionej pożyczki z kassy banku na-
rodowego, która biorąc listy zastawne podług kursu 90 za
sto wynosić będzie Summę 58500 złr. wal. austr. a
ponieważ przy podniesieniu tej pożyczki pierwszą ra-
tę w kwocie 2275 złr. wal. austr. zapłacić wypadnie,
przeto obydwie strony kontraktujące zgodnie rzeczoną
pożyczkę na summę 56.225 złr. wal. austr. obliczają,
którą sprzedający na częściowe zapłacenie ceny kup-
na i sprzedaży przyjmuje, oraz powyższą pożyczkę
Pani kupującej do spłacenia przekazuje. Strony
kontraktujące przytem oświadczają, że w razie,
gdyby przy podniesieniu w mowie będącej pożyczki
okazało się, iż ta większą lub mniejszą summę
wynosić będzie, jak ją wyżej obliczono, to sobie nad-

zwyżkę wzajemnie zwrócą, przy którem to ostatecznym obrachunku sprzedającemu wszelkie koszta jakoteż odsetki 8% od dnia dzisiejszego do dnia podniesienia pożyczki policzyć się mające zwrócone być powinne.

2. Po strąceniu powyższej pożyczki tymczasowo na Summę 56.225 złr. wal. austr. obliczonej od umówionej ceny kupna i sprzedaży pozostaje resztująca cena kupna w Summie 98.775 złr. wal. austr. którą to Summę wyraźnie dziewięćdziesiąt osm Tysięcy siedmset siedemdziesiąt i pięć złr. Wal. austr. Pani kupująca przed podpisem niniejszego kontraktu do rąk sprzedającego wypłaciła, dla tego też z tejże wypłaconej kwituje się.

III. Prócz wspomnionej pożyczki z austr. banku narodowego świeżo zaciągniętej Pani kupująca żadnych innych długów tabularnych na siebie nie przyjmuje, gdyby przeto jakie długi przed intabulacyą niniejszego kontraktu do Tabuli weszły, sprzedający bezzwłocznie je wykreślić obowiązanym będzie, nie liczą się jednak do długów ciężary do gruntu dóbr Sassów i Chmielowa przywiązane, należności konkurencyjne dla szpitalu i kościelne niemniej wszelkie służebnictwa tak ostatecznie załatwione lub też w decyzyi zostające, które pani kupująca bez wynagrodzenia na siebie przyjmuje, do tychże

ciężarów należą także różne prawa a względnie obowiązki w stanie biernym dóbr Sassów i Chmielowa jak Dom. 4. pag. 206. n. 20. on.-pag. 422. n. 32. on.- Dom. 137. pag. 8. n. 44. on. dalej Dom. 171. pag. 239. n. 121. 123 i 124. on.-i Dom. 406. pag. 393. n. 247. on. intabulowane.

IV. Fizyczne posiadanie sprzedanych dóbr sprzedający Pani kupującej przez podpisanie niniejszego kontraktu symbolicznie oddaje, a oprócz tego na gruncie to oddanie uskutecznić i Panią kupującą w posiadanie przedmiotów od dzierżaw excypowanych wprowadzić obowiązuje się; ponieważ atoli dobra Sassów i Chmielowa mocą kontraktu dnia 20. lipca 1869. zawartego Wolfowi Schwager i Ozyaszowi Leib Eisenbruch w dzierżawę do dnia 15. czerwca 1874. trwać mającą są wypuszczone, przeto Pani kupująca obowiązaną będzie wspomnionych dzierżawców przy dzierżawie utrzymać, z tegoż też względu Sprzedający oświadcza, iż wszelkie prawa z powołanego kontraktu wypływające i jemu przystażające na Panią kupującą przenosi i Jej odstępuje, a kupująca wchodząc w te prawa, ma sobie przeto posiadanie wydzierżawionych dóbr oddane, które następnie wedle Inwentarza przy wydzierżawieniu tychże sporządzonego od dzierżawcy

odebrać będzie mocną.- Wraz z tem prawem pani kupują-ca przyjmuje wszelkie obowiązki względnie dzierżawców przez sprzedającego przyjęte i w powołanym kontrakcie wymienione; a gdy wyżwymienieni dzierżawcy kaucyę dzierżawną w summie 4000 złr. wal. austr. złożyli, przeto sprzedający na potrącenie tej summy od ceny kupna i przedaży w ustępie II. 2. wypłaconej zezwala.

V. Prócz tego Pani kupująca obowiązuje się kontrakt o dzierżawę zakładu hydropatycznego z panem Franciszkiem Medwej dnia 22. lutego 1870. zawarty dotrzymać; niemniej obowiązaną będzie, ugodę o sprzedaż części lasu z Wolfem Schwagrem dnia 2. listopada 1870. zawartą dotrzymać.-

VI. Sprzedający obowiązuje się wszelkie podatki i należności kassowe do dnia 14. marca 1873. zalegające zapłacić, od tegoż zaś dnia wszelkie podatki do Pani kupującej należeć będą, która też z tym dniem w pobór dochodów a względnie czynszów dzierżawnych wchodzi; dzień ten 14. marca 1873. przyjmują strony kontraktujące za termin do obliczenia wzajemnego wszelkich możliwych należności.

VII. Należytość rządową od nabycia własności kupionych dóbr sama Pani kupująca bez regresu do sprzedającego zapłacić będzie obowiązaną.

VIII. Wᵗʸ Mikołaj Torosiewicz niniejszem zezwala, ażeby kontrakt ten w księgi Tabuli krajowej wpisanym

i na mocy tegoż Wa Pani Klaudya Torosiewiczowa za właścicielkę dóbr Sassów i Chmielowa w Tabu-li krajowej Dom. 4. pag. 319 i 327 zapisanych w stanie czynnym tychże była intabulowaną.

Który to kontrakt strony własnoręcznie przy świadkach podpisują i także do ksiąg Tabuli krajowej przyjąć pozwalają.

Działo się we Lwowie dnia 13go marca 1873. r.

Mikołaj Torosiewicz
Klaudia Torosiewicz

Jako świadek
Emil Torosiewicz

Jako świadek
Marian Wartersiewicz

10 kr. ZEHN KREUZER

L. R. 6731.

Stwierdzam mym urzędowym podpisem, że osobiście mi znani: Wy Mikołaj Torosiewicz właściciel dóbr w Ostrowie powiecie Brodzkim zamieszkały, powyższy kontrakt, jako sprzedający, Wna Klaudia Torosiewicz właścicielka dóbr we Lwowie, zamieszkała, jako kupująca, zaś Wy Emil Torosiewicz właściciel dóbr w Zastawcach powiecie Podhajeckim zamieszkały i Wy Maryan Wartersiewicz adwokat krajowy w Złoczowie, zamieszkały jako świadkowie w obec mnie własnoręcznie podpisali. Lwów dnia Trzynastego Marca Tysiąc Ośmset siedmdziesiąt trzeciego (13. Marca 1873.) roku.

Nal. leg. 1 fl. 50 kr.
Stempel — 10 kr.
Razem ... 1 fl.

JULJAN SZEMELOWSKI C. K. NOTARJUSZ WE LWOWIE W GALICYI

Julian Szemelowski
C. k. Notaryusz.

I

Wysoki Sądzie!

Pan Jan Schulz został przez pana Erazma Horzowskiego jako byłego Rządcy dóbr Saffów na leśniczego w tych dobrach przyjętym a to na czas trzech lat od 1. Sierpnia 1873 do tegoż dnia 1876 roku z tem wyraźnem zastrzeżeniem, że wolno jest właścicielce pani Klaudyi Poraciewiczowej leśniczego przed tem mimo zawartego kontraktu służbowego za trzymiesięcznem wypowiedzeniem od dalszej służby oddalić, z którego też prawa pani Klaudya Poraciewiczowa z tej przyczyny, iż leśniczy Jan Schulz różnych nadużyć na szkodę właścicielki dopuścił się, użytek zrobiła i z dniem 30 Kwietnia 1874 wspomnianemu leśniczemu dalszej służby wypowiedziała, wskutek czego tegoż służba z dniem 1. Sierpnia 1874 ustała.

Pan Jan Schulz otrzymał za pełnienie przyjętej służby leśniczego w dobrach Saffów prócz rocznej płacy w kwocie 300 zł użytkowanie domu mieszkalnego leśniczówką zwanego a pod N. 356 zapisanego z przyległemi budynkami a to szopy, wozowni i stajni wraz z ogrodami i gruntami pod następującemi Numerami w mappie katastralnej dóbr Saffów zapisanemi, jako to:

— ogródek pod N. parc. 2812 i 2813 zapisany w rozległości 71 sążni □

— ogród pod N. 2811 i 2814 jako pole zapisany w rozległości 1 morg. 544

— ogród w rządku Stawiska Tartacznego pod N. 2826 zapisanego położony w rozległości 4 800

(pola) (równego) — pole zwane Bitscha od granicy pobockiej N. Katast. 2792 w rozległości 390 □ s.

N. " 2793 " 1299

N. " 2794 " 2 morg. 1049 "

(pola) — pole od granicy Kotłowskiej dawniej podpasiacze N. Katast. 2838 w rozległości 1 morg. 617 □

N. " 2840 " 1279 □

(pola) (położonego) — pole za gorzelnią w lesie sosnowym pod N. Kat. 2890 zapisanym położone w rozległości 2 m. 800 "

(ogrodowo) — ogrody parobków dworskich pod N. Katast. 2941 w rozległości 1. m. 176

N. " 2942 " 2. " 297

(Tyki) (zwanej) — Tyka od granicy Kotłowskiej a mierz. Dzierżka zwana N. kat. 2869 w rozległości 2 m. 1432

(Tyki) (przytykającej) — Tyka od granicy Kotłowskiej przytykającej do Tyki wsi Rudy N. Kat. 2864 2. " 1485

(Tyki) (położonej) — Tyka przy leśniczówce nad Bugiem w lesie pod pozyc. Kat. 2808. i 2809 pole zapisanym położona w rozległości " 900

(Tyki) — Tyka pobereżników pod N. Kat. 2338 " 436 □

N. " 2339 " 363 □

N. " 2345 " 316 □

której użytkowanie pozwany wyzyskawszy pobereżnika sobie bezprawnie przywłaszczył —

— podobnie przywłaszczył sobie pozwany bezprawnie pole pobereżnika pod N. Kat. 2340 i 2341 zapisane w rozległości 1 mor. 93 □

— niemniej przywłaszczył sobie użytkowanie kalawy w lesie Wiśniowczyzna pod N. Kat. 1618 pod zapisanym położonej w rozległości " 1329 □

na które to okoliczności wprowadza się wraz z zaprzeczeniem na dowód przez świadków Alexandra Korzyńskiego, Franciszka Kadwcya, Norberta Grabowskiego —

na artykuły dowodowe pod A. załączone — tudzież przez przysięgę nieopatrzającą jakakolwiek stanowią —

II

Ponieważ pan Jan Schulz z wołaniem jego służby z dniem 1. Sierpnia 1879 w tym dnie z leśniczówki nie wyprowadził się i z używania ogrodów i gruntów nie ustąpił się, przeto to co ma w tymczasowe używanie na czas pełnionej służby oddanem było, w stałe prawo zamienić zamierza, wskutek czego jego posiadanie oprócz że jest bezprawnem także według §. 348 Ustaw cyw. także nieg[o]dziwem się stało, przeto właściciela także za wszelką szkodę przeczą, iż tak nowego leśniczego nigdzie umieścić nie może wyrządzoną odpowiada, którą właścicielka miesięcznie na 25 zł. W. aust. sobie szacuje i na to przysięgę ofiaruje —

Zapozywa przeto pani Klaudya Borowiczowa jako właścicielka dóbr Sassów w myśl §. 346 Ustaw cyw. pana Jana Schulza przed wysokim Sądem jako Sądem realnym i upraszą po wysłuchaniu ustnem stron zawyrokować:

że pozwany obowiązanym jest z domu mieszkalnego leśniczówką zwanego w Sassowie pod N. domu 356 zapisanego i z przyległych budynków jakoto szopy wozowni i stajni, niemniej z posiadania ogrodów i gruntów jakoto

— ogródka pod N. parc. kat. 2817 i 2813 zapisanego w rozległości — — 71 □ sąż.

— ogrodu pod N. 2811 i 2814 jako pole zapisanego w rozległości — 1 morg. 544 □

— ogrodu wśród stawiska tartakowego pod N. 2826 zapisanego położonego w rozległości " 800 □

— pola zwanego Bilocha od granicy pobockiej

N. Katastralny 2792 w rozległości — 390 □

" " 2793 " — 1299 □

" " 2794 " — 2 morg. 1049 □

— pola od granicy Kołtowskiej dawniej podpasiecze zwanego N. Kat. 2838 — 1 morg. 617 □

N. Kat. 2840 — " 1279 □

— pola za gorzelnią w lesie sosnowym pod N. Kat. 2890 zapisanego pole... zwanego w rozległości — 2. morg. 880 □

— ogrodów parobków dworskich pod ~~1 morg.~~

N. Katast. 2941 w rozległości — 1 morg. 176 □

N. " 2942 " — 2 " 297 □

— łąki od granicy Kołtowskiej vmier-... zwanej N. Kat. 2869 w rozległości — 2. morg. 1432

— łąki od granicy Kołtowskiej przytykającej do łąki wsi Rudy N. Kat. 2864 w rozległości — 2. morg. 1485 □

— łąki przy leśniczówce nad Bujem w lesie pod parc. Kat. 2808 i 2809 ~~położ~~ zapisanego położonej w rozległości — " 900 □

— łąki pobereżnika pod N. Kat. 2338 zapisanej — " 436 □

" 2339 " — " 363 □

" 2345 " — " 316 □

— ~~łąki~~ pola pobereżnika pod N. Kat. 2340 i 2341 zapisanego w rozległości — 1 morg. 93 □

— kalawy w lesie Wiśniowczyzna pod N. Kat. 1618 zapisanego położonej w rozległości — " 1329 □

w 14 dniach ustąpić —

— że pozwany obowiązanym jest zaczynając od dnia 1. sierpnia 1874. ~~za ubytek~~ tj. kwotę 25 zł. w. a. tytułem wynagrodzenia szkody pieniężnie ~~25 zł. w. a.~~ aż do ustąpienia z leśniczówki

powodce w 14 dniach zapłacić

— że pozwany obowiązanym jest koszta sporu zwrócić —

Artykuły dowodowe

w sprawie pani Klaudyi Torosiewiczowej przeciw p. Janowi Schulz
względem ustąpienia z leśniczówki – do pozwu złożone –
przez Pana Rzędy Erazma Hoszowskiego

I. Zezna świadek że pan Jan Schulz był przyjętym za leśniczego w dobrach Saffowie na lat trzy od 1. Sierpnia 1873 zaczynowszy z tem zastrzeżeniem, że pani Klaudyi Torosiewiczowej wolno jest go przed upływem tego czasu za trzymiesięcznem wypowiedzeniem od dalszej służby oddalić.

IIII Zezna świadek, że pani Klaudya Torosiewiczowa leśniczemu Janowi Schulzowi dalszą służbę na dzień 30 Kwietnia 1874 wypowiedziała –

II. Zezna świadek, że leśniczy Jan Schulz otrzymał za potwierdzenie przyjętej służby leśniczego prócz rocznej płacy użytkowanie domu mieszkalnego leśniczówką zwanego a pod N. 356 zapisanego z przyległemi budynkami, szopą wozownią i stajnią jakoteż z ogrodami i gruntami pod następującemi numerami w mappie Katast. zapisanemi i tak to. < >

III. Zezna świadek, że pan Jan Schulz będąc leśniczym w dobrach Saffow bezprawnie sobie przywłaszczył użytkowanie następujących gruntów a to

Tylko pobereznika wyjędzinowy tegoż pod N.

Katast.	2338	w rozległości	436 □ sążni
"	2339	" "	363 □ "
"	2345	" "	316 □

dalej pola pod N. Katast. 2340 i 2341
położonego w rozległości — 1 morga 938 □ sążni
i kawałek roli Wirionowczyzna pod N.
Katast. 1618 zapisanego położonej w rozległości 1329 □ sążni

IIII

Świadkowie:
Alexander Korczyński poborca w Saffowie
Franciszek Miedwey w Saffowie
Norbert Garbowski "

c. k. Sąd obwodowy w Złoczowie

Pozew

do rozprawy ustnej

pani Klaudyi Torosiewiczowej.
właścicielki dóbr Sassow

przeciw

p. Janowi Schulz
leśniczemu w Sassowie

względem ustąpienia z leś-
niczówki w Sassowie pod N.
domu 356 zapisanej wraz z ogro-
dami i gruntami przydanemi –

podwójnie

Artykuły dowodowe

w sprawie awizacyjnej pani Klaudyi Tarasiewiczowej przeciw panu Janowi Schulz względem ustąpienia z leśniczówki do obrony ulżone -

I Zezna świadek, że Kontrakt służbowy przez pana Erazma Hoszowskiego leśniczemu Janowi Schulz dany już po oddaleniu pana Hoszowskiego ze służby dóbr Łaffowa [illegible] został napisany.

II Zezna świadek że on ten Kontrakt służbowy (jako świadek) nie na dzień 1 Sierpnia 1873, tylko daleko później podpisał -

Świadkowie

1. Alexander Mroczyński Proboszcz gr. k. w Łaffowie } do artykułu I. II.
2. Franciszek Madwey w Łaffowie } do artykułu I. II.
3. Norbert Garbowski w Łaffowie do artykułu I.

Prowadząca dowód przez świadków

pani Klaudya Tarasiewiczowa

226

do l. 3593/874

Protokół

(w sprawie) pani Klaudyi Torosiewiczowej przeciw p. Janowi Schulz o ustąpienie z posiadania leśniczówki w c.k. Sądzie powiato-wym w Olesku dnia 31 Sierpnia 1874 spisany.

Staje pani Klaudya Torosiewiczowa przez podpisanego pełnomocnika plenipotencyą N1. wykazanego i następu-jące wnosi Obrony:

Zarzuty przez p. Jana Schulza przeciw nakazowi wy-prowadzenia się z leśniczówki podane nie mają prawnej podstawy albowiem

1. powoływanie się pana Jana Schulza na kontrakt służbowy dnia 1. Sierpnia 1873 z panem Erazmem Ho-rzowskim zawarty pod B. załączony żadnego nie może mieć prawnego skutku, gdyż kontrakt ten służbowy jest nieważnym przeto panią Klaudyę Torosiewiczową nie obowiązującym, albowiem w tym kontrakcie jest zaraz na wstępie powiedziano, że pan Erazm Horzowski z mocy udzielonego mu przez właścicielkę dóbr Sassowa pełnomocnictwa notarialnie sporządzonego przyj-muje pana Jana Schulza za leśniczego, gdy jednak to pełnomocnictwo do zarzutów pod A. załączone nosi datę 20 Sierpnia 1873, na którym to dniu pan Erazm Horzowski za rządcę dóbr Sassow przez panią Klaudyę Torosiewiczową przyjętym został, przeto tenże pan Erazm Horzowski nie będąc jeszcze na dniu 1 Sierpnia 1873 rządcą dóbr Sassow nie miał prawa i upoważnienia przyjmować w tym dniu pana Jana Schulza na leśniczego i z nim za-wierać kontrakt służbowy do zarzutów pod B załączony. Nie ulega przeto rozsądnej wątpliwości, że kontrakt służbowy B na który pan Jan Schulz powołuje się, nosi cechę ~~[illegible]~~ widocznej nieważności a to tem bardziej iż cała ~~ile~~ sporządzenia tego kontraktu wskazuje, że na oczywistą szkodę pani Klaudyi Torosiewiczowej jest napisanym,

gdyż w tym kontrakcie są tylko same prawa pana Jana Schultza określone, ~~a żadne~~ o obowiązkach zaś leśniczego żadnej w tymże niema wzmianki, ~~z czego wypływa~~ która to okoliczność zniewala panią Klaudyę Torosiewiczowę do tego pewnego ~~twierdzenia~~ ~~pewnego, że~~ niewątpliwego twierdzenia, że pan Erazm Kłoszowski już po oddaleniu jego ze służby rządcy, ze podstępnie i na tymże dawniej się położył datum dał pod leśniczemu Schultzowi kontrakt służbowy B, ~~i~~ na który to okoliczność powołują się świadkowie Alexander Korczyński, Franciszek Madejczyk i Norbert Grabowski na artykuły dowodowe pod N 2 zatrzczone stwierdzić się mające —

2. pani Klaudya Torosiewiczowa zaprzecza iżby pan Jan Schultz za kontraktem B na leśniczego do dóbr Staffów był przyjęty, ale przypuściwszy nawet na chwilę, że kontrakt służbowy B jest ważnym i dla pani Klaudyi Torosiewiczowej obowiązującym, to wtymże dla tejże prawo ~~jest~~ wyraźnie jest zastrzeżone, wypowiedzenia panu Janowi Schultz. ~~tektu~~ ~~przed~~ dalszej służby nawet przed upływem trzech lat, z którego więc prawa pani Klaudya Torosiewiczowa użytek zrobiła, dlategoteż wypowiedzenie prawnej ma podstawy, a co się tyczy obowiązku pani Klaudyi Torosiewiczowej wypłacenia wypowiedzianemu leśniczemu całej należytości za trzy lata, to panu leśniczemu przysługuje prawo poszukiwania tej należytości w drodze prawa; a nakoniec ~~na~~ celem udowodnienia okoliczności, że pani Klaudya Torosiewiczowa leśniczego Jana Schultza na dniu 30 Kwietnia 1874 ~~dał~~ przeto trzy miesiące przed upływem pierwszego roku służby z posady leśniczego prywatnie wypowiedziała, ofiaruje się niniejszem przysięgę główną odkazalną —

Udowodniwszy przeto, że zarzuty przez leśniczego Jana Schultza podane są bezzasadne pani Klaudya Torosiewiczowa wyrasza nakaz wypowiedzenia w prawomocności utrzymać —

227

I.

Kontrakt dzierzawny, który między Wną panią Klaudyą Torosiewiczową jako wydzierzawiającą z jednej a panami Wolfem Schwager i Oziaszem Leib dwojga imion Eisenbruch jako dzierzawcami z drugiej strony za- warty został.

I. WPani Klaudya Torosiewiczowa wypuszcza dobra Sassów i Chmie- lowa Jej własne panom Wolf Schwa- ger i Oziaszowi Leib dwojga imion Eisenbruch w dalszą wydzierzawę na lat cztery ~~trzy~~ to jest na czas od 24 Czerwca 1875 do 24 Czerwca 1879 roku a to ze wszystkiemi polami, łąkami, past- wiskami, budynkami, gorzelnią, browa- rem, dalej z prawem wyłącznem propinacyi, nie ręcząc jednak ani za rozległość, ani za jakość gruntów ani też za wy- sokość jakiejkolwiek rubryki docho- dów, ~~a to~~ za czynsz roczny wyrażo- nem w Summie jedynaście tysięcy pięćset N. 11500 ZR. W. austr. umó- wiony. Z dniem też 24. Czerwca 1879 roku skończy się niniejsza dzie- rżawa sama przez się bez wszel- kiego poprzedniego wypowiedzenia a dzierzawcy obowiązani będą, zrzekając się prawa czynienia jakichkolwiek zarzutów, w tymże dniu z wydzierża- wionych dóbr zupełnie się ustąpić i rzeczone dobra pani Właścicielce

2

do Jej dowolnego zarządzenia oddać a to pod odpowiedzialnością i karą konwencyonalną za każdy dzień opóźnienia w kwocie 100 ZR. W. austr. umówioną.

II. Ugodzony czynsz dzierżawny obowiązują się dzierżawcy solidarnie w czterych kwartalnych ratach zgóry a to do dnia 15 Czerwca, do dnia 15 Września do dnia 15 Grudnia i do dnia 15 Marca każdego roku w kwocie 2875 ZR. W. austr. do rąk Pani Właścicielki lub też wskazanego przez nią zastępcy regularnie płacić, przyczém wyraźnie się stanowi, że tylko własnoręcznie podpisany kwit Właścicielki lub tejże pełnomocnika z wyłączeniem wszelkich innych dowodów, stanowić będzie prawomocny dowód uiszczenia raty dzierżawnej, dlatego też ani kompenzata czynszu z jakąkolwiek pretensyą ani też złożenie tego do depozytu sądowego miejsca mieć nie może i jako uchybienie zapłaty czynszu dzierżawnego uważane będzie.

III. Oprócz czynszu i jako tegoż uzupełnienie obowiązani będą dzierżawcy płacić premię za assekuracyę budynków od pożaru a to w wartości szacunkowej / ~~przez Właścicielkę oznaczyć się mającej~~, oraz obowiązują się dzierżawcy / przy każdorazowém płaceniu

/ o tysiąc ZR. W. austr. wyżej jak dotychczas budynki były assekurowane

2875 / 4 / 11500

2

[w dawnej objętości] zwrócić właścicielce zapłaconą przez nią premię assekuracyjną, a to do terminu trzech dni po wykazaniu zapłaconej kwoty –

czynszu [~~kwitem zakładu assekuracyjnego Krakowskiego na zapłaconą premię wykazać się~~], a gdyby jaki budynek zgorzał, to pani właścicielka wynagrodzenie odbierze, obowiązaną jednak będzie, nowy budynek [w dawnej objętości] swoim kosztem w przeciągu trzech miesięcy ~~[illegible]~~ z wyłączeniem jednak miesięcy grudnia, stycznia i lutego postawić i dzierżawcom do użytku oddać.

IV. Ponieważ dzierżawcy rzeczone dobra z mocy kontraktu z panią właścicielką dnia 29 sierpnia 1873 zawartego w dzierżawie trzymają, niniejsza więc dzierżawa jest tylko ciągiem dalszym dzierżawy im przysługującej, przeto stanowi się, że inwentarz budynków i zasiewów dzierżawcom oddanych a przez tychże dnia 3. kwietnia 1873 ~~sporządzony~~ i podpisany także na czas dzierżawy obecnym kontraktem objętej będzie obowiązującym jako integralną część tego kontraktu stanowiący.

wyjaśnić
inwentarz dawny, za
s.p. Michała robiony

Budynki i zasiewy przeto w tym inwentarzu opisane ~~będą~~ dzierżawcy obowiązani będą ustępując z dzierżawy ~~w tym~~ stanie właścicielce oddać, w jakim ~~są w tym~~ inwentarzu opisane są, w przeciwnym bowiem razie za wszelkie ubytki i niedobory właścicielce będą odpowiedzialnymi. Reparacja i restauracja wszystkich budynków w ciągu niniejszej dzierżawy, niemniej utrzymania płotów w dobrym stanie należy wyłącznie do panów dzierżawców,

^mogą być^ Dzierżawcy nie mają prawa żądać wynagrodzenia od właścicielki w reperacyi budynków ani za melioracyę tychże.

Ł w razie nieporozumienia mają znawcy

F też prawa żądać wynagrodzenia za reparacyę ~~tychże~~ budynków lub melioracyę tychże.—

^obowiązaną jest^
a pani Właścicielka ~~wydać tylko~~ z
z lasów Lasowskich potrzebny mate-
riał w drzewie do restauracyi budyn-
ków potrzebny jakoteż chrust do
grodzenia płotów, który to materiał
dzierżawcy w stosownym czasie swo-
im kosztem zrębać i z lasu zwieźć
mają; *Ł ~~właścicielka będzie więc pra-~~
~~w~~ oznaczyć potrzebną do przedsięwzięcia
restauracyi ilość drzewa materia-
łowego, przyczem się stanowi że no-
wych budynków jeno za pozwoleniem
właścicielki stawiać dzierżawcom
dozwala się. Gdyby jednak dzie-
rżawcy obowiązkowi restauracyi ja-
kiegokolwiek budynku pomimo wez-
wania ze strony właścicielki zadosyć
nie uczynili, właścicielka prawo mieć
będzie, tą restauracyę koniecznu
swoim kosztem wykonać a poniesio-
ne koszta z kaucyi dzierżawnej
potrącić, w którym to wypadku
dzierżawcy obowiązani będą, kaucyę
do pierwotnej wysokości bezzwłocznie
uzupełnić. Dzierżawcy nie mają F

V. Niniejsza dzierżawa zawiera się
ryczałtem na zysk lub stratę dzie-
rżawców, którzy przeto nie będą mieli
prawa żądać opuszczenia czynszu
dzierżawnego z powodu ognia, wojny, nie-
urodzaju lub jakiegokolwiek innego
elementarnego wypadku, jeżeliby jednak
Rząd w razie zradobicia części podatków

II

opuscił, to zwrot tejże części podat-
ków do dzierżawców należyć będzie.

VI W przedostatnim roku dzierżawy
to jest w roku 1878 ma bydź wszy-
stek gnój stary z gorzelni jakotéż
z folwarku pochodzący na pole pod
oziminę f ~~[illegible]~~ wywieziony, a
gdyby dzierżawcy tego obowiązku nie
dopełnili, to za każdą furę niewy-
wiezionego (pod oziminę) gnoju potrącić się z kau-
cyi dzierżawnej kwota 10 Zł. W. aust.
Zasiewy ozime najdalej do 20 Wrze-
śnia ostatniego roku dzierżawnego
w roli dwa razy zoranej i z chwastu
wyczyszczonej mają bydź ukończone,
toż samo zasiewy jesienne w zięblu
raz radlonej, kartofle zaś i hreczka
w zięblu raz radlonej i przeoranej
jak najwcześniej na wiosnę zrobione
bydź powinne, zasiew sam ma bydź
nasieniem czołném i zdrowém przy
widzu dworskim zrobionym, ugory
kaltowice powinne bydź w tych miej-
scach zostawione w których dzie-
rżawcy przy pierwotném zadzierża-
wieniu dóbr zastali.

f do miesiąca Września produkowany

f jakotéż na poblizkie pola

VII. Dzierżawcom nie wolno ani słomy
ani okłotów, ani gnoju zbywać lub
też ~~[illegible]~~ na inne grunta wywozić,
przeciwnie wszystek gnój na uprawę
zadzierżawionych pól użytym, a okłoty na
pokrycie budynków spotrzebowane
bydź powinne, a gdyby dzierżawcy

wbrew temu zakazowi postąpili, to za każdą furę kwota 20 Zł. W. aut. jako kara z kaucyi dzierżawnej potrącony będzie.

VIII. Pani Właścicielka obowiązuje się co roku dawać dzierżawcom 59 1/2 Sążni kubicznych zrębanego twardego drzewa na opał i 150 Sążni kubicznych zrębanego miękkiego drzewa, dalej do użytku w chmielarni ~~tyle tyk, tyle~~ ~~dalej~~

dawać tyle tyk ile oddadzą starych dalej

na sprzęty gospodarskie drzewa materiałowego fur ośm a nakoniec gałęzi 9 Sążni, które to drzewo i materiały, dzierżawcy swoim kosztem z wskazanego zrębu wyciągać i ~~zabierać mają~~ rok rocznie z lasu zabrać mają, a gdyby coroczną należytość bez zachodzącej ze strony właścicielki winy niezabrali, drzewo to dla nich przepadnie i stanie się własnością pani Wydzierżawiającej. Nakoniec strony umawiają się, że w razie, gdyby pani Właścicielka osądziła, że powyższy wydatek sążniów z lasów Sassowa, przyniósłby szkodę kulturze lasowej, to jej wolność przysłużać będzie, połowę należytości w drzewie opałowym zapłacić dzierżawcom pieniędzmi a to za każdy sążeń twardego drzewa po cztery Zł. a za każdy sążeń miękkiego drzewa po 3 Zł. W. aut.

i pożytek z gruntów lasowych. Dzierżawcom służy tylko prawo używania powierzchni gruntów do dzierżawy należących, zaś wszelkie spodnich warstw na tychże gruntach należy do właścicielki.

22

kwity wydane i tylko za okazaniem kwitów paść wolno – wymawiam sobie, żeby wszyscy razem paśli w miejscach gdzie skarb oznaczy – owce i nierogaciznę paść nie wolno. bo drzewa niszczą.

Wymawiam łąkę koło składu przy gościńcu – łąkę Lewadę i pole sześć i pół morga wynoszące, i różne inne kawałki łąk do dzierżawy nie należą.

IX. Od niniejszej dzierżawy wyłącza się cały obszar lasów Sassowskich, które w wyłącznem posiadaniu i zarządzie Właścicielki zostają; Właścicielka jednak pozwala dzierżawcom paść bydło na przestrzeni lasów po lewym brzegu Bugu położonych, oprócz miejsc na zapust przeznaczonych lub też w ciągu trwającej dzierżawy na zapust przeznaczyć się mogących, w których to miejscach Dzierżawcom pod karą 5 Zł. W. aust. od sztuki bydła żaden sposób paść bydło nie wolno; to pastwisko w lesie po lewym brzegu Bugu wolno także dzierżawcom włościanom z Chmielowy za kwitami ~~za pisemnym~~ wyraźnie wyjmuje, gdzie także i leśniczemu i poberezznikom bydło ich własne paść wspólnie wolno będzie; Nadmienia stanowi się, że dzierżawcom nie dozwala się w lasach trawy kosić lub nowe łąki stwarzać z przestrzeni do na kulturę lasową przeznaczonej. dla browaru pozwala się pastwisko na sztuk dwadzieścia pięć w miejscach gdzie bydło się pasło.

X. Od niniejszej dzierżawy dalej wyłączają się następujące przedmioty:

a. dwór ze wszystkiemi ogrodami, z parkiem i stawem tamże, dalej ze wszystkiemi budynkami w parku będącemi;

b. dworek z zabudowaniami, z ogrodem i łąką przy gościńcu położony.

c. Dwie chałupy z ogrodami przy tymże dworku położone –

d. pole i łąki Lewada zwane sześć i pół morga wynoszące.

d. e Leśniczówka koło browaru położona z ogrodem i polem przynależącem.

f. 1) trzy chałupy w lesie jedna koło leśniczówki, druga ~~jedna~~ 2) pod Wiśniowszczyzną a trzecia ~~druga~~ w 3) ciemnej dolinie ze wszystkiemi doń należącemi ogrodami i tyłkami.

f. dalej pole pod Hałaczowem i tyłki na Pantejowce ~~koło papierni~~ i pod Chmielową dotąd w używaniu leśniczego zostające w rozległości około 4 morgów —

XI. Gdyby prawo propinacyi zostało zniesionem to w tym wypadku dzierżawcy będą mogli od czynszu dzierżawnego rocznie strącać summę 2000 Zł. ~~takąż potrącać kwotę~~, ~~jaką~~ W. właśc. ~~od wynagrodzenia będzie rocznej renty od kapitału indemnizacyjnego pani właścicielka pobierać się ma jego~~.

XII. Gdyby dzierżawcy obowiązkom przyjętym w ustępie II i III opisanym zadosyć nieuczynili i jeden lub drugi z tych dwóch ~~ustępów~~ kontraktu niedotrzymali to natenczas niniejszy kontrakt ma być za rozwiązany uważanym a pani właścicielka prawo przysłużać będzie, dzierżawców od dalszego użytkowania wydzierżawionych dóbr w drodze sumarycznego postępowania na podstawie ces. patentu z dnia 16. listopada 1858 N. 213 zbioru ustaw wydalić i posiadanie dóbr dla siebie odebrać, lub też ścisłego dopełnienia kontraktu i całkowitego odszkodowania w drodze sądowej domagać się.

3 chałupy w lesie

Młyn Papiernicki żeby mi wolno było wyłączyć od dzierżawy za sumę rocznie po 600 fl.

?

?

?

Jeśliby dla właścicielki wynikła potrzeba wzięcia przedmiotów wydzierżawionych w sekwestracyę, należeć będzie wybór osoby sekwestru wyłącznie do właścicielki a dzierżawca zrzeka się prawa czynienia zarzutów przeciw temu. i żądania od sekwestru kaucyi lub innego zabezpieczenia

a kaucya staje się własnością właścicielki.

III.

XIII. Dzierżawy tej w całości subarendo-wać lub komu trzeciemu bez zezwolenia pani Właścicielki odstępywać nie wolno, także niewolno dzierżawcom tego Kontraktu na dobrach Jasrowie z Chmielową ani intabulewać ani prenotować.

XIIII. Wszelkie podatki z dodatkami państwowemi i krajowemi z wydzierżawionych dóbr należące się obowiązuje się pani Właścicielka sama płacić; podatki zaś osobiste to jest dochodowe i zarobkowe dzierżawców się tyczące ci sami opłacać mają; a gdyby jakie liwerunki lub kwaterunki (przez Rząd były wymagane, natenczas dzierżawcy obowiązani będą te liwerunki w całości dostarczyć, i wynagrodzeniem rządowem bez regressu do właścicielki kontentować się będą.

liwerunki i kwaterunki

XV ~~XIV~~. Gdyby pani właścicielka dom szpitalny na środku rynku w Jasrowie położony na inny użytek jak dotychczas obrócić chciała to Dzierżawcy z tego domu ustąpić i pani Właścicielce za poprzednią trzymiesięczną awizacyą w posiadanie oddać obowiązują się, a za to ustąpienie wynagrodzi pani Właścicielka Dzierżawców przez opuszczenie z czynszu rocznego kwoty 300 złR. W. austr.

XVI. Ponieważ dzierżawcy za świadectwem kontraktu dzierżawnego z ś. p. Michałem Torosiewiczem jako byłym właścicielem dóbr Sąsów dnia 20 lipca 1869 zawartego do rąk tegoż ~~Kaucy~~ tytułem Kaucyi dzierżawnej Summę 4000 złr. W. austr. złożyli, którą ~~obecnie~~ teraźniejsza właścicielka Pani Klaudya Torosiewiczowa od pana Mikołaja Torosiewicza jako spadkobiercy ś. p. Michała Torosiewicza zaliczoną otrzymała, przeto powyższa Summa czterych tysięcy złr. W. austr. nadal u pani Właścicielki tytułem Kaucyi dzierżawnej pozostać ma i na zabezpieczenie dopełnienia wszystkich z niniejszym kontraktem przez dzierżawców przyjętych obowiązków służyć będzie. Rzeczona kaucya służyć ma za fundusz odpowiedzialności za wszystkie straty, jakieby właścicielka z niedopełnienia przez dzierżawców jakiegokolwiek obowiązku niniejszym kontraktem przyjętego lub też z ustaw cywilnych wypływającego poniosła, które to szkody lub straty właścicielka z tej kaucyi ~~a~~ gdyby nie wystarczyła z innego majątku dzierżawców własnego poszukiwać prawo mieć będzie, a dopiero wtenczas, jeśli dzierżawcy wszystkim obowiązkom zadosyć uczynią, rzeczona

a to po [zostać ma]
Po zupełnem jego ustąpie-
niu i wyprowadzeniu się
z dzierżawy, po obrachun-
ku z dzierżawcą i po do-
pełnieniu wszystkich tym
kontraktem przez dzier-
żawcę przyjętych obo-
wiązków.

kaucya dzierżawcom a to bez procen-
tów zwróconą zostanie.

Gdyby względem zwrócenia tej kaucyi
dzierżawcom lub też ogólnie gdyby
z niniejszego kontraktu dzierżaw-
nego jakie spory między stronami
kontraktującemi w ciągu dzierżawy
lub też po ukończeniu tejże powstały,
to strony obiedwie poddają się Jurys-
dykcyi ~~c.k. Sądu Krajowego we~~ [przynależnego Sądu.]
~~Lwowie~~.

2

XVII. Zmiany w postanowieniach w ni-
niejszym kontrakcie zawartych
lub jakiekolwiek dodatki do tegoż
mogą tylko nastąpić pisemnym do-
kumentem zupełną moc dowodu ma-
jącym, na wszelkie przeto ustne
umowy lub też ustne obietnice
przed a nawet po zawarciu tego
kontraktu udziałane żadnego wzglę-
du mieć nie można, które więc
jako nieobowiązujące uważane będą.

XVIII Nie wolno dzierżawcom nowych sta-
wiać budynków a w szczególności no-
wych karczem bez zezwolenia szcze-
gólnego właścicielki, prócz tego ist-
niejąca obecnie ~~na [illegible]~~ [na zrębach] buda na
karczemkę przeistoczona ma być
~~[illegible]~~ [do miesiąca] skasowaną i rozebraną.

XVIII Pani właścicielce prawo przystu-
pić będzie w ostatnim roku dzie-
rżawy większe porobić zasiewy jak
je dzierżawcy poczynić są obowiązani,

na rzebnik [nie będzie przeniesione]
własności skarbu i
te chałupę wyłączam
od dzierżawy.

~~niezostaje~~

w czém dzierzawcy pani właścicielce ~~nietylko~~ przeszkody robić nie mogą, ~~ale owszem obowiązują się jedynie pomieszczenia bydła potrzebnego tudzież narzędzi odstąpić pani właścicielce potrzebny budynek.~~

XX. Na wiosnę roku 1878 wszelki zbiór paszy to jest siana, koniczu i roślin pastewnych należeć będzie do pani właścicielki dlategoteż dzierzawcy będą obowiązani, wszystkie łąki tudzież pola roślinami pastewnemi zasiane już dnia 1. Marca 1879 właścicielce w posiadanie oddać.

XXI. Właścicielce wolno będzie stawisko tartakowe każdego czasu na pełny staw zastawić a natenczas wszelkie używanie dzierzawców ustać ma i wyłącznie do pani Właścicielki należeć będzie, także wolno jest właścicielce tamże nowy postawić młyn natenczas jednak będzie obowiązaną puścić ten młyn w dzierżawę dzierzawcom za czynsz roczny odpowiadający piętnaście procentom summy na zastawienie stawu, z wybudowania śluzy i młyna wyłożonej; gdyby jednak właścicielka chciała nowy młyn sama administrować lub komu innemu wynająć natenczas będzie obowiązaną ~~młyn~~ dzierzawcom płacić za młyn papiernicki rocznie summę osmset złr. W. austr.

XXII. W razie sprzedaży dóbr Sassów pani właścicielka będzie obowiązaną dotrzymanie tego kontraktu nowemu przekazać nabywcy.

XXIII Wszystkie obowiązki dzierzawców z tego kontraktu wynikające są solidarnie przyjęte —

XXIIII. Należytość stemplową od niniejszego kontraktu wymierzyć się mającą zapłacą obiedwie strony po połowie.

Który to kontrakt strony własnoręcznie przy świadkach i wobec c. k. Notariusza podpisują.

Działo się w Złoczowie dnia . . .

XXVI Dzierżawcy obowiązują się strzedz i pilnować granice gruntów i pod własną odpowiedzialnością o każdem naruszeniu granic bezwłocznie dać znać właścicielce dóbr lub Jej zastępcy.

Akt notarialny

Przedemną Alojzym Mareckem c. k. Notaryuszem z siedzibą urzędową w Złoczowie stawili osobiście mi znani WPani Klaudya Torosiewiczowa właścicielka dóbr Sassów we Lwowie zamieszkała, dalej Wolf Schwager właściciel realności i dzierżawca dóbr w Złoczowie stale zamieszkały i Oziasz Leib Eisenbruch właściciel realności w Sassowie zamieszkały i zeznali wobec mnie akt następującej osnowy –

Wypis z tego aktu w jednym tylko egzemplarzu wydać się mający przeznacza się dla WPani Klaudyi Torosiewiczowej –

Akt ten stronom działającym wobec świadków osobiście mi znanych panów Mariana Wartereziewicza Adwokata krajowego i Zallela Hamera właściciela realności obydwóch w Złoczowie zamieszkałych – dosłownie odczytany a gdy stwierdzili, że z wolą ich jest spisany przez wspomnione strony i świadków wobec mnie własnoręcznie podpisany został

Złoczów dnia 27 stycznia

Lwów 15/1 870

234

Szanowny Panie Mikołaju!

Może co będzie ze sprzedaży kamieni-
cy, bo już zaczęli za mną chodzić-
ć na umówiona tylko potrzeba
koniecznie: aby Kochany Pan Mi-
kołaj pojechał do Złoczowa i wy-
robił następujący dekret:
" Pozwolenie Sądu w Złoczowie opiewa-
jące na osoby (Jana Torosiewicza i Mi-
kołaja Torosiewicza) jako uniwersal-
nych i testamentalnych spadkobier-
ców po ś. p. Michale Torosiewiczu od-
nośnie do Ich deklaracyi No. — Liczba —
którą zgłosili się do przyjęcia spadku
tego — do sprzedaży połowy realności.

pod Liczbą 191 w mieście w Lwowie
położony za fundię ś. p. Mikołaja Toro,
siewiera zaintabulowany." —
Otóż takiego dokumentu mnie ko-
niecznie potrzeba – dla tego proszę
Kochanego Pana Mikołaja niezwłocz-
nie pojechać do Złoczowa, podanie do
Sądu wystosować, aby na te podanie
powyższa Rezolucya jak nayprędzey
nadeszła – i nie odstąpić z Sądu póki
tey Rezolucyi niebędzie co zdaje mi
się niebędzie ulegać wielkim trudno-
ściom, tylko naupraszania się
o wydanie takiey Rezolucyi – teraz
trzeba kuć żelazo póki gorące –
pora ta łatwo przyjść może, a trudno
by taką drugą znaleźć można –
Całuję serdecznie
Drdzopik

Lwów dnia 9o Lutego 871.

235

Wielmożny Mości Dobrodzieju!

Zaraz po odebraniu Listu WPana Dobr
popatrzyłem się do Książeczki podat-
kowej ile wynosi podatek gruntowy i do-
mowy opłacany od Kamienicy 191 m.
gdy zaś podatek roczny jest wymie-
niony jako podatek domowy 566/67 któ-
ren gdyby pomnożono przez 100 wy-
niosłby Złr 56667 f. jako wartość ka-
mienicy na żaden sposób tej warto-
ści wymieniać ~~tak~~ nie można a bo ~~tej~~
ta kamienica nie kosztowała tylko
26000 f. kupiona 6/7 860 i to nadzwy-
czajnie drogo — zatem gdyby byli osza-
cowali wedle wymiaru podatku fat.
to Bóg wie jaki podatek byśmy opła-
cili — Jednak oszacowała Buchhal-
terya podatkowa Wartości tej Ka-

mienię (kupiony jak wyżej powie-
działem za 26000 f) 33413 f ZR a wal.
i wydali mi wezwanie płatnicze
w celu zapłacenia kosztów Intabu-
w ogólnej Sumie 1462 f 12½ cnt.
Zatem uwiadamiam Pana dobr.
czy mógłby Panu Dobrodziejowi
nie zdać się ten dokument
aby prędko użyć do czynności tej —
Załączam zatem ten dokument
z prośbą, abyś raczył w razie
nieużycia tegoż odesłać mi na-
powrót — i przy tej sposobności
upraszam o zaintabulowaniu
Sukcessorów na tej kamieni-
cy, aby mógł rozwiązać sobie
ręce przedając tę kamienicę — ina-
czej będę przymuszony mojej po-
towej przedać, a jako Sukcessoro-
wi na tym wyjdę niemożnej

to z uwagą Sądzie — w tym jednak
składzie nie mogę przedawać tyka-
mieniny bo zaintabulowanych
Sukcessorów nie ma — kiedy się
dowie, jaka to droga ta Kamieni-
ca i ponieważ drogich pomieszkań
ta Kamienica nigdy ceny kup-
na z wydatkami nie odbierze —
Z wyrażeniem rzetelnego poważania
uniżony Sługa
D. Szyszka

Proszę mnie zaraz uwiadomić o nieużyteczności przy-
stanego dokumentu i rozkazu posturarni
sądowego —
No. 172 $\frac{2}{4}$.

Dla próby wypisuję z Książeczki podat. 870.

Według tabeli płatniczej podatków	Gruntowy	Domowy	Dodatki na Krajowe	Dodatki na Uwolnienia gruntów	Dodatki na	Razem
Przepisano na Rok 870.	. .	566 67	74 80	231 20	11. 34	884. 1.

Lwów dnia 24º Lutego.

237

Wielmożny Mości Dobrodzieju!

Kamienica nie łatwo może się przedać
najprędzej bardzo drogo – ponieważ
że wszystkie pieniądze potrzeba
wyliczyć – azeby ułatwić przedaż
potrzeba przedewszystkiem obciążyć
takową – Obciążyć jednak tylko mo-
żna albo w Szparkassie albo w
Banku Hipotecznym – Bank
hipoteczny dałby więcej niżeli
szparkassa – ale ja myśle że
korzystniejsza pożyczka w Szpar-
kassie bo gotowką się dostaje
a Bank hipoteczny daje tylko
listy zastawne które z pienię-
żnymi tracą się 12%. dla tego
mówiłem z Direkcyą Szpar-

kassy Lwowskiej która by wydała
ale potrzebuje pozwolenia ze Są-
du Złoczowskiego – prozbą potrze-
ba w imieniu spadkobierców
Jana i Mikołaja /: a może oni
osobiście obydwa :/, że z przyczy-
ny spłaty legatów potrzebuję
zaciągnąć pożyczkę w Szparka-
sie Lwowskiej – i innych powo-
dów i w Sądzie przyspieszyć te
pozwolenie abym najdalej do
20 dni miał już w ręku pozwo-
lenie Sądu złoczowskiego –
Załączam Panu Dobrę projekt
podania prosby do Sądu bo
ja nie mam żadnych alegatów
bym mógł takie podanie z robić
alboś raczył przyspieszyć w Sądzie
by jak najprędzej można
zaciągnąć pożyczkę – Oba-

wiam się że ś: p: Mikut To-
rosiewicz aby wydobić swoje 7000 f
wpułkował mnie w biedę — i ja
muszę pokutować dla Torosie-
wiczów bo nie mam widoków
wydobycia się z tej biedy —
Proszę ratuj Pan Duk i mnie
z tej toni —
Zostaję z wyrazem wyso-
kiego poważania

najniższym sługą

Diodat Agopsowicz

No 172 2/11

Lwów dnia 27/6 871.

Wielmożny Mości Dobr.!

Nareszcie po 5 urgensach za pośrednic-
twem Pana Dobr. odebrałem potwierdze-
nie [do zapadłości] skryptu ze Sądu Złoczowskiego
i gdy umowa stanęła o przedaż tej
kamienicy ze Stauropigiją — udaję
się z prośbą do Pana Dobrodzieja aby
raczył jako pełnomocnik Toroszi-
wiczów podać do tegoż Sądu w Jch
Jmieniu prośbę aby Sąd Złoczow-
ski pozwolił przedać połowę wła-
sności ś.p. Michała Toroszewicza a mia-
nowicie jego spadkobiercom tym
bardziej że ja już swoją połowę prze-
dał a do przedania ich połowy
od Sądu Złoczowskiego trzeba
mieć pozwolenie —

P. Prez: Pozniak jest juz przez P. Kowalskiego uprzedzony o wniesieniu prośby pozwolenia do przedaży zatem powinnaby być prośba zreferowana. —
Nawet na przypadek gdyby Sąd Ztoczowski trudności chciał robić co do przedaży wedle taksy spadkowej więc Rachunek składam Panu dziś
Wartość przedanej kamienicy 31000.
na tytule zyt. Lw. Kassa oszcz. 8900.
Na podział 22100
Części zatem P. P. Towarnickim wypadnie 11050 f. i jeśliby Sąd kazał do depozytu swego złożyć to się złoży całkowitą 11050 f ale to w najgorszym wypadku, może Sąd pozwoli aby Stauropigia wypłaciła do Rąk P. P. Towarnickim te ich części

Upraszam zatem Wº Pana Dobrodz.
<u>zaraz</u> podać prośbę o pozwolenie
sprzedaży OO. Tarasiewiczom — a
takżeż spadkowy jest jeszcze
gdzie zabezpieczony tw Sasów
i Półtora o wiele mniejszy warty
niżeli takowa — oni tak mają
legata płacić, więc ta Sª im
konsensu potrzebna —

Z wysokim poważaniem
WWPana Dobrodzieja
najniższy Sługa

Dr [illegible]

241

TELEGRAMM.

Monat ______________________ 18

ZŁOCZÓW *von* Lemberg

Druck von M. Salzer.

№	Classe	Zahl der Worte	Zeit der Aufgabe				Zeit der Ankunft				Dienstliche Zusätze etc.
			Datum	Stunde	Minute	Tageszeit	Datum	Stunde	Minute	Tageszeit	
1388	p	15	6	11		N	7	10	15	V	

Adwokat Kartaraszewicz

Złoczów.

Mój brat bardzo słaby
prosze zaraz przyjechać
dla uporządkowania intere
sów

Jan Torosiewicz

Aufgenommen durch ______ Alez

242

№ 1388 (Dem Boten sind keine Geschenke zu geben.) Drucksorte 19.

Von der k. k. Telegraphen-Station in

TELEGRAMM

Hr Advokat an Warteresiewicz

in

Zur Bestellung an den Adressaten dem Boten übergeben den .... 187..... um .... Uhr .... Min. .... mittags.

K. K. Hof- und Staatsdruckerei.

243

Połtew 30/3 871

Wielmożny Panie!

Przez 14 dni nie byłem w domu, dla tego list pański bez odpowiedzi do tychczas zostawał. —

1.) Ruchomości pozostałe w Połtwie t.j. sprzęty domowe, powozy, konie &c. ~~mog~~ wartości 1400 f

2) Za budowę kościoła w Sassowie należy się podług mego wyrachowania 3575 f 47 kr; ręczyć jednak nie mogę, czy ta cyfra jest akuratną, bo być może, że ś.p. Michał Sarasewicz podniósł jakąś sumę, która w wykazie nie jest wpisaną. —

Wykaz ten załączam, do sprawdzenia w kasie Złoczowskiej. —

3.) Koszta pogrzebu wynoszą

980 zł

4) Studyy mają prawo do wychowania i p. k.

Ktoroni — są. —

Sassów

1.) Ignacy Krokiszyński leśniczy

potrocznej pensji — 110 f

2.) Adam Kruczewski ogrodnik

półrocznej pensji — 100 f

3.) Andruch Jawrak gajowy

całorocznej pensji — 24 f.

4.) Jurko Wawrzkiewicz gajowy

całorocznej pensji 24 f

5.) Mikołaj Sikorski gajowy 26

całorocznej pen

Podbereź

1.) Jan Rawski ekonom

całorocznej pensji 100

244

2.) Karol Rawski ogrodnik
całoroczne pensyi — 99 f

3.) Stefan Koblański stawniczy
całoroczne pensyi — 50 f

4.) Fedko Hys gajowy
całoroczne pensyi 25 f

5.) Jakób Forncry furman
całoroczna pensyi 48 fl.

Wszyscy ci legatarjusze są zapłaceni
a pokwitowania ich mam
u siebie. —

Zostaję z poważaniem
życzliwym sługą
Stefan Sorusiewicz

15 400
4
600 / 150
20

2000
4
80 2

6

600
606 / 151
20

10
4
40

9000
4
360 / 90

30
4
120

120
4
480 120

20
8
160 40

97 517
2000
2720
2313 15
1000
1055 50 15
4
4222 00 1055.50

975
487 50
1462 50

97 5.17

15 14
15
7 50 170
71 14
219

15
6
120
90

Wielmożny Panie!

Pomimo najszczerszych chęci, nie mogłam się ugodzić z Dziedzicem Jassanowskim o ekwiwalent pobieranego drzewa. Ofiarowałam mu 20 [illegible] z tego połowa twardego a połowa miękkiego. Dziedzic zaś upiera się aby mu dać 15 twardego a 5 miękkiego o taką więc bagatelę rozbiła się nasza ugoda. Ja pod żadnym warunkiem od tych moich warunków nie odstąpię gdyż mam prawdziwie las opałowy miękki

a księdzu za twarde drzewo
brał brzeziny, które to
drzewo ściśle biorąc, jako
miękkie jest uważane
mam więc podstawę według
której, ~~[illegible]~~ w drodze
sądowej o wiele mniej
drzewa będę obowiązany
dać. — Co się tyczy pos-
iółka to ofiarowałem
Księdzu gaik od Łubie
przestrzeni 10 morgów
i kawałek pola przestrzeni
1¾ m. obok tego gaju
położonego, które to pole

w drodze zamiany
z terminicznego właściciela
dostanę. — Skoro tylko
ugoda tej wymiany będzie
aktowaną, prześlę ją Panu
Dobr. z prośbą o przeprowa-
dzenie ugody o patrzyłko
z księdzem Jasińskim
ktorzy na tea skorzystał
patrzyłko tej ugadza —
Przy końcu tego tygodnia
będę w Tłonowie w celu
wyszukania dowodów
przeciw pretensji o
patrzyłko mieszkań
Sassowskich

Gdyby się Pan Dob. widział teraz z panem Apolinarym Jaworskim proszę go spytać od siebie czy mogę teraz liczyć na ukończenie interesu o samym na [illegible]. —

Łączę z prawdziwym szacunkiem życzliwym sługą

([illegible]

[illegible] 17/9 871

Wielmożny Panie Dobrodzieju!

Podaję następujący szacunek dóbr Sassowa [illegible] i Łosiowa.

I. Sassów 100 razowy podatek	37900
gorzelnia i wołownia	14000
folwark tak jako to stodoła szopy etc	3000
Ratusz w mieście	4000
zakład kąpielowy to jest 3 domy mieszkalne i [illegible]	12000
młyn	3000
papiernia	1000
Razem	74000 fl

Gdyby ta cyfra była za wielką lub za małą to proszę obciąć lub zwiększyć pozycję gorzelnia i zakład kąpielowy.

Pottew wodnowy podatek 28000

1. Gorzelnia i wolownia 15000
2. Dom mieszkalny i oficyny 5000
3 Stajnia murowana 2000
4 Szopy 1000
5 Karczma murowana 1500
6 Folwark. budynki spichlerz } 5500
szopy

Razem 58000

Żmów domowy podat. 6500
7 Folwark 3000
8 Szopy 1500
9) 2 Karczmy 1500

Razem 12500

Z tych pozycyj można także obniżyć lub zniżkować ~~[illegible]~~ N° 1, 4, 6) 8).

Załączam 100 fl. dla Pana Morawieckiego. i zostaję z prawdziwym uszanowaniem życzliwym sługą.

Mikołaj Zyblikiewicz

Szanowny Panie Dobrodzieju!

Z załączonego listu dowie się Pan że interes sprzedaży kamienicy pozostałej po ś.p. Michale Torosiewiczu traktuje się obecnie. Ponieważ do owej sprzedaży potrzebne jest [illegible] pozwolenie sądu w Złoczowie przeto Pana Dobr. był Pan łaskaw takie pozwolenie w sądzie wyrobić. Zgodził bym się i na to by pieniądze otrzymane za sprzedaż kamienicy do ~~[illegible]~~ depozyta sądowego złożyć

Aby to na zabezpieczenie
podatku spadkowego lub
też na zabezpieczenie tego
tów.- słowem uczyniłbym
wszelkie możliwe ustępstwa
dla Sądu, byleby tylko pozwo-
lenie na sprzedaż ka-
mienicy otrzymać.

Załączam blankiet, który przy
podaniu i Panu Dobr... jako
pełnomocnik Jana Towoxie,
uczyni ~~zd~~ zupełnie podpisze

Przy sposobności kreślę
się z wiernym szacunkiem

Mikołaj Tomaszewski

Nie przypominam sobie

czyli podatkiem do deklaracji
Spadkowej nabytej części
w Sassowie zwanej Zarada
Wprawdzie było to zawsze
integralną częścią
dóbr Sassowa, lecz pomimo
do tabuli Sassowa wpisaną została
Posyłam Panu Dobr. kontrakt
kupna i sprzedaży prosząc
by Pan zechciał podać
to do spadku jeżeli to
jest potrzebnem

[illegible]